

د. عهلی وهردی

— ۹ — ...

منتدی إقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

سه فیه ویت

میژوو و ململانی و کاریگه رییه کانی دواي خوی

وهرگیترانی: عبدالله گهرمیانی

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆتۈپ يېڭە

(مەنزىرى ئوقۇش ئىقتىسادى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەھىپىنى يېڭە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەھىپىنى يېڭە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

سه فہ ویہ ت

میٹرو و مہملانی و کاریگہ ریہہ کانی دواى خوئ

نووسینی:

(د. علی وەردی - و.....

وہرگیپانی: عبدالله گەرمیانی

۲

چاپی یە کەم

۲۰۱۹

له بلاوگراوه کانی خانې چاپ و په خشي رټما

زنجير د ۱ ۲ ۳ ۴ ۵

نامناهي کتيب

ميژووي سه فووييه ت

- ❖ نوسيني: د. علي وهردي - و....
- ❖ وهرگيراني: عبدالله گرمياني
- ❖ بابيه ت: ليکوالينه وه
- ❖ نه خشه سازي ناووه وه: فواد که ولسي
- ❖ ديزايني بهرگ: محمد زاري
- ❖ نوبه تي چاپ: چاپي به کم
- ❖ سالي چاپ: ۲۰۱۹
- ❖ شونې چاپ: چاپخانه ي گنج
- ❖ تيراژ: ۱۰۰۰

له بهر زو به را يه تي گشتي کتيبخانه گشتيه کان ژماره سپاردن: (۲۷۱۶ ي سالي ۲۰۱۹ ي پندراوه

تاو نيشان

سليماني - سابوونکران - نيوان گهراجي عوسماني ته مين و شوقه کاني ته کيه روونه .

ژماره ي موبایل: (۰۷۷۰۱۵۷۴۲۹۳) (۰۷۵۰۱۱۹۱۸۴۷)

پیرست

- پیشہ کی وہ رگیں ۹
پیشہ کی ۱۳

دہولہ تی سہ فہویہ ت و شیعہ گہری

- د. علی و مردی ۱۷
پیشہ کی ۱۹
دامہ زینہ ری دہولہ نہ کہ ۲۶
نامرازہ کانی بلاؤ کردنہ وہی مہ زمہ بی شیعہ ۳۰
شیخ علی کی کہر کی ۳۳
ناکوک نیوان نہ لکہر کی و نہ لفہ نیفی ۳۶
کۆچکردن لہ (جہہ ل عامیل) وہ ۴۱
شا عہ باسی گہورہ ۴۴
مہولہ ناوہ دانییہ کانی عہ باس ۴۶
فہ خکردنی بہ غدا ۵۱
شیخ نہ لبہ هائی ۵۵
تیوری بہ هائی لہ مہ عرفہ دا ۵۹
موحہ مہ د باقر نہ لہ جلیسی ۶۴

مؤکارو ہال نہرہ کانی دروستیوونی دہولہ تی سہ فہویہ ت

- "عہ لہ نہ حمہ د رہ شید" ۶۹
یہ کہ م: پاشخانی شیعہ لہ پیٹس سہ فہویہ ت ۷۲
مہود م: مژکارہ کلہ لایہ نیبہ کانی فراوانبوروئہ و سہ فہویہ ت ۷۹
ستیم م: مژکارہ سیاسیہ کان ۸۶
چوارہ م: مژکارہ نابوریہ کان ۹۰

سەفەوییەت و عوسمانی... شەری ئایدیۆلۆجیای تایەفی

- ۹۷ "د. موشتاق عەبدولمەناف ئەلحلو"
- ۹۹ بئەمالەر دەولەتی عوسمانی
- ۱۰۲ بئەمالەر دەولەتی سەفەوییەت
- ۱۰۵ پەیرەندییەکانی سەفەوی-عوسمانی
- ۱۰۷ ئیسماعیلی سەفەوی (۱۵۰۱-۱۵۲۴) ن
- ۱۰۸ شەری چالدیران (شالدیران)
- ۱۱۴ شوپنەوارەکانی ئەو جەنگ
- ۱۱۹ تەھماسپ (تەھماسپ) یەکەم (۱۵۲۴-۱۵۷۶) ن
- ۱۲۲ ئیسماعیلی نووھم (۱۵۷۶-۱۵۷۸) ن
- ۱۲۲ موحمەد خودا بەندە (۱۵۷۸-۱۵۸۷) ن
- ۱۲۳ عەباسی یەکەم (۱۵۸۷-۱۶۲۹) ن
- ۱۲۶ سەفەوی یەکەم (۱۶۲۹-۱۶۴۲) ن
- ۱۲۸ پەیماننامە ی قەسری شیرین یان پەیماننامە ی زەھاب
- ۱۳۰ عەباسی دووھم (۱۶۴۲-۱۶۶۶) ن
- ۱۳۱ سەفەوی نووھم (۱۶۶۶-۱۶۹۴) ن
- ۱۳۲ حوسینی یەکەم (۱۶۹۴-۱۷۲۲) ن
- ۱۳۳ تەھماسپی نووھم (۱۷۲۲-۱۷۳۲) ن
- ۱۳۵ کاریگەری پیکدادانان و بەریکەوتنی نێوان سەفەوییەت و عوسمانی
- ۱۳۵ شوپنەوارە سیاسییەکان
- ۱۳۶ شوپنەوارە ئابوویی و بازرگانییەکان
- ۱۳۸ شوپنەوارە رۆشنبیری و کۆمەڵایەتیەکان

دەولەتی سەفەوییەت و شوپنکەوتەکانی ئابین و مەزھەبەکانی تر

- ۱۴۵ "د. عەلی ئەلشەیخ"
- ۱۴۸ سیاسەتی مەزھەبگەرای سەفەوییەکان

۱۵۵	یەكەم: سەفەوییەكان و گروپیە سۆفییەكان
۱۵۷	دووەم: سەفەوییەكان و ئەهلی سووننە
۱۶۹	چوارەم: سەفەوییەكان و جۆلەكە
۱۷۱	شۆڤرە ئایینییهكانی سەردەمی سەفەوییەت

دیمەنی سۆفیگەری و فەلسەفیی لەسەردەمی سەفەویدا

۱۷۷	"د. حەیدەری عەبدولمەناف ئەلبەياتی"
۱۷۹	تەریقەتە سۆفییەكان
۱۸۱	تەریقەتی (نیعمەت اللہیە):
۱۸۲	تەریقەتی نوریەخفی:
۱۸۲	تەریقەتی زەھەبی(ئالتوونی):
۱۸۳	رەوتی سۆفیگەری لای شەرعەسان
۱۸۳	ئەلبەهائیی ئەلەامیلی:
۱۸۴	مەرحەمەد ئەقەبی ئەلەجلیسی:
۱۸۴	مەرحەمەد باقر ئەلەجلیسی:
۱۸۵	مەلا موحسین ئەلفەیض ئەلکاشانی:
۱۸۷	بەرەتستیکرانی تەصەوف
۱۸۹	یەكەم: جیاکردنەوەی نێوان تەصەوف و عرفان:
۱۹۰	دووەم: رەتکردنەوەی رەھایانەتی تەصەوف و عرفان:
۱۹۳	دیمەنی فەلسەفی
۱۹۳	میرداماد
۱۹۸	میرفەندرسکی
۲۰۱	صدر المتألهین مەلا حەسەرا
۲۰۶	مەرحەمەدی گۆپی عالی، رەزای گۆپی ئاغاچانی(آقاچانی):
۲۰۷	خۆیەندنگای(الحکمة المتعالیة)
۲۱۱	کۆتایی

زانست و هونرو ویژه‌کان له سه‌رده‌می سه‌فه‌وییه‌تدا

٢١٥	"فاتیمه نه‌لهاشمی"
٢١٦	یه‌که‌م: زانسته نایینییه‌کان
٢١٨	ا- فه‌لسه‌فه و لاهوت:
٢٢٠	ب- عیرفان و ته‌صوف
٢٢٢	ج- فیه‌قو زانسته شه‌رعییه‌کان
٢٢٣	د- فه‌رمووده و گێڕانه‌وه شیعیه‌یه‌کان
٢٢٧	ه- ته‌فسیری قورئان
٢٣٠	دووه‌م: زانسته سرووشتییه‌کان و بیرکاری
٢٣٠	ا- پزیشکی و ده‌رمانناسی
٢٣٤	سێیه‌م: هونره‌کان
٢٣٦	چواره‌م: ویژه (ئه‌ده‌ب)
٢٣٩	پێنجه‌م: ته‌لارسازی
٢٤٢	شه‌شه‌م: گۆرانی و میوزیک
٢٤٣	هه‌وته‌م: کانا‌زا‌کان
٢٤٤	هه‌شته‌م: رستن و چنن
٢٤٥	نۆیه‌م: وێنه و خۆشنووسی و زه‌خره‌فه

بنه‌مائه‌ی سه‌فه‌وییه‌ت، شیخ و هادشا‌کانی

٢٤٩	"موحه‌مه‌د نه‌له‌عموری"
٢٥١	شیخ سه‌فیه‌دین
٢٥٥	شیخ سه‌ه‌ره‌دین
٢٥٦	شیخ خواجه‌ علی
٢٥٨	شیخ جوته‌ید
٢٦٠	شیخ هه‌یده‌ر

۲۶۲	پادشا نیسماعیلی سه‌فه‌وی
۲۷۱	پادشا ته‌ماسبی یه‌که‌می کوپی نیسماعیل
۲۷۲	پادشا نیسماعیلی دووه‌می کوپی ته‌ماسب
۲۷۵	پادشای عه‌باسی یه‌که‌می کوپی موحه‌مه‌د خودا به‌نده
۲۷۷	پادشا سه‌فیی یه‌که‌م کوپی سه‌ق میرزا
۲۷۸	پادشا عه‌باسی دووه‌می کوپی سه‌فیی یه‌که‌م
۲۷۹	پادشا سه‌فیی دووه‌می کوپی عه‌باسی دووه‌م
۲۸۰	پادشا حوسینی یه‌که‌می کوپی سلیمان
۲۸۲	هه‌ره‌سه‌پینان و کورتاییه‌هاتنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وییه‌ت

پیشہ کی وہرگیر

بہناوی خواہی کہورہی میہربان

نہم کتیبہ کومہ لہ بابہ تیکہ لہ نووسینی کومہ لہ نووسہریکی شیعہ
مہزہب و ہلگری پاشخانی فیکری شیعہ، نہگرچی د. علی
وہردی وہما دادہ نریت کاریگری نہ و مہزہبہی لہ سہر نیہ، بہ لام
لہ پوروی تیپوانین و پرخنہیہ وہ قسہکانی دژہ سووننہن زیاتر لہ وہی
ناراستہی شیعہ بی، نووسینہکانی لہ بواری کومہ لہناسیدایہ، بہ لام
نوسہرہکانی تر سہرباری لیکنولہ ربوونی ہندیکیان، نہ وہ
ہندیکیان ماموستاو وانہ بیژنی حہوزہ زانستی و قوتابخانہ
زانستیہکانی شیعہن، لہم کتیبہ قہبارہ مامناوہندیہدا تہواوی
سہربورده و میژووی بنہمالہی سہفہویہت بہ سہردہمی تہریقہت
بوون و پاشان دہولہ تداریتی و ماوہ و ژیانی شاکانی نہم بنہمالہیہ
شارہزا دہبین، نہ و زانا شیعہ بیانہش کہ بوونہ فلولہ کہی فیکری و
پشتگیریہ کی باشی سہ قامگیر بوونی دہولہ تی سہفہوی.

لہم کتیبہدا ناشنا دہبین بہ سہرچاوہی نریتہ نایینیہکانی شیعہ
کہ لہم سہردہمہدا برہویکی زوریان ہہیہ لای خہ لکانی شیعہ

مه زهه ب، له یادکردنه وهی عاشوراو سهردانیکردنی گسپړی
 نیمامه کانیان، له وهش گرنګتر شۆپړبونه وه بۆ شه پړی مه زهه بی
 نیتوان شیعو سووننه ی نه وکات که خۆی له ده ولته تی سهفه وی و
 عوسمانیدا بینپووه ته وه ره نگدانه وه که شی له نه مړۆدا، دیاره نه و
 کیشیه که هی سهرده مانی پیشتر بووه، ره نگدانه وهی تالتری
 هه بووه له سهرده می عه باسییه کان و نه وتریت که به هوی کیشیه ی
 شیعو سووننه وه شیعو کانی به غدا له گه له مه غۆلدا هاوده ستیان
 کردووه و خیلافته تی عه باسی روخواوه، نه م هاوده سستی کردنه
 له میژوودا زۆر ده بینن، له سهرده می ده رکه وتنی سهفه ویه تدا
 جاریکی تر نه مه دوباره ده بیته وه، جا له م کتیه دا که به پینووسی
 خه لکانی هه لگری بیری شیعو نووسراون نه وانه مان به رچاو ده که وی،
 نه که رچیش بۆ نه و کاره بیانویان هیناوه ته وه! ده رهاویشته ی
 شه ره کانش له سه ر نه ته وهی کورد و مامه له ی سهفه ویه کان له گه له
 کورد و کاری راگواستنیان.

هه روه ها ئامازه کراوه ته گرنګترین فه یله سوفانی سهرده می
 سهفه ویه ت و به باسکردنی هه ندی بۆچوونیان، که له ئیستادا
 ره نگدانه وهی هه یه، منیش وه ک خۆی وه رمکپراوه، ته نیا له چه ند
 شوینیکدا روونکردنه وه م داوه، به تاییه ت نه و چه ند بېرگانه ی له بیر و
 باوه پړی نه وان له م کتیه دا باسکراوه چه ندان لاپه رهی شیکردنه وه ی
 ده وی، وه ک خودی وه رگپړ له بوونی بیروباوه پړکی پوختی پیشینی

چاك پٽويستم به گه پاني فلهسهي و كه لام نيهه بو خوا ناسين،
نه وهشي له م كتيبه دا ده بينري له بيرويا وهري سهير، من خاوهني
نييم، نه مانه تيكي زانستيهه و پټيه وهي پابه ندم.
به هيوام وهرگي پاني نه م كتيبه به ره مي وهرگي پاني نيو كتيبخانه ي
كوردي ده وله مه ندر بكات و سوودي زوري هه بي له شاره زابوونمان
به ميژوي نه و ده وله ته .

عبدالله فازل حه سه ن (گه رمياني) ۱۰ / ۹ / ۲۰۱۶

بو گه ياندني سه رنج و تيبيني به وهرگي:

abdulaemail@yahoo.com

پیشہ کی

سەرەتا شتێکی باشە بۆئێن، سەفەوییەت کە بۆ چەند سەدە یەک بە جەنگ و ململانێکانی لە گەڵ دەوڵەتی عوسمانیدا ناوچەکەی سەرقال کردبوو، بە نمونەی دەوڵەتی عوسمانیش لە ئێستادا تەنیا باس و بابەتێکی میژوو، بەلام ئەو کەسەی بە دوا داچوونی ناکۆکی و ململانێی مەزەبیی نێوان سووننە و شیعی دەکات، دەبینێ ناکۆکییەکان پەیوەندییان بە میراتی ئەو دوو دەوڵەتە و مومارەسە مەزەبییەکانی پیشوویانەو هەیە، کە لە پێناو کۆکردنەوێ شوێنکەوتە لە پشت شاو سولتانیانەو مومارەسەی ناکۆکییە مەزەبییەکانیان ئەکرد.

هەر ئەوەش پالێنەرمان بوو بۆ رۆچوونە میژووی وردو درشتی دەوڵەتی سەفەوییەت، سەرەتا لە هۆکارەکانی دروستبوونی و گەیشتە لوتکەی لە پەروێ سیاسییەو ئەو جەنگ گەلەیی نێوان خۆی و دەوڵەتی عوسمانیش کە هەزاران کەسی ئایین و نەتەو جیاوازی ناوچەکەی کردە سووتە مەنبی شەپەکانیان.

خوینەری ناپسپۆری میژووی سەفەوییەت، لەپرووی پیت و بیژە ی سەفەوییەت و سۆفیەتەووە ھاوشیۆەیی لی تیکەل ئەبی، پاشان پلەبەندی و تیکەلی میژووی نیوان ئەو دوو وشە، زالبوونی شیخ یان شاگان و دلپەقی و سەرکردایەتییان بۆ سوپاکان، لەو جۆرە خوینەرانە ی دور دەخاتەووە کە ئەوانە لەسەر تادا ھەلگری تەریقەت و تایەفیەکی سۆفی بوونە، لەوہی سۆفیەت لەخۆی دەنوینی بەملکەچبوون بۆ قەدەر و پەر بوونی دل بەخۆشەویستی خوایی، بەلام لەپاستیدا سەفەوییەت لەپەرەحمیکی سۆفییانەووە دروستبوو، نازناوی ئەلصەفی باپیرە ی بنەمالە ی سەفەوییەت گۆرا بۆ تەریقەتیک بەسەفەوییەت ناسرا، پاشان بۆ دەوڵەتی سەفەوییەت، ناوی دەوڵەتی سەفەوییەت بەسەر تەریقەتی سەفەوییەتدا زال بوو، تەنیا لەپرووی میژووەووە ناوی مایەووە، لەم کتیبەشدا شیکردنەووەیەکی تەواو ھە یە لەبارە ی ئەو گۆرانکارییەووە.

دوای لیبوونەووە لەخویندەنەوہی ئەم کتیبە، خوینەر سەرسام دەبیّت بەو زیادەپۆیی و تووندپەوییە مەزھەبییە ی کە لەبەر ھۆکار گەلیکی سیاسی روویداو، بەجۆرێک سولتان سەلیمی یەکەمی عوسمانی، فەرمانی داوہ بۆ کوشتنیان شیعیەکان سەرژمێری بکەن و مەزھەبی حەنەفیەت تاکە مەزھەبی فەرمانی دەوڵەت بی، لەلایەن خۆشیییەووە شا عەباسی یەکەمی سەفەوی، لەداگیرکردنی بەغدا لەسەدە ی شانزە ی زاین/دە ی کۆچی، فەرمانی داوہ پاکتاوی ئەھلی سوونە

بکړی و گوړی زاناو پېشه‌واکانیان له به‌غدا وېران بکړی و ده‌مارگیری
 شیعه‌گه‌ریی راگه‌یاند و شتی وه‌های داهینا له‌مه‌زه‌بی شیعه‌دا
 بوونی نه‌بوو له‌کردنی هه‌ندی کاردا که بۆ سولتان به‌سوودو بۆ
 مه‌زه‌بی شیعه زیان‌به‌خش بوو: رایگه‌یاند که ده‌بی جنیو به‌سی
 خه‌لیفه‌که بدریت (نه‌بو به‌کرو عومه‌رو عوسمان)، وتی (أشهد أن علیا
 ولی الله) له‌بانگدا که له‌بناغه‌دا له‌بانگدانی لای شیعه نه‌بوو،
 زیادکردنی هه‌ندی نه‌فسانه و شتی بی بنه‌ما بۆ پال ته‌عزیزیریکردن
 بۆ حوسین له‌سرووتی عاشورادا.

جگه یه‌ک لی‌کۆلینه‌وه‌ی زانا‌علی وه‌ردی، ده‌نا هه‌موو
 لی‌کۆلینه‌وه‌کانی تر سه‌رچاوه‌ی فارسی ره‌سه‌نن، ره‌نگه یه‌که‌مین
 جاریش بی له‌لی‌کۆلینه‌وه‌ گه‌لیکی عه‌ره‌ببیدا شوین و ریگه‌ی
 خۆیانیان کردبیته‌وه.

سه‌نته‌ری (المسبار) کتیبی "سه‌فه‌وییه‌ت: می‌ژوو ململانی و
 کاریگه‌ریه‌کانی دوا‌ی خوی" پېشکەش ده‌کات تاوه‌کو له‌کتیبخانه‌ی
 عه‌ره‌بیماندا که لی‌نیک پر بکاته‌وه، که له‌و کتیبخانه‌یه‌دا گرنگیه‌کی
 گه‌وره به‌ده‌وله‌تی سه‌فه‌وییه‌ت نه‌دراوه، سه‌رباری گرنگی نه‌و
 ده‌وله‌ته له‌پووی نه‌و چه‌ندین سه‌ده‌یه‌ی په‌لیکی‌شا بوو بۆ
 سنووره‌کانی ناوچه‌ی عه‌ره‌ب و به‌زاندنیشی له‌هه‌ندی قوناغه‌دا،
 له‌ململانییه‌کی تالی مه‌زه‌بی و سیاسیدا چووه رکه‌به‌ریتی ده‌وله‌تی
 عوسمانیه‌وه، جا بۆیه دووباره خۆندنه‌وه‌ی نه‌و قوناغه، زۆریک له‌و

روداوانه شی ده بیته وه که روداوه کان سهخت و توندو
ده مارگیرانه تر نه که ن له مړوی ناوچه که ماندا.

ترکي الدخيل

عبدالله بن بجاد

دهولہ تی سہ فہویہ ت و شیعہ گہری

د. علی و مردی

پیشہ کی

نوسین لہ بارہی سہ فہویہ تہ وہ بہی ہیچ پاشخانیکی مہ زہبی
دکتر علی و ہردی (کڑچکردوی ۱۹۹۵) بہ دیارترین لیگلہ رو زانا
عیراقیہ کانی بواری کڑمہ لناسیی دادہ نری، بہ لکو بہ یہ کیگ لہ زانا
مہ لگہ و تہ کانی ٹہ و بارہ لہ مہ مو ناوچہ کدا، راستہ کہ زڈریہ ی
لیگلینہ و تہ کانی خستہ بہ ریاسی دیار دہ و روا لہ تہ کانی کڑمہ لگی
عیراقہ، بہ لام نامادہ بییشی لہ ولاتانی تردا کہم نیہ .

و ہردی لہ شوینیکی ٹایینیدا پیگہ یشت، لہ شوینی پیروزی
کازمیہ کاند، ٹہ و ژینگہ ی ش یارمہ تیدہ ری دروستبون و
پہ پرہ و کردنی ہستہ ٹایینیہ کانہ، بہ تاییہ تیش ہستی مہ زہب
گہ رای، لہ نیو بازارپدا چاوی بہ پووی ژیاندا کردہ وہ و لہ دوکانیکدا
وہ ک فروشیار کاری دہ کرد، دیارہ بازاری شاری کازمیہ یہ کیگہ
لہ بازارپہ کانی شارہ کانی دہ و رو بہ ری بہ غدا و قہرہ بالغہ بہ گہ ل و
روشنبری جیاوازی شیہ مہ زہبی ٹیران و ہیندو پاکستان و
بہ حرہین و لوہنان و ناوچہ کانی تر، دواتریش مہ مو ٹہ وانہ دہ بنہ

به لگه و دیکۆمیتتی بیری ئه و ده یانپاریزی تاوه کو
له لیکۆلینه وه کانییدا ئه و دیاردانه وه ک شایه تحالیکى زیندوو
بخاته به ریاس.

وه ردی له کازمییه دا به خویندنی فه قییه تی (المالی) دهستی کرده
خویندن که جارى خویندنی خویندنگا نوییه کان ده رنه که وتبوو،
بواری بۆ هاته پیش خویندنی زانکۆی له زانکۆی ئه مریکی له به یروت
ته واو بکات، پاشان خویندنی بالا به هه ردوو قوناغه که یه وه له زانکۆی
تکساس له ولاته یه کگرتوه کانی ئه مریکا له بواری کۆمه لئاسیدا،
له سالی ته واو کردنی خویندنی له سالی ۱۹۵۰ وه تاوه کو سالی
خانه نشین بوونی له سالی ۱۹۷۰ ز، مامۆستاو مامۆستای راهینراو بووه
له زانکۆی به غدا، له و ماوه یه دا ئه وانه ی نووسیوه ته وه که بووه ته
جێی تووچه یی پیاوانی ئایین و ئه و موخافیزکارانه ی ره خنه یان لیی
هه بووه، به تایبته له به رانه ر کتیبه که یدا (وعاظ السلاطین) (۱۹۵۴)،
له سه ر لاپه ره کانی رۆژنامه کانی ئه وکات مشتموهری نیوانیان به رده وام
بوو، زانایه کی ئایینی شیعه مه زه ب که سه ید مورته زا ئه لعه سکه ریی
بوو (ک ۲۰۰۷) له وه لامیدا کتیبیکى نووسییه وه به ناو نیشانی (مع
الدكتور علي الوردی - له گه ل دکتور عه لی وه ردیدا) (۱۹۵۵) و له و
کتیبه دا ئاماژه ی به وه دا، که وه ردی ده یه وێ ئه ده ب و ئه خلاق
له نیو ببات و باسه ئایینییه نه گۆره کانی به زاندوه .

وهریدی راپه‌پیوو به‌زمانی نه‌حوی ته‌قلیدی نه‌یده‌نووسی، بۆیه له‌و بواره‌دا نووسه‌رو لیڤکۆله‌ران به‌توورپه‌یه‌وه تۆمه‌تباریان نه‌کرد که عه‌ره‌ببی نازانی، به‌لام نه‌و ده‌یه‌ویست له‌جله‌وی نه‌حو رزگاری بی، دواتر لیڤکۆله‌ری عێراقی هادی نه‌له‌له‌وی(ک١٩٩٥) شوین پیی نه‌وی هه‌لگرت، تانه‌وه‌ی گۆفاره‌کان له‌پیشه‌کیی بابه‌ته‌کانیدا نامازه‌یان به‌بۆچوون و شیوازی نووسینی نه‌و ده‌دا، تاوه‌کو به‌زمان لاواز تۆمه‌تباری نه‌که‌ن.

پیش کتیبی(الوعاظ) ، کتیبی(خواطر اللاشعور-١٩٥٢)ی هه‌بوو، له‌پیش نه‌و دوو کتیبه‌ش وتاریکی هه‌بوو به‌ناونیشانی(شخصية الفرد العراقي)(١٩٥١) له‌به‌غدا، له‌نامیلکه‌یه‌کدا بالۆی کرده‌وه‌و دوولایه‌نی(دووقاقی) تاکی عێراقی ده‌رخست، که له‌پووی تاییه‌مه‌ندیتییه‌وه له‌که‌سیتییه‌ عه‌ره‌بی و رۆژه‌لاتییه‌کانه‌وه دوور نییه له‌پووی تیکه‌لبووی نا سه‌رکه‌وتووی نێوان ده‌شتنشین و شارنشینیدا.

هه‌روه‌ها(مهزلة العقل البشري)(١٩٥٥)ی هه‌یه، دواى نه‌وه‌ش(أسطورة الأدب الرفيع)(١٩٥٧) و (الأحلام بين العلم والعقيدة)(١٩٥٩) و (منطق ابن خلدون في ضوء حضارته وشخصيته)(١٩٦٢) و (دراسة في طبيعة المجتمع العراقي)(١٩٦٥). ده‌یه‌ی په‌نجاو شه‌سته‌کان لوتکه‌ی چالاکی و زانیارییه‌کانی نه‌م لیڤکۆله‌ره‌مان بوو.

به لام گرنگترینی کتیبه‌کانی که به‌پرۆژی ته‌مه‌ن وه‌سفکراوه، کتیبی (لمحات اجتماعية من تاريخ العراق الحديث) (۱۹۶۹-۱۹۷۹)، ده سال پێوهی سه‌رقال بووه و به‌دوای یه‌ك له‌شه‌ش به‌شدا بلاوی کردووه‌ته‌وه، به‌شی پێنج و شه‌ش له‌چوار به‌ش (قسم) بلاوی کردووه‌ته‌وه.

له‌و کتیبه‌دا به‌دیاردی کۆمه‌لایه‌تی عێراق ده‌ستپێکردووه له‌مملانی عوسمانی ئێرانیه‌وه، به‌شی شه‌شه‌می تاییه‌ت کردووه به‌دامه‌زراندنی پادشاهنشینی عه‌ره‌بی سعود و ئه‌وه‌ی تاییه‌ت بی به‌و لێکۆلینه‌وه‌یه‌وه، له‌به‌شی یه‌که‌مه‌دا قسه‌ی کردووه له‌سه‌ر ده‌رکه‌وتنی شیعە‌گه‌ری سه‌فه‌وییه‌ت و ئه‌وه‌ی هێنايه‌ نێو شیعە‌گه‌رییه‌وه، ئه‌و باب‌ه‌ته‌یه‌ که‌ دوای ئه‌م پێشه‌کیه‌ خوێنه‌ر پێی ده‌گات.

له‌م به‌شه‌ی که‌ له‌به‌رده‌ستمانه‌ (ده‌وله‌تی سه‌فه‌وییه‌ت و شیعە‌گه‌ری)، بوێری و زانستیتیی لێکۆله‌ر ده‌بینن که‌ هه‌چ پاشخانێک کاری تی نه‌کردووه.

عه‌لی وه‌ردی له‌ژینگه‌یه‌که‌دا پێگه‌یشت که‌ سه‌فه‌وییه‌کان شیعە‌یان به‌سه‌ردا سه‌پاندبوو، بۆ سالانێک به‌پێی بانگدانی سه‌فه‌وییه‌ت گوێبێستی بانگ بووه و هه‌موو شوێنه‌واره‌کانی ئه‌و ماوه‌یه‌ی به‌غدا و به‌تاییه‌ت شاری کازمیه‌ شیعە مه‌زه‌ب که‌ بۆ چه‌ند ده‌یه‌یه‌ك عێراق له‌ژێر ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌ویه‌تدا بووه و هه‌موو ئه‌و کاریگه‌رییه‌ی تێدا ماوه‌ته‌وه.

به گشتی، شیوازی نووسینی عەلی وەردی به پوون و رهوان
 داده نری، زۆرتین نووسه ریکه کتیبه کانی ده خویندریته وه، چونکه
 ته وای ئاسته جیاوازه کان کتیبه کانی ده خویننه وه و لیکۆلینه وه ی
 هه موو ئاسته کانه، تاییه تمه نده به هه مه جۆری سه رچاوه کان له پووی
 کتیب و دیکۆمینی سه ره شه قام و قاوه خانه کان و بازاره وه، به لام ئه و
 عه بییه ی که له سه ری ده گیرئ و که میک له لیکۆله ران ده بیینن ئه وه یه،
 به بی وردبوونه وه له لیکۆلینه وه کۆمه ئناسییه کانیدا پشتی
 به گیرانه وه میژوویییه کان به ستووه و وردبوونه وه و لیکۆلینه وه ی ئه و
 گیرانه وانانه ی نه کردووه و له شیکردنه وه کۆمه لایه تییه کانیدا له نیو
 میژوودا هه له ینجانی کردووه، بۆیه خه لکانیک به میژوونووسیان
 داناوه و ئه وه ش نییه. رهنگه ئه گه ر پرسیاری ئه وه ی لی بکرایه،
 له وه لامدا بیوتبایه نه پسپۆری میژووه و نه لیکۆله ری میژوویییش.

زۆرجار وەردی گیرانه وه که ده خاته ئه ستۆی میژوونووس بی
 ئه وه ی به راوردو پشکنینی بۆ بکات، بۆ نمونه له ریگه ی ئه و و
 لیکۆله ر که لیکێ تر که شوینی ئه و که وتوون، به ربلاو بووه ته وه که
 هۆکاری بلابوونه وه ی مه زه بی حه نه فییه له سه رده می عوسمانیدا بۆ
 ئه وه ده گه پێته وه، ئه بی حه نیفه (کۆچکردوی ۱۵۰ک) ریگه ی داوه و
 پێی ئاسایی بووه پێشه وایه تیکردن له غه یره قوریشیق بی،
 عوسمانیییه کان له بهر ئه م هۆکاره مه زه بی حه نه فیان

بلاوکردووه ته وه، به لām حه قیقه شتیکی تره، نه ویش نه وه یه که
 عوسمانیه کان له پیش خیلافه ته که شیاندا حه نه فی مه زه ب بوونه .
 به لām نه وه له پله و پایه ی دکتور علی وهردی زانای کومه لئاس
 که مناکاته وه، که له نووسینه کانیدا هیچ هه ست و سۆزو ئاین و
 نه ته وه یه ک شوینه واری نییه و له وانه دامالزوه، به وه نووسینه که ی
 له باره ی سه فیه ویه ته وه ته نیا به مه به ستی ده رخستنی حه قیقه
 بووه، هه رچی خراپی هه بووی و توویه تی و باشه کانیشی باس
 کردووه، به بی روپامایی و مه رای کردن بۆ ئاین و مه زه بی خوی و
 گویدانه هیچ تانه و تومه تیک، هه روه که له خویندنه وه ی لاپه ره کانی
 دواتردا نه وه تیبینی نه که ی.

له کۆتایی ئهم پیشه کییه دا ئامازه نه ده ینه نه وه ی،
 له په راویزه کاندا نیشانه ی (*) روونکردنه وه ی سه نته ری بلاوکاره،
 په راویزی ته نیا ژماره ش ده قه بنه ره تییه که یه.

بیگومان ده رکه وتنی ده وله تی سه فیه ویه ته له ئیراندا کاریگه ری
 زۆری هه بووه له پووی سیاسی و کومه لایه تی و ئایینییه وه، نه و
 کاریگه ریانه ش ته نیا له سه ر ئیران کورت نه هاتووه ته وه، به لکو
 په لیکیشاوه بۆ عیراق و تورکیا و نه فغانستان و هیند، ئیمه ش
 ناتوانین به تیگه یشتننیک قوول له میژووی عیراق و سرووشتی
 کومه لکه ی تیگه یین تاوه کو به ته واوی و وردبوونه وه وه ده وله تی
 سه فیه ویه ته لیکۆلینه وه نه که ی، جا بۆیه له م به شه دا هه ول ده ده م

لایه نیکى ده وله تی سه فیه ویه ت لیکۆلینه وه بکه م که په یوه ندیه کی
تووند وتۆلى به کۆمه لگه ی عیراقیه وه هیه، نه ویش لایه نی
مه زه بییه، که جی داخه سه ره پای گرنگیه میژووی و
کۆمه لایه تیه که ی، له لایه ن لیکۆله رانه وه گرنگیه کی ته واوی
وه رنه گرتوه .

دامه زرينه ږي دهوله ته كه

دامه زرينه ږي دهوله تي سه فه وي، (شا ئيسماعيل) ه، كه به زور مه زه بي دوانزه نيمامي شيعه ي سه پانده سر ئيرانيه كان و كړيه مه زه بي فهرمي حكومه تي ئيران، ماموستا براون* وه سفنكي جواني به كه ستيي نه و پياوه داوه، وه سفه كه ي له وگه پرده و بازگانه نه و وروپييانه وه گواستوه ته وه كه شا ئيسماعيليان بينيو وه به پتي قسه ي نه وان زور ك شتي دزي له خويدا كوكرد بوه وه، له لايه كه وه دلره ق و تينو وي خويند پزيي بوه تا ئاستيك كه به راست نه زانري، له لايه كي ترشه وه كه شخه و نه خلاق

* - نيدوارد براون: روزه لاتناس و ميژوونوس و پزيشكي ئينگليزي، له ستوت هيل له سالي ۱۸۶۲ز له دايكبروه، كوبي روزه لاتناسي به ناويانگ (جيب) ه، ماموستا بوه له كامبردج و زور ك ليكولنه وه و كتيبي هيه له باره ي ميژووي ئيسلامي له فارس و ئيران، دامه زرينه ږي كوليزي ليكولنه وه روزه لاتيبه كانه له كامبردج، له توركيوا ئيراندا زياوه، دانراوي به زمانى فارسى هه به و به ناويانگ بوه به يه كلاكردنه وه و سه لماندنې ميژووي هه رډو بزوتنه وه ي بابي و به هايي، سالي ۱۹۲۶ هردوه، بق زياتر شاړه رابوون پروانه: نجيب العقيلي، مؤسسة المستشرقين، پروانه فهرهنگي توكسفورد:

به رزو له لایه ن سه ربازه کانییه وه تا ئاستی په رستن خو شه ویست
 بووه، به بی قه لغان خو یان فری داوه ته گۆره پانی شه پره وه
 باوه پریان به وه هه بووه له کاتی شه ردا له مه ترسی ده یان پارێزیت^۱.
 نه و خه یال نه که م که شا ئیسماعیل له و پیاوانه بووه که به هره
 گه لیکی ده گمه نیان هه بووه (خالی سیلی و ئیجابیان پیکه وه
 کۆکردووه ته وه) و باوه پریان وه هابوو که قه ده ر نه وانی بۆ نه رکێک
 ره خساندوو، نه و کاته ی که هه ستا به سه پاندنی شیعه گه ری به سه ر
 ئێرانییه کاند، دلنیا بوو که له لایه ن رو حیکی به هیزی بالآوه بۆ نه و
 کاره ئه رکدار کراوه.

به هه رحال، باوه پی وه هابوو غه بیبیانه پالده درێ و
 رینیشاند هری نه کری له کاره کانیدا، نابی نه وه شمان له بیرچی که
 پیاویکی سۆفی بووه، یه کێک له کاری سۆفییه کانیش باوه ربوونیانه
 به ئیلهامی غه بی، نه وه ش ده زانری که به موریده کانی وتوو
 به فره مان دوانزه ئیمامه که ده جولێته وه وه مه عسومه (له تاوان
 پارێزراوه) و له نیتوان خو ی و مه هیدا هیچ دا برانێک بوونی نییه^۲.

ره نگه له راستی لانه ده م نه گه ر بلیم، ته وای نه و شتانه ی
 ئیسماعیل خسته نیو شیعه ی ئێرانه وه، له و بیر سۆفیانه ی

۶

^۱ - Edward Browne, A Literary History of Persia, Cambridge ۱۹۵۳, vol. ۴, p. ۲۲- ۲۳

^۲ - کامل مصطفی الشیبی، الفكر الشيعي والنزعات الصوفية حتى مطلع القرن الثاني عشر الهجري، بغداد ۱۹۶۶، ص ۴۱۳.

خۆیه وه سه رچاوه ی گرتبوو که هه یبووه، چونکه له توانای که سدا نه بووه به یه کجار نه و شتانه به سه ر خه لکدا به سه پیتنی نه گهر (که شف) و ئیلهامیی روحیی نه بوویی.

له باره ی شا ئیسماعیله وه ده گێرپریتیه وه، کاتیک له سه ره تای ده سه لاتیدا ته بریزی فه تح کردو ویستی به زه بری هیز مه زه بی شیعه به سه ر خه لکه که یدا به سه پیتنی، هه ندی راویژکاری که پیاوانی ئایینی بوون ئامۆزگارییان کرد نه و کاره نه کات، به بیانوی نه وه ی دوو له سه ر سیی شاره که نه هلی سووننه ن و ئارام ناگرن له سه ر مینه به ره کانه وه جنیو به و سی خه لیفه یه بدریت، به لام وه لامی دانه وه: "من به و کاره نه رکم خراوه ته سه رو خواو پیشه وا مه عسومه کان له گه لمدان و له هیچ که سیک ناترسم، نه گهر له و خه لکه ناره زایی ببینم، به هاوکاری خوا شمشیریان بو هه لده کیشم و که سیان به زیندوو ناھیلمه وه".^۱

نه توانین بلین که شا ئیسماعیل ویستی سوود به شیعه بگه یه نی که چیی خراپه ی به رانه به کرد، یان له یه ک کاتدا سوودو زیانی پیگه یاند، له پووینه که وه ژماره ی شیعه کانی زۆر کرده وه کاتیک زۆریکی ئێرانییه کانی کرده شیعه، به لام له پووینه کی تره وه شت گه لیکی تیکه ل به شیعه گهریی کرد زیانی لی داو ناوبانگیی

^۱ - Edward Browne, op.cit. vol ۴. p ۵۳- ۵۴

مه زه به که ی ناشیرین کرد، شیعه ی کرده مه زه به یکی حکومیی و
به وه ش بیری میللیی کونی خوی تیدا زیاترو گه وره تر کرده وه.

ئامرازەكانى بلاوكردنەوى مەزھەبى شىعە

شا ئىسماعىل، جنىۋدانە سى خەلىفە كەي كەردە ئامرازى
تاقىكردنەوى ئىرانىيەكان، ھەر ئىرانىيەك گوڭى لەجنىۋدان بوايە
دەبوو بەدەنگى بەرز بىوتبايە "بىش باد كم ما باد"، ئەم
دەستەواژەيە بەزمانى ئازەربەيجانى ئەوئەي دەگەياند، كەسى بىسەر
لەگەل جنىۋەكە يەك دەنگەو داواي جنىۋى زياتر ئەكات، ئەگەر ئەو
دەستەواژەيەي نەوتبايە يەكسەر لەگەردنى دەدرا.

شا ئىسماعىل فەرمانى دا لەشەقام و بازارپو مېنبەرەكاندا
جنىۋدان رابگەيىرئەت و بەرھەلستكارانىش ورييا بگريئەوئە كە
لەگەردنىان دەدرى.

لەم بارەيەوئە چىرۆكىكى سەير دەگىرپىرئەوئە كە لەھەندى
رووئەوئە ھاوشىۋەي گالىلۋىيە كە پەلگىشى دادگا دەكرىت لەئىتالىادا
تەنيا بەھۆي قسەكردنى بەھۆي زەويى بەدەورى خۆردا
دەسورپتەوئەو كاتىك لەئەشكەنجە رىزگارىي بوو كە لەوئە پەشىمان
بوويەوئە، ئەوئەش بەرانبەر يەككە لەزانا ناسراوئەكانى مەزھەبى

سووننه کرا، ئه ویش (شمس الدین الخفري) بوو، له شیرازدا بوو کاتیکی شا ئیسماعیل هات بۆ ئه و شاره، کاتیکی هینرایه بهردهم شا ئیسماعیل بۆ تاقیکردنه وهی جنیودانه سی خهلیفه که، ئه ویش به جنیویکی پیس له سه ربهرین خۆی رزگار کرد.

که لای شا ده رچوو هاوپی و خویندکاره کانی سه رزه نشتیان کردو وتیان: "چۆن له ئایینی خۆت هه لگه پایته وه و نه فره تی ئه و سی پیشه وایه ی خۆت کرد؟! ئه ویش وه لامیانی دایه وه: ئه تانه وه ی به و فەزل و که ماله ی که هه مه له بهر ئه و سی عه ره به ده شته کییه بکوژدیم؟!".

شا ئیسماعیل بۆ بلاوکردنه وهی شیعه ته نیا ئامرازی ترس و تۆقاندنی نه گرته بهر، به لکو ئامرازی تریشی وه رگرت، ئه ویش ئامرازی پروپاگه نده و قایلکردنی ده روونیانه بوو، فه رمانی دا مه راسیم سازیدری بۆ یادی کوژانی حوسین به و جوژه ی که ئیستا هه یه^۲، ئه م مه راسیمه بوه یه ییه کان له سه ده ی چواری کۆچی له به غدا ده ستیان پیکرد، به لام دوا ی ئه وان له بیرکراو که م بوویه وه . پاشان شا ئیسماعیل هات و په ره ی پێداو دانیشتنی ته عزیباریشی

^۱ - کامل مصطفى الشبيبي، التقية، مجلة الإيمان في عددها الخامس والسادس من السنة الثانية ١٩٦٥، ص: ٦٠.

^۲ - کامل مصطفى الشبيبي: الفكر الشيعي، ص ٤١٥.

بۆ زیادکرد^۱ و کردیه هێزی کاریگەر له دله کاندایا. راسته گهر بووتریت گرنگترین هۆکاریکی بلاویبونهوهی شیعەگهههیی له ئێراندا دانیشتهنی ته عزیزایی بووه، چونکه روالهتی خهفته و گریان و زۆری ئالا و تهپل لیدانی تیدایه و وهها ئهکات ئه و بیروباوه په بجیته قوولایی دهروونهکان و بیانجولئینی^۲.

شا ئیسماعیل فهرمانی دا شایه تیدانی سییه م تیکه ل به بانگدان بکری، وانا وتنی (أشهد أن علیاً ولی الله)، ئه م شایه تیدانه هه ندی له پێ ده رچوو له سه ده ی سیی کۆچی تیکه لی بانگیان کرد، به لام شیعە میانه وه له کاتی خۆیدا ره تیان کرده وه و قبولیان نه کرد، به لام شا ئیسماعیل سه پاندی و گوئی له کهس نه گرت و تاوه کو ئیستاش له لایه ن شیعە وه قسه له سه ر قبول کردن و قبول نه کردنی ده کرێته وه.

^۱ - ئه و پرسه و ته عزیزایی ئیستا له که ره لادا به (الشبیة) ده ناسری له سه رده می سه فهویه تدا دروست نه بووه، به لکو له سه رده می قاجاریدا دروست بووه.

^۲ - سه باره ت به و بابته ی تایبه ت به عێراق بی، به وانه کتییی: دراسة فی طبیعة المجتمع العراقي. بغداد ۱۹۶۵، الفصل التاسع.

شیخ عه‌لیی که‌رکی

شا ئیسماعیل له‌سالی ١٥٢٤ مردو ته‌مه‌نی سی و هه‌شت سا‌له‌ی ته‌واو نه‌کردبوو، ته‌هماسبی کو‌پی چوو ه‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات، که‌سی‌تیه‌کی زۆر جیاوازی له‌که‌سی‌تیی باوکی هه‌بوو، به‌حازری چوو شویته‌که‌ی باوکی، شا ئیسماعیلی باوکی دامه‌زینه‌ری ده‌وله‌ته‌که‌و فه‌رمانده‌ی سوپاکان بوو، متمانه‌ی ته‌واوی هه‌بوو که‌ سه‌رۆکی ئایینه‌که‌و ده‌وله‌ته‌که‌شه‌ پێکه‌وه، بۆیه‌ پێویستی به‌هیچ که‌سی‌ک نییه‌ له‌ ئایین و دنیایدا رێنیشانده‌ری بکات.

که‌ ته‌هماسب فه‌رمانه‌وه‌ایی وه‌رگرت زانیی ناتوانی وه‌ک باوکی له‌یه‌ک کاتدا سه‌رۆکی ئایین و ده‌وله‌تیش بی. دکتۆر کامیل نه‌لشه‌یبیی نه‌لی: شا ته‌هماسب وه‌های بینی که‌ داناییه‌ کاروباری شیععه‌گه‌ریتی بۆ شه‌رعناسه‌ پسپۆره‌کان به‌جێبه‌هێلریت، بۆیه‌ بانگی شیخ عه‌لیی که‌رکی کرد تاوه‌کو به‌و نه‌رکه‌ هه‌لبستی^١.

^١ - کامل مصطفی الشیبی، الفكر الشیعی، ص ٤١٦.

شیخ علیی ئەلکەرکی دەدریتهوه پال دئی (کرك نوح) که به کێکه له دیهاته کانی به عه به ک، شا کاتیك بانگیکرد له نه جه ف داده نیشته، که گه یشته ئیران شا پیشوازییه کی بی وینه ی کرد، پاشان فرمانیکی ده رکرد بۆ ته وای پادشانشین و تیایدا باسی له شیخ علیی کرد به وه ی خاوه نی راسته قینه ی ده ولته، به وپییه ی جیگرو نوینه ری پیشه وای نادیاره (ساحیب زه مان) و ده بی هموو لایه ک به گوئی بکه ن، "ئه وه ی شیخ له کاری بخت به کارناخریته وه و نه وه ی نه و پۆست و پله ی پی دابی له کارناخریت"، زۆریک پله و پایه ی گه وده ی پی به خشی و دیهات گه لیکی کشتوکالیشی پی به خشی تاوه کو خه راجه که ی بۆ خۆی وه ربگری.

شیخ علی بووه فه رمانپه وای کرداری سه رده می شا ته هه ماسب- به لای که مه وه له وه ی تاییه ت به کاروباره ئایینییه کان بوو- میژوونووسیکی ئێرانیی وه سفی کردووه و نه لی: له دوا ی خۆجه نه سه ره دین توسی، هیه که سێک به پله ی شیخ علیی که رک نه گه یشتوو له پیزی زانایانی مه زه بی جه عفه ری و بره ودان به ئایینی راسته قینه ی دوانزه ئیمامی، ریگری خراپه کارانی کردو ته مبیانی کردو یاسای بیده کارانی له بن کیشاو عه ره قخوری نه هیشت و شه ریه تی جیه جیکردو نوێژی جومعه و جه ماعه تی پارێزگاری کردو کاروباری پیشنوێژو بانگیژانی ریکخست و نوێژو په رسته کانی روون کرده وه و خراپه ی خراپه کارانی نه هیشت و

به پره رچی نه وانه ی دایه وه که شوین پیی شهیتانه کانیاں مه لده گرت
و چاودیرییه کی سه ختی خسته سه ریاں، ته واوی خه لکی هان ده دا
فیتری شه ریه ت ببن و مه راسیمه کانی نیسلام شاره زا ببن و
به نایینه وه په یوه ست بن، له پوښتن و سواربووندا دروشمه کانی
شیعه ی په پره و ده کرد، فرمان گه لیکي به ته واوی نیران گه یاند
له باره ی یاسا کانی داد په روه ری و چو نیتی مامه له کردنی والیه کان
له گه ل خه لک له وه رگرتنی خه راج و برپو چه ندیتییه که ی، فرمانیشی
دا له هه موو شارو دئییه کدا پیشنو یژیک دابنری بۆ نو یژکردن به خه لک و
فیترکردنیاں له شه ریه تی نایین...^۱.

^۱ - محسن الامین، اعیان الشیعه، بیروت ۱۹۵۸، ج ۴۱، ص ۱۷۸ - ۱۷۶.

ناکوکی نیوان ئەلکەرکی و ئەلقەتیفی

ئەو رێگە و شیوازی که شیخ عەلی ئەلکەرکی گرتیە بەر لە خزمەتکردنی دەولەتی سەفەوی و وەرگرتنی پۆستی بالا تیایدا، بوو هەوی توو پەبوونی زۆرێک زانای شیعەیی هاوسەردەمی شیخ عەلی، ئەو زانیانە بیروبووچوونی پیشینانی خۆیانیان هەبوو، که هەر حکومەتێک پیشەوا بە پێوەی نەبات حکومەتێکی ستمکارەو حەرامە خزمەت بکری، ئەو خەراجەش که حکومەت لە خەلکی وەر دەگری داگیرکردنەو حەرامە شەرعناس هیچ شتێکی لێ وەر نەگری، بە پشت بەستن بەوەی لە قورئاندا هاتوو: ﴿وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ ١١٣، واتا: پال مە دەن بەوانەو که ستمیان کردوو، چونکه دوو چاری ناگری دۆزەخ دەبن و بێجگە لە خوا هیچ پشتیوانێکتان نابێ پاشانیش یارمەتی نادری.

^١ - بۆ رالەیی ئایەتە پێرۆزەکان، سوودمان لە تەفسیری بوختەیی قورئان وەرگرتوو - وەرگری.

له سه رووی به ره له ستکارانی که رکیه وه، شه رعنا سټک هه بوو
 له پووی زانست و پینگه وه یه کسان بوو به که رکی، نه ویش شیخ
 ئیبراهیم نه لقه تیغی (القطیفی) بوو، نه میس دانیش تووی نه جه ف بوو،
 له وکاته وه ناکوکی که وته نیوانیان که نیردراوی شا گه یشته نه جه ف
 و بانگیشتی که رکی کرد، نیردراوه که دیاری بۆ هه ردوکیان
 هینابوو، که رکی دیاری به که ی وه رگرت، به لام قه تیغی ره تیکرده وه،
 که رکی ره خنهی له و کارهی هاوړیکه ی گرت که دیاری به که ی
 ره تیکرده وه و وتی: "له پره تکرده وه ی نه و دیاری به دا هه له ت کرد،
 تاوانت کرد (حرام) یان مه کړوت نه نجامداوه، تو چاوت له ئیمامی
 حه سه نی که زای په یام به نه کرد که دیاری موعاوییه ی قبول کړد وه،
 له کاتی که دا نه تو له ئیمام حه سه ن پایه دارتری و نه شاش له موعاوییه
 خراپه تره".^۱

دوای نه وه ی که رکی داوا که ی شای قبول کړدو خزمه تی ده وله تی
 کرد، ناکوکی نیوانیان تووند بوویه وه، نه وه ی که ناکوکی به یانی
 تووند تر کرده وه، نه وه بوو که رکی هه موو نه و شتانه ی قبول کړد که
 ده وله تی سه فه و بیته دایانیه ینابوو، نامه ی پالپشتی له و باره یه وه
 نووسی، قه تیغیش نامه ی دژی بۆ ناردده وه.

گرنگترین نه و نامه نه ی که شیخ عه لی نه لکه رکی نوو سیبوی،
 نه و نامه یه ی تایبته به خه پاج بوو به ناو نیشانی (قاطعة اللجاج فی حل

^۱ - محسن الامین، هه مان سه رچاوه، دمشق ۱۹۳۶، ج ۵، ص ۲۰۳.

الخراج)، شیخ قه تیغیش نامه یه کی له وه لامیدا نووسی به ناو نیشانی (السراج الوهاج لدفع عجاج قاطعة اللجاج)، له پیشه کییه کی قه تیغیدا پینج خال هاتوه:

یه که م: له حه رامیتی شار د نه وه ی زانست و فیه.

دووه م: حه رامیتی شوینکه وتنی سولتان له لایه ن زانایانه وه.

سییه م: له پیا ه ل دانی نه وه که سه ی هاوکاری زانستخواز نه کات و سه رزه نشتکردنی نه وه که سه ی نازاری نه دات.

چواره: له پیا ه ل دانی زانای نیشکه رو سه رزه نشتکردنی زانای نیش نه که ر.

پینجه م: له حه رامیی گه پان به دوا ی فروفیل و حه لاکردنی شتی ناشه رعیدا.

دیاره نه وه پینج خاله ناراسته بوون بۆ ره خنه گرتنی که رکی و نه وه کاره ی که ده درانه پالی و بۆ خزمه تی ده ولت بوون.

قه تیغیی له وه نامه یه یدا خه راجی به سته م و داگیرکردنی سه روه تی خه لگ داده نا، ئاماژه ی داوه به وه ی چۆن شا له که رکیی داوا کردوه کار بکات بۆ بره ودان به ئایین و ده رخستنی فه زلی شیعه گه ریی ئاوه هاش له وه ی داوا کردوه، به لام نه م ره تیکردوه ته وه، چونکه بۆ چوونی وه هایه حه رامی وه رگرتوه وه ده سته بررداری کاری ئایین بووه، که و ابوو چۆن ده بیته که سیکی شیاو بۆ بره ودان به ئایین^۱.

^۱ - هه مان سه رچاوه، ج ۴، ص ۱۸۶.

وه‌ها ده‌رده‌که‌وێ که شیخ‌عه‌لیی ئەلکه‌رکی زیاده‌په‌ویی کردبێ
 له‌بره‌ودان به‌داهینه‌راوه‌کانی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وییه‌ت و له‌کار گه‌لیک
 ره‌زانه‌ندبوویی که له‌په‌وی شه‌رعه‌وه‌ ری نه‌دراو بوو یێت - هه‌موویان
 یان هه‌ندیکیان و نه‌وه‌ش وه‌های کردووه‌ هه‌ندی رکه‌به‌رو ناحه‌ز
 به‌که‌رکی بلێن (داهینه‌ری شیعه). له‌کۆی نامه‌کانی، نامه‌یه‌ک بوو
 له‌پێگه‌دان به‌جنێودان که ئەمه‌ ناو نیشانه‌که‌یه‌تی (نفحات اللاهوت فی
 لعن الجبت والطاغوت)، نامه‌یه‌کی تریش نووسیووه‌ له‌ئاسایبوونی
 کپه‌تۆش بردن بۆ به‌نده‌و کپه‌تۆش بردن بۆ خۆل و گه‌ڕی حوسین^١.
 له‌بابه‌ت گه‌لیکی تریشدا نامه‌ی نووسی، قه‌تیفیش وه‌لامیانی
 ده‌دایه‌وه‌.

ئه‌وه‌ی جێی تێپامان بێ ئه‌وه‌یه‌، که‌رکی نامه‌ی نووسی له‌باره‌ی
 واجیب بوونی نوێژی هه‌ینییه‌وه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا شیعه‌ بۆ ماوه‌یه‌کی
 زۆر نۆد بوو واجیب بوونی نوێژی هه‌ینیان هه‌لۆه‌شاند بووه‌وه‌ بۆ
 ئه‌نجامدانی نوێژی هه‌ینی مه‌رجیان دانابوو، که‌ ده‌بێ سۆلتانی
 دادپه‌روه‌ر بوونی هه‌بێ^٢، که‌رکی به‌و باوه‌په‌ی دادپه‌روه‌یی
 له‌حکومه‌ته‌که‌ی شادا زۆرو فه‌راهمه‌، بۆیه‌ نوێژی هه‌ینی واجیب
 کرد.

٤

^١ - کامل مصطفی، الفكر الشيعي، هه‌مان سه‌رچاوه‌، ٤١٤، ٤١٦.

^٢ - محسن الأمين، هه‌مان سه‌رچاوه‌، ج: ٥، ص: ٢٠٢.

ئەو مشتومپرە توندەى كە لەنيوان كەركى و قەتيفيدا روويدا بووه
 ھۆى دابەشبوونی زانايانى شيعەى ئەوكات بۆ دوو بەشى ناكۆك،
 بەلام ئەو دابەش بوونە زۆرى نەخاياندو بەسەرکەوتنى كەركى و
 شوینكەوتەكانى كۆتايى ھات، شتىكى گرانش نيبە ئەو ھۆيە
 دەرېخى كە بوو ماپەى ئەو سەرکەوتنە، چونكە ئەگەر كراو و
 گونجاوہ لەگەل ژيانى كۆمەلايەتيدا، دەولەت بەو سەرۆت و سامان
 و پۇستە لەخستەبەرانەى كە ھەيەتى، دەتوانى لايەنى زانا
 پشتگيرەكانى خۆى بەھيژ بكات و لايەنى بەرھەلستكار بى ھيژ
 بكات، دەولەتانى كۆنیشمانينيووە بەجياوازی بيروباوہ پو
 رەوتيشيانەوہ ھەمان ئەو كارەى دەولەتى سەفەويەتيان كردووە و
 سەرکەوتنىكى گەرەشيان بەدەستھيئاوہ.

کوچکردن له (جه بهل عامیل) هوه

له وکاته ی که ده ولته س هه وییه له ئیراندا ده رکوت، جه بهل عامیل به پینسانسیکی زانستی بی وینه ده پازیه وه، سه رباری به رته سکی و هه ژاری شوینه که، نه وه زیاتر له هه شوینکی تری شیعه زانای موچه هیدی تیدا هه بوو^۱. نه و رینسانه له سه ده ی چوارده ی زاینه وه ده ستیپکرد، واتا سه ده ی هه شتی کوچی و به تیه پوونی رۆزگار که شه ی ده کرد^۲.

نه کری بووتری، که جه بهل عامیل له سه رده می سولتانی سه لیما که وته نیو سنووری ده ولته ی عوسمانیه وه، جوړیکی سه رکوتکاری دژ به شیعه ی تیدا کرا، جا له وکاته ی که ده ولته ی سه هه ویی زانا شیعه کانی له ده وری خو ی کۆده کرده وه و پاره و پۆستی

۶

^۱ - له واقعیدا ده رکوتنی نمونه ی نه و رینسانه زانستییه له ناوچه په کی دابراوی وه (جه بهل عامیل) جینی سه رسامی و پرسپار کردنه، تابه نه و هویانه چپی بوون بوونه یارمه تیده ری نه و رینسانه؟ بیگومان بابه تیکی کومه لایه تیه و شیاوی لیکولینه وه له سه رکوتنه.

^۲ - محمد کاظم مکی، الحركة الفكرية والأدبية في جبل عامل، بیروت ۱۹۶۲، ص ۶۸.

له خشته بهرې دهرژاند به سهرياندا، ناسايى بوو له چوارچپوه به كي بهر فراواندا زانايانى عاميل بؤ ئيران كوچ بكه ن.

دكتور كاميل نه لشه ييبي نه لى: "شه پؤلى زانايانى عاميل به جورىكى بى هاوشيوه له ميژووى شيعه گهريدا رځايه سر ئيران".^۱

به ناوبانگترينى زانايانى جه بهل عاميل كه هاتنه ئيران له دواى نه لكهركى، شيخ حوسينى كورپى عه بولسه مه د بوو، شوين كهركى گرته وه له پؤستى (شيخى ئيسلام) دا. ژياننامه ي نه و پياوه به لگه ديدات له سر نه وه ي ره وشتيكي جياواز له وانه ي پيش خوى هه بوو، وهك كهركى ناوبانگى و پؤست نه يگورپى، نه و ژيانه ي له بير بوو كه مامؤستانكانى له جه بهل عاميل هه يانبوو له ژيانى سهخت و ماندوويون به دواى رزق و رؤزىداو به و هؤيه شه وه مملانييه كي دهر ووينى نه كړدو له پؤزگار هكانى كوتاييدا روويكرده ته صوف و دنيا به كه مگرتن و ده سته رداربوون له و پؤسته گوره يه ي كه پيى درابوو، رؤيشت بؤ چه ج، به باشى زانى له به حره يندا نيسته جى بى، پاشان نامه ي بؤ كوچك ه ي نووسى كه شيخ موحه ممد (نه لبه هائى) بوو، هانى دا ئيران و هاوپپيه تى سولتان واز لى بهيئى، له كوئ قسه كانى بؤ كوره كه ي نه مه بوو: "نه گه ر دونيات ده ويى روويكه ره هيند، نه گه ر ناخير هتت ده ويى روويكه ره به حره ين، نه گه ر نه دنيا و نه ناخير هتت ده ويى روويكه ره ولاتى عه جه م".

^۱ - كامل مصطفى الشبيبي، الفكر الشيعة، سرچاوه ي پيشوو، ١٣٧٧.

شیخ حوسین له به حره یندا مردو گوره که شی تاوه کو نیستا
به ناوبانگه له دیتی نه لموصه لا^۱ و خه لکی سهردانی نه که ن و
ته به پوکی پی وهرده گرن.

^۱ - محسن الامین، سرچاوه ی پېښور، دمشق ۱۹۴۸، ج ۲۶، ص ۲۴۶ - ۲۴۷.

شا عه باسی گه وره

له سه رده می شا عه باسدا که نازناوی گه وره ی هه بوو، ده وله تی سه فه وییه ت به لوتکه ی شکۆداریی خۆی گه یشته، له سه رده می نه و شایه دا ئیتر ئیتران پێویستی نه ما بۆ راکیشانی زانایانی جه به ل عامیل و شوینانی تر، خۆی به توانا بوویه وه زانا به ره م به ینی.

شا عه باس له سالێ ١٥٨٨ فه رمانپه وایی وه رگرت له کاتیکدا حه فده ساله ی ته مه نی تینه په راندبوو، باسیکی سه یرو ده گمه ن ده گێرپه وه له باره ی وه رگرتنی ده سه لاته وه که به لگه ی عه قلییه تی باوی نه و کاته ن، پوخته که ی نه وه یه، نه ستیره ناسان (جادووگران) ئامۆژگاریی شایان کرد بۆ ماوه یه کی کورت ده سته ردارای فه رمانپه وایی ببی، چونکه نه ستیره کان ئاماژه ده ده نه مه ترسییه کی سه خت که له و ماوه یه دا تووشی خاوه ن ته ختی ده سه لات ده بی، شا به ده م ئامۆژگارییه که یانه وه رۆیشته و بۆ ماوه یه کی کورت ده سته ردارای ده سه لات بوو، له شوینیدا پیاویکی غه یره موسلمان به ناوی یوسف دانرا، نه و داماو به بۆ سی رۆژ له سه ر ته ختی ده سه لات

بوو، له پوڅی چواره مدا شا فره رمانی دا بکوڅی، ته ختی دهسه لاتی
لی وهرگرته وه و نه ستیره گره وه کان به شایان وت شکویه کی گه وره ی
مه ودا دریڅی بۆ ده بی^۱.

نه گه رچی نه و ئاماژه نه ستیره ناسیه سرووشتنکی نه فسانه ییشی
هیه، به لام له پیکهاته ی که سیټی شادا کاریگه ریه کی زوری
هه بووه، ئاماژه و نیلها میکی ده روونی به هیڅی بۆ دروستکرد که
شکویه کی گه وره به ده ست ده هیڅی وه که نه وه ی نه ستیره ناسه کان
پیشبینیان پی دابوو، ده بی نه وه شمان له بیر نه چی زوره ی نه و
شمانه ی که نیمه به نه فسانه ی ده زانین و که م بایه خ ده بیینین،
هه ندیجار له تاک و کومه لکه دا کاریگه ریه کی زوری هیه.

له واقعیدا نه و کاته ی شا عه باس جله وی دهسه لاتی ده وله تی
سه فه وییه تی وهرگرت، ده وله تی سه فه وییه ت له پووی روزه لات و
روژئاواوه له به رده م هه په شه ی تووندو له نیوچووندا بوو، سه رباری
مه ترسیی رووی ده وله تی عوسمانی، مه ترسییه کی تریش هات
له پووی ده وله تی ئۆزه که له سه ر سنووری روزه لاتی ئیران،
ئۆزه کییه کان توانیان دوا ی گه مارو دانیک ی نو مانگه شاروچکه ی
هیرات فه تح بکه ن، دواتر تووسیای فه تحکرد که مه رقه دی نیمام
عه لیی کوپی موسا نه لپه زای تیدا بوو، زوره ی دانیشتوانه که یان
سه ربپی و گه نجینه ی مه رقه دی نیمام ره زایان تالان کرد، له کوی

^۱ - ۱۷۵ - ۱۷۴، p. ۱۷۴، Vol ۲، London ۱۹۵۸، A History of Persia, Sykes Perey

ئەوھى تالانىيان كىرد پارچە ئەلماسىڭ بوو بەقەد ھىلكەى مېشكىڭ
ئەبوو، پاشان لەقەتەكردن بەردەوام بوون تاوھەكو گەيشتنە
نېسابورو سېزوارو ئىسفرابىن و تېس و شارەكانى تىرى خۆراسان.
شا ئىسماعىل دەرەكى كىرد كە ناتوانى لەقەك كاتدا لەدو بەرەوھ
شەپ بىكات، بۆيە بەباشى زانى لەگەل عوسمانىيەكاندا ئاشتەوايى
بىكات تاوھەكو بۆ گيان ئۆزبەككىيەكان يەكلايىتەوھ، ئەوھى ويىستى
لەسالى ۱۵۹۰ بۆى ھاتەدى و رىككەوتنى لەگەل دەولەتى عوسمانىدا
كىرد، پەيمانى پىدا ناوچەكانى ئازەربەيجان و جۇرجياو بەشەك لە
لوپستانى پى بدات و نەھىلى خەلكەكەى خۆى جنىو بەسى
خەلىفەكە بدەن^۱، پاشا شا عەباس روويكىردە ئۆزبەك و توانى
لەسالى ۱۵۹۷دا شىكىستىكى گەرەيان بەسەردا بەيىنى و بتوانى ناوچە
لەدەستچووھەكان وەرېگىتەوھ، بەتايەت توسى پىرۆز(طوس)،
لەوكانەوھ سەردەمىكى نوئى لەئىراندا دەستى پىكىرد، ئەوھەكە
ئىرانىيەكان لەمىژووى نوپياندا بە "سەردەمى زىرپىن"ى دادەنن.

ھەولە ئاوەدانىيەكانى عەباس

شا عەباس زۆر عاشقى تەلارسازى بوو، لىرەشدا شوئىنى
ئەوھەمان نىيە باسى ھەولە ئاوەدانىيەكانى ئەو بىكەين، تەنيا لەبەر
گىرنگىيە كۆمەلەيەتتەكەى دوو شتى لى باس دەكەين، يەكەمیان:

^۱ - ۳۲۵، p. ۱۹۴۷، Carl Brockelman , History of Islamic Peoples, Cornwall

پایتهختی لهقهزوبنهوه گواستهوه ئهسفههان و دهستی دایه بوونیاتنانی کۆشت و تهلاری بهرزو مزگهوتی جوان، که ئه مپۆ گهشتیاران له ئێراندا رووی تی دهکهن و ئهسفههان به وهۆیهوه بووه نمونهی گهشهی ئاوهدانی و ژیااری و ئیتر وترا "ئهسفههان نیوهی جیهان".

بابهتی دووهمیش گرنگیدانی شا عهباس بوو به ئاوه دانکردنهوهی مهرقه دی رهزا له تووس و بۆیه کردنی گومهزه که ی به ئالوون، له سالی ۱۵۹۸ هوه دهستی پیکردو له سالی ۱۶۰۱ توانی پارچه ئه لماسه به تالان براوه کهش بگێرێتهوه، به فته تویهک له لایه ن زانایانه وه ناردی بۆ رۆم بۆ فروشتن و به نرخه که ی هندی زهوی و مولکی کپی و کردیه وه قفی مهرقه ده که، له سالی دواتر دا شا عهباس به پی له ئهسفه هانه وه به پیکهوت بۆ تووس به مه بهستی ته به پوک وه رگرتن به سهردانی کردنی ئه وه مهرقه ده، ماوه ی نیوان ئهسفه هان و تووس هه شسه د میله، که گه یشته ئه وی به دهستی خۆی فتیله ی ئه و مؤمه زۆرانه ی بپی که مهرقه ده که یان رۆشنا ده کرده وه، ئه گێردرێته وه که شیخ ئه لبه هائی ئاماده بووه و هندی شیعی و تووه که ئه مه واتاکه یه تی: فریشته کان له ئاسمانه وه دابه زین و به ده وری مؤمه کاندایه وتاف ده کێشن و ئه لێن ئه ی لگه و پیاوه ی

بەمەقسەتەى فتيلىەى مۆمەكان دەبپى، وريابە باالى جيبريل
نەبپى.^۱

دواتر شا عەباس دەستى دايە هاندانى ئىرانىيەكان بەھەر
ئامرازىك بى و بتوانن سەردانى رەزا بکەن، ئەوہى لەو بارەيەوہ
کردى، کردنەوہى رىگا بوو لەھەموو ناوچەکانى ئىرانەوہ بۆ ئەو
شوینە و دروستکردنى خان و شوینى مانەوہ بەجۆرىک لەمىژووى
ئىراندا بى وینە بووہ، ئەوترى ژمارەى ئەو خانانەى ئەو
دروستىکردبوو، گەشتبووہ ھەزار خان و ھەر خانىک شوینى سەدان
گەشتيارى لى بووہ تەوہ بەولاخ و کۆلوپارىشیانەوہ و کرى لى
وہرنەگرتوون و تاوہ کو ئىستاش شوینەوارى ئەو خانانە ماوہ تەوہ.^۲

ھەندى نووسەر وەھايان داناوہ کە شا عەباس بۆيە گرنگىى داوہ
بەسەردانىکردنى رەزا، تاوہ کو بىکاتە بەدىلى حەج بۆ ئىرانىيەكان،
لەوانە گەپىدەى مىسرىيە موحمەد سابىت کە لەبارەى شا
عەباسەوہ ئەلى: "ئەو نەتەوہکەى لاپەرد لەسەردانىکردنى مەککە
چونکە رقيان لەعەرەب بوو، ئەيەويست ئەو سەرۆتە زۆرە بۆ
نەتەوہکەى خۆى بەيلىتەوہ و لەولائىکدا خەرجى نەکەن کە رقيان
لەيەتى...."^۳

^۱ - Peey Sykes, Op.Cit. Vol.۲, p.۱۸۱

^۲ - محمد جواد مغنیه، دول الشيعة في التاريخ، النجف، ۱۹۶۵، ص ۱۳۲-۱۳۳.

^۳ - محمد ثابت، جولة في ربوع الشرق الأدنى، القاهرة ۱۹۵۲، ص ۱۶۱.

له پوانگه‌ی منه وه، ئه‌م بۆچوونه لیکدانه‌وه‌ی هه‌له‌ی تبادا هه‌یه، چونکه له‌واقیعه‌دا شا ئیسماعیل نه‌یویستوه ئێرانییه‌کان له‌حه‌جکردن دووربخاته‌وه و توانای ئه‌وه‌شی نه‌بووه، به‌لکو ویستویه‌تی چاویان له‌سه‌ر شوینه پیرۆزه‌کانی عێراق لابدات که له‌ژێر ده‌سه‌لاتی عوسمانیه‌ی دۆژمنه‌کانی بوونه، ده‌بێ ئه‌وه‌ش له‌م باره‌یه‌وه باس بکری، ئه‌و ئێرانیانه‌ی سه‌ردانی شوینه پیرۆزه‌کانیان ده‌کرد له‌سه‌رده‌می عوسمانیدا، له‌کۆلانه‌کانی به‌غدا له‌سه‌رده‌ستی منال و له‌سه‌ر سنوور و فه‌رمانگه‌کانیش له‌سه‌رده‌ستی فه‌رمانبه‌ران ئازار ده‌دران، له‌گه‌رانه‌وه‌یان گله‌یی و گازنده‌یان به‌شا ده‌گه‌یاند، ئه‌ویش به‌و کاره‌ی له‌و ئازار و ناچه‌تییه‌ی له‌عێراقدا به‌سه‌ریان ده‌هات دوورخستنه‌وه.

حاله‌که هه‌رچۆنێک بێ، ئه‌وه مه‌رقه‌دی ره‌زا له‌تووسدا له‌سه‌رده‌می شا‌عه‌باسه‌وه بووه‌ته گرنه‌گترین رواله‌ته‌کانی کۆمه‌لگه‌ی ئێرانی، بێ داب‌پان تاوه‌کو ئه‌م‌پوێ ئیمه‌ نۆژه‌نکردنه‌وه و خزمه‌تکردنی لی‌نه‌پراوه و ناتوانین وینه‌یه‌کی ته‌واو بده‌ینه ته‌لار و رازانه‌وه هونه‌ری و گه‌نجینه و ئالتۆنه‌کانی که چیی مولک و وه‌قف گه‌لێکی هه‌یه، کاریکه گه‌وره‌تره له‌وه‌سفکردن و به‌په‌هایی به‌ده‌وله‌مه‌ندترین مه‌رقه‌ده پیرۆزه‌کان و رازاوه‌ترینیان داده‌نری له‌پووی هونه‌ری ته‌لارسازی و جوانی شته هه‌لواسراوه گرانبه‌هاکانه‌وه.^۱

^۱ - جعفر الخليلي، موسوعة العتبات المقدسة - قسم خراسان، بيروت ۱۹۶۸، ص ۲۵۸.

سالانە زۆریك سەردانىكار سەردانى مەشەد دەكەن، لەئىستاشدا
 بەملىۆنان كەس دەتوانن سەردانى بكەن لەتەواوى ئىران و عىراق و
 تەواوى ولاتانى شىعهو، لەئىراندا يەكك سەردانى رەزای كردبى
 پييدهوترى "مشتى"، وەك پالڤاننىك بۆلای مەشەد(شويىنى ناشتنى
 رەزا)، كەسيكىش سەردانى كەربەلای كردبى بۆ سەردانى حوسين
 پييدهوترى "كبلى"، وەك پالڤاننىك بۆلای كەربەلا.

فهڭکردنی به غدا

له سالانی کۆتایی سەدهی شانزه، له بریتانیاوه سیر ئهنتۆنی شیرلی و سیر رۆبیرتی برای هاتن بۆ ئێران و له نیو کهسهکانی دارودهسته شیدا پیاویکی شارهزا ههبوو له دانانی تۆپ و مووشهك، شاعه باس ئه وه لهی قۆسته وه و داوی له و پیاوه کرد سوپاکه ی له تۆپ هاویشتندا به هیز بکات بۆ رووبه پووبوونه وه ی تۆپهکانی عوسمانی، که له و سەده یه دا به پره هایه به گه وره ترین تۆپی جیهان داده نرا.

له سالی ۱۶۰۲ شا ده ستیکرده په لاماردانی سنوورهکانی عوسمانی، دوی دوو سال به زه بری تۆپه نوپیهکانی شاری ته بریزی گرته وه، پاشان سه رکه وتن به دوی سه رکه وتن به ده ست ده هینا تاوه کو له سالی ۱۶۲۳ له دوی سی مانگ گه مارۆدان توانی به غدا بگری، له و سی مانگه دا خه لك مندالیان ده خواردو نرخی گویدرێك گه یشته هه زار ئه قجه^۱ (دراویکی زیوویی مه غزلیی بوو که تائه وکات

^۱ - عباس العزاوي، تاريخ العراق بين احتلالين، بغداد ۱۹۴۸، ج ۴، ص ۱۷۷.

کاری پیّ ده کراو واتای سپی ده گه یاندو کیشی چوار گرام زیووی
هه بوو).

شا نیسماعیل له پێشدا چی به سه ر به غدایا هینا، شا عه باسیش
نه وه ی کرد، مه رقه دی نه بی حه نیفه و شیخ عه بدولقادی گه یلانی
وێران کرد، پاشان په په ی بلاو کرده وه بو تو مارکردنی خه لکانی
سووننه ی به غذا تاوه کو هه موویان له نیو بیات، نه گه ر سه ید دراج
کلیدار نه لحوسین ده ستوه ردانی نه کرد بایه شا عه باس نه و نیازه ی
جیه جیی ده کرد، نه و سه یده لای شا خاوه ن ریز بوو، توانی بو
نۆدیککی سووننه ی به غذا تکا بکات و له په رتووکی خۆیدا
به "خۆشه ویستانی شه هلی عه با" واتا شیعه ناویانی تو مار کردو
له کوشتن رزگاریانی کرد^۱.

دوای فه تحکردنی به غذا، شا عه باس سه ردانی مه رقه ده
پیرۆزه کانی کرد له کازمییه و سامه راو که ربه لاو نه جه ف و پاره یه کی
نۆدی خه رج کرد بو تاوه دانکردنه وه یان و دیاری خستنه نه و
شوینانه وه، به شیوه یه کی تاییه تیش تاوه دانکردنه وه کانی روویکرده
نه جه ف، خانوو و خانی بو حه سانه وه ی سه ردانیکاران دروستکرد و
فه رمانی دا بیره ئاو بو نه و شارۆچکه یه دروست بکری و
سه ربازه کانیشی له گه ل کریکاره کاندایا لایان ده کرد تاوه کو
تاوه که یان گه یانده شوینیکی نزیك له شارچه که وه، له ویدا له ژیر

^۱ - هه مان سه رچاوه، ۱۸۰۷.

زەمىنىكىدا گۇماۋىكىيان دروستكرد بەپەيژە خەلك بۆى دادەبەزىن و
ئاويان لى دەبرد^۱.

ئەوھى كە شا ئىسماعىل كىردى، لەشۋىنىك ويرانەى ئەكردو
لەشۋىنىكى تر بوونىاتى دەنايەوھو لەيەك كاتدا دلپەقىى دەنۋاندو
بەزەيىشى دەنۋاند شىتىكى سەير نەبوو، كارىكە زۆرىكى خەلك
بەجىاوازىي چىنايەتىشيان ئەوھ دەكەن، جىاوازىي لەنىۋان پىاۋى
سەر جادەو پادشادا نىيە، ئەوھ ھەيە كارەكانى پادشا بەئاۋبانگەو
خەلك دەيىنىي و زىادەپۆيى تىدا دەكەن، بەلام كارى پىاۋى سەر
جادە كەسانىكى كەم دەيىنن و دۋاى ماۋەيەك لەبىردەچىت. ئەو
مىۋەى كە بى جىاوازىي لەنىۋان خەلكدا مامەلە بىكات، بىگومان
مىۋىكى دەگمەنە(شازە).

سۈننە، شا ئىسماعىل بەخراپترىنىك دادەنىت كە تەنيا خراپەو
ئازارى لى بىنراۋە، بەلام شىيە بەكەسىكى پىرۋىيان ۋەسەف كىردوۋە
كە نەرىتى ئاۋەدانكردنەوھو دادگەرى و ھەق وىستىي ھەبوۋە، جا
كىشەى ئەم دوو كۆمەلەيە لەھەندى روۋەوھ لەكىشەى دوو ئافرەت
دەچى كە بەشەپھاتوون و ھەريەكەو چاۋى خستوۋەتەسەر ئەو
ئازارەى توۋشى مىندالەكەى خۆى بوۋەو زىادەپۆيى تىادا ئەكات، بى
ئەوھى لىبكاتەوھ بەلاى ئەو ئازارەى توۋشى مىندالى ئافرەتەكەى
بەرانبەر بوۋە.

^۱ - جعفر محبوبية، ماضي النجف وحاضره، النجف ۱۹۵۸، ج ۱، ص ۱۹۳.

دهگيردريتهوه كه دوو شوپه سواری سه ده كانی ناوه پاست
 له پښه په يکه ريکی کوندا به يه ك ده گن و جياواز نه بن له شپوه ی
 رهنگی په يکه ره که، په کيکیان به زهره ده ييینی و نه وی تر به شین،
 له واقعدا په يکه ره که هم زهره ده هم شینیش بووه، هر دیوکی
 رهنگی هه بووه، پیش نه وهی له په يکه ره که بکولنه وه ده بیته
 مشتمریان و سهیریان پی دیت ناخو بو بچوونیان جياوازه و به و
 هویه وه په کتر به سه رسخت و نکولیکه ر تاوانبار نه که ن، ناکوکی
 نیوانیان دوورخستننه وه حقیقه ته که ده ربخن، که ناکوکیان زیاتر
 ده بوو ده مارگیریشیان بو بچوونی خویان تووندتر ده بوو، زیاتر
 رقیان له په کتر هه لده ستا.

شیخ ئەلبەهائی

لەسەر دەمی دەوڵەتی سەفەویەتدا، زۆریك زانا و بیرباری گەورە
دەرکەوتن، بەناوبانگترینیان دوو کەس بوون، ئەوانیش: شیخ
موحەممەدی کوپی شیخ حوسێنی ئەلەامیلی خاوەن
نازناوی (ئەلبەهائی)و، مەلا موحەممەد باقپی کوپی مەلا
موحەممەدی تەقی خاوەن نازناوی (ئەلمەجلیسی)بوون.

ئەلبەهائی لەسەر دەمی شا عەباسی گەورەدا ژیاو پۆستی شیخی
ئێسلامی وەرگرت، لای شا پێگەیەکی مەبوو کەس پێگەی ئەوی
نەبوو، دڵتارام نەبوو بەوەی دنیای لەبەردەم کرایەووە لەباوکییەو
کە شیخ حوسێنی کوپی عەبدولصەمەدی ئەلەامیلی بوو مەیلی
دوینا بەکەمگرتن و تەسەوفی بۆ ماوویەو، لەهەندێ کتێبیشدا
نووسیویتی: ئەگەر لەگەڵ باوکیدا نەهاتبایەتە ولاتی عەجەم، ئەو
بەهاوپییەتی سولتان تاقیی نەدەکرایەو^۱، جاریکی تر نووسیویتی و
وەسفی خۆی دەکات و ئەڵێ: "ئەگەر باوکم (روحي پیرۆز بی) لەولاتی

^۱ - محسن الامین، سەرچاوەی پێشوو، ج ۲۶، ۲۳۵.

عەرەبەو نەدەهات و تیکەل بە پادشایان نەبوایە،
 لەخواترساوترینی خەلک و دنیا بەکەمگرتنیان دەبووم، بەلام روحی
 شادبێ منی لەو ولاتەو دەرهێنا و تیکەل بەم ولاتە و خەلکەکی
 بووم و رهوشته خراپەکیانم وەرگرت و سیفەتی ئەوانم هەلگرت و
 لەتیکەل بوون بەخەلکی دنیا تەنیا وتی و مشتومڕو ناکۆکیم
 وەرگرت، کارەکه وەهای لێهات هەموو نەفامیک ببیتە بەرهەلستم و
 هەموو تەمبەلێکیش پێداگر بوو بۆ بەرپەرکانی کردم^۱.

بەهائی کەسێکی مەوسوعیی بوو وەک ئێین سینا و هاوشێوەکانی
 لەکەسە بەناویانگەکانی بیریارە کۆنەکان، ئەوانەیی کە شارەزاییان
 هەبوو لەزۆری زانست و هونەرەکانی سەرەدەمی خۆیان، ئەو
 کارێک بوو پێچەوانەی سەرەدەمی ئێمە لەسەرەدەمانی کۆتادا شتی
 وەها روویدەدا، بەلام بەهائی جیاواز لەئێین سینا بوو بەهۆی
 بەناویانگبوونی بەبیرکاریناس و ئەندازیاری، بەلام ئێین ئینا
 لەپزیشکی و فەلسەفەدا بەناویانگ بوو.

لەبارەی بەهائیەو سەبارەت لێهاتوویی بیرکاری و
 ئەندازیاریەو، ئەفسانەگەلێکی دەگێردرێتەو لێکچووی ئەو
 ئەفسانەن کە لەبارەی ئێین سیناوە لەپزیشکیدا گێردراوەو،
 تاوەکو ئێستاش لەئێراندا خەلکی چیرۆک گەلێک دەگێرنەو بێ
 زیادەپۆیی و ئەفسانە نیین.

^۱ - سەرچاوەی پێشوو، ج ۴، ۴، ص ۲۳۱.

به هۆی ئه و فیل و پیلانگێریانیهی خۆیان به پۆستی شیخی
 ئیسلامه وه ده وه دابوو که زۆربهی بیریاره گه وه ده کان توانای
 هه لگرتنیا نیه، به هائییه له پۆستی شیخی ئیسلام بیزار بوو، بۆیه
 چووه ژیا نی ته صه وف و گه پا ن به دوا ی زانست به شیوازی
 موسلمانانی سه ره تا، به رگی ده رویشیی کرده بهر و دهستی کرده
 گه پا ن به شوینه جیاوازه کانی ولاتانی ئیسلامیدا وه ک تورکیا و ولاتی
 شام و میسر و حیجاز، ماوه یه که له قودس نیشته جی بوو، هه ره که
 له دیمه شق و قاهره ش ماوه یه که نیشته جی بوو، و تراوه گه پا نه که ی
 زیاتر له سی سالی خایاندووه و بووه ته جی سه رسامیی زانا و
 رۆشنیاریانی هه موو شارێک که ئه و رووی لی کردبی، چونکه له زانست
 وه رگرتندا دلسۆزو بیر کردنه وه ی نازاد بوو، ریا بازی و خۆبه گه وه
 زانی نی نه بوو.

ئه لبه هائییه له ماوه ی گه پا نه که یدا کتیبه به ناویانگه که ی
 نووسی وه که ناو نیشانی (الکشکول) ی هه یه، له وه هه مانه
 سو الگه ریه وه ناوی نا وه که ده رویشه کان هه لی ده گرن و خیر و
 خیراتی تی ده که ن، له جۆری خۆیدا کتیبیکی تاقانه یه، به وه هه مانه
 سو الگه ریه ی ده رویشه کانه وه چا وندویه تی، له و رووه وه ی زانیاری
 هه مه جۆری تیدا کۆ کردووه ته وه، له و کتیبه دا خۆینه ر شتی فله سه فی
 و سۆفیا نه و قیقی و بیر کاری و شتی تر ده بی نی، دواتریش هه ندی
 دانهر هه ولیا نداه وه لاسایی ئه لبه هائییه بکه نه وه و به جۆری

کتیبی "الکشکول" کتیبیان نووسیوه ته وه، به لام به ئاستی نه و نه گه یشتون، ئاخو جیاوازی نیوان داهینه رو لاساییکه ره وه چه نه زوره!

نه وه له باره ی به هائییه وه جیی تیروانینه، نه وه یه که نه هلی سووننه به که سیک سووننه مه زه بی داده نین و شیعش به شیعیه داده نین، کتیبه که شۆله که شی له میسرو ئیراندا وه که یه که بره وی وه رگرتوه و دواتر له و دوو ولاته چاپکرا.

تیبینی ده کری له نیوان چاپه ئیرانی و میسرییه که دا جیاوازی هیه، له نسخه ئیرانییه که دا هه ندی شتی زیاده هیه گونجاوه به حه زی ده ولته تی سه فه وی و نه و بیروباوه پانه ی که دایه ئینا، ئیمه ش نازانین نه وه هی خودی دانه ره یان کاری نسخه هه لگروه کانه؟!

تیۆری به هائیى له مه عریفه دا

ئێمه که له باسی ژياننامه ی به هائیداين، گونجاوه به کورتیش بى
ناماژه يه ک بدهينه تیۆرى ئه وه له مه عریفه دا، که به لگه ی بیرکردنه وه ی
نازادو لیبورده یی ئایینی ئه ون.

پوخته ی تیۆره که وه ک ئه وه ی له کتیبی ره خنه گرانیدا هاتوه
ئه وه یه: "که سی ئه رکدار ئه گه ره وه لى خۆی دا بۆ ده ستخستنی
به لگه، ئه گه ره له بیروبۆچوونیشدا هه لى کرد هیه تاوانیکى له سه ر
نییه وه له دۆزه خیشدا نه مر نابى ئه گه ره پیچه وانه ی حه ق و راستیش
بى^{١، ٢}.

^١ - عبد الله نعمة، فلاسفة الشيعة، بيروت بدون تاريخ، ص ٤٠٦.

^٢ - به هائیى هه ولیداره سنووی بیروباوه په کان نه هئێلێ، له خۆدی خۆیدا کارێکی پێچه وانه یه به کارى
په یامبه ران، ناکرێ به وه پێوه ره ی ئه وه له گه ل بیروباوه ردا مامه له بکرێ و به راست به وانه یه هه مو
بیروباوه په کان، په یامبه ران بۆ ئه وه هاتوون بیروباوه ی راست و جهوت بۆ خه لکی روون یکه نه وه
به وه قه لى خواى گه رده به مرقفی داوه وه لێژێر رۆشنایی ئه وه په یامه ی په یامبه ره که هیناوتی مرقفه
ژیره کان ده رکى حه قیقه تیان کردوه وه خه لکیان به جێ نه هئیشتوه به وه باوه ره ترسناکه ی به هائیى کار
بکه ن- وه رگێ.

ئەم تىۋرە گرنىگىيەكى گەورەى ھەيە، ئەگەرچى سادە دەردەكەيى، بەلام لەواقىعدا گونجاۋە لەگەل ئەو رووداۋانىكى كە لىكۆلىنەۋە دروونى و كۆمەلەيەتتەكان پىيگەيشتون، بەھائىش ئەمەي لەگەپانى بەرفراۋانى ئىتو خەلك ۋەريگرتوۋە بەتەككەلېۋونى بەھەلگىرەنى بىروباۋەپە جىاۋازەكان.

ئەكرى بوۋىرى كە ھەموو بىريارىكى بىر دروست ئەگەر بېۋانىتە بىروباۋەپە جىاۋازەكان، دەتۋانى راستەقىنەيەكى روونى تىدا دەريخات، ئەۋىش ئەۋەيە ھەموو خاۋەن بىروباۋەپەك دىنبايانە باۋەپە بەپاستىتتى باۋەپە بىروباۋەپە خۇي ھەيە، چەندە بىرىكاتەۋە رامبىنى ناتۋانى لەبەلگەۋ قالىبى لۆژىكى و گونجاۋ بەبىروباۋەپەكەي دەرىچى، واتاي ئەۋەيە مەۋە لەسەر ھىچ بىروباۋەپەك سەرزەشت ناكى كە لەچارچىۋە كۆمەلەيەتتەكەي ۋەريگرتوۋە لەسەرى پەروەرد بوۋە، چونكە ئەو بىروباۋەپە لەپۋانگەي ئەۋەۋە راستە ھەروەك چۆن لەپۋانگەي خۇمانەۋە بىروباۋەپە خۇمان راستە، ئەگەر لەژىنگەي ئەۋەدا پىيگەيشتىنبايە ھەمان بىروباۋەپە ئەۋمان ئەۋو، ئەگەر ئەۋىش لەژىنگەي ئىمە بۋايە ھەمان بىروباۋەپە ئىمەي دەۋو.

پوختەي قسە، مەۋە نۆزجار بەۋىست و بىركردنەۋەي خۇي ئايىنى خۇي ھەلئابژىرى، بەلكو بەئامادەكراۋىيەۋە لەژىنگە

کۆمەلایەتییه که یه وه وه ریده گری و وه ها تیروانین ئەکات که باشتین
 بیروباوه پیکه بۆ خه لک دابه زیووه، ئەمه یه سرووشتی ملیۆنان مروژ!
 ئەوه ی شایانی باسه ئەوه یه، جاحیزیش تیۆریکی هاوشیۆه ی
 ئەم تیۆره ی به هائی هینا^۱ به لام دژایه تی کر او پاشان تیۆره که ی
 له نیوچوو، ته نیا برکه که لیک ی لی ماوه ته وه که ره خنه گره کانی
 هیناویانه ته وه.

بۆچوونی جاحیز وه ها بوو، که سی نه خوینده وار که له دێیه کی
 دووره ده ست یان له ژینگه یه کی کۆمه لایه تی داخراودا ده ژی، ته نیا
 ئەو بیروباوه په ده ناسیت که له سه ری گه وه ره بووه و ته نیا
 له چوارچێوه ی ئەو بیروباوه په دا ده توانی بیربکاته وه، له وه دا
 سه رزه نشتکراو نییه و خوای گه وه ره سزای نادات، چونکه هه موو
 که سیك به پیتی توای خۆی ئەرکی له سه ر شانه.

جاحیز ئەوه پوخت ده کاته وه که خوای گه وه ره له بیباوه پان تۆله
 ناکاته وه، ته نیا ئەوانه یان نه بی که حق ده بینن و لێی دوورده گرن،
 له بهر هۆی ناوبانگی و سه رۆکایه تی بی یان له بهر هه ر هۆیه کی تر،
 ئەوانی تری بیباوه پان که زۆرینه ی خه لکن، سته مه گه ر سزا بدرین،
 چونکه ته نیا له پیکه ی ئەو نه ریت و بیروباوه پانه وه حق ده ناسن که

^۱ - سه باره ت به تیۆره که ی جاحیز بهوانه ئەم کتێبه: منطق ابن خلدون فی ضوء حضارته و شخصيته
 للوردی، القاهرة ۱۹۶۲، ص ۴۹ - ۵۲.

له سهری گه وړه بوونه و پټگه یشتون، خوای گه وړه ش ستم
له بنده کانی ناکات"^۱.

پټویست به وه ناکات بلټین که نه م تیوره ی جاحیزو به هائی
هیناویانه له لایه ن نه و ده مارگیرانه وه قبول ناکریت، که نه ریتیان
گرتووه روانینیکی دوزمنکارانه ی سهختیان بؤ نه وانه ه بی که
له بیروباوه پړاندا پټچه وانه ن و به نه مریان ده زان له دوزه خداو تکایان
بؤ ناکریت و خوای گه وړه هیچ عوزرو بیانویه کیان لی قبول ناکات.
سرووشتی ده مارگیران وه هایه و تیروانین نه که ن، راستیی روونه و
له پټگه ی به لگه ی عه قلیشه وه گه یشتنه نه و ریگه یه ئاسانه، پاشان
وه های تیروانین نه که ن که نه وانه ی پټچه وانه ی نه وانه
به سه رسه ختییه وه له حق لایانداوه و به نه نه قه ست دوریان گرتووه،
نه وه شه وه های کردووه ده مارگیرانی بیروباوه په جیاوازه کان دودل
نه بن له نازارو نه شکه نجه دان و سه ربړینی نه وانه ی پټچه وانه یانن و ژن
و مندالیان بکه نه کزیله، به بی نه وه ی دلټیک به سوزیان بکات و
ویژدانیک به ناگایان به ینټته وه.

زیاتر له زانایه که له سهرده می خوی و دواتریدا وه لامی به هائییان
داوه ته وه، له شتیکی سهردا پیاوټکی ئایینی هه ولیداو به رگری
له به هائی بکات و نه لی: "پټچه وانه و جیاوازه کان هه ولیان نه داوه
به لگه به ده ست بخه ن، نه گه ر هه ولیان بدابایه به زوری به حق

^۱ - احمد امین، ضعی الإسلام، القاهرة ۱۹۴۳، ج ۲، ص ۲۳۸.

دهگه‌یشتن"، جا ئەم پیاووه وهك ده‌مارگیره هاوشیوه‌كانی له‌سه‌ر
 بیروباوه‌پێکی دیاریکراو پێگه‌یشتووه‌و وه‌های تێپوانین کردووه‌ که
 حه‌ق روونه‌ و نه‌یزانیووه‌ پێچه‌وانه‌کارانیش له‌سه‌ر بیروباوه‌پێکی‌تر
 پێگه‌یشتوونه‌و نه‌وانیش وه‌کو ئەم وه‌های تێپوانین نه‌که‌ن که حه‌ق
 روونه‌ ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾﴾ المؤمنون: ٥٣، واتا:
 هه‌ر کۆمه‌ڵ و ده‌سته‌یه‌ك دلخۆشن به‌و(به‌شه‌ ئایینه‌ی) که هه‌یانه‌.

موحه مەد باقر ئەلمەجلیسی

"مەلا موحه مەد باقر ئەلمەجلیسی" لە قوناغی کۆتایی دەولەتی سەفەوییەدا ژیا، لە ساڵی ۱۶۹۹ز مرد، واتا پێش رووخانی دەولەتی سەفەوی بە بیست و سی سال، لە هەندێ رووه وه جیاواز لە شیخ بە هائی بوو، تەنیا دوو جیاوازیان باس دەکەین، ئەوانیش:

یەكەم: مەجلیسی ژیانگی خوش و گەورەیی کرد، دلائارامانە بە و جۆرە خوشگوزەرانیه دەژیاو پتی رازی بوو، پێچەوانە ی شیخ بە هائی، ئەلمەجلیسی لە سەردەمی شا سولهیماندا پۆستی شیخی نیسلامی وەرگرت، پاشان لە سەردەمی شا حوسینی کۆتا پادشای دەولەتی سەفەوییەتیش وەك مەزن راگرتنێك بۆی پۆستی (مەلا باشی)یشی پێ درا، واتا سەرۆکی زانایان.

دووهم: ئەلمەجلیسی نۆر دەمارگیر بوو بۆ بیروباوەڕەكە ی و لە گەل هیچ بیروباوەڕێکی تردا نەرم و لێبوردە نەبوو، دەولەتی لە خۆبایی کرد بە سەرکووتکردنی تەواوی ئە و پێچەوانە کارو جیاوازانە ی لە نێو سنووری دەولەتی ئێراندا بوون وەك سووننە

مه زه ب و سوڤي و مه جوسي و جوله كه و گاوردگان،
 فله سله فييه كانيش له ده ستي سه لامه ت نه بوون، چونكه
 به شوينكه و ته ي گريكه بيښاوه پره كان داي ده نان^۱.

مه جليسي به زوربووني دانراوه كانى به ناويانگ بووه، به تاييه ت
 كتيبه كى (بحار الأنوار) كه له بيست و پينج بهرگي گوره
 پيكا توه (نيستا له ۱۱۰ به ش چاپكراوه)، له زوري كتيبه كانى
 مه جليسي دا زياده پوي كراوه، تانه وهى و تراوه روزه نه ندازه ي
 په نجا هه زار وشه ي نووسيويه^۲، هه موو نه وانه ي به ده ستي خوي
 نه نووسيويه، به لكو زوريك بوي نووسيويانه ته وه و ري نماياني
 كردوه كه چي شتيك له سه رچاوه كانه وه بگوازنه وه، ده ولت له وه دا
 هاوكاري كردوه، جاريكيان هه والي پي دراوه كه يه كيك له و
 كتيبانه ي نه و پويستي پي هه يه له يه مه ندا بووني هه يه، نه و يش
 هه والي نه وه به شا ده گه يه ني، شايش له گه ل ديارى گه ليكي زوردا
 شاند ده نيژي ته لاي پادشاي يه مه ن به مه به ستي ده ستخستني نه و
 كتيبه^۳.

نه له جليسي كتيبي (بحار الأنوار) به زماني عه ره بي
 نووسيويه ته وه، دانراوه كانى تريشي به زماني فارسي، دانراوه

^۱ - Laurence Loekhart, the Fall of the Safavi Dynasty, Cambridge, ۱۹۵۶, p. ۷۰-۷۱

^۲ - Edward Browne, Op. Cit. Vol. ۲, p. ۴۰۴

^۳ - محسن الامين، سه رچاوه ي پيشوو، ج ۴، ص ۹۷-۱۰۰

فارسىبیه‌کانى به‌شیوازیكى ساده نووسیوو، نه‌و‌شه کاریگه‌رییه‌كى زۆرى کردوو ته‌ گه‌ لی ئی‌ران، وتراوه‌ کتیبه‌كه‌ی كه‌ ناو‌نیشانى (حق‌ الیقین)ی هه‌یه‌، بووه‌ ته‌ هۆی به‌شیعه‌کردنى حه‌فتا هه‌زار سووننه‌ی ئی‌ران^۱.

هه‌رچى کتیبى (بحار الأنوار)ه‌، نه‌وه‌ پله‌و‌ پێگه‌یه‌كى تری هه‌یه‌، گه‌وره‌ترین کتیبه‌ لای شیعه‌و‌ به‌مه‌وسوعه‌یه‌كى گه‌وره‌ داده‌نری، باس و‌ هه‌وال و‌ زانسته‌کانى شیعه‌ی تیدا کۆکردوو ته‌وه‌، له‌بۆچوونى هه‌ندى لیکۆله‌ردا وه‌هایه‌ كه‌ نه‌لمه‌جلیسى به‌و‌ کتیبه‌ی زیانى له‌شیعه‌ داوه‌ زۆتر له‌وه‌ی سوودى پى‌بگه‌یه‌نى، هه‌رچى ده‌ستکه‌وتبى له‌هه‌وال و‌ چیرۆک و‌ نه‌فسانه‌ بى‌ جیاکردنه‌وه‌ی باش و‌ خراپ کۆیکردوو ته‌وه‌و‌ خستوو یه‌تییه‌ به‌ر ده‌ستى خه‌لك، پاشان پرسه‌ خوینه‌كان و‌ وتاریی‌زانى سه‌ر مینه‌به‌ر هاتن و‌ چییان له‌و‌ کتیبه‌ به‌دل بووايه‌ به‌زیا‌ده‌پۆی و‌ نه‌فسانه‌وه‌ خستیان به‌رومیشكى خه‌لكه‌ گشتیه‌كه‌وه‌و‌ وه‌هايان له‌خه‌لكه‌كه‌ کرد له‌جیهانیكى خه‌یالید بفرین كه‌ په‌یوه‌ندى به‌و‌ جیهانه‌ واقیعییه‌وه‌ نه‌بى‌ تیايدا ده‌ژین.

كاتێك دانانى کتیبى (بحار الأنوار) ته‌واو بوو، شا هه‌ندى له‌مولکه‌ تاییه‌ ته‌کانى بۆ له‌به‌رگرتنه‌وه‌ی نه‌و‌ کتیبه‌و‌ بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی به‌سه‌ر خوێندکاراندا وه‌قف کرد، کاتیکیش چاپى به‌ردین هینرایه‌ ئی‌رانه‌وه‌ له‌سه‌رده‌مى قاجاریدا، نه‌و‌ کتیبه‌ له‌پیشه‌وه‌ی دانراوه‌کانه‌وه‌ بوو كه‌

^۱ - دوايت دونلدسن، عقيدة الشيعة. به‌عه‌ره‌بیکردنى ع. م، القاهرة ۱۹۴۶، ص ۲۰۲.

له چوارچيټو هيه كي به رفراندا چاپكرا، تيراژيكي زځدي لى هينرايه
عيراقه وهو بووه هوى بالاو بوونه وهى زانياريه لاواز و بى كه لكه كان
له نيو گه لى عيراقدا، به وجړه لى له نيراندا روويدا.

ھۆکارو پالنے ره کانی دروستبوونی

دهولته تی سه فه و بیهت

عەلس ئەحمەد رهشید

۱

هۆکارو پالنه رهکانی دروستبوونی دهولهتی سهفه و بیهت

"عاس نه حمه د رهشید*"

ئێران وهختی خۆی ناوده برا به ولاتی فارس، دواي ئه وهی ئیسلام
رویشته ئه ویوه ناوبرا به عێراقی عه جه م و که و ته ژێر ده سه لاتی
خه لیفه ئه مه و بیه کان، له سه رده می عه باسییه کانیشدا ئێران دا به ش
بوو بۆ ناوچه که لێک له لایه ن خه لیفه عه باسییه کانه وه کۆمه له میرێک
فرمانپه وایان ده کرد، دواي ئه وهش له هه ندێ ماوه ی جیاوازا
حکومه ت که لێکی سه ره بخۆ پێکهات، هه ندێ له و حکومه تانه بنه چه
ئێرانیی بوون، به لام نه یان توانی ئێران یه کبخه ن و بیکه نه ده وله تیکی
سه ره بخۆ له خه یلافه تی عه باسیی جیا ی بکه نه وه، به لام
سه فه و بیه کان توانیان ئێران بکه نه قه واره یه کی سیاسیی یه کگرتوو
ده وله تیکی سه رتاسه ری به هێز و مه زه بیکی فره میی فرمانپه وایی

* - لێکوله رو نووسه رو وانه بیژی زمانناسی و هیرمینۆتیقا، ئێران.

بکات که جیاواز بی له مه زه بی باوی ده وله تانی هاوسی هر له سالی ۱۵۰۱ هره تاوه کو ۱۷۷۲، تائه وهی حکومتی سه فه وییه ت بانگه شهی سه رکردایه تی کردنی ته واوی جیهانی ئیسلامیی نه کرد، ئیمهش له م بابه ته دا هه ول ده دهین نه و هۆکارانه روون بکهینه وه که بوونه هۆی دروستبوونی ده وله تی شیعیهی سه فه ویی له ئیراندا، له پروه جیاوازه کانی ئایینی و سیاسی و کۆمه لایه تی و ئابورییه وه.

یه که م: پاشخانی شیعیه له پیش سه فه وییه ت

هر له سه ده ی یه که می ئیسلامییه وه شیعیه گه ربی له ولاتی فارسدا ده رکه وت، کاتیك هه ندی عه له وی له چنگ فه رمانه وایی نه مه ویی هه لته اتن و په نایان برده بهر فارس و فارسه کانی ش دالده ی نه وانیان دا، چونکه رق و دوژمنایه تی یان به رانبه ر ده سه لاتی نه مه ویی هه بوو که خراپ مامه له ی مه والییه کانی نه کردو ره گه ز په رستانه له گه لیا ندا ده جولا یه وه.

له بهر هۆکار گه لئکی جیاواز، شیعیه له و ولاته دا بلا بوویه وه که نه مۆ به ئیران ناوده بریت، له و هۆکارانه:

۱- په رچه کرداری رووخانی ئیمپراتورییه تی فارس و زالبوونی عه ره ب به سه ریدا.

۲- نزیکیی روحی باتنی (ناخ) له شیعه دا له گه‌ل روحی عیرفانیی له‌ئایینی زه‌رده‌شتییەت و ئایینه‌ رۆژه‌لاتییەکان به‌شیوه‌یه‌کی گشتی.

۳- فه‌رمان‌په‌وایانی عه‌ره‌ب خراپ مامه‌له‌ی هاو‌نیشتمانه‌ غه‌یره‌ عه‌ره‌به‌کانیان نه‌کرد، به‌زۆرییش پشتگیری شه‌رع‌ناس و زانا سوونیه‌کانیان هه‌بوو^۱.

حه‌زو مه‌یلی ئێرانییه‌کان ته‌نیا رووه‌و مه‌زه‌به‌ی ئیمامیی نه‌بوو، به‌لکو ره‌وت گه‌لێکی جیاوازی شیعه‌ ده‌رکه‌وت، گرنگ‌ترینیان مه‌زه‌به‌ی زه‌یدی له‌ته‌برستان له‌باکوورو ئیسماعیلییه‌ له‌خۆراسان و ناوچه‌کانی رۆژناواو باشووری ئێران، مه‌زه‌به‌ی ئیمامیش له‌ناوچه‌ چیا‌یه‌کان له‌ناوه‌راست.

ئه‌م حه‌زه‌ ته‌نیا له‌واندا کورت نه‌هاته‌وه‌ که‌ مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ هه‌لبژێرن، به‌لکو زۆریکی نه‌هلی سووننه‌ش حه‌زی شیعه‌گه‌رییان هه‌بوو، ئه‌وه‌ ده‌رکه‌وت که‌ ده‌ناسرا به‌په‌وتی سووننه‌ی دوانز ئیمامی، که‌ زۆریک زاناو فه‌رموده‌ناس و شاعیریان پێکده‌هێناو به‌شیوه‌یه‌کی فه‌رمیی سه‌ر به‌یه‌کێک له‌مه‌زه‌به‌ سوونیه‌کان بوون، به‌لام مه‌یلێکی رووحیی قوولیان بوو دروست بوو بۆ پێشه‌وایانی

۶

^۱ - بۆ زیاتر زانیاری، به‌پاوه‌: الشیعة فی ایران، رسول جعفریان، المترجم: علي هاشم الأسدي، منشورات "مركز الدراسات الإسلامية"، مشهد، ۱۹۹۹.

شیعه و زورجار گیشته ئاستی زیاده پۆیی^۱، له دیارترین که سه ناو داره کانی نه و ره وته: حاکمی نیسابوری^۲ (ک/ ۴۰۵ / ۱۰۱۴) خاوه ن کتییی "المستدرک علی الصحیحین) و حاکمی حسکانی (له سه ده ی پینجی کۆچی / دوانزه ی زاین ژیاوه) خاوه ن کتییی (شواهد التنزیل) ه، مه لا جامی (ک/ ۸۹۸ / ۱۴۹۲) شاعیری به ناویانگی ئیترانی^۳، مه لا حوسینی کاشفی (ک/ ۹۱۰ / ۱۵۰۴) خاوه ن کتییی (روضة الشهداء)^۴ و که سانی تریش.

له ئاستی وه رگرتنی ئیسلام له ئیتراندا، هه ندی خالی هاو به شی سووننه گه ری و شیعه گه ری هه یه، نه و خالەش به زۆری له ئینتیمای روحی و سۆفیگه ریییدا ده رده که وی که ریژه بیانه له کۆتی روانینی فیقهی و که لامیی نازاده .

^۱ - بروهه پیشه کی "رسول جعفریان) له سه ر کتییی: وسیلة الخادم إلى المخدم در شرح صوات خسه ارده معصوم . فضل الله بن روز بهان الخنجی الأصفهانی، منشورات انصاریان، قم، ۱۹۹۵.

^۲ - خۆشویستنی ئالوبهیتی په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) مه یل بوون بق شیعه ناگه یه نی، نه مه پیزانین و نه رکیکه سووننه مه زه به کان تانه و جیاوازیی له نیو هاوه لاند به کار ناهینن و به لایانه وه هه زلدارن- وه رگرت.

^۳ - شاعیریکی سۆفی سوونینی ناسراوه، دیوانه شیعه ی عیرفانیی هه یه که ستایش و پیاوه لانی ره نگ و بۆنیک شیعه بیانه ی هه لگرتوه بق پیشه وایانی شیعه، گۆره که ی له شاری (تربت جام) ه، شاریکی سووننه مه زه به ی زۆریکی سووننه ی خۆراسان و بلوستان بق سه ردانیکردنی گۆره که ی دینه نه و شاره .

^۴ - ناوینشانی به که مین کتییی گۆزانی ئیمام حوسینه و به زمانی فارسییه، چیرۆک گه لیکی نه لسانه ی له خۆگرتوه سه به ارته به پوودای عاشورا.

ئەگەرچى ئەم شىيەگەربىيە لەسەردەمى سەفەوييەتدا گۆپا بۆ دامەزراوە يەكى فيقهيى كەلامى تەواو كراو و ركه بەرايەتتى دامەزراوە سوونىيەكانى ترى ئەكرد و خۆى بەبەدىل دەردەخست، بەلام لەپىش سەفەويەتدا جۆرێك رۆشنپىرى گشتى ئىسلامى بوو لەئىرانداو جىاوازييە فيقهى و كەلامىيەكان بەشىكى گەورەى تىدا داگیرنەكردبوو.^۱

دواى هاتنى مەغۆل بۆ ولاتى فارس، بەپلەبەندىى بلاويونەوہى شىيە زۆرتەر بوويەوہەلکشا، چونكە ئەوان سياسەتتىكى نەرموونيانان ھەبوو بەرانبەر ئاين و مەزھەبەكان، بۆيە بەفەزلى زانايانى شىيە لەگەياندىنى مەزھەبەكەيان بەناوچە جىاوازەكانى ولات بەشارو لادىكان كەم كەم مەزھەبەكەيان بلاوكردەوہ و وەھای لىھات لەپىش دروستبوونى دەولەتى سەفەوييەت شىيەگەرىى بووہ بەريلاوترىنى مەزھەبە ئىسلامىيەكان و ھەموو نيشانەكان ئاماژەيان دەدا بەدروستبوونى دەولەتتىكى شىيە لەئىرانداو بەشىوہەكى فەرمى گۆپانكارى و لادانى ئايىنى رابگەيەنى، بەلام ئەمە ئەوہ ناگەيەنى كە لەسەردەستى فەرمانرەوا سەفەوييەكان بۆ برەودان بەشىيە فشار بەكارنەھيئى، فشار كرا بەلام فشاركردنەكە ھۆكارى سەرەكىى دروستبوونى دەولەتتىكى شىيە نەبووہ لەئىراندا، بەلكو

^۱ - بىروانە: الفقيه والسلطان، وجيە كوثرانى، دار الطليعة، بيروت، ۲۰۰۱، ص ۱۰۱- ۱۰۵.

فشارکردنه که قوناغی به کلاکردنه وهی گۆپانکاری ئایینی
دروستبووی نه و لاتنه بوو.

به پوختی، بلاویونه وهی شیعه له ئێراندا به هۆی دروستبوونی
دهولهتی سهفهویییه ته وه نه بووه وهك ئه وهی لای هه ندی نووسه ر
دیاره، به پیچه وانه وه، دامه زانندی دهولهتی سهفهویییه ته به نه نجامی
دهرکهوتنی شیعه داده نری له ئێراندا^۱.

له دهیه گه لیکی پیش دروستبوونی دهولهتی سهفهویییه ته،
بنه ماله ی سهفهویییه ته له سووننه مه زه به وه بوونه شیعه مه زه ه ب،
ئه وهش به لگه یه بۆ ئه و قسه یه مان که په لکیشانی شیعه، په کێك
بووه له هۆکاره کانی دروستبوونی دهولهتی سهفهویییه ته، نهك
سهفهویییه ته هۆکار بووی له ده رکه وتن و بلاویونه وهی شیعه
له ئێراندا.

له سه رده می جونه یه وه که په کێك بوو له نه وه کانی سه فیه دینی
باپیری شا ئیسماعیلی دامه زڕینه ری ده وله تی سه فیه ویه ته،
له بنه ماله ی سه فیه ویه ته دا شیعه تیکه ل به ته سه وف بوو^۲، زۆرێك هۆ
کاره کته ر هه بوو یارمه تیده ری نزیکبوونه وهی شیعه گه ری و
سۆفیگه ری بوون، وه کو چه مکی زه ه دو ویلایه تی ئاماده بووان
به هیزی ئیمام و قوتب له فیکرو که له پووری شیعه و سۆفی وهك یهك،

^۱ - هه مان سه رچاوه.

^۲ - صفویه در عرصه دین فرهنگ و سیاست (الصفویه علی الصعید الدینی والثقافی والسیاسی)، رسول

جعفریان، ج ۲، ص ۵۱۵.

سەربارى دياردهى زيارده پۆيى لاي هەندى كۆمەلى شيعە كە زۆرىك
بىرى ھاويە شيان لەگەل سۆفيگە رييدا هەبوو، ئەوەش رۆلتيكى
گەورەى هەبوو لەپوخاندنى ديوارى نتيوان ئەو جۆرە شيعەگە رييه
زياده پۆييه و تەصەوف^١.

وەك نمونە يەكى نزيكبونە وەى سۆفيگەرى - شيعەگەرى،
تەريقەتى ئەلكوبراوى هەندى فەيلە سوفى سۆفييه كانى راسپارد كە
ئەمانەن بوون: عەلانودە ولەى سمنانى (ك ١٣٣٥ز) و سەيد عەلىي
هەمەدانى (ك ١٣٨٥ز) بۆ بەراورد كردنى هەندى دەقى دەستنووسى
فيكرى سۆفىي سوونى و ئىمامى شيعە لەبارەى تتيكه لكردى
بيروباوە پى غەيببوونى ئىمام و قوتبى زەمانە وە لەپووى ئەو
ئامادە ييهى هەميشە لەگەردووندا هەيەتى^٢.

ئەگەر ئەم تتيكه لكردنه فيكرىيە لەبەرچا و بگريين كە لەپيش
سەر كەوتنى شا ئىسماعيل ژيانى روحىي لە ئىتران تايبەتمە نەدكرد ،
تتيدە گەين بۆچى لە ديارى كردنى مەزەبىيەتى شايخ
صەفيەدين (ك ١٢٣٤ز) خاوەن تەريقەتى سەفەوييەت كارەكە
لە ميژوونووسان شيواوە و ئەپرسن: ئاخۆ سووننە مەزەب بووە يان
شيعە مەزەب؟ ئەوەى ئەو تتيكه لكردنه شيده كاتە وە، زالبوونى
٤

^١ - الصلة بين التصوف والتشيع، مصطفى كامل الشيباني، ج٢، ص ٣٦١ - ٣٦٢.

^٢ - سەبارەت بەكارىگەرى ئەو تتيكه لكردنه لە شيعەى فارسيدا، بېوانە: حسن الأمين، دائرة المعارف
الإسلامية الشيعية، Encyclopedia of Islam: Art Iran ((التصوف في الشعر الفارسي))، ج٢،

جۆرىك رۆشنېرىيى ھەمە جۆرو سەرچاۋە دەرىپىنى ئىسلامىيە لەئىراندا، رەنگە ديارترىن ئەو دەرىپىنانە لەپىش ئەۋەى تەرىقەتى سەفەۋىيەت بېيتە دەسەلاتىكى سەفەۋى، كۆكردنەۋەى نىۋان تەسەۋف و ئىمامەت بى، جا لەچارچىۋەى ئەو كۆكردنەۋەىيەدا پىرسىياركردن لەبارەى مەزھەبىيەتى تەرىقەتى سەفەۋىيەت دەبېتە كارى دوۋەم و مامناۋەندى.

مىژوونووسان ۋەھى دەبىنن كە شىخ سەفەۋىيەدىن سوۋنە مەزھەب بوۋە، بابەتى شىعەگەرىيەتتەكەى و گەپاندەۋەى رەچەلەكى بۇ ئىمام موساى كوپى جەغفەرى كازم، گىرپانەۋەىيەكە لەسەردەمى ئىسماعىلى سەفەۋىدا دروستكرا ۋەك بەشىك لەئامادەسازىيىكردنى سولتانيەت.

گىرپانەۋە مىژوۋىيەكان باسدەكەن، كە سەركردەكانى تەرىقەتى سەفەۋىيەت لەسەردەمى شىخ خواجه عەلى و لەسەردەمى شىخ جونەيد(ك ۸۵۱ / ۱۴۴۷) و شىخ حەيدەرى كوپى(ك ۸۹۲ / ۱۴۸۷) بەرەۋەلەى شىعەگەرىيە خواربۈنەۋە و لەۋ ماۋەىيەدا زۆرىك ھۆزۈ دىھاتنشىن پەيۋەندىيان كىردە تەرىقەتى سەفەۋىيەتەۋە لەسەر بىرۋاۋەپى مەھدىيەت بزوۋتنەۋەىيەكىان دروست كىرد، دۋاى دانىشتنى پادشا ئىسماعىل لەسەر تەختى دەسەلات و تاجداركردنى لەتەبىرئىزدا، بىرپارىدا مەزھەبى شىعە مەزھەبى فەرمىى ولات بى و خۇشى دانا بەجىبەجىكارى فەرمانى دۋانزە ئىمامەكە و ئامازەى دا

به‌وه‌ی له‌خه‌ودا ئیمام مه‌هدیی بینبووه‌و تاجیکی سووری
 کردووه‌ته‌سه‌ری و فه‌رمانی جیهاد کردنی پی‌ داوه^۱، هه‌روه‌ها وتی
 که هه‌موو کاره‌کانی له‌فه‌رمانی دوانزه ئیمامه‌که‌وه سه‌رچاوه
 ده‌گریت^۲.

دووه‌م: هه‌کاره‌ که‌مه‌لایه‌تییه‌کانی فراوانبوونه‌وه‌ی سه‌فه‌ویییه‌ت
 له‌دوای رووخانی ده‌ولته‌تی ساسانی له‌سه‌رده‌ستی عه‌ربه‌
 موسلمانه‌کان، ئیتران بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر له‌دابهران و دابه‌شبووندا ژیا،
 له‌و ماوه‌یه‌دا له‌ناوچه‌ جیاوازه‌کانی ولاتدا زۆریك حكومت ده‌رکه‌وتن
 و شه‌پێکی به‌رده‌وامیان له‌نیواندا دروست بوو، که‌س نه‌یده‌توانی
 به‌یه‌كجاری زالبیت و قه‌واره‌یه‌کی به‌كگرتو له‌ئیتران دروست بكات،
 سه‌فه‌ویییه‌کانی سه‌ره‌تا دلتیابوون سه‌خته‌ نیشتمانیکی به‌كگرتو
 دابه‌زرینن و له‌ولاتیکی په‌رته‌وازه‌و دابه‌شبووی مه‌زه‌بی و
 نه‌ته‌وه‌ییدا كه‌لێك پێكه‌یه‌نن، بۆیه‌ ده‌سه‌لاتی روحیی خۆیانیان
 به‌كاره‌یتنا به‌و پێیه‌ی به‌كێكن له‌قوتبه‌کانی بنه‌ماله‌ سۆفیه‌یه‌كان كه‌
 نه‌وكات له‌ته‌واوی ئیتراندا بلاوپیوونه‌وه، جا له‌پێناو یه‌كخستنی نه‌و
 ولاته‌دا نه‌و ده‌سه‌لاته‌ روحیه‌ی خۆیانیان به‌كاربێد، هه‌روه‌ها

^۱ - الصلة بين التصوف والتشيع، كامل مصطفى الشبيبي، ص ۲۸۸.

^۲ - ایران عصر صفوي (ایران في العصر الصفوي)، راجر سيوري، ترجمة كامبیز عزیزی، طهران، نشر
 المركز، الطبعة الثامنة، عام ۱۹۹۹، ص ۲۶.

له سایه ی به کبونیکی مه زه بییه وه هه ولّی دامه زانندی به کیتییه کی نیشتمانیان دا^۱.

دوای ئه وه ی له نیوه ی سه ده ی سیانزه و مه غۆل چووه ئیرانه وه ده ولّت بیّ توانا بوو له بهر په چدانه وه ی ئه و شه پۆله په لهاویژراوه ی سوپاکان، که ته واوی شوینه کانیاں داگیرکردو ته نیا کوشتن و کاولبوونی به دواوه بوو، ئه وه ی بۆ گه لانی ئیسلامی مایه وه و له نیویشیاندا فارسه کان، ئه وه بوو رووبکه نه جیهانی دنیا به که مگرتن، واتا ته هه وه نوینه ری سه ره کیی گه لانی ئیسلامی بوو له و کاته دا، شتیکی خسته بهرده میان ئازاری خۆیانی پیّ که م بکه نه وه و ترسیان که م ببیته وه و دوای بینینی ئه و هه موو دیمه ن و وینه ترسناکانه ئومیدیان بۆ بگه پیته وه، له هه موو شوینه کاندای خانه قاکان کرانه وه و به موردیدو شوینکه وته کان ئه لقه و دانیشته کان پر بوونه وه^۲.

له سایه ی ئه و شپهزییه سیاسی و کۆمه لایه تییه باوه ی ئه وکات، کۆمه لگه ی ئێرانی به شیوه یه کی بنه په تییه تیکه ل به و چوارچیوه سۆفیگه رییه ده بوون که له ماوه یه ک پیش دروستبوونی ده ولّه تی

^۱ - نقش مذهب در روابط ایران و عثمانی در عهد صفویه از آغاز تا ابتدای سلطنت شاه عباس (دور المذهب في عهد العلاقات الإيرانية العثمانية من أول الصفوية إلى حكم الشاه عباس)، داود شاهي، رسالة ماجستير في فرع تاريخ الإسلام، جامعة اصفهان، (۶ اکتوبر/ تشرین الأول ۲۰۰۶).

^۲ - سیری در تصوف و عرفان ایران (نظرة في التصوف والعرفان الإيراني)، محمود عبد الصمدی،

سەفەوییەت لە تەواوی ئێراندا بلالوبووە، بۆیە تێبینیی دەکرێت کە ئەو بلالوبوونە وە بەرفراوانەیی سۆفیگەریی لە ئێراندا، یەكێك بوو لە گەرنەگرتن تایبەتە نەدییه کانی ژانی روحیی درێژایی سەدەیی نێوان داگیرکاری مەغول و بەدەسەلاتگە یشتنی سەفەوییەت.

بەپشت بەستن بەو هی رابیوورد، گروپی سۆفییهت یان تەصەوف، لە سەدەیی چوار دە و پانزە دا بلالوبوونە وە یەکی بێ وێنەیی هەبوو، لە هەموو شوێنێکدا خانەقاو گۆشەکان دروست کران و پادشایان لە سەرۆکی تەریقه تە سۆفییه کان خۆیان یان نزیک خستوو تە وە تاوێ کو پالێشتیی حکومە تە کانیان بکەن و جە ماوهری تیبیان فراوانی تە وە.

رەنگە زۆرترین واتایەك کە لە مومارەسەیی ئایینی لای خەلک دەرکە و تێی، ئەو ریزو گەورە راگرتنەیی بە رانبەر شیخی تەریقه تە کان بوو کە نمونە یەکی جیاوازی مۆییان پێشکەش کردوو لە سێستەمی پێوهره کۆمەلایەتییه کاند، ئەو هەش لە گەشەیی (برایەتی سۆفییهت) دەرکە و توو، لەو ماوهریه دا خانەقاکی لە شارێ ئەردەبیل دەرکە و ت و گەرنەگرتن رۆلێکی هەبوو لە سەر رووداوێ کانی دواتر، کە تەریقه تێکی نوێی لەو خانەقایە وە دروست بوو سەر بە صەفیە دینی ئەردەبیلی بوو (ک ١٣٣٤ ز) کە جە ماوهری تیبیه کی گەورەیی پەیدا کردو، سەر وە تێکی زۆری دەستکەوت و رێگەیی بۆ نەوێ کانی کردە وە شکۆی خۆیان بوونیات بنی و دەوڵەتە کە یان دابمە زڕین.

سەرۆكايەتیکردنی تەریقەتی سەفەویەت بۆ منداڵەکانی سەفەویەدین گوازاریەو، بەوەش دڵسۆزی و شوینکەوتەیی بۆ تەریقەتەکە گۆرا بۆ دڵسۆزی و شوینکەوتەیی بنەمالەکە (لە تەریقەتی سەفەویەتەو بۆ بنەمالەیی سەفەویەت)^۱.

تەریقەتی سۆفیەت لە ماوەی شیخ سەفەویەدینی ئێردەبیلییەو هەلوێستیککی بەرھەڵستکارانە دژ بە حکومەتە سەتەمکارەکان گرتەبەر، سۆفیەکانی سەر بە تەریقەتی سەفەویەت ھاوبەشی ئازارو ئومیدی خەڵکەکانیان دەکردو خۆیانیان لە کۆمەڵگەو کێشەکانی خەڵک دانەبەری وەک لە بیروباوەری سۆفیگەریدا ھەیەو ئەزانری.

خانەقایی شیخ سەفی و ئەوکانی پەناگای ھەموو سەتەملیکراویک بوو کە بیویستبایە بەرگری لە مافی خۆی بکات، شیخەکانی سەفەویەت توانایەکی مەعنەوی و کۆمەڵایەتیان لای شوینکەوتە تەریقەکانیان دەستخست، یارمەتیدەری ئەوەش ئەو ھێزە کاریزماییەیان بوو کە لە نێو خەڵکدا ھەیانبوو، بەوەی سەید گەلیکی ئایینی پیرۆز و لە دنیا بەکەمگرتن و خۆگرتن لە بەرگی جوان و خواردنی خوشەو سەرچاوەی گرتووەو بەپیتی بۆچوونی شوینکەوتەکانیان ئەو شیخانە خاوەن توانستیککی خاویین^۲.

^۱ - جستجورد تصوف ایران (البحث عن تصوف ایران)، عبد الحسين زرين كوب، ص ۲۲۲.

^۲ - سفوة الصفا، ابن بزاز، تصحيح وتحقيق: غلامرضا طباطبائي مجد، الطبعة الثانية، طهران،

عام ۱۳۷۶، ص ۸۸.

ههروهك گێڕانهوه مێژوویییهكان ئاماژهی پێ دهدهن، ناویانگیی شیخه سۆفییهكان گه‌یشتبووه ئه‌وپه‌ری خاڵه‌کانی ولاتی ئه‌نادۆڵ و شام^١، جا به‌تیپه‌ربوونی رۆژگارو له‌گه‌ڵ زیاتربوونی ژماره‌ی مورییدی شیخه‌کانی سه‌فه‌وییه‌ت، ئه‌و دیاری و نه‌زو سه‌روه‌ته‌ زۆره‌یان به‌سه‌ردا که‌له‌که‌ی کرد که ده‌کرایه‌ دیاریی خانه‌قاکه‌، توانایه‌کی دیکه‌ بۆ سه‌فه‌وییه‌کان پێکهات، ئه‌ویش ئه‌و توانا سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌ بوو که بۆ داهاتوو بوویه‌ هۆی سه‌قامگیری حکومه‌تیکی سیاسی بۆ سه‌فه‌وییه‌کان^٢.

له‌سه‌رده‌می جونه‌یدا که سه‌رکردایه‌تی ته‌ریقه‌ته‌که‌ی گه‌رته‌ده‌ست له‌سالی ١٤٤٧ز، له‌سه‌رده‌ستی ئه‌و، ته‌ریقه‌ته‌که‌ گۆرا بۆ بزووته‌وه‌یه‌ک که سه‌رووشتی سیاسی به‌سه‌ردا زالهاته‌وه‌، هاوسه‌رده‌مه‌کانی تێبینیان کرد^٣ "له‌سه‌ر رێکه‌و شیوازی پادشایانه‌ نه‌که‌ ته‌سه‌وف" موریده‌کانیش له‌ته‌واوی ولاتی رۆم و عه‌جه‌م و شوینه‌کانه‌وه‌ ده‌هاته‌نله‌ی^٤، پاشان رۆڵی سه‌رکرده‌یه‌کی به‌رزخواز هات، ئه‌ویش ئه‌سماعیل بوو، که توانیی ئه‌و دامه‌زراوه‌ ئایینییه‌ خاوه‌ن ئامانج سیاسیه‌ بگۆپێ بۆ بزووته‌وه‌یه‌کی سیاسی و

^١ - تاریخ عالم آرای امینی، فضل الله روزبهان خنجی، تصحیح و تحقیق: محمد اکبر عشیق، طهران، منشورات میراث مکتوب، الطبعة الأولى، ص ٢٦١.

^٢ - هویت سیاسی دولت صفوی (الهوية السياسية للدولة الصفویة)، محسن بهرام نجاد، فی مجموعه‌ مقالات "ایران عبر التاريخ"، جامعة تبریز، ١٣٨٣هـ / ١٩٦٢م.

^٣ - دائرة المعارف الإسلامية الشیعیة، ماد الصفویین، مصطفی کامل الشیبی، مج ٣، ص ٢٢٠.

له پریزه کانیډا هیڅیکې سهربازی به رفر اوانی هۆزه تورکمانه کان کۆیکاته وه و له نیو ئیراندا بیکاته هیڅی زال و پایته ختی هیڅی بنه ماله کانی تر بگری و دهوله ته کۆنه کانی وه ک ته یموری و بنه ماله کانی تر نه هیلی.

شا ئیسماعیل توانی ههولی باو پیرانی به کار بهیڅی که زۆربه یان به کوشتن کۆتاییان پیهاتبوو، له کۆتاییه کانی سه دهی پانزه (١٤٩٤ز) دوله تیکی به هیڅی دامه زانده بو زیاتر له دوو سه ده به رده وام بوو، له کۆی رووداوه کانی نه و سه رده مه دا کاریگری گه وردهی هه بوو، شا ئیسماعیلی سه فه وی (ک ١٥٢٤ز) له سالی ١٥٠١ وه ک شایه کی به کخه ری ئیران خۆی راگه یانده نه یروانیه فراوانکردنی هیڅی خۆی له خاکی ئیسلام له پیگه ی نه نادۆل و عیراقه وه، نه وه بوو که پیکدادانی بو دروست ده کرد له گه ل گه وره ترین هیڅیکې ئیسلامی له پووی سهربازی و سیاسیه وه له وکاته دا، نه ویش هیڅی ده سه لاتی عوسمانی بوو.

شا ئیسماعیل سهرباری ته مه نی بچووکیشی، توانی له ماوه یه کی زۆر سه ختدا ده سه لاتی ئیران و ته نانه ت عیراقیش بکات.

بۆیه نه و ته ریه ته سو فیگه رییه ی که شیخ سه فه یه دین دایمه زانده، پالپشتی ئیسماعیل بوو بو دامه زانده نی بنه ماله پادشایه تییه که ی، سه ره پای نه و شکسته شی که له لایه ن عوسمانیه کانه وه به سه ریدا هات، به لام بنه ماله ی سه فه وییه ت

توانی له ژياندا به رده وام بى و له هه ندى ماوهى دواتردا شكست به عوسمانيه كان بگه يه نى، نه وهش به هوى نه و بناغه كۆمه لايه تيبه ي كه له ته واوى ناوه نده جياوازه كانى ئيراندا هه يبوو له نيو زاناو جوتيارو سه ريزان و خه لكانى تر، به تاييه ت زۆربه ي موريد ه كانى سه فه وييه ت له و خه لكه عه شايه رو هوزانه بوون كه له نه نادۆله وه هاوپيه تى شىخ جونه يدان كردبوو له گه ليدا هاتبوون و شىخه كانى ته ريقه تى ته صه وف و گه وره كانيان پيرو ز ده زانى و ده رئا سايانه بويانيان ده پروانى.

هه روه ها سه فه وييه كان به بانگه شه ي سه يدى تى و گه پانه وه ي ره چه له كيان بو په يامبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) له وه ي كوپه زاو وه چه ي ئيمام موساى كازمن، توانيان جه ماوه رى تى و خۆشه ويستيه كى به رفر او ان به ده ستبخه ن له لايه ن ئيرانيه كانه وه، هه روه ها بانگه شه يان كرد كه نوينه رى پيشه واى خاوه ن زه مانن كه به پى شيعه له ژى ر په رده ي غه ييدا ده ژى.

پادشا ئيسماعيل بانگه شه و پروپاگه نده ي كرد، كه نوينه رى ئيمامى حوجه ته و ئيمام نه وى راسپاردوه مه زه بى شيعه زيندوو بكاته وه و به و پروپاگه نده يه ش توانى متعانه ي خه لك وه ريگرى و له ته واوى ناوچه كانى ئيراندا پشتگيريه كى جه ماوه رى ده ستبخات¹.

¹ - ايران در روزگار شاه اسماعيل وشاه طهماسب صفوي (ايران في عهد شاه اسماعيل وشاه طهماسب الصفوي)، امير محمد بن خواند مير، ترجمه: غلامرضا طباطبائي مجد، طهران، مؤسسة الدكتور محمود افشار، عام ١٩٨٠، ص ١٢٦.

سېئەم: ھۆكۈمەت سىياسىيەتلىرى

لەھەتلى ئىسلامىيەت بۆلۈمى، ھەندى دەۋلەتلى توركىمانىيە
لەھەتلى دەۋلەتلى، ئەھەندى دەۋلەتلى: دەۋلەتلى غەزنىيە و
دەۋلەتلى ئىلىخانى و دەۋلەتلى سەلجۇقى و دەۋلەتلى ئاق قويونلو و
دەۋلەتلى قەرى قويونلو و دەۋلەتلى سەفەۋىيەت و دەۋلەتلى ئەفشارى
و دەۋلەتلى قاجارىيەت بون، زۆرىيەن ئازەرىيەتلىك كەندە پائىتەخت
لەھەندى بەرپۇتە بىردىن و سەربازى و رۇشنىيەتلىك^۱.

كە ئىلىخانىيەتلىك نەمان (ۋەچەكەنى مەغۇلى ئىران)، ھەندى
فەرماندەۋ والى لەھەندى تەكەنى ئىراندا بۆلۈمى سەربەخۇيان
ۋەرگەت، ھەندى تەكەنى بىنەمانەش دەۋلەتلى و لەھەندى خۇياندا
ۋىلايەتلىكەن ئادەشكەت، گەنگەتلى ئەھەندى مەمانەش ئەمانە بون:
جەلەئىيەتلىكەن (۱۳۳۶-۱۴۱۱)، موزەفەرىيەتلىكەن (۱۳۱۳-۱۳۹۳)
نەھەندى ئىنجىلەھەندى (۱۳۰۳-۱۳۵۷) سەربەدارەكەن
لەھەندى ئاسان (۱۳۳۷-۱۳۸۱)، پادىشاھىيەتلىكەن (۱۲۴۵-
۱۳۸۳) ئاقىيەتلىكەن (۱۴۰۳-۱۵۰۸)، قەرى قويونلو كەن (۱۳۸۰-
۱۴۶۹).

تەيمۇر لەنگەك (۱۴۰۵) لەپىنگەتلى فتوحاتە گەۋرەكەنىيەتلىكەن
دەۋلەتلىكەن (دەۋلەتلى ئەھەندى رەۋبەتلىكەن-ما ۋەزەن نەھەندى پەرىۋەتلىكەن)

^۱ - الصفيون والدولة الصفوية، فوزي توركر، مجلة ديوان العرب، يناير (كانون الثاني) ۲۰۰۷.

ئىمپراتورىيە تىكى بەر فراوان لەدەھىيەو دەريژبىتەو بۆ دىمەشق و لەدەرياجەى ئارلەو بۆ كەندەوى بەسەرەو سەمەرقەندىش بىتتە پايتەختى ئەو ئىمپراتورىيەتە نوڧىيە، بەلام ئەو سەريازىيە بى وڧنەيىيە نەيتوانى ئىمپراتورىيە تىكى رىك و تۆكمە دابمەزرىنى، دواى مردنى تەيمورلەنگى سەركردەى سەربازى، جىگەرەو شويىنگەرەو كەنى نەيتوانى رىگريى بىنەمالەكان بىكەن تاوەكو نەگەرپنەو دەسەلاتى ناوچەكانى جارانيان، بەلكو بەخۇيان بوونە يەككە لەبىنەمالە فەرمانرەواكانى باكوورى ئىران و سەدەيەك لەفەرمانرەوايى خۇياندا بەردەوام بوون.

دواى ئەو دەى ئىمپراتورىيەتى تەيمورلەنگ لەدواى مردنى تەيمور لەنگ پارچە پارچە بوو، دوو ھۆزى توركمەنىيە لەئىراندا نىشتەجى بوون، ئەوانىش (قەرە قويونلو) و اتا خاوەن كاوپرە رەشەكان و، (ئاق قويونلو) خاوەن كاوپرە سىپىيەكان بوون، ئەوكات پەشىۋىي ئىرانى داپۆشيبوو، لەنىو ئەو دوو ھۆزەدا شەپ بەردەوام بوو، بەدريژايى سەدەى چواردەو پانزە مەملەنىي سەردەسەلات لەنىو كۆمەلە بەھىزەكاندا بەردەوام بوو، تاوەكو ئىسماعىلى سەفەۋىي دەركەوت، ئىتر بىنەمالە دەسەلاتدارە پەرتەوازەكان نەيتوانى لەبەردەم

^۱ - تاريخ الصفويين وحضارتهم، بديع جمعة وأحمد الخولي، القاهرة، دار الراشد العربي، ۱۹۷۶م، ص ۲-

ده مارگيری هه لچوی نویدا خوێان بگرن که له سه فه وييه کاندا خوێ ده بينیيه وه .

شا ئيسماعيل له ماوه يه کي زۆر سه خندا توانی ناوچه گه ليکی به رفراوانی ناوه پاست و رۆژئاوای ئيران بخاته ژێر ده سه لاتی خوێ به هۆی نه و په شتيويهی نه و ناوچانهی گرتبووه وه و حکومه تيکی به هيز نه بوو له ئامانجه سياسيه کانيدا کي پرکتي سه فه وييه ت بکات، کشانه به رزخوازيه که ی به رده وام بوو تاوه کو له چالديراندا (شالديران) شکستی هينا له به رده م عوسمانيه کان که له و سه رکرده گه نجه توقيبوون و پشتيان به سته چه که ناگريه کان، له وانه ش تۆپ بوو، سوپای ئيسماعيليان تیکشکاند که به شمشيرو چه کي سه ره تايی شه پيان ده کرد^۱.

عوسمانيه کان له بهر هۆکار گه ليک به رده وام نه بوون له ته واوکردنی سه رکه وتنه که يان و راوه دوونانی پاشماوه ی سوپای دۆپاوی سه فه وييه ت و داگيرکردنی ئيران، گرنگترين هۆکاره کان: سه رقاالبوونيان بوو به فه تحي نه ورووپا و شه پي به رده واميان له گه ل ده و له تانی نه ورووپای هاوسی، ئاره زوو نه بوونيان به فه تحکردنی ئيران و داگيرکردنی به هۆی زالبوونی سرووشي بياباناوی له زۆربه ی

^۱ - الحملة بين التصوف والتشیع، مصطفى کامل الشبيبي، ج ۲، ص ۳۶۶ - ۳۶۷.

خاکه‌ک‌ه‌ی و نه‌بوونی هیچ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی ئابووری و سیاسی
گرنگ به‌نیسبته عوسمانییه‌کانی نه‌وکاته‌وه.

عوسمانییه‌کان وه‌هایان تیروانین کرد که له‌جه‌نگی چال‌دی‌راند
بابه‌تی سه‌فه‌وییته کۆتاییهاتوه‌و جاریکی تر ناتوان هه‌ستنه‌وه،
ئه‌وه‌ش بوو ریگی به‌سه‌فه‌ویییه‌کان دا هه‌ناسه وه‌رگره‌وه‌و هیزیان
به‌ئینه‌وه به‌ر. ئه‌گه‌رچی شا ئیسماعیل نه‌یتوانی ئه‌و شوکه قبول
بکات، به‌تایبته دواي ئه‌وه‌ی ژنه‌ک‌ه‌ی دیل که‌وت و له‌سه‌ر
عه‌ره‌ق‌خواردنه‌وه ئالوده‌بوو تاوه‌کو مرد ئازاری ئه‌و دۆرانه‌ی
نه‌چه‌شت^۱.

سه‌فه‌ویییه‌کان هه‌ولێ نیکه‌رانی دروستکردن و په‌شیواییان ده‌دا
له‌ناوچه‌کانی فه‌رمانه‌ره‌وایی عوسمانیدا بۆ ئه‌وه‌ی لاوازی بخه‌ن،
به‌پشت به‌ستن به‌شیعه‌کانی ئه‌و ناوچانه به‌ئامانجی وه‌رگرتنی
ده‌سه‌لاتی جیهانی ئیسلامی، ئه‌و کاره‌ بوو که بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی
عوسمانییه‌کان شیعه‌کانی ناوچه‌کانی سنووری ئێران پاکتاویکه‌ن^۲.

^۱ - انقلاب الإسلام بين الفوضى والعوام، محمد عارف اسحاقچی یاشازاده، منشورات دلیل، قم، الطبعة الأولى، ص ۱۱۲.

^۲ - نقش مذهب در روابط ایران و عثمانی در عهد صفویه از آغاز تا ابتدای سلطنت شاه عباس (دور المذهب في العلاقات الإيرانية العثمانية من أول الصفوية إلى حكم شاه عباس)، داود شاهي، رسالة ماجستير في فرع تاريخ الإسلام، جامعة اصفهان، (۶ اکتوبر/ تشرین الأول ۱۴۰۰م).

نەخشەى سىياسىي ئىشەكات لەھەموو روويەكەوہ يارمەتيدەرى
دروستبوونى دەولەتى يەكگرتووى سەفەويەت بوو لەئيراندا.

چوارەم: ھۆکارە ئابوورپيەکان

لەپيش حكومهتى سەفەوى، ئيران رووبەپووى كۆمەلى كيشە
ھاتبوويەوہ، ھەميشە لەبەردەم ئەگەرى شەپو كاوبووندا بوو،
لەلايەن توركە غەزنەوى و سەلجوقىيەكان و جەنگيزخانى
مەغۇلىيەوہ رووبەپووى پەلامار بوويەوہ، داگيركەران ولاتەكەيان
كاولکردو دپندانە ھەزارانيان كوشت و زۆرئەك خەلگيان لەخاكى
خۆيان ئاوارە كرد، ئاشكرايە كە سەربازەكانى مەغۇل دەچوونە
دېھاتەكان و باجى قوورسيان لەخەلك دەسەند و سەرۆتەكانيانيان
دەدزى و لەمالەكانياندا بەكەيفى خۆيان ھەلسوكەوتيان دەكرد، جا
لەبەرئەو ھۆكارو بارودۆخانەى كە سالانتيكى زۆر لەئيراندا دريژەى
كيشا، گەلى ئيران تينوو بوون بۆ حكومەتيكى بەھيزى دادپەرۆر
تاوہكو خۆيان بدەنە پەناى و ھەست بەئارامى و سەقامگيرىيەكەن.
برسيىتى و ھەژارىيە ولاتى داگرتبوو، گەل لەژيىرستەم و زۆردارييدا
نالەى دەھات، جا يەكئەك لەھۆكارەكانى كەمكردنەوہى ئەو فشارە
بەھيزانە، پەنابردنەبەر بيرو ئامۆزگارىيەتەسەوف بوو، سۆفپيەكان
ئەشەكات خەلگيان فيرى ئارامگري و گرنگى نەدان بەئازارو
ناخۆشپيەكانى دونيا ئەكرد، جەختيان دەكردەوہ لەسەر وازھيتيان

له پوالت و گرنگيدان به ناخ و هه لگرتنى كۆست و ناخۆشيه كان، چونكه له ناخه وه هينى روحى دروست نه بى و به وه شه وه مرۆف ده توانى به سهر كيشه و ناخۆشيه كانيدا زالبي، جا له بهر نه و هۆكارانه، سۆفيگه رى زۆرئى خه لكى بۆلاى خۆى راكيشا، گۆشه و خانه قاى سۆفیه كان بوونه سه نته رى خزمه تکردن و هاوکارىيکردنى ته واوى تاكه كانى گه ل، له م لایه نه وه گه و ره شىخه كانى ته صه وف بوونه خۆشه ويستين كه سىكى لای خه لك، كه گه و ره سۆفیه كانى سه رده مانى خۆيان بوون و خه لك ريزيان لتيان ده گرت و پيرۆزيانان داده نا.

خانه قاى شىخ صه فیه دینى ئه رده بیللى، بووه سه نته رىكى ميللى به هين، كاتيكيش شىخه سۆفیه كانى سه رده م شىخ جونه يدو دواترى، ويستيان هينىكى سه ريازى پىكه بينن، زۆرئى هه ژارو كه سانى بى به شى كۆمه لگه كه يان په يوه نديان پتوه يان كردو به خيرايبه وه مه زه بى شيعه يان قبولكرد، به و باوه په يان كه عه داله ت ئامانجىكى سه ره كى گرنكه له مه زه بى شيعه داو له حكومه ته سه مكارو زۆرداره كان رزگاريان ده كات^۱.

به وشيوه به خه لك پشتگيرى حكومه تى نوئى سه فويه تيان كردو به هينۆ ئازايه تيه وه به رگريان له پادشا ئىسماعيل ده كرد كه جاريك ته مه نى چواره سالان بوو، نه و پادشا لاوه يان به پزگاركه رى

^۱ - شاه إسماعيل اول، منشورات شرکت سهامی انتشار، الطبعة الأولى، ۱۳۷۵، ص ۱۰۲.

خۆيان و پەناگەيەکی بەهێز دادەنا لەبەردەم پەلامارەکانی
تورکەکان و مەغۇل و تەيموری و ئۆزبەکییەکان.

بەلگە بۆ ئەوەش، کاتێک پادشا ئیسماعیل لەخۆراساندا لەگەڵ
ئۆزبەکییەکاندا شەپی کرد، فەرمانی بەوەزیرەکی دا کە میر یار
ئەحمەدی ئەصفەهانیی ناسراو بەئەستێرەیی دووهم بوو کە
لەهەركۆیدا پێیان گەیشت سەربازە ئۆزبەکییەکان بکوژێ، دوا
ئەوێ قەلاي(القرشى) پایتەختی ئۆزبەکییەکانی فەتحرکو
هەموویانی کوشت، وتی: ئیستا دڵم ناوی خواردەو، چونکە تۆلە
ئەوانەم کردەو، کە جەنگیزو تەيمور ئەوانیان کوشت،
ئۆزبەکییەکان لەبارەیی ئەو جەنگەو و توویانە "ئەو قەزاو قەدەر
بوو ئەو تاقیکردنەو رەشەیی خستەسەرمان، وەك تۆلەيەك بۆ ئەو
قەسابخانەو کوشتارکردنەیی بەفەرمانی جەنگیزو تەيمور ئەنجامدرا،
سزایەکی حەق بوو، ئەو ئیسماعیلەش وەك دەجال بوو لەبق و
تووڕەیی تووندی لەسەرمان"^٢.

لەپوویەکی ترەو، ئەورووپییەکان لەو ماوەیەدا روویانکردە
ئێران، چونکە عوسمانییەکان بەگرتنی قوستەنتینیە
لەسالی(١٤٥٣ز) ڕیگەیی بازگانیی نیوان رۆژەلات و رۆژئاویان بپێ،
بۆیە ئەورووپییەکان ڕیگەیی ئێرانیان گرتەبەر بۆ لێدانی

^١ - عالم آرای صفوي، المؤلف المجهول، منشورات بنياد فرهنگ ایران، طهران، ١٩٧٠، ص ٣٧٢.

^٢ - عالم آرای صفوي، ص ٣٧٥.

عوسمانیییه‌کان و کردنه‌وه‌ی ریگه‌ی بازرگانی، له‌کاتیگدا
 عوسمانیییه‌کان بیریان چووبووه سه‌ر داگیرکردنی خاکه
 ده‌وله‌مه‌نده‌کانی ئه‌وروپا زیاتر له‌وه‌ی بیریکه‌نه‌وه
 له‌خواه‌نداریکردنی بیابانه‌کانی ئێران، بۆیه له‌جه‌نگیان له‌گه‌ڵ
 ئه‌وروپا بدۆرانییه‌یان له‌جه‌نگی ئه‌وروپا ببنایه‌ته‌وه ئه‌وجار
 رویان ده‌کرده شه‌پکردنی ئێران^۱.

کۆی هه‌موو ئه‌و هۆکارانه، زه‌مینه‌ سازییه‌کی گونجاویان کرد بۆ
 حکومه‌تی سه‌فه‌ویییه‌ت و شا ئیسماعیلی سه‌فه‌ویش توانی
 له‌ماوه‌یه‌کی کورتدا حکومه‌تیکی به‌توانا دا به‌زرینی و
 جه‌ماوه‌ریتییه‌کی به‌ر فراوان له‌نیۆ خه‌لگدا ده‌ستبخت و
 پیچه‌وانه‌کارانی سه‌رکوت بکات.

ئه‌گه‌رچی سولتانی عوسمانی له‌شه‌ری چال‌دی‌رانددا شکستی پێ
 هێنا، به‌لام حکومه‌ته‌که‌ی و مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ که کردیه مه‌زه‌به‌ی
 فه‌رمیی ولات، له‌ئاستیگدا به‌ر فراواندا جه‌ماوه‌ریتییان هه‌بوو که
 هه‌رگیز نه‌له‌ریتیه‌وه‌و جیگه‌ره‌وه‌کانیشی توانیان له‌فه‌رمانه‌وااییدا
 به‌رده‌وام به‌و توانای حکومه‌تی سه‌فه‌ویییه‌ت زیاتر بکه‌ن تاوه‌کو
 ببیته رکه‌به‌ریکی راسته‌قینه‌و به‌هێز له‌به‌رده‌م ئیمپراتۆرییه‌تی
 عوسمانیی سووننه مه‌زه‌به‌دا.

^۱ - مسعود موسوي شفایي، تحولات روابط ایران و عثمانی، مجلة گزارش گفت وگو، العدد ۱۵، بهمن
 واسفند ۱۳۸۵ش. (فهرایر / شباط و مارس / آزار ۲۰۰۷)، ص ۲۳ - ۲۴.

سەفەوییەت و عوسمانی..... شەپرى
ئایدیۆلۆجىيائى تايەفى

د. موشتاق عەبدولمەناف ئەلحلو

۱

سەفەوییەت و عوسمانی..... شەری ئابدیۆلۇجیای تایەفی

"د. موشتاق عەبدولمەناف ئەلعلو"

عوسمانیەت و سەفەوییەت بەگرتکترین ئەو بئەمالانە دادەنرۆن
کە لە میژووی موسلماناندا فەرمانرەواییان کردووە، جا لە بەرئەوێ
عوسمانیەت بوو تە هیماي ئیرادەي سیاسی سووننە و
سەفەوییەتیش ئیرادەي سیاسی شیعه، ئەو قسەکردن لەسەر
باکگراوندە ئایینیەکانی هەردوو بئەمالە و رۆلی بیروباوەڕی ئایینی
لە پیکهیتانی بێرەرەکانیاندا لەو پەڕی گرتکیدایە، بەتایبەت هەردوولا
لە بەرپۆه رۆیشتنی سیاسەتەکانیان لە چوارچێوەیەکی بەرفراواندا
خیتابی ئایینیان بەکارهێناوە، بۆیە ئەم چەند لاپەرە پەیم تاییەت
کردووە بە لیکۆلینەوێ پەيوەندییەکانی نێوان هەردوولا،

* - نووسەر و لیکۆلەری عێراقی.

به باسکردنی کورت و پوختی میژووی ههردوو بنه ماله و خاله
لێکجیا که رهوه کانی میژوو یان و په یوه ندییه کانی شیان.

له دواى خىلافه‌ى راشیدی و ئه‌مه‌وى و عه‌باسى، بنه‌ماله‌ى
عوسمانی به‌گرنگترین ئه‌و بنه‌مالانه‌ دادنه‌نریت که فه‌رمانه‌واى
جیهانی ئیسلامی کردوه، بۆ زۆربه‌ى موسلمانان خىلافه‌تى
ئىسلامی نواندوه، به‌جۆرێک نه‌یان توانیوه نه‌مانی قبول بکه‌ن،
ته‌نانه‌ت دواى ئه‌وه‌ى له‌شانۆى سیاسیشدا بوونی نه‌ما، له‌بیرى
هه‌ندى له‌موسلماناندا خه‌ونى گه‌راندنه‌وه‌ى ئه‌و خىلافه‌ته‌ هه‌ر
مايه‌وه.

له‌گرنگترین تابه‌تمه‌ندىیه‌کى خىلافه‌تى عوسمانى، فراوانیى
خاکه‌که‌ى بوو، موسلمانان بوونی ئه‌و خىلافه‌ته‌ یان وه‌ک سیسته‌مێک
ده‌بینى که ره‌وايه‌تى شه‌رعی به‌گه‌ردبوونه‌وه سیاسى و
مه‌ده‌نییه‌کان ده‌دات.

بنه‌ماله‌تى سه‌فه‌وییه‌تیش گرنگیه‌که‌ى له‌وه‌دا بوو، یه‌که‌مین
بنه‌ماله‌یه‌ک بوو له‌ دواى ئىسلام بتوانى ولاتى فارس یه‌کبخات و
ده‌وله‌تێکى دروستکرد لێکچووێ به‌حکومه‌تى نیشتمانی له‌م‌پ‌ۆدا
که پشت ببه‌ستێته هه‌ستى نیشتمانی دروست بووى ئه‌و ولاته‌و
دۆخ گه‌لێکى بابه‌تێ دیکه، ئه‌و ده‌وله‌ته‌ بوو که مه‌زه‌بى فه‌رمی
نێرانی له‌سوونیه‌وه کرده شیعه، که دواى چوونی ئىسلام بۆ خاکی
نێران ئه‌و مه‌زه‌ب گۆرپه‌ به‌گرنگترین گۆرانکارییه‌کانى میژووی ئه‌و

ولاته داده نریت که تاوه کو نه مپوش ره نگدانه وه و درهاویشته کانی ده بینین و له نیراندا گویمان له هاوار گه لیکه داوای گه پاندنه وه ی شکوی نه و ولاته ده کات^۱.

بنه ماله و ده وله تی عوسمانی

عوسمانیه کان سر به هۆزه کانی غزن (ئو غون) که له گه ل شه پۆلی به لاماره کانی مه غۆلدا له نیشتمانی خۆیان له مه نگولیاوه روویانکرده رۆژئاوا و له سالی ۱۲۳۷ زاینه وه ئیماره تیکی جه نگیان له بیتینیا (باکووری نه نادۆل) دامه زراند و دواتر توانیان سه لجوقیه کان له ناوچه ی نه نادۆلدا ده په پڕین له سه رده می سولتان عوسمانی به که مدا (۱۲۹۹ - ۱۳۲۶ ز) که بنه ماله که ش ناوی نه وی هه لگرت، پاشان بۆ به که مجار عوسمانیه کان له سالی ۱۳۵۴ ز چوونه به لقانه وه و باره گای به که میان شاری غالیبولی بوو (له تورکیا) و له سه ر حسابی پادشانشینی بیزه تنه پادشانشینی نه وان فراوانبویه وه له ماوه ی فه تحی ئیدرین له سالی ۱۳۶۱ ز و بورسه له سالی ۱۳۷۶ ز.

^۱ - له یادی ده رکردنی گۆفاری "بکاه حوزة" ی ده رچوو له لایه ن (مکتب الاعلام الإسلامی) له هه زه ی زانستیی قومی پڕۆژ له میژووی هه مچه په می ۱۴۲۷ ک/ ۴ په برابره شووبات) ۲۰۰۶ ز له بابیه تیکدا له ژێر ناو نیشانی (نظریة جهان بزرگ ایرانی) وانا: تیقزی جیهانی گه وری ئێران نووسه ری بابه ت نه لی: کۆماری ئیسلامی، دووباره داڕێژانه وه ی سه فه ویه ته له جیهانی نویدا، له مه دا داوا ده کړیت و ده خوازیئت ئێران له جیهاندا رۆلی خۆی بگێرێته وه.

عوسمانییه کان کۆمه له یه کینه یه کیان پێکهێنا به ئینکشاریههت ناسرا (نۆزیهی ئەندامهکانی خه لکی به لقان بوون) و به هۆی ئەو هیزه نوێیانه وه توانیان له به لقان و ئەنادۆلدا خێرا به فراوان بینه وه، به تایبتهت دواى شه پى نیکبولیس له سالی ۱۳۸۹ز، به لام له سالی ۱۴۰۲ز له ئەنکه ره دا له بهردهم سوپاکانی تهیمور له نگدا تووشی شکست هاتن و به دواى ئەو شکسته دا ماوه یه ک شله ژان و نیگه رانیی سیاسیی به دوایدا هات بۆ عوسمانییه کان، به لام ده ولته هاوسهنگیی خۆی وه رگرتیه وه سیاسهتی فراوانخوایی پهره پێدا له سه رده می سولتان مורادی دوومه (۱۴۴۶- ۱۴۵۱ز)، پاشان موحه ممه د فاتیح (۱۴۵۱- ۱۴۸۱ز) که له سالی ۱۴۵۳ز قوسته نتینییه ی فه تحکردو کۆتایی به بوونی بیزه نته ی مه سیحیی هێنا له و ناوچه یه دا که چه ندان سه ده له وێدا ده سه لاتدار بوو، هه ولێ داگیرکردنی باشووری ئیتالیاشیان دا، له کۆتاییشدا سولتان سه لیمی یه که م (۱۵۱۲- ۱۵۲۰ز) توانی له جه نگی چالدیراندا له سالی (۱۵۱۴ز) به سه ر سه فه وییه کاندا سه رکه وی و نازه ربیجان بگری و فه تحی شام و فه له ستین بکات له سالی (۱۵۱۶ز) و میسر له سالی (۱۵۱۷)، پاشان دوورگی عه ره ب و حیجاز.

ده ولته ی عوسمانییه له سه رده می سه لیمی یه که می قانونیدا (۱۵۲۰- ۱۵۶۶ز) به لوتکه ی خۆی گه یشت، که به رده وامیی دا به فه تحهکانی به لقان و مه جه رو که شتی گه لی ده رباییشی

دروستکرد بۆ زالبوونه سەر دەریای ناوہ پاست (دوای ۱۵۵۲ن) و پیش
 گەمارۆدانى فیتنا لەسالى (۱۵۸۳ن)، سى دەولەتى رۆژئاواشى خستە
 ژێر دەسەلاتى خۆى: جەزائىرو تونس پاشان لیبیا.

لەسالى ۱۶۵۶هە دەسەلات كەوتە دەست گەورەى
 وەزیرەكان (سەدرى ئەعزەم)، یان گەورە فەرماندە ئىنكیشارییەكان
 و دەسەلاتى پادشا كەوتە دەست سولتان گەلیكى لاوازو لەو
 ماوہ یەدا قوناغى ھەرەسى سەرتاپا دەستپێکرد، دۆخى
 عوسمانییەكان لەسالى ۱۷۰۰هە لەدۆخى پەلاماردانەوہ كەوتە دۆخى
 بەرگرى، پاشان پەیکەرى دەولەت دارپژرایەوہ لەسەردەمى سولتان
 سەلىمى سەییم (۱۷۸۹-۱۸۰۷ن) و سولتان مەحمودى
 دووہم (۱۸۰۸-۱۸۳۹ن) و دوای ئەویش، بەلام سەربارى ئەوہش،
 ئەوہ دۆخى دەولەت لەگەرانەوہ دوواوہ بەردەوام بوو،
 لەسالى ۱۸۳۹ز ریکارەكان راگەیندرا، چاكسازى گەلیك بوون
 بەشیوانى ئەورووپیانە، بەلام سولتان عەبدولعەمىدى
 دووہم (۱۸۷۶-۱۹۰۹ن) بەشیوانىكى سەركوتكارانە ئەو
 چاكسازىیانەى كۆتایی پى ھینا، لەئەنجامى ئەوہدا ھەموو ھیزە
 نیشتمانییەكانى تورکیا چاوى دوژمنایەتییان خستەسەرى تاوہكو
 لەسالى ۱۹۲۲ز كۆتا سولتان كە موخەممەدى شەشەم بوو (۱۹۱۸-
 ۱۹۲۲ن) لەدەسەلات لادراو لەكۆتاییشدا كەمال ئەتاتورك
 لەسالى ۱۹۲۴ز بەیەكجارەكىی خىلافەتى ھەلۆەشاندەوہ، بەوہش

عوسمانییه کان له ماوه‌ی سالانی ۱۲۸۰-۱۹۲۲ز فرمانپه‌وایی به‌لقان و نه‌نادول و خاکیککی به‌رفراوانی دیکه‌یان کرد.

که‌وابوو ده‌توانین گه‌شه‌و په‌ره‌سه‌ندنی سیاسی ده‌ولته‌تی عوسمانی بۆ سۆ قوناغ دابه‌ش بکه‌ین: قوناغی میرایه‌تی و دامه‌زاندن (۱۲۸۸-۱۳۶۲)، قوناغی ده‌ولته‌ت (۱۳۶۲-۱۵۱۶)، قوناغی ئیمپراتورییه‌ت (۱۵۱۶-۱۹۲۲)، به‌پئی هه‌ر قوناغیکیش پایته‌خته‌که‌ی گۆراوه‌، له‌قوناغی یه‌که‌مدا پایته‌خته‌که‌ی یانی سه‌هر بوو. ۱۲۸۰-۱۳۶۶ز، پاشان ئیدرنه‌(ئیدرین) ۱۳۶۶-۱۴۵۳)، له‌کۆتاییشدا ئه‌سته‌نبول(قوسته‌نتینییه‌)له‌سالی ۱۴۵۳ه‌وه‌ تاوه‌کو که‌وتنی خیلافه‌ت^۱.

بنه‌ماله‌و ده‌ولته‌تی سه‌فه‌وییه‌ت

له‌نیۆ میژوونووساندا سه‌باره‌ت به‌بنه‌چه‌ی سه‌فه‌وییه‌ت جیاوازی هه‌یه‌، ده‌ستنوووسی(صفوة الصفا) که‌ بۆ"لیدن" ده‌گه‌رێته‌وه‌، باسده‌کات که‌ ره‌چه‌له‌کی سه‌فه‌وییه‌ت بۆ کورده‌کان ده‌گه‌رێته‌وه‌^۲، ره‌وته‌ سۆفیکه‌رییه‌که‌شیان دووپاتی ده‌کاته‌وه‌ که‌ کورد بوونه‌،

^۱ - بۆ خوێندنه‌وه‌ و شاره‌زایی زیاتر به‌هوانه‌: أبو الحسن علي بن حسن طبرجي، الصوفيون والدولة العثمانية، پێداچوونه‌وه‌ و پێشه‌کی، محمد بن حسن بن عقيل موسى، دار الأندلس الخضراء.

^۲ - عباسقلي غفاري فرد، نکاهي به كرفاي تحولات درخاندان صفوية از شيخ صفي نا شاه عباس(نظرة على عمق تحولات في السلالة الصفوية منذ الشيخ صفي إلى السلطان إسماعيل)، مجلة كيهان

فرهنگي، اسفند ۸۰(مارس/ آذار ۲۰۰۲م)، العدد ۱۸ و ۱۸۶، ص ۵۳.

زمانیش جی‌اوازیی له‌بارە‌یه‌وه هه‌یه‌و به‌پوونیی نازانری چى زمانیکیان هه‌بووه^۱، شافیعیی مه‌زه‌ب بوونه (ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی تری ره‌چه‌له‌کی کوردبوونیانه)، به‌که‌مین که‌سیکیان هه‌زی کردبى و لایدا‌بیته‌وه به‌لای شیعه‌که‌رییدا خواجه‌ه‌لیی کوپى شیخ سه‌دره‌دین موسا بووه^۲، نزیک‌بوونی میژوویی نیوان سۆفیگه‌ری و شیعه‌گه‌ری، رۆلى گرنکی گێراوه له‌پووکردنی سه‌فه‌وییه‌کان به‌لای شیعه‌دا.

ره‌چه‌له‌کی سه‌فه‌وییه‌کان بۆ شیخ سه‌فه‌یدینی ئه‌رده‌بیلی ده‌که‌پێته‌وه (۱۲۵۲-۱۳۲۴ز) که‌ سالی ۱۳۰۰ز له‌ئه‌رده‌بیلا تهریقه‌ته سۆفیته‌یه‌کی دامه‌زراندو ئه‌رده‌بیلیش بووه پایته‌ختی ئایینی شوینکه‌وته‌کانی، پاشان پایته‌ختی سیاسى (له‌که‌ل گۆپینی بۆ بزوتنه‌وه‌یه‌کی سیاسى)، دواى مردنیشی سه‌دره‌دین موسای کوپى جیى گرت‌ه‌وه، پاشان کاره‌که‌ گوازیه‌وه بۆ کوپه‌که‌ی که‌ سه‌دره‌دین خواجه‌ه‌لیی سیاه‌بوش بوو، ئه‌و دۆخه‌ ناله‌باره‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی ته‌یمورییه‌کان به‌سه‌ر ئێراندا هات یاره‌تیده‌ری بوو بۆ زۆربوونی موریدو کۆبوونه‌وه‌یان له‌ده‌وره‌یدا، به‌که‌مین که‌سیکی بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وییه‌ت بوو بووه شیعه‌و بانگه‌شه‌ی بۆ شیعه‌گه‌ریی کرد، ئه‌وه‌ش به‌خالی گۆرانکاریی داده‌نریست له‌پێژه‌وی ئه‌و

^۱ - هه‌مان سه‌رچاوه، ۵۴.

^۲ - هه‌مان سه‌رچاوه، ۵۵.

بڼه ماله يه دا، روونه که قبول کړدنی مه زه ب و بیرو باوه پټکی نوی
 هوکار که لیکي زور و نالوژی هیه و ته نیا به زه بری هیژ ناکړیت^۱.
 سه فه وییه کان سه رکه و توو بوون تاوه کو له هندی ناوچه دا به ده سه لات
 بگن له سه رده می سه روکایه تی جونه يد (۱۴۴۷-۱۴۵۰) و پاشان
 سه رده می حیده ر (۱۴۶۰-۱۴۸۸) که نه و دوو که سه توانیان
 ریڅستنیکی سیاسی د ابمه زړین و یه که که لیکي سوپا پټکبه یین،
 یان نه وه ی ناوده برا به قزلباش، تاوه کو سالی ۱۵۴۸ ز ته بریز
 پایته ختی سه فه وییه ت بوو، پاشان له سالی ۱۵۴۸-۱۵۹۸ قه زوین
 پایته ختیان بوو، پاشان نه صه هانیا ن کرده پایته خت تاوه کو
 سه رده می روو خانیا ن^۲.

پردی په یوه نډییه کانی سه فه وییه ت به ولاته جیا وازه کان گیشته،
 وه ک هیندو نوزبه ک و نه فغان، گرنگترین په یوه نډییه کی خراپ بووی
 یان باش له که ل سته نه تی عوسمانیدا بووه، یه که مین هوکار ی که
 په یوه نډی نیوان نه و دوو ده ولته تی دیاری کی ردبی، بوونیاتی
 ته قلیدی و مه زه بی هه ردولا بووه، د ژبوونی تایه فی نیوانیا ن
 هه ردولای به شه پ که لیکي ویرانکه ر که یاندو به په یماننامه ی قه سری

^۱ - بل زیاتر زانیاری، بېوانه: ((الأسباب والخلفیات لقیام الدولة الصفویة)) و ((سیرة حیاة العائلة الصفویة وملوکها)).

^۲ - The New islamic Dynasties: A chronological and genealogical manual, Clifford Edmund Bos worth, Edinburgh university press, ۱۹۹۶

شیرین کۆتاییهات و سنووری نۆوانیانان دیاریکراو له دواى
 شه په کانی دواتریش هیچ گۆپانکارێک له سنووریاندا نه کرا.
 سه فهوى و عوسمانییه کان کاتیك له شه پى یه کتر بیوونا په ته وه،
 وهك یه كه شه پى رووسیایان ده کرد، به لام هه ریه که و به جیا شه پى
 ده کردو بیران له یه کگرتن نه کرده وه، به پێچه وانه وه بیران
 ده کرده وه له گهڵ رووسیادا یه کبگرن دژ به یه کتر، له کۆتاییدا ئیتران
 هه موو ئه وه ی له سى سه ده دا خه لکی له سه ر دایه کوشت، دایه
 رووسیایو عوسمانییه تیش له نۆ سنووری تورکیادا گه مارۆ بوو^۱.

په یوه ندییه کانی سه فهوى - عوسمانی

میژووی ئیترانی سه فهوى و تورکیا عوسمانی، به میژووی ململانی
 و خوین داده نریت، له شه په کانی شا ئیسماعیل و سولتان سه لیمدا
 ململانی نۆوانیان به لوتکه گه یشته، به لام له سه رده می فه رمان په وایی
 نادر شادا هه ندی عه قلمه ندی و دانایی له په یوه ندییه کانی نۆوان
 هه ردوولا هاته ئاراهه، له ئاست هه ردوو گه لدا ململانی به سه ر شته کاندایه
 زال نه هاتبوو، تورکه کان له نه ده بی فارسی سوودیان کرد، ئیترانیش
 له پێگه ی تورکیا وه زانستی نوێ فیر بوو که ئه وکات رێگه ی خۆی بو
 نه وروپا کرده وه، به داخه وه ئیتران دیکۆمیتنه میژووییه کانی خۆی

^۱ - مسعود موسوي شافعي، تحولات روابط ایران و عثمانی، مجلة گزارش گفت وگو، العدد ۱۵، بهمن

و اسفند ۱۳۸۵ش، ص ۲۲.

پاریزگاری نه کردووه وهك شهوهی راپورتكهی دكتور موحه ممد
 نهمین ره یاحیی باسی دهكات له كتیبه كهیدا (سفارتنامه های ایران) و
 بههكار گه لیکی زور شه دیکومینته میژووییانه له نیو چوونه و
 عوسمانیه تیش دیکومینتی خوی پاراستووه، بویه ده کری به پشت
 بهستن به دیکومینتی عوسمانی، په یوه ندیه کانی نیو هه ردو و لات
 لیكۆلینه وه بکهین.

یه کیک له گرنگترین شه سهرچاوانه، شه راپورتانه یه كه
 سه فیره كان بۆ حكومه ته کانی خویانیان به رزکردووه ته وه، شه گه رچی
 له وه سهرده مه دا باو نه بووه ده وله ته كان سه فیری جیگیر بنیرنه
 ولاتان، به لگو بۆ چاره سهرکردنی کیشه و کاریك سه فیریان ناردووه و
 دواي ته و اوکردنی نه ركه كهی گه پاره ته وه ولاتی خوی و راپورتیکی
 نووسیووه لیكچووی یاده وه ریی بووه به زوریش زانیاری گه لیک بووه
 سه باره ت به و ولاته و نه ریتی خه لکه كه شی.

له ده ركه وتنی ده وله تی سه فیه ویه تدا، سولتان بایه زیدی دووه م
 جله وی سه لته نه تی عوسمانی به ده ست بوو، حه زی به شه پ نه بوو،
 بویه ده ست پی شخه ریی شه پی نه کردو چاره پوانی و وریایی به سهر
 په یوه ندیه کانیاندا بالی کیشابوو، پابه ندی مافی هاو سیتی بوون،
 له باره ی بایه زیدی دووه مه وه باسکراوه كه سرووشتیکی ناسك و
 جوانی هه بووه و حه زی به ویزه و فه لسه فه بووه، بیری له فتوحات و
 شه پ نه کردووه ته وه، نامه ی دۆستایه تی له گه ل سه فیه ویه تدا

نالوگۆږ کردووه، به لام دواى تېپه پېوونى ماوه يه ك له سهر سنوورى
 رۆژه لاتى عوسمانى، هه ستنى به مه ترسىي كردووه، چونكه
 ده سه لاتى نوێ توركمانه كانى له دژ جولانده وه، له به رانبهر ئه
 كارهدا شيعه كانى حكومه ته كه ي سه ركوت كرد وه ك ريگرييه ك
 له بلاوبوونه وه ي نايدۆلۆجياى سه فه وييه ت^۱.
 له مه ي دادى به دوا داچوونى هه لكشاني پهبوه ندييه كانى نتيوان ئه
 دوو ده ولته يه له ماوه ي فرمانپه وايي پادشا سه فه وييه كاندا:

ئيسماعيلى سه فه وي (۱۵۰۱- ۱۵۲۴ن)

ئيسماعيلى سه فه وي له سالى ۱۴۹۴ز سه ركردا يه تىي
 ريكخستنه كانى گرته ده ست و ناوچه كانى گه يلانى گرت، پاشان
 له سالى ۱۴۹۹ بۆ ۱۵۰۱ز فراوانخوازييه كانى به رده وامىي پيدا كه
 ته واوى ناوچه كانى ئيراني ده ست به سه ردا گرت، پاشان سالى ۱۵۰۷ز
 قهره قويونلوى ده ركردو عيراقيشى داگير كردو سالى ۱۵۰۸ز چووه
 به غداوه و مه زه به ي دوانزه ئيمامى كرده مه زه به ي فه رمىي ده ولته ت،
 به لام له سالى ۱۵۱۴ز له شه پى چالديراندا له به رانبهر عوسمانىيه كان
 شكستيه ئينا و شه ره كانى تىي به دوا داها ت له نتيوان خوى و
 عوسمانىيه كان له سهر سنوورى رۆژئاواى ولات^۱ و له گه ل

^۱ - بۆ زياتر زانيارى، بگه پتيره وه بۆ: أبو الحسن علوي بن حسن عطر جي، الصلوبيون والدولة العثمانية،
 پيشه كى و پيداچوونه وه ي: محمد بن حسن بن عقيل موسى، دار الأندلس الخضراء.

ئۆزبەككە كەڭەش (شەيخە ئىبىنە كان لەبوخارا) لەسەر سەنئەت
رۆژنامەلەر^۱.

لەبەرچەند ھۆكاریك عیراق بۆ سەفەویەت گەرنەك بوو، ھۆكاری
سیاسی لەنەھەشتەن پاشماوھە دەولەت قەرە قویونلو بوو،
ھۆكاری ستراتېژىك شەرتى عیراق بوو ۋەك پەكەو بەستەرەوھە
نىوان رۆژنامەلەر و رۆژنامەلەر رەگە ئاورىشمە و بازىرگەنى رۆژنامەلەر
لەپەكە كەندارەوھە، ھۆكاری ئابورىش، بەپەتتى خاكى عیراق و
داھاتەكانى بوو بۆ خەزىنە سەفەویەت، ھۆكاری ئایدۆلۇجىيە
مەزھەبىش كە خەزىنە دەپەنەوھە لەشەرتە پەزىرەكانى لای شەپە
لەنەجەف و كەبەلار بەغدا.

شەپە چالدىران (شالدىران)

زىاتەر لەھەر شەپەككى تر، ئىمە لای ئەم شەپە دەوھەستەن،
ئەوھەش بەھەزى ئەو رۆلە مەجھەزىيە كە ئەو شەپە گەپەز
لەكەشەن پەيۋەندى نىوان دەولەت سەفەویەت و عوسمانى.
كاتەك شە ئىسماعىل، مەزھەبى سەفەویەت بەسەر گەلەكەيدا
سەپاندو كەردە مەزھەبى فەرمى دەولەت لەئىراندا، پەچەكەردارى
ئەو بېرىارە زۆر تەۋە بوو، بەتەبەت زۆرەپە دانىشتەن شەرە

^۱ - مەمان سەرجاھە.

سەرەکییەکانی ئێران نمونەى تەبڕیز زۆرینە سووننە بوون^١، لەبەر ئەوە هەستا بەپراکتیشانی ھۆزى قزلباشى عەلەوییى تورکى و ئەوانى کردە کۆلەکەى سوپاکەى، ئەو ھۆزانە بیزاریبون لەپێشوینگرتنى دارایی و بەپێوەبردنى عوسمانى، بۆیە رێگەى بۆ کرایەو بەشیویی گەرە لەئەنادۆلدا دروست بکات^٢.

ئیسماعیل ھەموو بەرھەڵستکارەکانى لەنتۆ دەبرد، ھەرەك مەزھەبى شیعیى سەپاندو خەڵكىش بەو ھۆیەو رقیان لێى دەبوویەو، دەولەتى ئاق قویونلو (دەولەتى تورکمانى) لەنتۆ برد کە کەوتبوو نێوان خۆى و عوسمانییەکانەو بەپێى پڕوپاگەندەى سەفەوییەکان دەولەتە بچووکەکانى کوردو ھۆزە تورکەکانى چىای بچووکى توروس و کەمینە مەسیحییەکانى ئەرمینیا مولکى شا بوون^٣، تاوھەكو سالى ١٥٠٨ز بەغداى داگیرکردو گۆپى پێشەوایانى مەزھەبى سووننەى رووخاندو کۆمەڵێک زانای سەرپێرى^٤.

پەيوەندى نێوان سەفەوییەکان و عوسمانییەکان لەو ماوہیەدا ئالۆز بوو، لەسەرەتای بەدەسەلاتگرتنى سولتان سەلىمى یەكەمەو، نوێنەرانی بوندوقییەو مەجەرەو میسرەو روسیا بۆ پیرۆزیایى کردن

^١ - علي محمد الصلابي، الدولة العثمانية عوامل النهوض والسقوط، الطبعة الثانية، بيروت، دار المعرفة، ٢٠٠٥م، ص ٢٠٠-٢٠١.

^٢ - فاضل بیات، دراسات في تاريخ العرب في العهد العثماني، رؤية جديدة في ضوء الوثائق والمصادر العثمانية، بيروت، دار المدار الإسلامي، ٢٠٠٣م، ص ١٦.

^٣ - ستيفن لونكريك، أربعة قرون من تاريخ العراق الحديث، ترجمة: جعفر الخياط، ط ٥، ٢٠٠٤م، ص ٣٢.

^٤ - ھەمان سەرچاوە، ٢٢٧.

گه‌یشتن و بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر رێکه‌وتن و ئاگر به‌ستیان له‌گه‌ڵدا به‌ست^۱، به‌لام نوێنه‌ری ئێران نه‌هات^۲.

سه‌لیمی یه‌که‌م به‌چاوی گومانه‌وه ده‌یروانییه‌ جموجوولی سه‌فه‌وییه‌کان، به‌تایبه‌ت دوا‌ی ئه‌وه‌ی شا ئیسماعیل شاندی‌کی گه‌وره‌ی ناره‌ده‌لای قانصوه‌ی غوریی سولتانی میسر که ۲۰۰ کۆیله بوو تاوه‌کو ئاگاداری بکاته‌وه له‌شه‌پی چاوه‌پوانکراو و بانگه‌یشتکردنی بۆ هاوپه‌یمانی‌تییی کردن دژ به‌سولتان سه‌لیم^۳ و وریای کرده‌وه له‌پێکنه‌که‌وتن له‌گه‌ڵدا، چونکه ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵیدا رێک نه‌که‌وێ، ئه‌وه به‌جیا شه‌پی عوسمانیه‌کان ئه‌کات و دواتریش ئه‌و له‌نیۆ ده‌بات^۴.

سه‌لیم پێداگری‌بوو پێش ئه‌وه‌ی سه‌فه‌وییه‌ دوژمنه‌کانی ئاماده‌بن لێدانێکی سه‌ختیان بکات، بۆیه شاندی‌کی ناره‌ده‌لای مه‌مالیک و بانگه‌وازیانی کرد بۆ هاوپه‌یمانی‌تییی کردن، به‌لام دوا‌ی راویژکردنێکی زۆر مه‌مالیکه‌کان بۆ لایه‌نیان هه‌لبژارد ئه‌گه‌رچی هه‌زیان به‌سه‌فه‌وییه‌کانیش ده‌کرد^۵.

۱ - محمد فرید بك المحامي، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ۷۳.

۲ - فاضل بیات، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ۱۷۷.

۳ - سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ۱۷۷.

۴ - محمد فرید بك المحامي، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ۷۴.

۵ - هه‌مان سه‌رچاوه، ۷۴.

دوای نه وهی سولتان سه لیم له گه ل براکاني خویدا کیشه کانی
چاره سرکردو ناشتی کرد له گه ل نه ورووییه هاوسیکانیدا،
به تاییه ت له گه ل مه جهر، فرهانی دا سه رزمیری شیعه بلاویوه کانی
ولایه ته کانی هاوسنوری ولاتی عه جه م بکری له پوژمه لاتی نه نادول و
هه موویان بکوژین، نه وتری نزیکه ی ۴۰ هه زار قزلباش بوونه^۱، نه م
قه سابخانه کردنه وه لآمدانه وهی قه سابخانه ی سه فه وییه کان بوو که
به رانبر سووننه کانی عیراق و ته بریزو نازه ریجان نه نجامیاند^۲،
هه روه ک سولتان سه لیم ده یه ویست پیش رووداوه کان بکه وی و هیه
هه لگه پاته وه یه ک نه هیلی که بکری له داهاتوودا رووبده ن.

پاشان سولتان سه لیمی یه که م له ۱۹ موچه پهمی سالی ۹۲۰ ک/
۱۶ مارس (نازار) ی ۱۵۱۴ ز له شاری نه درنه دا هه موو زاناو وه زیرو
پیاوانی جهنگی کۆکرده وهو باسی مه ترسیی ئیسماعیلی سه فه ویی
بویان کرد له ئیراندا، که ده ستریزی کردوه ته سه ر سنووری
ده ولته ی عوسمانی و له گه ل نه هلی سووننه و جه ماعه دا
ره گه زپه رستانه مامه له ی کردوه له ئیراندا، هه روه ها له ناوه پاستی
ئاسیاو هیندو نه فغانستان، بویه وه های ده بینی له سه ریان پیویسته
به رگری له براکانیان بکه ن له تورکیا و عیراق و میسو وه های نه بین
پیویسته جیهادی پیروز رابگه یندری دژ به ده ولته ی سه فه وییه ت،

^۱ - فاضل بیات، سه رچاوه ی پیشوو، ۱۷۷.

^۲ - علي محمد الصلابي، سه رچاوه ی پیشوو، ۲۰۱۷.

پیاوانی ئایین فه‌توای جیهادیان دا^۱، سولتان سه‌لیمیش هه‌ستا به‌کۆمه‌لێ ئاماده‌سازی ناوخۆیی و ده‌ره‌کی و کۆمه‌لێ نامه‌گۆڕینه‌وه له‌پێش جولا‌نه‌وه‌ی بۆ شه‌پکردن.

له‌کۆتاییدا له‌پۆژی چوار شه‌مه‌مه ٢ ره‌جه‌بی ٩٢٠ک/ ٢٣ ئۆگستس (ئاب) ی ١٥١٤ز له‌چال‌دێران شه‌په‌که روویدا له‌نیوان هێزه‌کانی ده‌وله‌تی عوسمانیی به‌سه‌رکردایه‌تی سولتان سه‌لیم یاوزی یه‌که‌م و هێزه‌کانی سه‌فه‌وییه‌ت به‌سه‌رکردایه‌تی ئیسماعیلی یه‌که‌م، شه‌په‌که کۆتاییهات به‌سه‌رکه‌وتنی هێزه‌ عوسمانییه‌کان و داگیرکردنی ته‌بریژی پایته‌ختی سه‌فه‌وییه‌ت، ئه‌وه‌ش وه‌های کرد بۆ ماوه‌ی سه‌ده‌یه‌ک په‌لکێشان و فراوانخوایزی سه‌فه‌ویی بووه‌ستی و عوسمانییه‌کان بوونه‌گه‌وره‌ی شه‌په‌که و شوێشی عه‌له‌وییه‌کان له‌نیو ئیمپراتۆریه‌ت کۆتاییهات.

شیاوای باسکردنه‌، په‌نابردنی براهه‌کی سولتان عوسمانیی بۆ ئێران، ئه‌و بزێسکه‌ بوو که ئاگری شه‌په‌که‌ی هه‌لگیرساند.

له‌ئه‌نجانی ئه‌و شه‌په‌دا، عوسمانییه‌کان ده‌ستیانگرت به‌سه‌ر ته‌بریژی پایته‌ختی سه‌فه‌وییه‌ت و ناوچه‌کانی عێراقی عه‌جه‌م و ئازهریجیان و خاکی کورده‌کان و باکووری عێراق، پاشان روویانکرده‌ ناوچه‌رگه‌ی شام و له‌شه‌پی مرج دابقدا به‌سه‌ر مه‌مالیکه‌کانی هاوپه‌یمانی سه‌فه‌وییه‌کانیشدا سه‌رکه‌وتن، هه‌ر له‌سه‌ره‌تای

^۱ - هه‌مان سه‌رچاوه، ٢٠٢٧.

شهره‌کوه تاي ته‌رازووی شهره‌که به‌لای عوسمانیه‌کاندا بارسه‌نگ بوو، ژماره‌یان زۆرترو چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نییان باشتربوو، له‌و شهره‌دا شا ئیسماعیل بریندار بوو، نه‌گه‌ر هه‌لته‌هاتبایه له‌نیۆ ده‌براو هه‌موو نه‌وه‌ی هه‌یبوو بۆ سه‌لیمی یه‌که‌م و سه‌ربازه‌کانی به‌جێیه‌شت، هه‌روه‌ک تاجلو خانمی خیزانیشی بووه دلی هیزه عوسمانیه‌کان^۱، سوڵتان قبولی نه‌کرد بۆ میرده‌که‌ی بگێڕێته‌وه، به‌ئکو وه‌ک تۆله‌کردنه‌وه‌یه‌ک له‌شا ئیسماعیل له‌یه‌کێک له‌نووسه‌ره‌کانی ماره‌یکرد^۲.

سه‌لیمی یه‌که‌م ته‌بریژی پایته‌ختی سه‌فه‌ویه‌کانی داگیرکرد، نه‌وه‌ش وه‌های له‌سه‌فه‌ویه‌کان کرد پایته‌خته‌که‌یان بگوازنه‌وه شوینێک نه‌گه‌ری په‌لاماردانی که‌متری^۳.

^۱ - فاضل بیات، دراسات في تاريخ العرب في العهد الحديث، الطبعة الأولى ليبيا، بنغازي: دار الكتب الوطنية، ۲۰۰۳م.

^۲ - محمد فريد بك المحامي، تاريخ الدولة العلية العثمانية، بيروت: دار الجيل، ۱۹۷۷م، ص ۷۴.

^۳ - ئیزه شوینی ئه‌و باسه‌ی لێ نابێته‌وه، بۆیه به‌وانه ئه‌م سه‌رچاوانه‌ی خواره‌وه بۆ باسی دور و درێژی نه‌وه‌ شه‌ره:

عباس إسماعيل صباغ، تاريخ العلاقات العثمانية الإيرانية: الحرب والإسلام بين العثمانيين والصليبيين، ط ۱، بيروت: دار النفاثس، ۱۹۹۹م، ۱۲۸۶ و دواتری.

- محمد بن أحمد بن إياس الحنفي. بدائع الزمرد في وقائع الدهور، القاهرة: الهيئة المصرية العامة، ۱۹۸۴م، ج ۴، ص ۳۸۴.

- نبيل عبد الحی رضوان: جهود العثمانيين لإنقاذ الأندلس في مطلع العصر الحديث، مكتبة الطالب الجامعي، ط ۱۹۸۸م، ص ۴۳۵.

- علي الصلابي، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ۲۰۴۷.

دوای سەرکەوتن، سولتان سەلیم فەرمانی دا شارەکە چۆلبکری و بازەرگان و پیشەوەر و زاناکانی لەگەڵ خۆیدا گواستەووە ئەستانە، میژووش لەبارەى ئەو خەڵکەووە زۆرمان بۆ ناگێرێتەووە، بەلام بێگومان هێنانی ژمارەیهکی زۆری بازەرگان و زاناو پیشەوەر لەیەك کاتدا لەکۆمەلگەیهکەووە بۆ کۆمەلگەیهکی تر، شوێنەواری کۆمەلایەتی و رۆشنایی بەدواووە.

شوێنەواری کانی ئەوجەنگە

سەرکەوتنی سەلیمی یەكەم بوو هەستانی سەرۆکەکانی کوردستان کە سووننە مەزەب بوون بۆ پشتیوانیکردنی عوسمانییەکان، دڵسۆزی و لایەنگیری خۆیان بۆ دەوڵەتی عوسمانیی راگەیاندو زۆر تێنەپەڕی ٢٣ شار چوو پال فەرمانپەرەوایی عوسمانی ئەگەرچی سەفەوییەکان قایمکاری سەربازیان تێدا کردبوو، سولتان سەلیم رێکەوتنی دۆستانە و هاوپیەمانییتی لەگەڵیاندا کرد، هەموو ئەو کارەش بەهەولێ شێخ ئیدریسی

- أحمد فؤاد متولي، وهويدا محمد فهمي، تاريخ الدولة العثمانية منذ نشأتها حتى نهاية العصر الذهبي،

القاهرة، كلية آداب عين شمس: إيتراك للنشر والتوزيع، ص ١٨٨.

- محمد فريد بك المحامي، سەرچاوەی پێشوو، ٧٤٤.

- فاضل بیات، ١٨٧.

به دلیسی بوو که سولتان رایسپاردبوو بۆ به پتوه بردنی نه و
 هریمانه، نه وهش له به رانه ر نه و خزمه ته ی به سه لته نه تی کردبوو.^۱
 خاکی ده سه لاتی عوسمانیه کان فراوان بوویه وه، سه رکه و تنیان
 له و شه رده دا تواناداریانی کرد ده ستبگرن به سه ر ریگه سه ره کییه
 ستراتژییه کانی نه نادول له ریگه ی قه وقازو سوریاو ئیران^۲ و
 تواناداریکردن هیله کانی به رگری و په لاماردانی نه و ناوچانه ریگبخن
 و زالبه به سه ر ریگه جیهانییه کانی بازرگانیدا، به تاییه ت ریگه ی
 ئاوریشمی فارس له ته بریزه وه بۆ حه لب و بورسه، نه وهش
 داهاتیکی گرنگی بۆیان ده ستخست و له کۆتاییدا به زالبوونیان به سه ر
 سه رچاوه ی سه ره کیی بازرگانیی کویله له قه وقاز، توانیان له و ماوه
 گرنگه دا فشار بخه نه سه ر مه مالیک.^۳

نه گهرچی چالدیران شه ریکی تووند بوو سه فه وییه کان تیایدا
 دۆپان، به لام شه ریکی به کلاکه ره وه نه بوو، سنووری ململانیی
 نیوانیانی نه کیشاو دوژمنیان بۆ به کتر ده سازاند، دوا ی شکستی
 نیسماعیل و هه لگه پانه وه ی هریمه کانی کورده سووننه کان
 له ده سه لاتی سه فه وی و وه ستانیان له پشت سولتان سه لیمی به که م،
 نیسماعیل هه ولێ تۆله کردنه وه ی ده داو هه ندی سه رکرده ی قزلباشی
 هاندا بۆ په لاماردانی ناوچه کانی نه رزنجان، به لام عوسمانیه کان

^۱ - عباس احمد صباغ، سه رچاوه ی پیتشو، ۱۳۲۲.

^۲ - احمد عبدالرحیم مصطفی، لی اصول التاریخ العثماني، بیروت: دار الشروق، ۱۹۹۸م، ص ۸۱.

^۳ - احمد فؤاد متولی، تاریخ الدولة العثمانية، ص ۱۹۴.

نهوانيان شكستپه پيښناو ديار به كړو ماردین^۱ و ته وایي ښاره كاني
 كوردستانيان داگير كړد، به شي زړی زه وی كورده كان كه وته ده ست
 عوسمانییه كان، هیلی یه كلاكه ره وهی نیوان هه ردو ده و له ت
 دیارییكړاو ئیتر شتیكي سخت بوو له پووی روژناووه ئیران
 فراوانبیته وه^۲.

نه نجامه كانی نه و جهنگه، شوین و پنگه ی شای له عیراقدا
 له رانده وه و بووه هی نه وهی عیراق بجیته پال عوسمانییه كان^۳،
 له نه نجامی كشانه وهی سولتان سلهیم له ئیران، شا له ئیراندا به هیزو
 كاریگر مایه وه و توانی هیزه كانی كوكاته وه و له ماوهی
 سه رقالبوونی سولتان له شام و میسر هندی په لاماردانی سووك
 نه نجام بدات^۴.

سیاسه تی خنكاندنې ئابووری كه سولتان سلهیم دژ
 به سه فیه و ییبه كان په پړه وی ده كړد، شای پالدا بۆ كه پان به دوی
 هاوپه یمانیكي به هیزو، نه وهش له و پرتوگالیانده دا فراهه م بوو كه
 له ده ریادا چالاك بوون، بویه له كه لیاندا رتگه وت و نه وهش

^۱ - أبو الحسن علوي بن حسن عطرجي، الصفويون والدولة العثمانية، پیشه کی و پیداجوونه وهی: محمد
 بن حسن بن عقيل موسى، دار الأندلس الخضراء، ۱/۶، ۱۴۱۴هـ، به گواستننه وهی له كي لسترنج، بلدان
 الخلافة الشرقية، ترجمة: بشير فرنسيس وكوركيس عواد، بيروت: مؤسسة الرسالة، ط۲، ص ۱۱۴ و ۱۲۵.
^۲ - أحمد الخولي، الدولة الصفوية - تاريخها السياسي والاجتماعي - علاقتها بالعثمانيين، مكتبة الأنجلو
 المصرية، ۱۹۸۱م، ص ۸۱ و ۸۲.

^۳ - محمد فريد بك المحامي، سه رچاوهی پيښور، ۹۰۷.

^۴ - عباس إسماعيل صباغ، سه رچاوهی پيښور، ۱۳۴۷.

قه‌ره‌بووی هه‌ندی له‌زیانی نه‌و خاله ستراتیژییانه‌ی کرده‌وه که له‌سه‌ر ده‌ستی عوسمانیییه‌کان زیانی کردبوو^١، پورتوگاله‌کانیش به‌دوای هه‌لیکی له‌و شیوه‌یه‌وه بوون تاوه‌کو له‌فشاری عوسمانیییه‌کان له‌سه‌ریان رزگاریان بی^٢.

ریککه‌وتنی نیوان شا نیسماعیل و بوکرکی فه‌رمانپه‌وای پورتوگال له‌هیند له‌سه‌ر چوار خال بوو که نه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ن:

١- هه‌یزیکی ده‌ریایی پورتوگالیی له‌گه‌ل هه‌لمه‌تی ئێراندا بی بو سه‌ر به‌حه‌رین و قه‌تیف.

٢- پورتوگال له‌گه‌ل ئێراندا هاوکاری له‌سه‌ر کو‌تکردنی بزووتنه‌وه هه‌لگه‌پاوه‌کانی بلو‌شستان و مه‌کران.

٣- یه‌کگرتنی هه‌ردوو ده‌وله‌ت له‌په‌وه‌په‌وه‌بوونه‌وه‌ی ده‌وله‌تی عوسمانی.

٤- چا‌و‌لادانی حکومه‌تی ئێران به‌رانبه‌ر دوورگه‌ی هورمزو ره‌زاهه‌نده به‌وه‌ی فه‌رمانپه‌واکه‌ی سه‌ر به‌ئیتالیایی و له‌کاروباری ناو‌خ‌وی نه‌و دوورگه‌یه ده‌ست وه‌رنه‌دات^٣.

٦

^١ - علي محمد الصلابي، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ٢٠٦٧.

^٢ - علي محمد الصلابي، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ٢٠٦٧.

^٣ - أحمد الخولي، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، هه‌روه‌ها: نبيل عبد المي رضوان. جهود العثمانيين لإنقاذ الأندلس واستردادها في مطلع العصر الحديث، ط١، مكة المكرمة، مكتبة الطالب الجامعي، ١٩٨٨م، ص٤٣٦ و ٤٣٧.

فینیسیا (بوندوقیه) له و دهوله تانه بوو که له پووی بازرگانییه وه زیانم ند بوو به هوی ژالېوونی عوسمانییه کان به سر دهوله تی بیزه نته و له نیوبردنی و داخستنی ریگه ی سره کیی بازرگانیی نیوان ناسیا و نه وروپا، بویه شا نیسماعیل شاندي نارد کوشکی ده سله لاتی فینیسیا و داوی لیکرد له پووی ده ریاوه هیرش بکاته سر عوسمانییه کان و خویشی له پووی وشکانییه وه، به مهرجی فینیسیا نه و پیگانه ی به ده سته پینیتیه وه که له ده ریای سپیی ناوه راست له ده سته دابوو.^۱

هه روه ها له و ده وله تانه ی که ئیران هه ولی دا په یوه ندیی بازرگانیی له گه لدا دروست بکات به ئامانجی رزگار بوون له ده وله تی عوسمانی، نیسپانیا و مه جر بوون، شا دوو نامه ی بۆ هه ردو و لات ناردو داوی گریدانی په یمان نامه ی دوستایه تی و هاوکاری کردو پیشنیاری بیرۆکه ی په کگرتنی کرد به ئامانجی له نیوبردنی تورکه کان به پپی ده برپینی خوی.^۲

نه گه رچی سولتان سه لیم له سالی ۹۲۶ ک / ۱۵۲۰ ز نه خویش بوو، نه وه بیري کرده وه پیش سوپا بکه وی و ده رچی بۆ داگیرکردنی ئیران، به لام له هه شتی شه والی هه مان سال له پښه دا مرد، نه و مردنه ی سولتان سه لیمی په که م هانده ری نیسماعیل بوو بۆ

^۱ - أحمد الخولي، سه رچاوه ی پيشوو، ۹۳۷.

^۲ - سه رچاوه ی پيشوو، ۹۴۷.

تۆلەكردنەوہ لەعوسمانییەكان، بەلام مەرگ ریگەئەویشی نەداو
بەنەخۆشیی سێل مرد^۱.

تەھماسب(طھماسب)ی یەكەم(۱۵۲۴-۱۵۷۶ن)

دوای مردنی شا ئیسماعیل، سەردەمی تەھماسبی کوپی هات،
سەردەمی نەمیش درێژەئە سەردەمی باوکی بوو لەمەلانی لەگەڵ
سەربازگەئە سووننەدا، لەھەردوولایەنی عوسمانی و ئۆزبەکییەوہ،
فەرمانرەوای ئەوکاتی عوسمانی سولتان سلیمانی قانونیی بوو،
ئامادەسازی کرد بۆ داگیرکردنی دەوڵەتی سەفەوییەت، کە
سەفەوییەکان ئەو ھەوڵەیان پێگەیشتەوہ پەیوەندییان کردە
پادشای مەجەر تاوہکو دژ بەدوژمنی ھاوبەشیان ھاوکارییان بکەن،
بۆیە سولتان سەلیم بەکوشتنی دیلەکانی بەردەستی وەلامیانی
دایەوہ و بریاریدا ھەلەتیکە بەھێز رووبکا تە ئێران، بەلام یەكەمجار
ھێژەکانی روویکردە مەجەر، چونکە ئەو بەرەبەر گەرنکتر بوو،
ئامانجی سەرەکیی بوو لەپووبەپووبوونەوہی مەسیحییەکاندا^۲،
سالی ۹۳۴ھ / ۱۵۲۸ز برسیتی و وشکەسالی و گرانی بالی بەسەر
ئێراندا کێشا^۳، ھەروەھا چەقبەستن لەپەیوەندییەکانی دەرەویدا.

^۱ - سەرچاوەی پیشوو، ۸۳۷.

^۲ - نبیل عبد الحی رضوان، سەرچاوەی پیشوو، ۴۲۸ و ۴۳۹.

^۳ - أحمد کتابی، جۆھشی در زمینہ جمعیت شناسی تاریخی ایران، فصیلہ جمعیت، العدد ۲۵ و ۲۶،
ص ۳۴ بۆ ۵۸.

عوسمانییه‌کان عێراقیان گرتەوه، ته‌ه‌ماسب پێشتر به‌غداى داگیرکردبوو، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی فه‌رمانپه‌واکه‌شی به‌رگرییه‌کی ئازایانه‌و مردنانه‌ی کردبوو.

سولتان سلیمان ئه‌سته‌نبولی به‌جێهێشت و له‌سنوور په‌رییه‌وه رووه‌و ته‌بریزو ئیبراهیم پاشای کرده فه‌رمانده‌ی ئه‌و سوپایه‌ی که به‌بی هیچ زه‌حمه‌تێک چووه ته‌بریزه‌وه^۱.

له‌زستاندا سوپای عوسمانی روویکرده به‌غداو له‌ ۲۷ی جه‌مادی یه‌که‌می ساڵی ۱۱۹۱/ ۳ دێسه‌مه‌ر (کانونی یه‌که‌م) ۱۵۳۴ز سولتان سلیمان چووه به‌غداوه‌و تاوه‌کو به‌هار تیایدا مایه‌وه به‌مه‌به‌ستی رێکخستنی به‌پێوه‌بردنی ویلايه‌ته‌ نوێیه‌کان و به‌هێزکردنی ئامرازه‌کانی به‌رگری و رایگه‌یاند که عێراق بۆ هه‌میشه سه‌ر به‌ده‌وله‌تی عوسمانییه، ته‌ه‌ماسب سه‌رقاڵبوونی سولتان سلیمانی به‌عێراقه‌وه قۆسته‌وه‌و گه‌پایه‌وه ته‌بریزو ده‌ستی به‌سه‌ردا گرت، سولتان سلیمانی‌ش تیمێک له‌سوپاکه‌ی ئارد بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی ته‌بریژ، به‌لام سوپای سه‌فه‌وی شکستی به‌و تیمه سه‌ربازییه هێنا^۲.

سولتان سلیمان به‌سوپایه‌کی گه‌وره‌ی پێچ و تفاق و سه‌ریازه‌وه روویکرده ئێران، که ته‌ه‌ماسب ئه‌و هه‌واله‌ی بیسته‌وه به‌سوپاکه‌یه‌وه هه‌ل‌هات بۆ چیاکان، سولتان سلیمانی‌ش جاریکی تر

^۱ - نبیل عبد الحی رضوان، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ۴۴۱/۷.

^۲ - أحمد الخولي، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ۱۱۶/۷.

چووه ته بریزه وه و ناوچه کانی ده ورووبه ریشی داگیرکرد، پاشان هیژه
عوسمانییه کان به سره شیان گرت و فرمانپه وایی عوسمانیی گه یشته
نه حسا^۱.

پادشا ته هماسب سیاسه تی ویرانکردنی په پیره و ده کرد،
شاره کانی ولاتی خوی ویران ده کرد تاوه کو پیشپه و بییکردنی
عوسمانییه کان رابگری و به سیاسه تی هاوسه نگارو به کلاکردنه وه ی
کیشنه ئاینییه کانی، دوزمنانی عوسمانیی خستبووه دزخی بی
لایه نییه وه، ههروهک هاندهری ویزه وه هونه ره کانیش بوو.

به تیکرایی، پادشا ته هماسب چوار جهنگی له گه ل سولتان
سلیمانی قانونیدا به رپا کرد، دواي نه وه له ۸ ره جه بی سالی ۹۶۳ک،
سولتان سلیمانی قانونیی له گه ل شا ته هماسبدا ناشتی (نه ماسیه ی
سالی ۱۵۵۵ن) نه نجامداو به پیتی نه و ریککه وتنه، ته هماسب دانی نا
به سنووری ده ولته تی عوسمانیی له و ناوچانه ی ده ورووبه ری نه و
خاکه یان دابوو که پیشتر ده ولته تی عوسمانیی تیایدا فرمانپه وایی
ده کرد به و شوینانه ش که دواتر دهستی به سه ردا گرتبوو، ههروهک
به لینی دا ده ست هه لگری له بانگه وازکردن بو شیعه گه ری و
ده ستریزی نه کردنه سه ر سنووره کانی ده ولته تی عوسمانی^۲.

^۱ - نبیل عبد الحی رضوان، سه رچاوه ی پیشوو، ۱۱۶۶.

^۲ - سه رچاوه ی پیشوو، ۱۱۵۹.

نومیدی ته هه ماسب سه قامگیربوونی په یوه نندییه کانی نیوان خوئی
و عوسمانییه کان بوو، چونکه دهره قه تیان نه ده هات.

نیسماعیلی دوهم (۱۵۷۶-۱۵۷۸ز)

له دواى شا نیسماعیل، کورپه کەى جیگەى گرتە وه که ناوی
نیسماعیلی دوهم بوو، و تراوه مه یلی سووننه بیانه ی هه بووه،
چونکه له سه رده ستی مامۆستایه کی سووننه مه زه ب زانستی
وه رگرتبوو، نومیدی ده کرد مه زه به ی سووننه بگێرێته وه بۆ ئێران^۱،
به لام خیرا له سه رده ستی پیاوانی قزلباش ژه هر خوارد کراو کوژدا،
له سه رده می نه ودا هیچ شه پێک له گه ل ده ول ته ی عوسمانیدا رووی
نه دا.

موحه ممه د خودا به نده (۱۵۷۸-۱۵۸۷ز)

له دواى نیسماعیلی دوهم، شا موحه ممه د خودا به نده ی برای
بووه شای سه فه وییه کان، له سه رده می نه ودا شه پ گه لیکی سه خت
له گه ل ده ول ته ی عوسمانیدا روویاندا، نه وه ش کاتی که بوو که سولتانی
عوسمانی مورادی سییه م بینیی دۆخی ئێران ناجیگیرو شیواوه،
به هه لی زانی داگیری بکات و ده ول ته ی سه فه وییه ت له نێو بیات
نه گه رچی رێکه وتنی ناشتیشیان له نیواندا هه بوو، فه رمانی دا

^۱ - سه رچاوه ی پێشوو، ۱۴۹۹.

به سه ركر دايه تیی مسته فا پاشا هیرش بكریته سه ر ئیران، سوپا
رووه و خاکی ئیران جوولایه وه و سه ركه وتنی بۆ بوو تاوه كو قه لای
ته فلیسی داگیرکرد^۱.

عه باسی یه كه م (۱۵۸۷-۱۶۲۹ن)

دوای مردنی شا موحه ممه د، كوپه كه ی جیگه ی گرتیه وه به ناوی
عه باسی گه وره وه كه به یه كێك له سه ركرده به هیزه كان داده نراو
ئیران له سه رده می نه ودا په ره یسه ندو پیشكه وت.

شا عه باس ده رکی کرد كه به بی پیکه ئینانی سوپایه کی به هیزی
ئاماده، توانای روویه پوو بوونه وه ی عوسمانیه کانی نابی، بۆیه "الله
ویردی خان" ی فه رمانده ی سوپا که ی راسپارد به پشت به ستن به و
ئه وروپییانه ی له شه ږدابوون له گه ل عوسمانیه کاندای سوپایه کی نوێ
دابمه زینێ و ئاماده بکات، هه روه ک بریتانییه کانی
به تایبه ت (برایانی شارلی) یارمه تییان دا له بوونیاتنانی سوپایه کی
نویدا^۲، بۆیه به سه ر ده ولته ی عوسمانیدا زۆرێك سه ركه وتنی

۴

^۱ - سه رچاوه ی پیشوو، ۱۶۴۴-۱۶۵.

^۲ - به وانه: عبد الحسین نوایی، وعباسقلی غفاری، تاریخ تحولات سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی
ایران در دوران صفویه (تاریخ التحولات السياسية والاجتماعية والاقتصادية والثقافية في إيران عهد
الصفویه)، ط ۱، طهران: سمت. آبان ۱۳۸۱ش (نوفمبر/ تشرین الثاني ۲۰۰۲م)، الفصل السابع.

ده ستخست که لاوازی تیایدا ده سستیپکردبوو، په لاماری هیزه
عوسمانییه کانی دا له ته بریزو تیایدا ده ریانی کردو ده سستی کرده
کشان بق شوینه کانی تر.

هه ردولا زوریک ریکه و تنیان نیمزا کرد که ده سستدریژی نه که نه
سه ر سنووری په کتر، به لام لایه نی سه فه ویی هه میسه بی په یمانی
نه کرد، چونکه له و کاته دا هه سستی به لاوازی ده وله تی عوسمانی
نه کرد.^۱

نه و جه نګانه ی که شا عه باس دژ به ده وله تی عوسمانی نه نجامی
ده دا یارمه تیده ری لاوازیو نی ده وله تی عوسمانی و له توانا که و تنی
بوون له پووبه پووبونه وهی نه وروپادا.

شا عه باس په یوه ندی گه لیکي له گه ل لایه نی نه وروپیدا هه بوو،
له پڼګه ی به نادیکه وه پیشنیاری به نیسپانه کان دابوو تاوه کو
له گه لیاندا خاکه کانی ده وله تی عوسمانی دابهش بکات، لایه نی
نیسپان به شی نه وروپای بیات و سه فه وییه ت به شه ناسیاییه که ی
ده وله تی عوسمانی بیات، به لام نه م پیشنیاره ش وه ک نه و
پیشنیارانه ی تر بوو که سه فیره ئیرانییه کان بق نه وانیان ده برد.^۲

^۱ - احمد الخولي، سرچاوه ی پیشوو، ۱۸۶۷-۱۸۸۸.

^۲ - محمد عبد اللطيف هريدي، الحروب العثمانية الفارسية وأثرها في انحسار المد الإسلامي عن أوروبا،
ط۱، القاهرة: دار الصحوة للنشر والتوزيع، ص ۷۲.

دواى قۇناغىك كە پېر بوو لەپەشتىيى و ئاشارامى، دۆخى دەولەت
 لەسەردەمى عەباسى يەكەمدا سەقامگىر بوو يەو، كە لەسالى ۱۶۰۱ز
 بەحرەينى لەخۇگرت (تەواى كەنارى خۇرەلاتى دورگەى عەرەب) و
 لەسالى ۱۶۰۳ز ئازەربەيجانى داگىر كىرد، پاشان شىرازو ئەرمىنىا و
 ھەندى بەشى ئەفغانىستان لەسالى ۱۶۰۸ز، پاشان عىراق و جارىكى
 تىرش كوردستانىشى چووە پال لەسالى ۱۶۲۴ / ۲۳ز.

لەئاستى ناوخۇدا چاكسازى گەلىكى سەرتاپاى لەسوپادا
 ئەنجامدا و پىشتى بەستە ھەندى كۆيلەى مەسىحى
 لەسەركردا يە تىكردى ئەو سوپا يەدا، شارى ئەصفەھانى ئاوەدان
 كىردەو و لەئاستى جىھانى ئەوكاتدا كىردە يەكك لەشارە
 گىرگەكان، بەزالبوونىشى بەسەر كەنداودا توانى تىكەلى بازىگەنى
 بىي و بەو ھۆيەو ئابوورى و لات بوژا يەو، لەسەردەمى ئەودا زۆرىك
 بۆنەى تايەت بەكۆشكەكان بىر ياردا كە ئەركى دەورويەو
 خزمەتكارانى كۆشك بوون بەرانبەر بەشا.

شا عەباس بەغداى گىرت و سالى ۱۰۳۲ك / ۱۶۲۲ز زۆرىەى
 ناوچەكانى عىراقى داگىر كىرد، لەشەوالى سالى ۱۰۳۳ك / ۱۶۲۳ز بەپىي

ریکه وتنی تەك عوسمانییەكان (پەیماننامەى ئەستەنبول ١٥٩٠ك) ئەو زەویایەنە کەوتە دەست ئێران^١.

صەفیی یەكەم (١٦٢٩-١٦٤٢ن)

شا عەباس چوار کوپی هەبوو، لە ترسی سەلتەنەتى خۆی چاویانی هەلگۆلی و برسیتی و ترس و سەرکزی پێیان چەشت^٢، لە دواى مردنى خۆی تەنیا سام میرزای ئەو هەرزەکارە کەى بۆ مابووێوە، بۆیە بە مردنى شا عەباس لاوازی و هەرس رووی کردە دەولەتى سەفەوییەت.

لە سالى ١٠٣٨ك / ١٦٢٨ز سام میرزا لە تەمەنى حەفدە سالیدا دەسەلاتی گرتە دەست و ناوی خۆی ناونا صەفی، ناوی باوکی بوو کە عەباسی باپیری کوشتی^٣.

لە سەر دەرەمى صەفیدا هەندى پێکدادان روویدا لە نێوان سەفەوییەکان و عوسمانییەکان^٤، عوسمانییەکان دووجار هەولیاندا

^١ - بڕوانە: عبد الحسين نوایي، وعباسقلي غفاري، تاريخ تحولات سياسي، اجتماعي، اقتصادي و فرهنگي ایران در دوران صفوية (تاريخ التحولات السياسية والاجتماعية والاقتصادية والثقافية في إيران عهد الصفوية)، ط١، طهران: سمت، آبان ١٣٨١ش (نوفمبر/ تشرین الثاني ٢٠٠٢م)، الفصل السابع.

^٢ - أحمد الخولي، (ن، م)، ص ٢٠٨ و عباس إقبال، تاريخ إيران بعد الإسلام: من بداية الدولة الطاهرية حتى نهاية الدولة القاجارية، گواستنه وهى له فارسییه وه و پیشه کی و نووسین له سەرکرنی: د. محمد علاء الدين منصور، القاهرة: دار الثقافة للنشر والتوزيع، ١٤١٠هـ، ص ٦٨٨.

^٣ - أحمد الخولي، (ن، م)، ص ٢١٠.

به غدا بگرته‌وه، له‌یه‌که‌مین هه‌ولدا شکستیانه‌یناو له‌دووه‌مدا
سه‌رکه‌وتوو بوون، که پینج رۆژ گه‌مارۆیان دا به‌سه‌رکردایه‌تی
موحه‌مه‌د پاشا له‌سه‌رده‌می سولتان مورا‌د له‌سالی ١٠٤٨ک/
١٦٣٨ز.^٢

وه‌ها ده‌رده‌که‌وی سولتان صه‌فیی له‌عه‌باسی گه‌وره‌ی
باپیرییه‌وه بۆ مایه‌ته‌وه، که له‌ترسی ده‌سه‌لات که‌سوکاری
له‌نیویبات، چونکه می‌ژوو (روضه‌ الصفا) ده‌گوازیته‌وه که
له‌سالی ١٠٤٢ک/ ١٦٣٢ز فه‌رمانی داوه چاوی زۆریک له‌که‌سوکارو
کوڕانی مامه‌کانی هه‌لبکولری نه‌وه‌ک ته‌ماح بکه‌نه ده‌سه‌لات،
له‌هه‌مان سا‌لدا هه‌ندی له‌و کویره داماوانه‌ی گوشت که له‌برسا
ئه‌پارانه‌وه ده‌کپوزانه‌وه^٣، ته‌نانه‌ت به‌لیدانی پینج خنجیر ژنه‌که‌ی
خۆشی گوشتووه، بنه‌ماله‌ی دلسۆزی ئیرانی له‌لایه‌ن نیمام قلی
خان و کنج عه‌لی خان له‌ئیران له‌پیشه هه‌لکیشا^٤.

^١ - بۆ زانیاری زیاتر له‌باره‌ی ئه‌و شه‌پانه‌ی سه‌فه‌وییه‌ت ته‌نجامی داو به‌تایبه‌ت خودی صه‌فیی شا
به‌وانه: حانیا با بیانی، تاریخ نظامی ایران: جنکهای دوره صفویه، (تاریخ ایران العسکری: حروب
الصفویه)، ط١ (التحریر الثاني)، طهران: مرشد، ١٣٨٠ش، (٢٠٠٢م).

^٢ - أحمد الخولي، هه‌مان سه‌رچاوه، ٢١٠.

^٣ - أبو الفضل عابدینی، متن منقح معاهده (زه‌اب) بین ایران و عثمانی (١٠٤٩هـ، ١٦٣٩م) (النص المنقح
لمعاهدة زهاب بين إيران والعثمانية)، گزارش گفت وگو، العدد ١٦٦، فروردین و اردیبهشت ١٣٨٤ش، (نیسان و
آیاره ٢٠٠٥م)، ص ١٢٢ و ١٢٣.

^٤ - أبو الفضل عابدینی، العلاقات السياسية بين الصفويين والعثمانيين، منذ معاهدة زهاب حتى سقوط
اصفهان فصيلة نصوص معاصرة، العدد ٩، شتاء ٢٠٠٧م، ص ٢٨٠.

په یماننامه‌ی قه‌سری شیرین یان په یماننامه‌ی زه‌هاب

یه‌کڼکه له‌گړنگ‌ترین په‌یماننامه‌کانی نیوان سه‌فه‌وییه‌ت و
عوسمانی‌ی که له‌و ماوه‌یه‌دا گړی دراوه‌و میژووش ده‌قی ره‌سه‌نی‌ئو
په‌یماننامه‌یه‌ی بۆمان نه‌پاراستووه نه‌گه‌رچی گړنگ‌یش بووه، به‌لام
چند نووسخه‌یه‌کی له‌باره‌وه هه‌یه‌و له‌چند شتیکی هه‌نده‌کید
له‌یه‌کتر جیاوازن.

ئهم په‌یماننامه‌یه له‌سالی ۱۰۴۹ک / ۱۷م‌ایو(نایار)ی ۱۶۳۹ز له‌نیوان
شا‌صفی و سولتان مורادی چواره‌مدا گړیدرا^۱ و بووه بناغه‌ی
په‌یوه‌ندییه‌ی ئیرانی و عوسمانییه‌کانی سه‌ده‌کانی کوتایی و کوتایی
به‌سه‌ده‌گه‌لیکی پر له‌جنگ هینا و سنووری دیاریکردو تاوه‌کو نه‌مړ
وه‌ک خوی ماوه‌ته‌وه جگه هه‌ندی گۆرانکاری که‌م، به‌پی‌ئو نه‌و
په‌یماننامه‌یه قه‌وقاز که‌وته نیو سنووری ئیران و دواتر رووسیا
زه‌وتی کرد، هه‌رچی عیراق و نۆربه‌ی رۆژه‌لاتی ناوه‌پاسته، نه‌وه
که‌وته ژیر ده‌سه‌لاتی عوسمانییه‌کان^۲.

په‌یماننامه‌ی قه‌سری شیرین به‌دوادا‌هاتنی سیاسی و ئابووری و
رۆشن‌بیری خوی هه‌بوو، چونکه به‌پی‌ئو نه‌و په‌یماننامه‌یه ده‌وله‌تی

^۱ - أبو الفضل عابدینی، متن منقح معاهده (زه‌اب) بین ایران و عثمانی (۱۰۴۹هـ، ۱۶۳۹م)، سه‌رجاوه‌ی

پیشو، ۱۲۴۴ و ۱۲۵.

^۲ - ل. دوری. روابط ایران با امپراتوری عثمانی در سده‌های هجدهم و نوزدهم، ترجمه: حسن
زندیه، (ترجمه الفصل الثامن من كتاب تاريخ الإمبراطورية العثمانية وتركيا الحديثة للمؤلف).

عوسمانیی فەرمانپەرەوایی بەشیکی ئازەربەيجانی وەرگرت و بەپێوەبردنی عێراقیش بەشوێنە پێرۆزەکانی شیعهشەوێه که ئێرانییەکان دەهاتنە سەردانیکردنی ئەو شوێنانە، سوپای ئێرانیش بەپەلەو لەسەر خۆیی بەرەو سستی و لاوازی دەچوو بەهۆی دۆخی ئارامیی و خۆشکۆزەرانییەو^۱.

لەدوای ئەو پەیماننامەیه، لەنیوان هەردوو ولاتدا سەفیرەکان ئالوگۆپ کران، لەوکاتەدا سەفیری هەمیشەیی باو نەبوو، بەلکو بۆ جێبهجێکردنی ئەركێکی گەرم یان ناردنی نامەیهك دەهاتن، دوای پەیماننامەکه کۆمەڵی شاندی ئێرانی هاتن، که ئەمانە بوون: موحه‌مه‌د قلی خان، ساروخان، مورتەزا قلی خان، ئیبراهیم خان ئیکرمی و موحه‌مه‌د خان و پیر علی و کەلب علی خان و عەبولمە‌عصوم بوون، لەبەرانبەریشدا عوسمانییەکانیش شاندیان نارد که ئەمانە بوون: بوستانی، ئیسماعیل ئاغا، عەبدولنەبی چاوش، موحه‌مه‌د بەگ، موحه‌مه‌د پاشا، ئەلنوخەیفی، ئەحمەدی دوری ئەفەندی^۲.

۶

^۱ - أبو الفضل عابدينی، متن منقح معاهدة (زهاب) بين إيران وعثماني (۱۰۴۹هـ، ۱۶۳۹م)، سرچاوه‌ی پێشوو، ۱۲۴ و ۱۲۵.

^۲ - أبو الفضل عابدينی، العلاقات السياسية بين الصفويين والعثمانيين، منذ معاهدة زهاب حتى سقوط اصفهان، سرچاوه‌ی پێشوو، ۲۸۸ و ۲۸۹.

عەباسی دووهم (١٦٤٢-١٦٦٦ن)

دوای مردنی شا صفی، عەباسی دووهم که کوپه نوو ساله‌ی شا صفی بوو له پانزه‌ی سه‌هه‌ری ساله‌ی ١٠٥٢ک- ١٤مايو (ئایار) ١٦٤٢ز پادشایه‌تی وه‌رگرت، میرزا ته‌قی راسپێردراوی پادشا بوو، یه‌کێک بوو له‌میره‌ نزیکه‌کانی باوکی،^١ ئەم (شا)یه‌ ناشتیخواز بوو، باس نه‌کراوه‌ که له‌سه‌ره‌می ئەودا هیچ پێکدادانێک له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تانی ده‌ورووبه‌ری ئێران رویدا.بێ.

شا عەباسی دووهم په‌یوه‌ندییه‌کی دۆستانه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تی عوسمانیدا هه‌بوو، دیاری و نامه‌ی ئالوگۆرکراویان له‌نیواندا هه‌بوو، ئەمه‌که‌داربوونی خۆیانیان به‌به‌لێن و په‌یماننامه‌کانه‌وه‌ دووپات کردووه‌ته‌وه‌، عەباسی دووهم نامه‌ی بۆ ئیبراهیم خانی سولتانی عوسمانیی نووسیوه‌وه‌ بانگیکردوه‌ بۆ تۆکه‌کردنی دۆستایه‌تیان و له‌نامه‌که‌دا هاتووه‌: ".....لای ئێوه‌ شاراوه‌ نییه‌ که دانایی ئه‌وه‌ی بپارداوه‌ بێ گومان دنیا کۆتایی دێت، بۆیه‌ هه‌موو متمانه‌یه‌کم ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و پادشایه‌ی که سێبه‌ری خوایه‌ به‌به‌رده‌وامی چاوی له‌سه‌ر ئەم ئایه‌ته‌دا ده‌بی که خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾ الإسراء: ٣٤، واتا: وه‌فا بکه‌ن

^١ - أحمد الخولي، سرچاوه‌ی پێشوو، ٢١٦٧.

به به‌لّین و په‌یمانۀ کانتان به‌پاستی (خاوه‌ن) به‌لّین و په‌یمان پرس‌یار
لی‌کراوه.

به‌رده‌وام له‌م ریځه پی‌وژه‌وه له‌سره فه‌زیوونی نه‌مه‌کداریتی کار
ده‌کات... "پادشای عوسمانییش به‌دووپات‌کردنه‌وه‌ی ناو‌ه‌پوکی
نامه‌که‌ی وه‌لامی ده‌داته‌وه^۱.

ده‌ولت له‌سهرده‌می عه‌باسی دوو‌م کۆتا شکوی خوی ژیا،
نالو‌گړې بازرگانیی چپر‌کرده‌وه له‌گه‌ل ده‌ولت‌تانی نه‌وروپیدا
له‌پڼگه‌ی کۆمپانیا گشتییه‌کانی بازرگانیی له‌ناو‌چه‌که‌داو هه‌ندی
چاک‌سازی ناو‌خو‌یی‌شی کرد، سالی ۱۶۴۸ز هه‌ندی به‌شی نوی
نه‌فغانستانییش به‌ده‌ولت‌ته‌که‌یه‌وه لکا^۲.

صه‌فی دوو‌م (۱۶۶۶-۱۶۹۴ز)

دوای مردنی عه‌باسی دوو‌م، له‌سالی ۱۰۷۷ک/ ۱۶۶۶ز صه‌فی
کوپه بیست سال‌نه‌که‌ی جیگه‌ی گرت‌ه‌وه و پیا‌یان ده‌وت شا سلیمان،
به‌خراپ‌ترین (فاسد) سولتانه‌کانی سه‌فه‌وییه‌ت داده‌نری‌ت، زیانی
له‌ع‌ره‌ق‌خواردنه‌وه و خراپه‌کاریدا برده‌سهر^۳، باس ناکری‌که
له‌سهرده‌می نه‌ودا هیچ پیک‌دادانیک له‌گه‌ل ده‌ولت‌تی عوسمانیدا

^۱ - أبو الفضل عابدينی، العلاقات السياسية بين الصفويين والعثمانيين، منذ معاهدة زهاب حتى سقوط

اصفهان، سه‌رچاوه‌ی پيشرو، لا ۲۹۰.

^۲ - هه‌مان سه‌رچاوه.

^۳ - أحمد الخولي، سه‌رچاوه‌ی پيشرو، لا ۲۲۰.

روويدایی، نازایه‌تیی نه‌وه‌ش بۆ شیخ‌عه‌لیی خانی زه‌نگه‌نه وه‌زیری
 نه‌عه‌زمی پادشا ده‌گه‌پیت‌ه‌وه که رۆلێکی گرنکی گێپرا
 له‌به‌رده‌وامبوونی ئاشتی نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌ت و شکستی به‌هه‌ولێ
 نه‌ه‌روپیه‌کان هه‌نا که ده‌یانوو‌یست شه‌پو ئاژاوه‌ بخه‌نه نیوان
 هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌وه^۱.

حوسینی یه‌که‌م (۱۶۹۴-۱۷۲۲ن)

دوای مردنی شا سلیمان، حوسین میرزای کوپی ده‌سه‌لاتی
 گرته‌ده‌ست، له‌سه‌رده‌می نه‌ودا دوای نه‌وه‌ی ستم و زۆرداری کرد
 به‌رانبه‌ریان له‌گه‌ڵ نه‌فغانه‌کاندا شه‌په‌لگیرسا، هه‌روه‌ک به‌هۆی
 لاوازی ده‌وله‌ته‌وه‌ رووسه‌کان په‌لاماری ئێرانیان داو که ناره‌کانی
 ده‌ریای خه‌زه‌ریان گرت، به‌ده‌ستپێکردن به‌ده‌ربه‌ند^۲ تاوه‌کو
 سنووری ئیستراباد^۳، بۆیه شا ناچاربوو رێککه‌وتنێک له‌گه‌ڵ
 رووسه‌کاندا ئیمزا بکات و به‌شیوه‌یه‌کی فه‌رمیی ده‌ستبه‌رداری زۆرێک
 ناوچه‌و شاری ئێرانی ببێ^۴.

^۱ - أبو الفضل عابدینی، العلاقات السياسية بين الصفويين والعثمانيين، منذ معاهدة زهاب حتى سقوط
 اصفهان، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، لا، ۲۹۰، ۲۹۱.

^۲ - أبو الحسن عطرجي، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، به‌گواسته‌وه‌ی له‌(بلدان الخلافة الشرقية، ص ۲۱۴).

^۳ - هه‌مان سه‌رچاوه‌، ۴۱۹.

^۴ - أحمد الخولي، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ۲۲۲ و ۲۲۶.

حوسین میرزا پابه‌ندی په‌یوه‌ندی دۆستانه بوو له‌گه‌ل
عوسمانیییه‌کان به‌پیتی په‌یماننامه‌ی زه‌هاب و له‌گه‌ل سولتان
عوسمانیدا شاندى ئالوگوریان له‌نیواندا هه‌بوو.^۱

دۆخی ولات له‌شیواندنیکى به‌رده‌وامدا بوو، هه‌واله‌کان دزه‌یان
ده‌کرده ولاتانی هاوسی، نه‌وان نامه‌ی دۆستایه‌تی و خوشه‌ویستیان
بۆ سولتان حوسین ده‌نارد، به‌لام پیاوانی کۆشک به‌پالنه‌ری رق و
ئیره‌یییه‌وه وه‌لامی نه‌گونجای بێ ریزی پادشاو سه‌رۆکی ولاتانیان
ده‌داپه‌وه‌وه به‌شیوه‌یه‌کی ناشیرینه‌وه شانه‌ده‌کانیان ده‌نارده‌وه
ولاته‌کانیان، نه‌مه وه‌های کرد له‌پۆزی ناخۆشی و گه‌مارۆبوونی
نه‌سفه‌مان له‌لایه‌ن نه‌فغانه‌وه ولاتانی هاوسی پشته‌ی ئێران نه‌گرن.^۲

ته‌هماسبی دووه‌م (۱۷۲۲-۱۷۳۲ن)

داوی کوژرانی حوسین میرزا، ته‌هماسبی دووه‌می کوپی شا
حوسین ده‌سه‌لاتی گرته‌ده‌ست که هه‌ژده‌ ساله‌ی ته‌مه‌نی
تینه‌په‌راندبوو، هیزو ده‌سه‌لاتی نه‌فغان له‌سه‌رده‌می ئه‌ودا به‌رده‌وام
بوو، گه‌مارۆی تووندیان خستبووه‌سه‌ر شاره‌ ئێرانییه‌کان.

ته‌هماسب له‌چنگی نه‌فغانه‌کان بۆ ته‌بریژ هه‌لهاات و له‌ویدا خۆی
به‌پادشا راگه‌یانده‌ داوی هاوکارییکرد له‌عوسمانیییه‌کان، دوژمنه‌

^۱ - أبو الفضل عابدينی، العلاقات السياسية بين الصفويين والعثمانيين، منذ معاهدة زهاب حتى سقوط
اصفهان، سه‌رچاوه‌ی پيشو، ۲۹۳۷.

^۲ - هه‌مان سه‌رچاوه‌، ۲۹۳۷ و ۲۹۴.

میژووییه‌کانی سه‌فه‌وییه‌کان، عوسمانییه‌کانیش هه‌له‌که‌یان قۆسته‌وه، به‌تاییه‌ت که رووسه‌کان بۆ باکو پیشیان که‌وتیوون و داگیریان کردبوو، سیّ سوپایان ناماده کردبوو بۆ داگیرکردنی قه‌وقازو ته‌بریژو عیراقی عه‌جه‌م (ناوچه چپاییه‌کانی رۆژئاوای ئێران)، ئه‌و سوپایانه له‌سالی ۱۷۲۳ه‌وه تاوه‌کو ۱۷۲۵ه‌وه شه‌ره‌کانیان ده‌ستپیکردو له‌هه‌موو شه‌ره‌کاندا سه‌رکه‌وتوویوون، نازه‌ریجان و کرمانشاو هه‌مه‌دانیان داگیرکردو سه‌فه‌وی و ئه‌فغانه‌کانیان تیکشکاند، پیشکه‌وتن و داوود خانیان به‌نازناوی شیروان (شروان) شا وه‌ک پادشا له‌ژێر فه‌رمانه‌ه‌وایی خۆیان دانا^۱.

ته‌هه‌ماسب له‌سالانی ۱۷۲۴ و ۱۷۲۷ و ۱۷۳۲ه‌وه کۆمه‌لی په‌یماننامه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تی عوسمانیدا گریدا، به‌لام له‌و دۆخه‌ی که ده‌وله‌تی سه‌فه‌وییه‌ت تیایدا ده‌ژیا ئه‌و په‌یماننامه‌ییانه هیچ به‌هایه‌کی نه‌بوو، ته‌هه‌ماسب هاوپه‌یمانییه‌تیکی له‌گه‌ڵ نادر شای سه‌رکرده‌ی ئه‌فشارییه‌کان پیکه‌یتنا بۆ رێگریکردنی ئه‌و په‌لاماردانانه‌و رزگارکردنی ده‌سه‌لات^۲، ئه‌و هاوپه‌یمانییه‌تییه‌ لی‌دانیه‌کی سه‌ختی پادشای سه‌فه‌وییه‌کان بوو، چونکه نادر شا له‌شه‌ره‌کاندا پالنه‌وانیه‌تی بێ‌وێنه‌ی نه‌نواندو لای هۆزه‌کان خۆشه‌ویست بوو، له‌هه‌موو به‌ره‌کانه‌وه شه‌پکی زۆری به‌ریا کردو سه‌رکه‌وتنی شانس

^۱ - بۆ زیاتر زانیاری بپروانه: ل. دوری. روابط ایران با امپراتوری عثمانی در سده های هجدهم و نوزدهم، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

^۲ - احمد الخولي، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ۲۳۲۷.

بوو، که له کاره که دا سهرکه وتوو بوو، هه مووان دانیان به گه وره یی نه ودا نا له پزگارکردنی ئێران له هه موو به ره کانی دهره وداو به پۆلی خۆی داوای له کارلادانی شا ته هماسبی ده کردو کوپه شیره خۆره که ی که عه باسی سێیه م بوو نه وی به فرمانپره وا له شوێنی ته هماسبی باوکی داناو خۆیشی بووه راسپێردراوی، له کۆتاییشدا ته هماسبی و کوپه کهشی کوشت و خۆی دهستی به سه ر ده سه لاتدا گرت^۱.

کاریگه ری پێکدادانان و به ریکه وتنی نێوان سه فه و بییه ت و عوسمانی

پێکدادانی تووندو تالی نێوان دوو گه وره ده ولله تی ئیسلامیی سه رده می خۆیان له سایه تی دهرکه وتنی هیژ گه لی نوێی نه وروپا له جیهانی نه وکات، شوینه وار گه لیکی میژوویی گه وره ی به جیهانیشت که سه ده گه لیك به رده وام بوو، ئیمه ش به م شیوه یه ی خواره وه شوینه واره کان باس ده که یین:

شوینه واره سیاسییه کان

هه ندی لیکۆلهر وه های ده بینن که جهنگه سه فه و بییه کان له گه وره ترین هۆکاره کانی لاوازه وتنی هیژی ده ولله تی عوسمانیی بووه، نه و جهنگانه ماوه درێژو تووند بوونه که به س بووه بۆ نه وه ی

^۱ - هه مان سه رچاوه، ۲۴۱۷.

عوسمانییه‌کان ماندوو لاواز بکات و توانای رووبه‌پووبوونه‌وهی به‌ره‌ی ئه‌وروپایان لاواز بکات، ئه‌وه‌ش واتای گه‌مارۆبوونی موسلمانان ده‌گه‌یه‌نی له‌ئه‌وروپادا^۱، چونکه زۆریه‌ی جه‌نگه‌کان، سه‌رکرده‌ عوسمانییه‌کانی ناچار ده‌کرد له‌ئه‌وروپاوه‌ بگه‌پینه‌وه‌ بۆ راگرتنی کشانی سه‌فه‌ویییه‌کان، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ له‌گه‌ل سولتان سه‌لیمی عوسمانیدا رویدا که له‌ئه‌وروپاوه‌ گه‌پایه‌وه‌ بۆ وه‌ستانه‌وه‌ به‌پووی ئیسماعیلی سه‌فه‌ویدا، ئه‌وه‌ش به‌پیکیی کاتیڤ رویدا که بۆ شه‌ش مانگ گه‌مارۆی نه‌مسا درابوو^۲.

له‌بوسیکی سه‌فیری فریدیناند له‌کۆشکی سولتان موحه‌ممهد فاتیه‌وه‌ گوازاوه‌ته‌وه‌ ئه‌لی: ده‌رکه‌وتنی سه‌فه‌ویییه‌کان، ئیمه‌ی له‌تیاچوونی ده‌ستی عوسمانییه‌کان رزگارکرد^۳.

بیگومان شه‌ری نیوان ده‌وله‌تی عوسمانی و سه‌فه‌ویییه‌کان کاریگه‌رییه‌کی راسته‌خۆی هه‌بوو له‌سه‌ر ده‌وله‌تی عوسمانی، جا له‌بواری سه‌ربازیدا بووبی یان له‌بواری ئابووری ده‌وله‌تدا.

شوێنه‌واره‌ ئابووری و بازرگانیه‌کان

داهاتی ده‌وله‌تی عوسمانی زیانبار بوو له‌و گومرکانه‌ی که له‌پێگه‌ کۆنه‌کانی ئه‌نادۆله‌وه‌ ده‌ستی ده‌که‌وت، چونکه زۆریه‌ی ئه‌و

^۱ - هه‌مان سه‌رچاوه، ۷۰۷.

^۲ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، به‌گواستنه‌وه‌ی له‌ (الحروب العثمانية الفارسية، ص ۶۱).

^۳ - هه‌مان سه‌رچاوه، له‌پیشه‌کیددا.

رېگه يانه ی که و تنه بهر مه ترسیی داخران و ئالوگۆپی بازرگانیی
 نیتوان هه ریمه کانی ئیران و عوسمانیی سنووردار هاته وه، داهاتی
 ده ولته تی عوسمانیی له ئاوویشمی ئیرانیی که میکرد، پورتوگالیش
 به زالبوونی به سه ر ده ریاکانی رۆژه لات گه مارۆی خسته سه ر هه موو
 رېگه کۆنه کانی نیتوان رۆژه لات و رۆژناوا له پېگه ی رۆژه لات
 ناوه پاسته وه که ئه وکات له ژێر ده سه لات ی ده ولته تی عوسمانیدا بوو^۱.

له پووی ئابوورییه وه ئه وروپا سوودی له و بارووقخانه بییی،
 چونکه به شیوه یه کی زۆر ئابووریی ئه وروپا کاریگر بوو به و گه مارۆ
 عوسمانیییه ی خرابووه سه ر کاروانه کانی و ناوچه کانی هێزی
 بازرگانی، بۆیه له وشکانیدا بازرگانیی ئه وروپا شکستی هێنا بوو،
 ئه وه ش هانده ری پورتوگاله کان بوو بۆ گرتنه به ری رېگه ی ده ریا
 به مه به ستی دۆزینه وه ی رېگه ده ریا ییه کان، به لام ئه وروپییه کان
 له وه دا سه ختی و نا په حه تیایان بییییه وه، له پېگه ی ده ریا شدا
 بازرگانییان تووشی گه مارۆبوون هاته وه، له به ره ئه وه ی
 عوسمانیییه کان توانیان رېگه ی کۆنی بازرگانیی بچن که ئه وروپای
 به پۆژه لات ه وه ده به سته وه^۲.

له پووییه کی تره وه، خاکی عوسمانی رێژه وی بازرگانچی پێکده هێنا
 بۆ سه فه وییه کان، چونکه یه که مین په یوه ندییه کی به هێزی بازرگانیی

^۱ - سه رچاوه ی پێشوو، به گراسته وه ی له (جهود الدولة العثمانية لإنقاذ الأندلس، ص ۴۳۸).

^۲ - أحمد الخولي، سه رچاوه ی پێشوو، ۸۸۷.

نیوان ئیتران و ئەوروپا که لەسەردەمی سەفەویدا دەستی پێکرد
 لەپێگەی خاکی عوسمانییەوه بوو، بۆیە هەندێ بازگانی ئیترانیی
 لەوکاتەوه لەدەولەتی عوسمانیدا نیشتەجێ بوون و کاریگەر بوون
 بەو چاکسازییه عوسمانیانەی که بە "رێککارەکان" دەناسراو
 رۆڵێکیان گێرا لەگواستەوهی ئەو چاکسازییانه بۆ ئیتران، ئەو
 چاکسازییانه تۆوی یەکه م و سەرەتای سەرەلدانی رۆشنگەریی بوو
 لەئێراندا که بەبزووتنەوهی دەستووری کوتاییهات^۱.

شوێنەواره رۆشنیبری و کۆمەڵایەتییهکان

ماوهی سەفەوییەت و عوسمانی و رووداوه میژووییەکانی پێش
 ئەوەش، سەرەپای ناکۆکی و ململانێی تال، پەيوەندیی گەلێکی
 رۆشنیبری و کۆمەڵایەتی گەورە لەنێو ئەو گەلەندا بەخۆوه بینی
 که لەخاکی ئەو دوو ئیمپراتۆرییهتەدا نیشتەجێ ببوون، بۆ نمونە
 شەپۆلێك کۆچی زانیان هەبوو لەئێرانەوه بۆ دەولەتی عوسمانیی که
 لەپێش هاتنی سەفەوییەتەوه دەستیپێکردبوو، رەنگە بەهۆی ئەو
 پەشیویانەوه بووبێ که ئیتران سەدە گەلێك تیایدا ژیاوو، پاشان
 سەفەوییەت قووڕەکەیی خەستەکردهوه بەهۆی سەرکوتکردنی
 سیاسییانەیی مەزەهەیی سووننە بەتایبەتی، هەروەك ئەو برسیتییهی

^۱ - محمد تقی إمامی، نقش تنظیمات عثمانی بر نهضت روشنفکری ایران، گزارش گفت وگو،

العدد ۲۷، تیر ۱۳۸۱ش، یولیو/ئەموز ۲۰۰۲م، ص ۸۵ و ۸۶.

که له سهرده می سه فه وییه تدا روویدا به تاییه ت له کۆتاییدا، یه کێک بوو له هۆکاره کانی کۆچی به کۆمه ل و گشتیی بۆ شوینه کانی نه ملو نه ولا، له وانه بۆ عێراق و شاره کانی نه جه ف و که ربه لا به تاییه ت که به شێک بوون له ناوچه کانی عوسمانی.

له کۆی نه و زانایانه ی که له نێرانه وه کۆچیان کرد بۆ ده وله تی عوسمانی له سهرده می ده رکه وتنی سه فه وییه تدا، نه م زانایانه بوون: عه لانه دین نه لئه سه وه د (له دایکبووی ۸۰۰ ک / ۱۳۹۷ ز) به پێوه به ری خۆیندنگایه کی ئایینی بوو، داوود نه لقه یسه ری (له دایکبووی ۷۵۱ ک / ۱۳۵۰ ز) زانای فه لسه فه و موته سه ویف بوو، عه لانه دین عه لیی چه له بی نه لفناری (سه ده ی ئۆ) زانای بیرکاریناس و موته سه ویف، شه مه دین نوحه یفی (له دایکبووی ۸۴۱ ک / ۱۴۳۷ ز) نووسه ر، عه لانه دین قوج حصاری (له دایکبووی ۸۴۱ ک / ۱۴۳۷ ز) نووسه ر، قازی زاده رۆمی (سه ده ی ئۆ) زانای شیوه ناس (هیئة)، عه لانه دین عه لیی نه لتووسی (له دایکبووی ۸۶۰ ک / ۱۴۵۵ ز) نووسه ر، فه تحوالله ی کوپی نه بو زه ید نه لشروانی (سه ده ی یانزه) زانای شیوه ناس، خه یره دین خه لیلی کوپی ئیبراهیم (سه ده ی ئۆ) زانای بیرکاریناس، عه بـدولـه رحمان موئه یه د زاده (۸۶۰ ک - ۹۲۲ ک / ۱۴۵۵ - ۱۵۱۶ ز) نووسه ر، قوتبه دین عه جه می (له دایکبووی ۸۴۱ ک / ۱۴۳۷ ز) پزیشک، شوکورالله نه لشروانی (له دایکبووی ۹۱۲ ک - ۱۵۰۶ ز) پزیشک و موفه سیر، عه تائوالله عه جه می (سه ده ی ئۆ) پزیشک و موفه سیرو زانای

بىركارىناس، علائەدىن ەلىي ئەلقوشچى(سەدەى نۇ)زانى
 بىركارىناس، مىرم چەلەبى(۹۴۱ك / ۱۵۲۴ن)زانى بىركارىناس،
 مەحمۇد موخەممەد دىلشاد شىروانى(سەدەى نۇ)پزىشك، ەكىمى
 ەجەمىي لارى(سەدەى نۇ)پزىشك، علائەدىن ەلىي كوپى
 موخەممەدى شاھرودىي بەستامى(۸۷۵ك / ۱۴۷۰ن)نووسەر،
 كەمالەدىن تەبىب(۹۱۳ك / ۱۵۰۷ن)، بەسىرى خوراسانىي
 چەلەبى(۹۴۱ك / ۱۵۳۴ن)، علائەدىن ەلىي ئەسفەھانى(۹۳۳ك /
 ۱۵۲۶ن)قازى، موخەلىجەدىن لارى(۹۷۹ك / ۱۵۷۱ن) زاناي لۆيكناس
 و شىوہناس، نىزامەدىن بىرجندى(۹۳۴ك / ۱۵۲۷ن) زاناي بىركارىناس
 و ئەستىرەناس، موزەفەرەدىن ەلىي شىرازى(۹۲۲ك / ۱۵۱۶ن) زاناي
 ئەندازەناسى، ەلىي كوپى ئەحمەدى شىرازى(سەدەى دە) زاناي
 بىركارىناس، مەھدى شىرازى(۹۵۷ك / ۱۵۵۰ن) زاناي لۆيكناس و
 فەلسەفە، موخەدىن موخەممەدى كوپى ەبدولئەوہل
 ئەلقەزوينى(۹۶۶ك / ۱۵۵۸ن)قازى، مەولا مەعصوم(۱۰۱۰ك /
 ۱۶۰۱ن)قازى، حىسامەدىن حوسەين(سەدەى دە)وانەبىژ، مەولا
 شەرىف(۱۰۳۱ك / ۱۶۲۱)قازى، مەولا شەرەفەدىن(۱۰۰۹ك /
 ۱۶۰۰ن)موفتى، مەولا ەبدولپەھىم(۱۱۰۵ك / ۱۶۹۳ن)وانەبىژ،
 موخەممەدى كوپى سەلىمانى گەيلانى(۱۰۲۶ك / ۱۶۱۷ن)قازى، ەترى
 موخەممەدى ئەفەندى(۱۰۳۲ك / ۱۶۲۲ن) قازى و خۇشەنوس،
 موخەممەد ئەفەندى(۱۰۹۲ك / ۱۶۸۱ن)قازى، ەجمى ەومەر

ئەفەندى(۱۱۳۸ك/ ۱۷۲۵ز) پزىشك، موخەممەد ئەفەندى(۱۱۱۶ك/

۱۷۰۴ز) زانائى بىركارىناس و كەسانى تىرىش ئۆزبۇون^۱.

بۇ زانايارىش، ھەندى لەو زانايانە بىنەچە عوسمانىيى بوون، بۇ ماوۋىيەك ھاتىبوونە ئىران پاشان گەرانەو، بەلام ئۆزبەيان ئىرانىيى بوون، كۆچى زانايان تەنيا بۇ دەولەتى عوسمانىيى نەبوو، بەلكى كۆمەلىك لە زانايان روويانكردبوو، عىراق و ھىند و ئەو كۆچە بەكۆمەلانە رۆلى گىرنگيان كىرا لە نىكخستەنەو ھى گەلان و لىكردنەو ھى فتىلەى شەپى بى بەر، ھەروەك رۆلىشى ھەبوو لە گواستەنەو ھى رۆشنىبىرى و خەمى فىكىرى و پىكھىتەنى تۆوى نىكخستەنەو ھى فىكىرى و مامەلەى رۆشنىبىرى نىوان گەلان.

^۱ - توفىق حىدر زادە، مھاجرت علماي ایران بە امپراتورى عثمانى، مجلة فرهنگ، ج ۲۰ و ۲۱، زمستان ۱۳۷۵ش، بهار ۱۳۷۶ش، (شتاء و ربیع ۱۹۹۷م)، ص ۹۴ و ۹۵.

دهولہ تی سہ فہویہ ت و
شوینکھ و تہ کانی ئایین و مہ زہہ بہ کانی تر

"د. عہ لی ئہ ل شہ یخ *

* - لیکولہ رو نووسہ ری عیراقی، ماموستا لہ زانکوکانی ئیران.

دهولهتی سهفهوییهت و شوینکه وته کانی ئابین و مهزه به کانی تر

"د. علی نه لسه یخ"

میژوونوسان یه کده نگن له سه ره نه وهی دروستبوونی دهولهتی سهفهوییهت (۱۹۰۶/ک / ۱۵۰۰) خالی گلپانکارییه کی گه وه بووه له میژووی ئیران و ته وای رۆژه لاتدا، نه وه کانی شیخ سهفه دین و به تاییهت شیخ جونه دین شیخ ههیده ری کوپی سه رکه وتوو بوون له بلاو کردنه وهی مهزه بهی شیعه دا دواي نه وهی له بهر هۆکار گه لیکی سیاسی بوونه شیعه و له شیخی ته ریه ته وه بوونه داخواریکاری دهوله تیکی خاوه ن ئامانجی سیاسی و توانا داریوون له هاویه شیکردنی رووداوه سیاسییه کانی ته وای ناوچه کانی ئیران و ولاتی ده ورووبه ریش، به تاییهت عیراق، به لام ئایه هه لوێستی سهفه ویه کانی به رانه بهر شوینکه وته کانی ئابین و مهزه به کانی تر چۆن بووه ؟

* - لیکۆله رو نووسه ری عیراقی، مامۆستا له زانکۆ کانی ئیران.

بۆيە ئەم جېباسە، بابەتى چۆنىتىپى مامەلەکردنى دەولەتى
 سەفەوییەت دەخاتە بەریاس بەرانبەر مەزھەبە ئىسلامییەکان و ئەو
 ئایینانەى لەئێراندا بوونیان ھەبوو بەشیوەیەکی گشتى و باسیکی
 تاییەتیش بەھەلوێستى دەولەتى سەفەوییەت بەرانبەر شۆپەشە
 ئایینیەکانى سەردەمى سەفەوییەت.

بۆ یەكەمجار بوو راگەیندرا مەزھەبى شیعەى دوانزە ئیمامى
 مەزھەبى فەرمى ئێرانە لەسەردەمى سەفەوییەتدا، ئەوکات دەولەتى
 عوسمانیش لەھەرەتى شکۆو لوتکەى گەشەسەندنى خۆیدا بوو،
 بەتاکە نوێنەرى خىلافەتى ئىسلامى تەواوى مۇسلمانان دادەنرا، جا
 بەھەستەنى ئێران بەھەلگەرانەو دژ بەدەسلەلاتى خىلافەتى
 عوسمانى و دامەزراندنى دەولەتیکى شیعەى رکەبەرى خىلافەى
 فەرمى، بوو ھۆلای ھەلایسانى جەنگ و ناکۆکیى نێوان ھەردوو
 دەولەتى ئىسلامى، دەولەتى سەفەوییەت لەسەردەمى شا عەباسى
 گەرەدا (٩٩٦-١٠٣٨ ک / ١٥٨٨-١٦٢٩ ز) توانى زالبى بەسەرشارە
 پێرۆزەکانى عێراق و سوپا شارپاریزەکەى عوسمانى لەشارى
 کەرەلاو نەجەف دەریکات.

یەكێك لەپاڵنەرەکانى شیعەگەرێتى و بەشیعەبوونى
 سەفەوییەکان، جیاوازیوون بوو لەخىلافەتى عوسمانى سوونە
 مەزھەب و یەكخستنى گەلانى ئێران لەژێر ئالای ئیمپراتۆریەتیکى

شیعه هاو شیوهی خیلافهتی عوسمانیی سووننه مه زه ب له پۆژئاوای جیهانی ئیسلامی، به لām دروستبوونی ده ولّەتی سه فه و بیه ت له سه ر بنه مای مه زه بی شیعه له سه ر ده ستی شا ئیسماعیلی به که م، وه هایکرد هۆزه تورکه کانی نه وکات که له پۆژه لات ه وه بۆ رۆژئاوای جیهانی ئیسلامیی له ئاسیا درێژده بوونه وه به که نه گرن و بووه هۆی نه هیشتنی په یوه ندیی نیوان نه و دوو جیهانه تورکییه .

له راستیدا گۆرانی سه فه و بیه کان له شافیعیی مه زه به وه بۆ شیعه مه زه ب ته نیا سوودی به فارسه کان گه یاند که مه زه بی شیعه یان به کاربردو به کاری ده بن بۆ پارێزگاریکردنی پێناسه نه ته وه بیه فارسیه که یان و ئامانجه سیاسیه کانیا ن له ناوچه که دا، لیکنۆله ری به ناوبانگی ئێرانی، عه لیی شه ریه ته یی ئه لّی: "ده ولّەتی سه فه و بیه ت له سه ر تیکه له یه کی نه ته وه ی فارس و مه زه بی شیعه دروستبوو، که نه وکات ره وت و ته وژم گه لیکن دروست بوو بانگه وازی ده کرد بۆ زیندووکردنه وه ی کولتووری نیشتمانیی و شانازیکردن به پێناسی ئێرانیبوون و رێژدارکردنی عه جه م به سه ر عه رب و بلاوکردنه وه ی بیزاری و بێ ئومیدی به رانه ر ئیسلام و جیاکردنه وه ی ئێرانیه کان له په وتی هه ستانه وه ی ئیسلامیی به جۆش و شکۆدارکردنی کیسراکان"، به هه رحالّ نه گه ر نه و شه په مه زه ببیله له نێبه ره ی نیوان نه و دوو ده ولّەته تورکییه رووینه ده دا که گیانی سه دان هه زار

موسلمانى توركى چىيىيەو، ئەو جىھانى ئىسلامىي لەدۇخىكى زۆر
باشتر لەئىستا دەبوو.

سىياسەتى مەزھەبگە راي سەفەويىيەكان

مەيلى شىيەگە رىئىتى بىنەمالەي سەفەويىيەت خوار دەبىتتەو بۆ
تايەفەيەكى شىيەي توندرەو(غلاة) كە لەخاكەكانى ئاسىي بچووكدا
نىشتەجى بىو و لەژىر دەسەلاتى سەفەويىيەتدا بوون، بۆيە
فەرمانرەوا سەفەويىيەكان، بەتايىبەت كەسانى سەرەتايان تەواو
دوربوون لەشىيەي ميانرەو وە^۱ زۆر پابەند بوون بەمەزھەبى
شىيەو و پىداگريوون بۆ قايمکردنى پاىەكانى و ئەوپەرى ھەولياندا
بۆ برەودان بەمەزھەبى دوانزە ئىمامەي شىيەو لەنىوبردنى ھەر
مەزھەبىكى تر لەپىگەي شىيە كەمبكاتەو.

ئەو دەمارگىرييە تووندى پالايانى دا بۆ سەركوتکردن و
چەوساندنەو تەواي مەزھەبەكانى تر كە بلابوونەوئەي ئەو
مەزھەبانەيان بەمەترسىي بۆ سەر مەزھەبى دوانزە ئىمامەي شىيە
دەزانى، لەكاتىكدا زۆرىي گەلانى ئىران سووننە مەزھەب بوون،
گەردبوونەوئەي شىيەكان چەرھەتبووئەو سەر چەند شارىكى
سنووردار، وەكو: قوم و كاشان و رەي، جا كاتىك ئىسماعىلى
سەفەويى خۆي بەشاي ئىران تاجدار كرد، مەزھەبى شىيەي

^۱ - بېوانە: سفارنامەهاي ايران، ص ۲۲ - ۲۴.

سه پانده سهر ته واوی گهل و کردیه مه زه بی فره می ده ولت،
نه گهرچی هندی زانای موسلمانان مه زه به جیاوازه کانیش ناپازی
بوون^۱.

راویژکاره کانی پادشای گهنج له ده مارگیری تووندی پادشا بۆ
شیعه گهریتی و سه پاندنی شیعه به سهر گهلدا ده ترسان، کاتیک
وریایان پی دا که رهنکه گهل شیعه گهریتی ره تبکه نه وه یان
ملکه چی پادشایه کی شیعه مه زه ب نه بن، به لام وه لامی دانه وه: "من
به و کاره ئه رکم خراوه ته سهر و خواو پیشه و مه عسومه کان له گهلمدان
وله هیچ که سیك ناترسم، نه گهر له و خه لکه ناپه زایی ببینم،
به هاوکاری خوا شمشیریان بۆ هله ده کیشم و که سیان به زیندوو
ناهیلمه وه"^۲.

پادشا سه فه و بیه کان باش ده یان زانی که گهرینی مه زه بی
فره می و سه پاندنی مه زه بیکی نوێ کاریکه به ناسان جیه جی
ناکری، بۆیه په نایان برده بهر بانگه یشتکردنی هندی زانای (جبل
عامل) بۆ گه یاندنی مه زه بی شیعه و فیرکردنی خه لک به بیروباوه پرو
نه حکامی شیعه گهری^۳، نه وه ش دواي نه وه ی زانا شیعه کانی عیراق
له بهر هوکار گهلکی نایینی ره تیان کرده وه به ده م داواي

^۱ - شاه اسماعیل اول، ۶۹۴ - ۶۹۷.

^۲ - زندگانی شاه عباس اول، ج ۳، ص ۸۹۰.

^۳ - مهاجرت علمای شیعه از جبل عامل به ایران در عصر صفوی، ۱۵۶ - ۱۶۰.

سه‌فەوییه‌کانه‌وه بچن، به‌وباوه‌په‌ی جائیز نییه له‌سه‌رده‌می دیار نه‌بوونی ئیمامدا هاوبه‌شیی دامه‌زاندنی ده‌وڵەت بکری^۱.

له‌په‌واله‌ته‌کانی گرنگیدانی زۆریان به‌شیعه‌گه‌ری، نه‌و شیوازه بانگدانه‌ بوو که شا ئیسماعیل دایه‌تینا که زیاتر کردنی: أشهد أن علیاً ولی الله و حي علی خیر العمل بوو بۆ سه‌ر نه‌و بانگدانه‌ی له‌ولاتانی سووننه مه‌زه‌به‌دا باو و نه‌ریت بوو.

دوا‌ی سه‌رکه‌وتنی شا ئیسماعیلی یه‌که‌م به‌سه‌ر هۆزه تورکه‌مانه‌کان و چوونه‌ ته‌بریزه‌وه، فه‌رمانی دا به‌ناوی دوانزه ئیمامه‌که‌وه و تار بدری و له‌سه‌ر دراوی فه‌رمیی بنووسری^۲ "لا إله إلا الله، محمد رسول الله، علي ولي الله" دواتر ناوی سولتانی سه‌فه‌ویی بنووسری، دروشمی تریشیان ده‌خسته‌سه‌ر دراوه فه‌رمیه‌کان، له‌وانه:

- اللهم صل على محمد المصطفى وعلي المرتضى.
- به‌سه‌ر سامیه‌وه بانگ بکه له‌عه‌لی، نه‌ویش له‌ناخۆشییه‌کاندا به‌فریات ده‌که‌وی.
- يا علي بن موسى الرضا.
- يا صاحب الزمان.
- هه‌روه‌ها ناوی ته‌واوی ئیمامه‌کانیان ده‌خسته‌سه‌ر دراوه فه‌رمیه‌کان^۳.

^۱ - بپه‌وانه: کنش دین و دولت در ایران عصر صفوی، ص ۳۱- ۴۱.

ههروهه له پواله ته کانی گرنګیدانیان به شیعیه گهړی، پیداکړیوونیان بوو به ټاهه ننگګیږان له هه موو بۆنه یه کی شیعیه دا، بۆ نمونه: جه ژنی له دایکبوونی هه موو پیښه وایانی شیعیه و پرسه گيږان له یادی مردن و شه هیدبوونیان، شا عه باس له هه موو سالتیکدا له تۆزده ی رهمه زانه وه تاوه کو بیست و حه وتی رهمه زان به بۆنه ی شه هیدبوونی نه میری باوه پداران عه لیلی کوږی نه بو تالیبه وه پرسه ی ده گيږا، ههروهه له ده رۆژه ی موچه پهم و شه وی عاشورادا پرسه ی ده گيږا^۲.

شا عه باس پیداکړیو له سه ر تۆر سه ردانیکردنی گۆږی شیخ و نیمامه شیعیه کان و خزمه تکردنیان، سه ردانی گۆږی نیمام ره زای ده کرد له مه شه ده و جاریکیان به پی له نه سفه هانه وه بۆ مه شه ده چووه سه ردانی نه و گۆږه که (۱۳۳۳) کیلومه تر نیوانیان ه وه که به جیه پنانی نه زریک که نازانری نه زری چیی کردبوو، له پۆزی پینجشمه مه، پانزه ی جه مادی یه که می سالتی ۱۰۱۰ک به رانبه ر به هه شتی تۆفه مبه ر (ته شیرینی دووه م) ی ۱۶۰۱ز به ږیکه وت و له چوارده ی جه مادی دووه می هه مان سال به وی گه یشته و سی مانگ له ویدا مایه وه خزمه تی ده کرد، جا هه ندی میژوونوسی سه فه وییته له سه ر نه و گه شته نه لاین: "زانایانی میژوو ده زانن که هیچ

^۱ - تاریخ فرهنگ و تمدن ایران در دوره صفویه، ص ۱۶۸ - ۱۷۰.

^۲ - زندگی شا عباس اول، ج ۳، ص ۶۰.

فهرمانپه وایه ک نمونه ی نه م ریگه یه ی نه گرتووه ته بهر که شا عه باس گرتیه بهر، که هیرقه ل له قوسته نتینییه وه به پیکه وت بو به یتولمه قدیس ریگه که یان گول و ره یحانه ریژ کرد، که چیی شا عه باس به سه رچه و لم و بی نه وه ی په رستن بکری و ریگه ی بو خوش بکری و که زاوه ی بو ریگبخری ریگه ی گرتیه بهر و رویشان به پی خاوسی هه لېژارد^۱.

دوای نه وه ی توانی له سالی ۱۰۳۲ک/ ۱۶۲۲ز فه تحی به غدا بکات و شاره پیروژه کانی لای شیعیه که که ریه لاو نه جف و کوفه بوون داگیربکات، نه بینین خیرا ده کات بو سه ردانیکردنی نه و شوینانه، هه ندیک باس ده کهن که ده روژ لای گزپی عه لیی کوپی نه بو تالیب ماوه ته وه له نه جف و خزمه تی زیاره تکاره کانی کردووه و خاکی گزپه که ی گسک داوه^۲ وه ک راگه یاندنی شوینکه وته بوونی و که پانه وه ی بو بنه ماله ی عه لیی کوپی نه بو تالیب و پابه ندبوونی به مه زه به ی شیعیه وه نازناوی (سه گی گزپی پیروزی عه لی) یان (سه گی شوینی پیروزی ویلایه ت) ی له خوی ناو نه م نازناوه ی خسته سه ر مؤره که ی تاوه کو له نامه فهرمییه کاندای به کاری بهینی^۳.

نه که رچی سه فه وییه کان ده مارگرییه کی سه ختی مه زه بییان هه بوو، به لام هه ندی له سولتانه کانیان نمونه ی شا عه باسی که وره

^۱ - ملحقات تاریخ روضة الصفاء، ج ۸، ص ۳۳۱.

^۲ - زندگی شا عباس اول، ج ۳، ص ۱۹.

^۳ - دین و مذهب در عصر صفوی، ص ۵۷.

پیداگربوون هیژو دهسه لاتی پیاوانی نایین کهم بکه نه وه دهستوه رنه دن له کاروباره سیاسیه کانی ده ولت، به لام پادشایانی تریان به تاییهت له سهرده می سولتان موحه معد خوابه نده دا بواری له بهره میاندا کرده وه له گه وره و بچووکی کاروباری سیاسی ده ولت دهستوه ربده ن، نه وه ش په رچه کرداری سهرده می پیش خوی بوو له سهرده می شا نیسماعیلی دوه می کوپی ته هماسبی کوپی نیسماعیلی به که میی سه فه وی، چونکه به هوی ره تکرده وهی نه و شیعه تووند پره وییه ی که ده ولت سی سه فه وییه ت پیی تاییه تمه ندبوو نیازی بوو بگه پخته وه سهر مه زه بی سووننه، به لام له و بیرۆکه یه پاشگه زیبویه وه دوا ی نه وه ی راویژکاره کانی قه ناعه تیان پی کرد که جاریکی تر گه پانه وه بو مه زه بی سووننه و اتا چوونی ده ولت سی سه فه وییه ت بو نیو هیژو دهسه لاتی ده ولت سی عوسمانی سووننه مه زه ب، له کوتاییشدا له سهر دهستی قزلباشه تووند پره وه کان به ژهر خواردن کوژرا، و تراوه له سزای وازهینانی له پالپشتیکردنی شیعه ی تووند پره و نیازی گه پانه وه ی بو مه زه بی سووننه کوژراوه^۱.

سیاسه تی تووندی فه رمان پره و سه فه وییه کان ته نیا کورت نه هات بو وییه وه سهر سووننه، به لکو هه موو که مینه گانی ئیرانی شی

^۱ - شاه اسماعیل دوم: شاه تباہ شده، ص ۱۵۹ - ۱۶۰.

گرته وه له مه سیحی و جوله که و مه جوسی و مه زه به سۆفیه کان^۱،
 نه وهش کاری هر فرمانره وایه که له سر ئایین دابه زئی و
 مه زه بیکی دیاریکراو به سر که لدا ب سه پیتی و ئایین بیه ستیته وه
 به باری ئارامی و به رژه وه ندیی گشتیه وه، نه وه یه که له عیراقی نویدا
 لئی ده ترسین به هۆی بوونی مه رجه عیه تیکی نوپوه که ده سلات
 په پیره وی ده کات.

سه فه ویه کان هیزو ده سلاتی پیاوانی ئایینی له ده سلات فراوان
 ده کرده وه و توند پرده ویی ئایینی به رانه ر که مینه کان زۆتر
 ده کرده وه، هه روه که له سه رده می سولتان حوسیتی سه فه ویدا نه وه
 ده بینین، دهستی دایه داوای جیزیه کردن له که مینه کان، به تایبته
 له جوله که و مه جوسییه کان و باجی تریشی لیان ده سهند و توو پرده یی
 که مینه کانی وروژاند، کاتیکیش مه حمودی نه فغانی په لاماری دا
 به مه بهستی روو خاندنی ده ولته تی سه فه ویه تی، له لایه ن که مینه ی
 مه جوسی یه زده ناوچه کانی تره وه پیشوازی و پشتیوانیه کی
 گه رده ی بۆ بوو^۲.

سه ره پای هه موو نه وانه، نه وه مامه له ی سه فه ویه کان به رانه ر
 ئایین و مه زه به جیاوازه کان وه که یه نه بوو، نه وهش به هۆی
 جیاوازی به رژه وه ندی و بارودوخه کانه وه بوو، به شیوه یه کی باشت

^۱ - بۆ زیاتر شاره زابوون بگه رتیه وه بۆ: سیاست و اقتصاد عصر صفوی، ص ۲۶۸.

^۲ - انقراض سلسله صفویه، ص ۶۲-۶۹.

له گەل مه سیحیه کاند ده جولانه وه، شهوش به هوی پتویستیانه وه
 بوو به هاوکاری دهوله تانی شه وروپاو دوزمنایه تی هاویه شی نیوان
 سه فیهویه کان و دهوله تانی مه سیحیه وه به رانبه ر عوسمانیه کان،
 بویه دوزمنی دوزمنه کهت به دۆست و هاوپی ده زانی، له مهی دادیت
 مامه لهی فرمانپه و سه فیهویه کان ده خینه پوو به رانبه ر گروپه کانی
 سۆق و نه هلی سووننه و مه سیحی و جوله که، به تایبه تیش گرنگی
 شه و مه زهب و ئایینه له سه رده می سه فیه ویدا، به بی روانینه
 ئایینه کانی تری نمونه ی مه جوسییه و سائیه و هیندۆس و بوزی و
 مه زهبه کانی تری نمونه ی ئیسماعیلییه کان که هه ندیکان شه وکات
 له ئیراندا بوونیان هه بوو.

یه که م: سه فیهویه کان و گروپه سۆفییه کان

بنه ماله ی سه فیهویه کان له سه ر شانی شوینکه وته ی مه زهبه
 سۆفییه کان شیعه بن یان سووننه شکوو ده سه لاتی خویان دامه زراند،
 به لام خیرا کۆمه له ناکۆکیه که له نیوان فرمانپه وایانی سه فیهویه و
 شوینکه وته کانی سه ر به و گروپه سۆفییه ده رکه وت، شهوش بوو
 هوی شه وه ی زۆربه ی شه و سۆفییه له نیو بیری ته نانه ت شه گه ر
 شیعه ش ببوونایه^۱، بویه پادشا بی سووده و به شوینکه وته ی یه ک
 ئایین و ته نانه ت تاکه کانی بنه ماله ش به زهی نایه ته وه.

^۱ - بهوانه: تاریخ سیاسی و اجتماعی ایران، ص ۳۳۶.

له تهماشاكردن ئىشەنچى بەسەر گروپى سۆڧىيەكاندا ھات،
 بەزىرى بەداۋاۋ پىشتىگىرى شەرىئەتسان روۋىدەدا كە تەسەۋفىيە
 بەركەبەرى مېژوۋى خۇيان دادەنا، بۇيە دەبوو بسىرېرېنە ۋە
 نەھىلرېن ۋەك دەستېڭىك بۇ زالبوۋنى شەرىئەتسان بەسەر
 كاروبارەكاندا، دۇخەكە بەو جۆرە بەردەۋام بوو تاۋەكو لەنىۋە
 دوۋەمى سەردەمى سەفەۋىيەتدا شەرىئەتسان كان جەۋى تەۋاۋى
 كاروبارەكانيان ۋەركىت.

بەھۇى بۇچوۋنى شەرىئەتسانى كۆشكى سەفەۋىيە ۋە بەھۇى
 سۆڧىيەكان لادەرو گومپان، ۋە تەيىبەت دۋاۋى ئىشەنچى زانىسى كە
 سۆڧىيەكان ھەندى پىلانى لەدۇ دەگىن، شاھەباس جولانە ۋەبەكى
 لەنىۋەرى دۇ بەسۆڧىيەكان گىرەبەر^۱، گىرەگىرەن نەمۇنەش بۇ ئىشەنچى،
 ئىشەنچى بوو كە بەرانبەر نەقۇبىيەكان روۋىدا كە ئىشەنچى مەزھەبە دەدرېتە ۋە
 پال كەسىكى دانىشتوۋى گەپلانى باكوۋى ئىران ۋە ناۋى (مەحمۇد
 نامى) بوۋە، مەحمۇد سالى ۸۰۰ ك / ۱۲۹۷ ز ھەستەۋە بەبانگە ۋازكردن
 بۇ ئىشەنچى مەزھەبە، بناغەى بانگە ۋازەكەشى ئىشەنچى بوۋە، ھەموو شىتەك
 لەخالىك (نقطة) خۇلەۋە دەستېدەكات، بۇيە مەزھەبەكەى
 بە (النقطوية) بەناۋيانگ بوۋ^۲، شوئىنكە ۋەتەكانى ئىشەنچى مەزھەبە لەلايەن
 شا تەھماسىبى يەكەمەۋە (۹۳۰ - ۹۸۴ ك / ۱۵۲۳ - ۱۵۷۶ ز) روۋىپوۋى

^۱ بۇ زىاتر شاھەزادىپوۋى بېروانە: دىن ۋە سىياسەت دۇر دورە صفوي، ص ۲۲۱، ۲۶۶.

^۲ - بېروانە: زىندىكاي شاھ عباس اول، ص ۴۰ - ۶۰.

كوشتن و نه هامه تیی بوونه وه، به لام شیوانی کاروباره کان له سالانی
 فه رمانپه ویی شا ئیسماعیلی دوهم و سولتان موحه ممه د
 خودابه نده، یارمه تیده ری نوخته وییه یه کان بوو تاوه کو بانگه وازی
 خویان بلاو بکه نه وه^۱.

به لام که شا عه باس له سه ر ته ختی ده سه لات گیر سایه وه و
 ناگاداری بلاو بوونه وه ی هه لکشانی نوخته وییه یه کان بوویه وه،
 له ده رکه وتنی هیزی جه ماوه ری تیی رکه به ریکی سه فه وییه ت ترسا،
 بویه خیرا چوو ه باره که یان له قه زوین به بیانوی سه ردانی کردنی
 رابه ری سۆق، پاشان فه رمانی دا به ده سستگیر کردنی سه رۆک و
 گه وره کانیان و کوشتنی ئه وانه و ئه وانه ی به ناشکرا سه ر به ئه وان
 بوون^۲.

هه روه ها شوینکه وته ی هه ندی گروپی سۆفی سوننه مه زه بی
 وه ک قادرییه ت "که شوینکه وته ی عه بدولقادی گه یلانی" ناچار بوون
 به هۆی تووندپه ویی مه زه بی یانه له دزیان ئیران به جیبه یلن^۳.

دوهم: سه فه وییه کان و ئه هلی سوننه

سه فه وییه کان به زۆری و به ناشکرا نه فره تی خه لیفه کانیان
 نه کردو، هه ر له سه ره تای ده سه لاتییانه وه هه موویانیان به دوزمی

^۱ - دین و سیاست در دوره صفوی، ص ۹۹.

^۲ - زندگای شاه عباس اول، ص ۲۷۲ - ۲۷۳.

^۳ - تاریخ فرهنگ و تمدن ایران، ص ۱۵۳.

پیشوا علیی کوپی نه بو تالیب ده زانی، شوینکه و ته توندپه وه کانی سه فیه ویه ته به (خوبه ریکاره کان) ده ناسران، واتا خویان به ریی ده کرد له دوزمنانی نه هلی به یت^۱، به بازارو کولانه کانداه ده گه پان و نه فره ته و جنیویان به سی خلیفه راشیدییه که ده دا (نه بو به کرو عومرو عوسمان) و ته وای دوزمنانی پیشوا علی، هه ندیجار کاره که یان گه وره تر ده کرده وه و جنیویان به ته وای نه هلی سووننه ده دا و پیوست بو نه و که سی گوئی له نه فره ته که بو وایه به ده نگیکی به رز بیوتبایه: "خوایه نه فره تیان له سه ر زیاتر بکه و که می نه که ی"^۲، نه گه ر که سی گوینگر نه وه ی نه وتبایه نه گه ر بوو له لایه ن نه و کومه له یه وه بکوژرابایه^۳.

کاتیک سولتان نیسماعیل له سالی ۹۱۴ ک/ ۱۵۰۸ ز به غدا ی داگیرکرد، فره مان ی دا کوپی نه بو حه نیفه هه لبدریته وه که مه زاری سووننه ی عیراق بوو، له شوینه که یدا ناوده سته خانه یه کی تایبه ته به شیعی ی دروست کردو ۲۵ دیناری به هه ر شیعه یه که ده دا بچو وایه ته نه و ناوه ده سته وه^۴.

له ده ره که وتنی ده ولته تی سه فیه ویه ته ، ده ولته تی عوسمانیی خو ی به پارێزه ری مه زه بی سووننه ده زانی له جیهانی نیسلامیدا ، نه و

^۱ - زندکای شاه عباس اول، ج ۳، ص ۸۹۹.

^۲ - وه رگیزانی ده رپرینه فارسییه که یه که ده یانوت: "بیش بادو کم مباد".

^۳ - تاریخ فرهنگ و تمدن ایران، ص ۱۶۸ - ۱۷۰.

^۴ - زندکای شاه عباس اول، ج ۳، ص ۸۹۰.

دومنايه تيبه مه زه بيبه ی نئوان عوسمانی و سه فه و بيه کان بووه هو ی ململانی چی کداریبانه ی به رده و امیی نئوانیان، نه و شه پانه ش رۆل و شوینه واریان هه بوو له زیاترکردن و قوولکردنه وه ی ناکۆکی مه زه بیی نئوانیان و زیاتر بوونی ده مارگیری سولتانه سه فه و بيه کان بۆ شیعەگه ری و رقبوونه وه یان له مه زه بی سووننه^۱، له لایه کی تره وه مامه له ی دوزمنکارانه ی سه فه و بيه کان له گه ل عوسمانیه کان و سیاسه تی ئایینی نالیوورده یی و دوزمنکاره یان کاریگه ری زۆری هه بوو له سه ر تووندکردنه وه ی ناکۆکیه ئایینییه کان، شا ئیسماعیل له شوینکه وته کانی خۆی ده نارد نه ناوچه شیعەکانی ژێر ده سه لاتی عوسمانی له ئاسیای بچوک تاوه کو هه واییان پێ بده ن هاوکاریان ده بی و بانگه وازیانی ده کرد بۆ هاتنه خاکی سه فه و ی، زۆرجار نه و بانگه ێشتنامه نه له ناوچه که دا ئاژاوه و شه پی لی ده بوویه وه، نه وه ش بوو وه های له سولتانی عوسمانی کرد کاری هاوشتیه بکات، پالېشتی بۆ کوورده کانی ئازهری بجان ده نارد تاوه کو له دژ حکومه تی سه فه و بی راپه پرن^۲.

دوزمنایه تیه که به و ئاسته گه یشته که شا عه باس هه و لیدا ئێرانییه کان قایل بکات گه شتی مه که که نه که ن بۆ به جیه تانی فره یزه ی هه ج و ته نیا سه ردانی گۆپی ئیمامی هه شتمین بکه ن

^۱ - تاریخ روابط خارجی ایران، ص ۱۶ - ۱۷.

^۲ - زندگای شاه عباس اول، ج ۳، ص ۸۹۰، ۸۹۷.

عەلیی کوپی موسا رەزا لە مەشھەد، چونکە ئەرکی نەتەوەیی وەها پێویست دەکات ئێرانییەکان بە تێپەرپوون بە خاکی عوسمانیدا گەشت نەکەن و رسوماتی تێپەرپوون بە و دەوڵەتە دوژمنە بدەن، جا بۆ ئەوێ ئارەزوویان پێ بدات بۆ رووکردنە مەشھەد، شا عەباس زۆرجار سەردانی مەشھەدی ئەکردو سەردانی گوپی هەشتەمین نیمامی ئەکرد لەو شارەدا.

یەکیکی تر لە دیمەنەکانی مامەڵەکردنی سەفەوییەکان لە گەڵ ئەهلی سووننەدا، ئەو بوو کە هەر شا عەباس کردی لە گەڵ دانیشتوانی قەلای (ئەندخود)ی ئێودیوو رووبار (ما وراء النهر)، شا عەباس لە سالی ۱۰۱۱ ک/ ۱۶۰۲ ز ئەو قەلایە فەتھکردو ژیان و مولکی خەلکەکی پاراست و دانیای کردنەو ئەگەرچی سووننە مەزھەبن ئەو هەرگیز بە خراپە مامەڵەیان ناکات، بەلام لە سالی ۱۰۱۲ ک/ ۱۶۰۳ ز کە لە گەمارۆدانی شاری بەلخ دەگەڕایەو بەبێ هۆیکەکی روو فەرمانی بە سەربازەکانی دا پەلاماری قەلای ئەندخود بدەن و تەواوی گەرە و پیاو ماقوول و ناودارەکانیان دیل کردو هەموو سەربازێکی سەفەویی دیلیکی خەلکی ئەو قەلایە لە پێش خۆی بە پێخت تارەکو گەیشتنە ئەسفەهان.

بەهۆی ئەو جەنگە زۆرانەی کە سەفەوییەکان لە گەڵ عوسمانییەکاندا بەرپایان کردو زۆربەشیان لە گەڵ دیلە عوسمانییەکاندا دلپەق بوون کە زۆرینە سووننەیی بوون، کەترین

سزادانیکی دیله عوسمانییەکان ئەگەر نەکوژرابانایە چاوە
 هەلکۆلینیان بوو، لەهیچ دیلێک لێخۆشبوون نەبوو تاوەکو
 دەستبەرداری مەزەبەیی سووننە نەبووایە و نەبوایە تە شیعە، لەوانەی
 ئەوەیان پێکرد شەریف پاشای فەرمانپەرەوای قەلای وانی ناوچەی
 ئازەربەيجان بوو، لەدوای دیل کەوتنی رایگەیاندا کە دەستبەرداری
 خەزەتکردنی سولتانی عوسمانیی ئەبی و ئەبیته شیعە مەزەب و
 لەئێراندا ئەمێنیتەو، ئینجا شا لێخۆش بوو، لەگەنجینە تاییەتی
 خۆی مانگانەیکە بۆ بڕییهو.^۱

جەلالەدین موحمەد ئەلیەزدیی ئەستێرگەرەوای تاییەتی شا
 عباس لەکتێبەکیدە (تاریخ عباسی) زۆرێک لەو جۆرە مامەلانەکان
 ئەهلی سووننە بۆسە کات، کە لەمیانەی ئەو باس گەلەدا مامەلە
 رەق و تووندیان بەرانبەر سووننە مەزەبەکان دەردەکەوی.^۲

نەمۆنە گەلێکی تری ئەو جۆرە مامەلانەیان لەگەڵ هۆزە
 کوردییەکاندا ئەبینن، ئەوانەکان کە لەناوچەکانی باکووری رۆژئاوای
 ئازەربەيجان و ناوچەی کوردستاندا ئەژیان و هاوسنووری دەولەتی
 عوسمانیی بوون و شوێنکەوتە مەزەبەیی سوونیی بوون و جۆرە
 هاوسۆزییەکان لەنێوان ئەوان و عوسمانییەکاندا هەبوو، پێشتر
 پاشکۆیەتی خۆیان بۆ دەولەتی سەفەویی راگەیاندبوو وە

^۱ - زندگای شاه عباس اول، ج ۳، ص ۳۸.

^۲ - زندگای شاه عباس اول، ج ۳، ص ۳۷، ۳۸.

ئەوئى لە پۇرژىگارى فەرمانپەرەيى شا ئىسماعىلى يەكەم و شا تەھماسبىدا روويدا، بەلام كاتىك لە پۇرژىگارى شا ئىسماعىلى دووهم و سولتان موخەممەد خودابەندەدا لە دەولەتى سەفەويدا ئازاوه و ناچارامىي روويدا دەولەتى عوسمانىيىش توانى بەش گەلىكى نۆزى ئازەربەيجان داگىرىكات، كوردەكانىش ھاوسۆزى خۇيانىان بۆ عوسمانىيە ھاوسوونىيەكانى خۇيان راگەياند، بەلام كاتىك شا عەباس چووه دەسلەت و توانى عوسمانىيەكان لە ناوچەكانى ئازەربەيجان دەرېكات، پىداگىرېو كەھلى بۆ ھاتەپىش تۆلە لەو كوردە سوونىيانە بىكاتەو و دەرېدەريان بىكات.

لەسالى ۱۰۱۳ھ / ۱۶۰۴ز ئازاوه يەكى كورد دژ بەفەرمانپەرەيى سەفەويەكان روويدا بوو ھۆي ئەوئى كوردەكان لە ناوچەكانى خۇياندا ھەندى قەلای بەھىز داگىر بىكەن، بۆيە شا عەباس برپارى دا سەربازەكانى روو و ناوچەركەي ناوچەي راپەرېو بىجولتەو و دەستبىگرنەسەر قەلای قايەمەكانى و زەبرى كوشندە لەو كوردانە بدەن و كوشتن و دەرېدەريەك تىاياندا بلابوويەو و ھەموو پىاوئىك بەر شمشىر دەكەوت.

دواي ئەوئى سەلامەتتىيان پى درا، كوردەكان ھەولياندا سۆزى شا عەباس رابكىشن و لىيان خۆشېي، سەر كوردەكەيان كە (قوباد خان) بوو بەسەدو پەنجا سوارەو و رۆيشت بۆلای شا عەباس تاوەكو

ملکه چیی خۆیانی بخه نه بهردهم و گوپرایه لای شا بن، به لام هه رکه
که یشتنه کۆشکه که ی هه موویانی کوشت^۱.

شا عه باس به وه وه نه وه ستا له ولاتی خۆیادا کورده کان بکوژی و
نازاریان بدات، به لکو هه نگاوێکی زۆر سهخت و دلپه قانه تری
گرت بهر، نه ویش کۆچپیکردنیان بوو بۆ ناوچه گه لیکی تر به زه بری
هیژ، فه رمانی دا پانزه هه زار خیزانی کورد به هه موو که لوپه ل و مه پو
مالاتیان وه له کوردستان وه بگوازی نه وه بۆ رۆژه لاتی خۆراسان
تا وه کو ببه قه لغانی مرۆیی له نێوان ئێرانی و ئۆزه کییه کاند،
به وه ش مه به سستی بوو نه و کورده سووننیانه یه که مین که سانیک بن
بکه ونه بهر لێدانه کانی ئۆزه کی سووننه مه زه ب^۲.

هه ندی فه رمانپه وای رۆژگاری نه مرۆی ئیمه ش، نه و فه رمانپه وای
سوڵتانه ی سه رده مانی کۆنیان کرد وه ته پێشه نگی خۆیان
له مامه له کردنیان له گه ل پێچه وانه کارو رکه به رانی خۆیان، له پێگه ی
له نێو بردن و راگواستنیان.

سه ره پای نه و دوژمنایه تییه ناشیرینه ی به رانبه ر مه زه بی
سووننه و خه لکانی سووننه، سوڵتانه سه فه ویه کهان هه ندی جار سۆزو
به زه بیان به رانبه ر سووننه کان ده رده خست و رێژپان له شانده کانیان
ده گرت، به باشی پێشوازییان له بازرگانه سووننه کان ده کرد که

^۱ - خلاصة تاريخ الكرد وكردستان من أقدم العصور التاريخية حتى الآن، ص ۳۰۷، ۲۰۸.

^۲ - الشاه عباس الكبير، ۹۰۹، ۹۰۴.

له ولاتانی تری ئیسلامییه وه ده هاتن، نه وه شیان ده کرد به هۆی
 ویست و پیداکرییه وه بوو بۆ گه شه پیدانی بازرگانی ئێران،
 به رانه به نه و قازانجه ئابوورییه ی ده ستیان ده خست، ده سته به رداری
 دو مایه تیی مه زه به بیان ده بوون^۱.

سێیه م: سه فه وییه کان و مه سیحیه کان

مامه له ی سه فه وییه کان به رانه به نه و ها ولاتییه ئێرانیانه ی ئاین
 مه سیحیی بوون و خه لکانی ده وله تانی مه سیحیی که ده هاتنه ئێران
 به مه به سته گه شت و ته نانه ت به مه به سته به مه سیحیکردنیش،
 پێچه وانه ی مامه له کردنیان بوو له گه ل سووننه کاند، وه ک پێشتر
 با سمان کرد مامه له ی سۆزو خۆشه ویستیانه یان نه کرا، نه وه ش به هۆی
 را کێشانی سۆزی ده وله تانی نه وروپای مه سیحیه وه بوو بۆ
 دوژمنا به تیکردنی عوسمانیه کان و چالا ککردنی بازرگانی و ئابووری
 ئێران^۲.

بۆ پاراستنیان له په لاماری عوسمانیه کان، شا عه باس
 نه رمه نه کانی گواسته وه و شارو گه په ک گه لیکی بۆیان دروستکرد
 له ده وروپه به ری نه سفه هانی پایته خت، له وانه گه په ک و
 ناوچه ی (جلفا) به که ناوی پایته خته که ی نازه ری بێجانیه و کلتی سایه کی

^۱ - دائرة المعارف البستاني، طبعة مصر، ج ۱۱، ص ۴۸۶.

^۲ - تاریخ صفویه، ج ۲، ص ۳۵۹ - ۳۶۰.

گه وره شی بۆیان دروستکردو تاوه کو ئه مپۆی ئیمه نه و گه پره که له نه سفه هاندا ماوه، ههروه که فرمانی دا مانه وه و نیشته جی بوون له و گه پره که دا ته نیا بۆ مه سیحیه کان بێ نه که کهسانی تر و له سه ر موسلمانان کان قه ده غه کرد له ویدا خانوو بکه ن تاوه کو هیچ کیشیه کی مه زه بیی روونه دات، به وه ش جلفای نوێ بووه سه نته ریکی چالاکی مه سیحیه کان له ئیترانداو رۆلێکی گرنگی گێرا له پارێزگاریکردنی ئایینی مه سیحیه ت و کاری کرد بۆ بلاوکردنه وه ی مه سیحیه ت^۱.

سولتانه سه فه ویه کان ئه وپه پی هه ول و تیکۆشانیان ده دا بۆ هاندانی ئه ورووپیه کان تاوه کو سه ردانی ئیتران بکه ن و له پووی سیاسی و بازرگانیه ی و ئابووریه وه مامه لیه ی له گه لدا بکه ن، شا عه باس له سالی ۱۰۰۷ ک / ۱۵۹۸ ز فرمانی ده رکرد رێگری نه کرین و ده بی رێگه بدرین له خاکی ده ولته ی سه فه ویدا ئازادانه بسووپینه وه، ئه مه ش ده قی فرمانه شاهانه که یه: "له مپۆه رێگه به هاوولاتیانی ده ولته تانی مه سیحی و ئایین مه سیحیه کان ده درئ له هه ر شوێنێکی نیشتمانه که ماندا بوون و ئاماده بیان هه بی و له هیچ حالیکدا رێگه به هیچ که سێک نادرئ سووکایه تییان پی بکات، له به ر ئه و په یوه ندیه دۆستانه یی و خۆشه وسته یی له نیاواندا یه رێگه به بازرگانه مه سیحیه کان ده درئ به ته واوی ئیتراندا بسووپینه وه و له هه ر

^۱ - تاریخ صفویه، ج ۲، ص ۷۷۴ - ۷۷۵.

شونینکی ئەم نیشتمانەدا بیانەوی کاری بازرگانیی خۆیان بکەن بەبێ ئەوەی لەلایەن هیچ کەسێکەوە هەر پلەو پایەیهکی هەبێ ئازار بدرێن، فەرمانپەرەواییان میریاخان یان فەرمانبەر، هەرودەها ئەو کەلوپەلە بازرگانیانەی کە لەگەڵ خۆیاندا دەبەن لەباج دەبەخشرێن، بۆ هیچ کەسێک نییە لە هەر پلەو پایەیهکدا بێ تەنگیان پێ هەلبجێ یان ئەرکی قوورسیان بخاتەسەر و مافی پیاوانی ئایینییش نییە لە هەر ئەرك و پلەیهکدا بێ زیانیان لێ بدەن یان لەبارەی بیروباوەڕە مەزەبییەکانەو قەسەیان لەگەڵدا بکەن.....^۱

شا عەباس هەر بەو نەندەو نەو سەتا، بەلکو پێداگریو لە هەموو بۆنەیەکی کە لەگەڵ مەسیحییەکاندا هاوسۆزی و لەناهەنگە ئایینیەکانیاندا بەشداریان بێ، بۆ نمونە لە سالی ۱۰۱۸ ک / ۱۶۰۹ ز هەندێ بەرازی ناردە کەرەج بۆ پیشکەشکردنی بە مەسیحییەکانی جلفا بە هۆی جەژنیانەو و دواتر خۆیشی رویشت بۆلایان بۆ پێرۆزیاییکردنی جەژنەکیان و لەگەڵیاندا عەرەقی خواردەو و فەرمانی دا بە پیاوانی کۆشکی سەفەویی لەو بۆنەیەدا لەگەڵ مەسیحییەکاندا عەرەق بێخۆنەو، ئەگرچی ئەو جەژنە کە وتبوو

^۱ - الشاه عباس الكبير، ص ۱۰۶.

پانزەى مانگى رەمەزانىشەوۋە پىاۋانى كۆشكى سەفەويەت
 ناچارىۋون بەزمانى بەپۆژوۋەو ەرەقبخۆنەو^۱ !
 يەككى تر لەدىمەنەكانى ھاوسۆزىۋونى لەگەل مەسىحىيەكان،
 پىداگريۋونى بوو لەسەردانىکردنى كلىساكان و چاوپىكەوتنى
 قەشەكان و گفتوگۆکردن لەكاروبارى ئايىنەكەيان و بينىنى
 مەراسىمە ئايىنىيەكانيان و گوڭبىست بوونى ئامۆزگارى و
 سرۋودەكانيان، تائەۋەى شارەزايىيەكى زۆرى لەسەر ئايىنى
 مەسىحىيەت پەيداكرىدو ئەۋەش بوۋە ھاندەرى ھەندى قەشە تاۋەكو
 لەشا ەباس داوا بكەن بېيتە مەسىحىي، ئەۋىش بەنەرمى و بى
 ھەلچۈنەو ە داۋاى لىبۈوردنى كرىدو وتى: "ئەم قەسەيە با بەيتلەنەو ە
 بۆ كاتىكى تر"، ئەم ھاوسۆزىۋونە بەۋە گەيشت ھەندى كەس شا
 ەباس بەباۋەپ لاۋاز بەئىسلام و مەزھەبى شىعە تۆمەتبار بكەن،
 بەلام ئىرانىيەكان بەرگرييان لى دەكرىدو ئەيانووت ئەم
 ھاوسۆزىۋونەى شا ەباس لەگەل مەسىحىيەكان پىۋىستىيەكى
 سياسىيە نەك بىرۋاۋەپكى مەزھەبى، چونكە پىداگريۋو
 خۆشەۋىستىي دەۋلەتانى مەسىحىيەت رابكېشى تاۋەكو لەشەپى
 لەگەل دەۋلەتى عوسمانىدا ھاۋكارىي بكەن^۲ .

^۱ - زندكى شاه عباس اول، ج ۳، ص ۲۶۴.

^۲ - زندكى شاه عباس اول، ج ۳، ص ۷۲.

له‌وه‌دا ده‌كړئ بووتریت، سولتانه سه‌فه‌وییه‌كان به‌شیوه‌یه‌ك
 گشتی و شا‌عه‌باسی گه‌وره‌ش كه كاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو
 له‌به‌هیزكردنی كۆله‌كه‌كانی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وییه‌ت، هاوسۆزیان
 له‌گه‌ل مه‌سیحیه‌كاندا ده‌رخستوه، ده‌بینین زۆرجاریش ریگه‌یان بۆ
 كردوونه‌ته‌وه به‌دروستكردنی كلێساو موزده‌دان به‌ئایینه‌كه‌یان له‌نیو
 موسلماناندا، بۆیه ده‌بینین له‌و ماوه‌و ده‌مه‌دا زۆریك زانای شیعه
 نامه‌یان دژی گاوه‌كان نووسیوه‌ته‌وه و ئایین و پووجه‌ئیی مه‌زه‌ب
 و ئایینی مه‌سیحیه‌كانیان سه‌لماندوه^۱.

به‌ئێ له‌سه‌رده‌می هه‌ندی سولتانی سه‌فه‌وییدا رووداو و كات
 گه‌لێکی سه‌خت و تال به‌سه‌ر مه‌سیحیه‌كاندا تێپه‌ر بووه‌و زۆربه‌ی
 به‌هۆی باب‌ه‌تی سیاسیی‌ه‌وه بووه، كه شۆپشیان كردوه یان
 ئازاوه‌یان ناوه‌ته‌وه هه‌روه‌ك له‌سه‌رده‌می خودی شا‌عه‌باسدا
 رووبدواوه كاتێك كه‌وته كوشتاركردن و سه‌ركوتكردنی مه‌سیحیه‌كانی
 كه‌ره‌ج كه‌ شارێکی نزیک به‌ ته‌هرانه‌و كلێساكانیانی كرده‌ مزگه‌وت^۲،
 هه‌روه‌ك هه‌ندی‌جار قه‌رزى به‌بازرگانه‌ مه‌سیحیه‌كان ده‌دا، هه‌ر
 بازرگاتێك نه‌یتوانی‌بایه قه‌رزكه‌ی بداته‌وه ده‌بوو موسلمان بێی^۳.

^۱ - بۆ زیاتر زانیاری، به‌وانه: دین و سیاست در دوره صفوی، ص ۳۰۱، ۳۷۸.

^۲ - زندکی شاه عباس اول، ج ۳، ص ۸۸.

^۳ - تاریخ روابط ایران و اروپا در دوره صفویه، القسم الأول، ص ۴۳.

چوارهم: سه‌فه‌وييه‌كان و جوله‌كه

ويټنه‌ی جوله‌كه له‌ته‌واوی جيهاندا، به‌تاييه‌ت له‌ئه‌وروپا له‌سه‌رده‌می سه‌فه‌وييدا ويټنه‌یه‌کی رقليټوونه‌وه‌و قټزه‌ونيان هه‌بوو، پادشايان و قه‌شه‌كاني ئه‌وروپا جوله‌كه‌كانيان بيټ به‌شکردبوو له‌جوتياړی کردن و له‌بواړی بازرگانيشدا ته‌نگيان پټيان هه‌لچنيبوو، بواړی بژټوی په‌يداکردنيان بټ نه‌مايوويه‌وه ته‌نيا بازرگانيکردن نه‌بيټ له‌بابه‌ت زيوو ئالتوون و قه‌رزدان به‌سوو، ئه‌وه‌ش به‌قه‌باره‌ی خوی رق و دوژمنايه‌تیی ده‌خسته‌وه‌و ويټنه‌یه‌کی ناشيرين و رق ليټوونه‌وه‌ی به‌جوله‌كه‌دابوو، له‌ئه‌نجامدا جوله‌كه‌كان له‌هه‌مووان دابراو بوون و شوټين و گه‌په‌کی تاييه‌ت به‌خويانيان تاييه‌ت كردو ده‌ناسرا به‌(غيتو)واتا گه‌په‌کی جوله‌كه‌كان، به‌له‌سه‌ر خویی سيسته‌می غيتو ده‌سه‌پټندرايه‌سه‌ر جوله‌كه‌و ريگه‌ نه‌ده‌درا له‌جگه‌ گه‌په‌کی خويان له‌شوټين و گه‌په‌کی تردا نيسته‌جټيټ بين و شه‌وان به‌گه‌په‌که‌كاني تردا بسورټينه‌وه^١.

حالي جوله‌كه‌ی ئيران له‌حالي جوله‌كه‌ی ئه‌وروپا باشت نه‌بوو، فه‌رمانڤه‌واكان به‌چاوی سووکه‌وه‌ ده‌يانڤه‌وانييه‌ جوله‌كه‌و زورچار مامه‌له‌یه‌کی تووندو دلڤه‌قانه‌يان به‌رانبه‌ريان دلاکړد، له‌شوټينه‌ تاييه‌ته‌كاني خوياندا ده‌ژيان له‌ئه‌سفه‌هان بوويټيان له‌شاره‌كاني

^١ - الصهيونية العالمية وإسرائيل، ص ٥٨، ٥٩.

تری ئیژاندا، جیی رق و توپهیی خه لگ بوون و هه ندیجاریش ئازار ده دران، کاتیك شا عه باس ویستی جوله که ی ئه سفه هان بکاته موسلمان، فه رمانی دا هه ر جوله که یه ک بیته موسلمان چوار تمه نی پی بدریت، بویه به شیکی گه وره ی جوله که پاره که یان وه رگرت و به پوالت وه هایان ده رخست بوونه ته موسلمان، به لام که دوی ماوه یه کی کورت شا عه باس زانی له ترسی نه ودا بوونه ته موسلمان و به دله وه نییه، هیشتی له ئایینداریی خویاندا ئازادبن^۱.

جوله که کان له سه رده می ده ولته ی سه فه وییدا ژماره یان که م بوو، پیچه وانیه ته وای که مینه کانی تر، هه میشه له نیو خویاندا له دووبه ره کیدا بوون، له یه کیک له یاده وه ربیه نه وروپیه کاندات هاتوه: "له بیست و یه کی مانگی نۆفه مبه ر (ته شرینی دووه م) ۱۶۱۹ز له نه سفه هاندا له نیو جوله که کانداتاکۆکییه ک رویداو شکایه تیان برده لای شا عه باس و یه کتریان تۆمه تبار کرد، له نیو نه و تۆمه تبار کردنه دا سی یان چوار سه رکرده ی ئایینیان به سیحر و نه نجامدانی تاوانی گه وره تۆمه تبار کرد، دوی دادگاییکردن فه رمانی کوشتنیان درا، نه ویش به خستنیانه به رده م نه و سه گه دپانه ی که تاییه ت کرابوون بۆ کوشتنی تاوانباران و نه وانیه ی حوکی له سیداره دانیان هه بوو، سی له و که سانه بوونه موسلمان و دانه یه کیان که ناوی (عبا) بوو موسلمان بوونی ره تکرده وه نه و

^۱ - زندکی شاه عباس اول، ج ۳، ص ۷۹.

له سیداره درا، سه گه دپه کان په لاماریان داو لاشه یان پارچه پارچه کرد".

بویه مامه له و ریږه وی سولتانه سه فیه ویه کان له گه ل جوله که دا هاوشیوه وی مامه له وی فرمانپه وایانی نه وروپا بووه له گه ل جوله که دا، نه گه رچی که مینه بوون، به لام له لایه ن سولتانه کان و ته وای گه لی نیرانه وه بیزراو بوونه که نیسلام له و ولاته دا نایینی هره زورینه ی نه و ولاته بووه، هه لویستی توندی نیسلام به رانبر جوله که زور روونه^۱، بویه بۆ رازیکردنی ته وای موسلمانان ده بوو سولتانه کانیش زبر مامه له وی جوله که کانیا ن بکردبایه .

شورپه نایینییه کانی سهرده می سه فیه ویه ت

له و ماوه یه دا به هوی ژینگه ی جوشوخرؤشی نایینییه وه، هه ندی بانگه واز و شورپی نایینی ده رکه وت، که ته نیا له ده ره وه ی شیهه نه بوو، به لک هه ندی گروپی شیهه ش راپه رین و فرمانپه وا

^۱ - هم قسه به راست نییه، به لکو نیسلام لیږورده بیانه مامه له وی شوینکه وته کانی نه ملی کیتابی کردووه له قورئانیشدا نه وه زور به جوانی دهرده که وی، نه وه ی له سهره تا نیسلامدا له نیتوان موسلمانان و جوله که له مده نه دا رویداده به هوی خیانه تی جوله که کانه وه بووه، له کانی خوشیدا ناشته وایان دهرخستووه له کانی تنگانه ی موسلماناندا هاوده ستنی بیباوه پانی قوره یشیان کردووه بۆ له ریشه هینانی نیسلام، جگه شه پخوازه کانیا ن دهنای به کسه تریان نه گپراوه، بوونیا ن له ولاتی موسلماناندا بۆ نه وه شایه تی دهنات، نه وه ی سه فیه ویه کان به رانبر به وانیان کردبی ته نیا بۆ سرنچراکیشانی مه سیحیه کان برووه نه ریتی مه سیحی و ده سه لاتدارانی نه وروپایان دووباره کردووه ته وه په یوه ندی به نیسلامه وه نییه - وه رگنې.

سه‌فه‌وییه‌کانیش به‌رانبر‌ئو بانگه‌وازانه‌ زۆر تووند مامه‌له‌یان ده‌کرد، به‌تاییه‌ت‌ ئه‌گه‌ر بانگه‌شه‌ی گه‌یشتنه‌ ده‌سه‌لاتی سیاسی بووایه‌.

له‌نمونه‌ی ئه‌و هه‌والانه‌، ده‌رکه‌وتنی پیاویک‌ بوو به‌ناوی سه‌ید موحه‌مه‌ده‌وه‌ له‌(گه‌یلان) و بانگه‌شه‌ی کرد که مه‌دی چاوه‌پوانکراوه‌(الإمام المنتظر)، دوا‌ی ئه‌وه‌ی سه‌رکه‌وتوو‌ بوو ژماره‌یه‌کی زۆری موری‌ ده‌ده‌وری خۆی کۆیکاته‌وه‌، بانگه‌وازی کرد که مه‌دی چاوه‌پوانکراوه‌و زۆریه‌ی خه‌لکی گه‌یلان له‌ده‌وری کۆبوونه‌وه‌و شا‌عه‌باس له‌زۆربوونی هه‌یزو توانای ترسی لی‌ نیشته‌ و پیداکر‌بوو به‌فیتک‌ له‌نتوی ببات، سه‌ره‌تا ده‌ریخست ئاماده‌یه‌ بیه‌ته‌ شوینکه‌وته‌ی، پاشان داوا‌ی لیک‌کرد بیته‌ بۆلای تاوه‌کو بیرو رینماییه‌کانی بزانی و ئینجا باوه‌پی پی‌ ده‌هینیت، که هاته‌ به‌رده‌م سولتان، سولتان‌ فه‌رمانی ده‌ستگیرکردنی دا بۆ خۆی و هاو‌پیکانی و له‌سه‌ر ئه‌و بانگه‌وازه‌ بی‌ بنه‌مایه‌ی کوشتی^۱.

نمونه‌یه‌کی تر، میرنشینی(المشعشعیه) بوو له‌خۆراسان، بنه‌ماله‌یه‌کی شیعه‌ی تووند‌په‌و فه‌رمان‌په‌وا‌ییان ده‌کردو یه‌کێک له‌سولتانه‌کانی به‌ناوی سولتان‌ فه‌یازی موشه‌عه‌شه‌عییه‌وه‌ دژ به‌سه‌فه‌وییه‌کان را‌په‌ری بوو، سولتان‌ ئیسماعیلی یه‌که‌م

^۱ - زندکای شاه عباس، ج ۳، ص ۹۱۷ - ۹۱۸.

له سال ۱۵۱۰ز/ ۹۱۴ز بۆی رۆیشت و به سهریدا زالبوو، دهسهلاتی ئه
میرنیشینهش بۆ سهفه و ییه کان سه قامگیر بوو^۱.

ههروهها شۆرش گه لیکی دیکه ی نایینی روویاندا، گرنگترینیان
شۆرشى ئیزیدییه کان بوو (نایینیکی کۆنه و ئیستا له باکووری
عیراقدان) دژ به سولتانی سهفهوی له سه ره تای دروستبوونی
سهفه و ییه تدا، به سه رکردایه تی پیاویک به ناوی (شیر صارم)، سولتان
ئیسماعیل بۆی به پیکه وت بۆ ناوچه ی "سورلوك" و ژماره یه ك
له هه لگه پراوانی كوشت و به سه ریاندا زالبوو، کارویار بۆ سولتانی
سهفه و یی سه قامگیر بوو^۲، بزوتنه وه ی نقوتیهه کانیش نمونه یه کی
دیکه ی ئه و بانگه وازو شۆرشانه بوو که له کۆتاییدا شکستیانه یناو
له به شی مامه له کردن له تهك گرووپه سۆفیهه کان قسه مان له باره وه
کرد.

۱

^۱ - دین و سیاست در دوره صفوی، ص ۸۷ - ۸۹.

^۲ - دین و سیاست در دوره صفوی، ص ۸۴ - ۸۷.

دېمەنى سۆڧىگەرى و فەلسەفى
لەسەردەمى سەفەويدا

د. حەيدەي عبدولمەناف ئەلبەياتى

؛

دیمه‌نی سوؤفیکهری و فهلسه‌فیی له‌سه‌رده‌می سه‌فه‌ویدا

"د. حه‌یده‌ی عه‌بدولمه‌ناف نه‌لبه‌یاتی"

که‌شای فهلسه‌فی و سوؤفیکه‌رانه، به‌یه‌کێک له‌هواله‌ته
سه‌ره‌گییه‌کانی سه‌رده‌می سه‌فه‌وییه‌ت داده‌نری (١٥٠١-١٧٢٥) ن که
نه‌سه‌فه‌هانی شارو پایته‌ختی سه‌فه‌وییه‌کان رێنسانسیکی زانستی
که‌وره‌و چالاکییه‌کی رۆشنیبری بی وینه‌ی به‌خۆوه‌ بینی، نه‌و
چالاکییه‌ش ته‌نیا به‌سه‌ر شاری نه‌سه‌فه‌هاند کورت نه‌هاته‌وه، به‌لکو
تیپه‌پی بۆ شارگه‌لیکی دیکه‌ی ئێران نمونه‌ی شیرازو قه‌زوین و
ته‌هریزو کاشان، له‌و سه‌رده‌مه‌دا ژماره‌یه‌کی زۆری فه‌یله‌سوف و
عاریف و شه‌رع‌ناس و فه‌رمووده‌ناس ده‌رکه‌وتن، سه‌ریاری مه‌ندی

* - لێکۆڵ و نووسه‌ری عێرائی، هه‌م‌مه‌ستا له‌قورئایخانه‌ مابینه‌یه‌کانی شیععه‌دا.

مەزھەبى سۆڧىگەرىيى و خانەقاكانيان^۱، ئىمەش لەم لىكۆلىنەو ەيەدا
مەولاً دەدەبىن روالەتى فەلسەفى و سۆڧىيانەى سەردەمى
سەفەويەت بخەينەپوو بەدىارىكراوى.

ئىران بەيەكك لەپەناگا بنەپرەتییەكانى دەرکەوتنى قوتابخانە
سۆڧىگەرىيەكان و بلاڧوبونەو ەيان دادەنریت لەولالتانى دىكەى
ئىسلامیدا، باگراوندى ئايىنى ئىران لەپیش ئىسلام و ەولئى
دەرچوون لەبەرتهسكى دەقە ئايىنىيەكان، ەۆى ئەو ەمان بۆ
رووندەكەنەو ە كە بۆچى بەدەمەو ەچوونىكى گەرە ەبوو ە بۆ ئەو
قوتابخانە لەئىراندا.

ئازاوە و ئانارامییە سیاسییەكان و داگیرکردنى ئىران لەلایەن
نەتەو ەكانى دەورووبەرەو ە، ەۆکار بوو لەبلاڧوبونەو ەى سۆڧىگەرىيى
لەو ولاتەدا، بەتایبەت دواى داگیرکاری مەغۆل لەنیو ەى سەدەى
سیانزەى زایىن، ئىرانییەكان لەو مەزھەبانەدا چارەسەرى
ئارامبەخشیان بۆ ئازارو مەینەتیيەكانیان دەدۆزیو ەو لەمەینەتیيان
كەم دەبوویو ە، بۆیە خانەقا سۆڧییەكان لە ەموو شوێنیکدا

^۱ - خانەقا: شوێنى خەلڤەنگرتن و پەرستشى سۆڧییەكانەو كارە ئايىنىيەكانى خۇيانى تبادا ئەجام
دەدەن لەسەماو كوێگرتن و شتانی تر.

بلاوده بوونه وهو به شوینکه وته و موریده کان نه آلهی زیکره کان پر ده بوونه وه^۱.

تەریقە تە سۆفییە کان

بنه مالهی سهفه و بییه خاوهن گسرن گترین مه لبه نده سۆفیگه رییه کان ی باکووری رۆژناوای ئیتران بوو، له و په پری ولاتی هاوسێوه شوینکه وتهی هه بوو، له وانهش نه و ناوچانهی له ژێر ده سه لاتی ده ولتهی عوسمانیشدا بوون، به لام تەریقەتی سهفه و بییه ت که تەریقەتێک بوو بۆ پالافته کردنی ده روونه کان گۆپ بۆ قه واره یه کی سیاسی بۆ گه یشتنه ده سه لات و پارێزگار یکردنی.

سهفه و بییه کان به پشت به ستن به هیزی شوینکه وتهی خانه قای سهفه و بییه ت که به قزلباشه کان ناسراو بوون، توانیان ده ولته ته که یان دابه زرێتن^۲، سهفه و بییه کان ناوبانگی پیروزی باوک و باپیرانی خۆیان یان به کاربرد بۆ گه یشتنه ده سه لات، پیروزی ساداتی خانه قای سهفه وی، هه روه ک بنه ماله ی سهفه و بییه ت له پیش دامه زانندنی ده ولته ته که یان له مه زه به ی سووننییه وه بوونه شیعه، نه وهش له بهر نامانج گه لێکی سیاسی بوو، به نامانجی ده ستخسپتنی پشتگیری و

^۱ - عبد الصمدی، محمود، سیری در تصوف و عرفان ایران، ص ۵۶ - ۵۷.

^۲ - قزلباش وشه یه کی تورکییه، له دوو وشه ی لیکدراو پێکهاتوه، واتا: سه ر سووره کان، چونکه میزه ری سووریان به سه ره وه ده به ست و دوانزه پتچی هه بوو، وه ک ناماژه یه ک بۆ دوانزه ئیعامه که.

پالپشتی شوینکه و ته ی مه زه به که که ماوه یه کی زور له ناوچه
جیاوازه کانی ئیراندا به دمه وه چوونیکی به رفراوانی بۆ هه بوو.
قزلباشه کان دوا ی دامه زرانندی ده وله تی سه فه ویه، بالاترین
پۆستی ده وله تی نوپیان وه رگرت، ته وژمی فه رمانپه وا ته وژمیکی
سۆفییانه ی پپ بوو به بیرى شیعه ی تووندپه و، قزلباشه کان به چاوی
خواویه تیه وه ده یانپوانیه شای سه فه وى، به تایهت شا ئیسماعیل
و به ده رکه وتنیکی خواپیانده یان ده بینى و به پیگه ی ویلایهت و نیگا و
نۆزیک بیروباوه پری دیکه ی حلوی و ئیتیحادو گیانگۆرکی (التناسخ)^۱ و
نازناوی (راهبرى کامل) و (سۆفی مه زن) یان پى دابوو، به وپییه ی
شیخی ته ریه ته ی سه فه ویه، له خۆشه ویستى راهبه ردا رۆچوو بوون و
توابوونه وه دیارده ی کرپنۆش بۆ بردنى ده رکه وت و خاکی
به رده ستى ماچه کرا^۲ نه وه بوو که شه رعناسه شیعه کانی له سه ر
تووپبوون.

بوونی سۆفیگه ریی نه و سه رده مه ته نیا له سه ر شوینکه و ته کانی
ته ریه ته ی سه فه ویه کورت نه هاتبوویه وه، به لکو ته ریه ت گه لیکی
تریش هه بوون ناماده ییه کی چالاکیان هه بوو له کۆمه لگه ی ئیراندا،
مامه له ی ده سه لات له گه ل نه و ته ریه تانه بۆ هه ندیکی پشتگیری و

^۱ - زین کوب، عبدالحسین، دنباله جستجودر تصوف ایران، ص ۲۲۷، ههروهه ها بهوانه: سیوری، راجر،

ایران عصر صفویه، ص ۲۰-۲۱.

^۲ - تمیم داری، احمد، عرفان و ادب در عصر صفوی، ج ۱، ص ۶۲.

هەندیکى تری دوورخستنهوه و راوه دوونان و تا ئاستى له نێو بردنیش بوو، گرنگترین تهریقته سۆفیه کانی ئەو کاته ئەمانه بوون:

تهریقتهى (نیعمت اللهی): شوێنکه وته کانی شیخ نیعمه توالله ئەلوه لیبی بوون (ک ١٤٣١ ز)، شیخه کانی ئەم تهریقته به پۆسته کانی دهوله تهوه په یوه ست بوون و پێگه یه کى گه وریان هه بوو له کۆشکى سه فیه ویداو میر عه بدولباقى ئەلیه زدی شیخى تهریقته که له رۆژگاره ی شا نیسماعیلدا گه یشتبووه پۆستى بالا، به لام له شه پى چال دێرندا کۆژاو له دواى خۆى شا نیعمه توالله ی دووه مى کۆپى حکومه تى شارى یه زدی گرت هه ست و په یوه ندى ژنورنخوا زیشی له گه ل بنه ماله ی سه فیه ویه تدا هه بوو، به وهش بۆ ئەو تهریقته له بار بوویه وه له ده وڵه ت نزیک بێته وه تا وه کو بووه یه کێک له لقه کانی سه فیه ویه ت و به هۆى مه یلى شیخه کانی بۆ ده سه لات، تهریقته که سروسشتى روحی و مه عنه و بیانه ی خۆى له ده ست داو بووه هۆى کۆستیکى گه وریه، چونکه هه ندی که سایه تى تهریقته که له نێو برا کاتیک شا سه فیه دین به هۆى گومانی خراپى به رانه ریان هه ندی میرى ده وڵه تى سه فیه ویه تى گوشت و ئەشکه نجه ی هه ندیکى تری دا.

٦

^١ - سه رچاوه ی پێشور، ٦٥٧ - ٦٧.

تەریقەتى نوربەخشى: شوئىنكەوتەى موخەممەدى كوپى عبداللە
 بوو خاوەن نازناوى (نور بەخش) (ك ١٤٦٥ز)، ئەمیش تەریقەتییكى تر
 بوو كە توانى دۆستایەتیی بنەمالەى فەرمانپەرەوا دەستبخت و
 بەهەولەكانى شەمسەدىن لاھىجىي لە شیرازدا زۆر بەرفراوان بێتتەو،
 ھەرەك قازىي ئەسەدو اللە ئەلقەھبانیي لەسەردەمى لوتكەى
 دەسەلاتى سەفەویيەتدا توانى بانگەوازەكە بگەيەنیتتە كاشان،
 ھەرەھا بنەمالەى نوربەخشییەكان دەسەلاتییكى گەورەیان لەشارى
 رەى بەدەستخست، بەھۆى گرنگى پیدان و ریزگرتنى شا ئىسماعیل
 بۆیان.^١

تەریقەتى زەھەبى (ئالتوونى): شوئىنكەوتەى (میر شەمسەدىن
 عبداللە برزى ئابادى) بوون، ئاناستىك زیندوو كراوەتەو، قوتبەدىن
 شیرازی لەپەرژگارى شا حوسەینی كۆتا پادشای سەفەویيەكان
 شوئىنكەوتەو موریدى ھەبوو لەشیرازدا.^٢

تەریقەتى سۆفیگەریي دیکە ھەبوو لەماوەى سەردەمى سەفەویدا
 سەرکەوتوو نەبوون، بۆ نمونە شا تەھماسەب چاودیریي
 شوئىنكەوتەكانى تەریقەتى نوقتەوہیي دەکرد كە ھەلگری بیري
 توندپەرەوى و گومپایی بوون و تەنگى پێیان ھەلدەچنى، بەلام
 نەیتوانى لەنیویان ببات^٣، تاوھكو شا عەباسى یەكەم ھات و یوسف

^١ - ھەمان سەرچاوە، ٦٩٧، ٧١.

^٢ - زین كۆب، عبد الحسین، ارزش میراث صوفیه، ص ٩٨.

^٣ - نەمى داری، أحمد، عرفان و ادب در عصر صفوي، ج ١، ص ٧٤.

تورکش دوزی یه کیک له قوتبه کانی ته ریفه تی کوشت و فره مانی دا به کوشتنی هه موو شوینکه وته کانی ته ریفه تی نوقته وه یهی له قه زوین و نه سفه هان و ساوه و کاشان و شیراز هه موویانی له نئوبرد^۱.

رهوتی سۆفیگه ریی لای شه رعناسان

رهوت و مهیلی سۆفیگه ریی له نئو کۆمهلی له شه رعناسانی شیعهش بهربلاو بوو، له وانه:

ئهلبه هائی ئه لعامیلی: (ک ۱۶۲۲ن) هه ستیکی سۆفیانه و عاریفانهی ناسکی هه بووه، له کتێبه کهیدا (الکشکول) بابه تی زۆر ههیه له باره ی ته صوف و عیرفانه وه توانیویتی ریزی ته واوی ته ریفه ته سۆفییه کان ده ستبخت و بیته جیی گرنگی پیدانی هه موویان و هه موو ته ریفه ت و گرووپه کان به هی خۆیانی بزانی، وه ک ته ریفه تی نۆربه خشیی که به ئینتیمابوونی بۆ ئه و ته ریفه ته تۆمه تبار کراوه^۲.

^۱ - عبد الصمدی، محمود، سیری در تصوف و عرفان ایران، ص ۸۱ - ۸۲.

^۲ - ئهلبه هائی، شه رعناسیکی شیعه ی بنه چه عه ره بی زانایانی شیعه بوو، کۆچکه رانی جه به ل عامیل بۆ نێزان، له باره هه مه جۆره کانی زانسته ئیسلامیه کان و ئه وانی تر دا به تاییه ت زانستی ته لارسازی زانا بوو، گه وهره یی بۆ ئه و ده گه رێته وه له نوێکردنه وه ی شاری ئه سفه هان و دروستکردنی مزگه وت و کۆشک و ماخچه کانی ئه و شاره و ئاوه دانکردنه و بیان.

^۳ - نعیم داری، احمد، عرفان و ادب در عصر صفوی، ج ۲، ص ۶۷۹.

موحه مەد تەقىي ئەلمە جلیسی: (ک ۱۶۵۹ن)، لەسەر دەستی
 شیخ ئەلبەھائی خویندبووی و مەیلی ھەبوو بۆ زوھد(دوئیا
 بەکە مگرتن) و لەخۆگرتنەو ھە بەرگ و خۆراک، باس دەکرێ کە
 ھەندێ سرووتی سۆفییانە ی کردوو ھە چلەیی و ھەندێ سۆفیش
 بەیەکیک لەخۆیان دانەنین، ھەر ھەک باوھ پێ ھەبوو بەکەشف و
 بینین و کەرەمات کە دەکرێ بەیەکیک لەگرتن تاییە تەندییەکانی
 بیری سۆفی و عیرفانیی دابنرێت.

موحه مەد باقی ئەلمە جلیسی: (ک ۱۶۹۹ن) کوپی ئەلمە جلیسییە
 کە لەپێشەو ھە باسما کرد، لەدوژمنە سەرسەختەکانی سۆفیگەری
 بوو و بەتوندیی رەتیکردوو تەو ھاوکی سۆفی بووی و بوونی
 دیاردەیی تەسەوفا لای ھاوکی، گێراو تەو بۆ پابەندبوونی
 بەگێرانەو ھەکانی ئەھلی بەیت: دوئیا بەکە مگرتن و وەرە و
 جیھادکردنی دەروون.

ئەلمە جلیسی پاساوی تیکەڵیکردنی ھاوکی لەگەڵ سۆفیەکاندا
 ھەو ھێناو تەو کە ویستوویەتی رێگە ی راستیان پیشان بدات، کە
 بینوویتی ھەندیکیان شیاوی ھیدایەت نیین خۆی لێیان بەدوور
 گرتوو، تەنانەت بەبێباوھ پێانی زانیوو.

لەپراستیدا زۆربە ی خەڵک بەھۆی ھیزی تەوژمی دژە سۆفیانەو
 باوھ پێان بەئەلمە جلیسی ھاوکی نەبوو تەو کە ئەلمە جلیسی کوپی

هات و باوکی له تۆمەتی سۆفیویون دوورخستەو، ئینجا خەڵک
متمانەیان پیکردو کتیبەکانیان دەخویندەو^۱.

مەلا موحسین ئەلفەیض ئەلکاشانی: (ک ۱۶۷۸ن)، لەو زانیانە بوو
کە مشتومڕی زۆری هەبوو لەسەر دەمی سەفەویدا، جارێک لەدیمەنی
هەوالگێڕەرەو دا دەردەکەوت و جارێک لەدیمەنی خواپەرست و
جارێکی تریش وەک سۆفییهکی دۆنیانەویست، جارێکی تریش وەک
فەیلەسوفیکی قوولبوو تواناو لێهاتوویی خۆی دەردەخست،
لەپاستیدا ئەلفەيض بەهەموو ئەو قوتابخانە کارێگەر بوو، هەولیدا
پێکەو کۆیان بکاتەو، نەیتوانی ئەو کۆلتورە فەلسەفییە عێرفانییە
لەبیربات کە لە مامۆستاکیەو مەلا سەردای باوکی
خێزانییەو (ک ۱۶۴۰ن) وەرگرت، نەشیتوانی گێڕانەو و باسەکانیش
رەتباتەر، بەتایبەت کە خویندکاری ماجدی کوپی هاشمی
بەحرانی بوو کە بیرێکی هەوالگێڕانەوی هەلگرتبوو، کە بەهۆیەو
هەندێک لێی تووڕە بوون، ئەو هەولەیان بەکۆکردنەوی نەگونجاو و
هاوجنس نەبوو کەن دادەنا.

رەخنەى زۆرى كەسێتیى ئەلفەيضى كاشانیى، كراوە، نەك لەبەر
مەیلە هەوالسازیبەکانی کە لە کتیبەکیدان (الوایی) دەردەکەوی کە بوو
چاقی لێکۆلینەوی مارەبەك، بەلکو لەبەر مەیلە سۆفیگەرییەکی

^۱ - جعفریان، رسول، صفویه در عصره دین و فرهنگ سیاست، ج ۲، ص ۵۲۹-۵۳۳.

ره‌خنه‌ی لیّ ده‌گیری و پشته‌ی به‌ستووه‌ته هه‌ندی بۆچوونی نیین
 عه‌ره‌بی^۱ و غه‌زالی، کاشانی هه‌ستاو به‌پوخته‌کردنی کتییی (إحياء
 علوم الدین) ی غه‌زالی و شیوه‌یه‌کی شیعه‌ییانه‌ی پی داوه‌و ناوی
 لیئاوه (المحجة البيضاء في تهذيب الإحياء).

له‌و زانایانه‌ی هیرشی توندی کردووه‌ته سه‌ر ئه‌لفه‌یض، عه‌لیی
 کوپی موحه‌مه‌د ئه‌لشه‌هیدییه (ک ۱۶۹۱ن) کوپه‌زای شه‌هیدی
 دووه‌م (الشهید الثاني)^۲، به‌لام سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش، وه‌ها ده‌رده‌که‌وی
 که بیری ئه‌لفه‌یض هه‌ندی په‌ره‌یسه‌ندوووه‌و مه‌یله سۆفیگه‌ریی و
 باتنییه‌که‌ی له‌ده‌یه سه‌ره‌تاکانی ته‌مه‌نی ده‌رکه‌وتوووه، به‌لام
 له‌دواتردا مه‌یلی پێچه‌وانه‌ی سۆفیگه‌رییتی لیّ ده‌رکه‌وتوووه،
 په‌شیمان بووه له‌و کتیبانه‌ی که خۆی نووسیویتی و مه‌یلی
 سۆفیگه‌رییانه‌ی تێدایه، به‌لام له‌بیره دروست و بونیاتنراوه‌کانی
 کۆنی ده‌ستبه‌رداری نه‌کردوووه باکگراوندی بیری به‌سه‌ر بیروکه‌ی
 دواتریدا به‌زال ماوه‌ته‌وه.

شیاوای باسکردنه که ئه‌لمه‌جلیسی دووه‌م، خاوه‌ن بیری دژ
 به‌ته‌صه‌وف، ئه‌لفه‌یضی به‌یه‌کێک له‌و زانایانه داناووه که

^۱ - نووسه‌ر نیین عه‌ره‌بیی به‌نیین ئه‌لمه‌ره‌بیی ناویردوووه، راستیه‌که‌ی نیین عه‌ره‌بییه که ده‌کاته
 موحه‌دین نیین عه‌ره‌بی که قسه‌و باسی زۆری له‌دژ هه‌یه لای زانا پایه‌یزه‌کانی ئه‌هلی سووننه‌و
 بیروباوه‌پی یی که لکی مه‌بووه، جیاوازه له‌نیین ئه‌لمه‌ره‌بیی که قازی نه‌بو به‌کر نیین ئه‌لمه‌ره‌بییه،
 ئێمه‌ش وه‌ک خۆی به‌نیین ئه‌لمه‌ره‌بیی هێشتوو مانه‌ته‌وه و به‌م تێبینیه‌شمان بابه‌ته‌که‌مان
 روونکردوووه ته‌وه - وه‌رگێت.

^۲ - المهاجر، جعفر، الهجرة العاملة إلى إيران في العهد الصفوي، ص ۲۱۰.

مۆلەت(ئىجازە)يان پى داۋە ۋەسفى كىردۈۋە بە(مەۋلاى پاىەبەرز
زانائى عارىفى رەبانىي گەۋرەمان موحەممەد موحسەن ئەلكاشانى)^۱.

بەرھەلستىكىردنى تەسەۋف

با بگەپىننەۋە بەشىۋەيەكى گىشتى لىبارەى تەسەۋفەۋە
بدۈپىن، بىگومان سەردەمى سەرەتائى سەفەۋىيەت، سەردەمىكى پىر
بەپۇحى سۆفىگەرى بىو كە سەفەۋىيەكان لەكاتى بوونىاتنانى
دەۋلەتەكەياندا پىشتيان پى بەست، سەفەۋىيە قىزلباشەكان تەۋاۋى
سەنتەرەكانى ھىزى ئەۋولاتەيان داگىر كىرد، بەۋپىيەى خاۋەن
گەۋرەمى بوون لەۋ دەۋلەتەداۋ لەسەر شانى ئەۋان ئەۋ دەۋلەتە
دروست بوۋە، جا بەۋ ئىعتىبارە بوۋ ھەۋلىان دەدا بەھەر شىۋازىك
بىت گەۋرەترىن پارەۋ دەسكەۋتى سىياسى ۋ كۆمەلەيەتى
دەستىبخەن، تاگەيشە ھەلەيسانى ناكۆكىي نىۋان خۇيان، ۋەھا
دەردەكەۋى كە دەسەلاتدار بوون ئەۋپەپى ئارەزۋويان بوۋى، بۆيە
كارىان گەۋرە بوۋىۋە تاۋەكو بەۋە گەيشت دژ بەسولتائى سەفەۋىي
ھەلگەپىننەۋە كە نازناۋى رابەپى كاملى لايان ھەبوۋ.

لەسەردەمى شا تەھماسىبى يەكەمدا(۱۵۷۶ز) يەكەك
لەمىرەكانى ھۆزى(تكلو) ھەلگەپانەۋەيەكى ئەنجام دا، پاشان پەناى
بردەبەر سولتائى عوسمانى، سولتائى عوسمانىش ھانى دەدا بۆ

^۱ - المجلسي، محمد باقر، بحار الأنوار، ج ۱۰۷، ص ۱۲۴.

په لاماردانی سه‌فه‌وییه‌کان، دواى ماوه‌یه‌کى کورت مېرى
 هوږى(شامو) هه‌ستا ژه‌هرخواردى شا بکات، به‌لام هه‌وله‌کەى
 شکستیه‌یناو ناکوکى نېوان قزلباشه‌کان به‌وه گه‌یشت شیخ زاده
 حه‌یده‌ر میرزای کوږو جېنشینی شا ته‌هماسب بکوږى، نه‌وه‌ش
 وه‌های کرد پادشا سه‌فه‌وییه‌کان له‌دږیان بووه‌ستنه‌وه^۱، شا
 ته‌هماسب هه‌ولئ ته‌مبیکردنیانى دا، به‌لام نه‌یتوانى، تاوه‌کو شا
 عه‌باسى به‌که‌م هات و هیزکى نوئى بوونیا‌ت‌نا به‌ناوى(شاه
 سون)واتا(خوشه‌ویستانی شا)و به‌وه توانى سنوورى قزلباشه‌کان
 رابگرئ^۲.

هه‌لسوکه‌وتى قزلباشه‌کان بووه هوږى گوږپنى سیاسه‌تى
 پادشایانى سه‌فه‌وییه‌ت به‌رانبه‌ریان. سه‌فه‌وییه‌کان ده‌ستیان کرده
 گه‌ران به‌دواى نه‌و شه‌رعناسانه‌ى دږ به‌ته‌صه‌وف بوون تاوه‌کو
 جل‌ه‌وى ته‌واوى دامه‌زراوه‌ ثابینیه‌کان وه‌ربگرن، شا ته‌هماسب
 له‌لوبنانه‌وه شه‌رعناسانى بانگه‌یشت کرد، به‌تایبه‌ت له‌(جه‌بل
 عامیل)، شه‌رعناسه‌ لوبنانیه‌کانیش توانیان بزووتنه‌وه‌ى فیکرى
 له‌ئیراندا دابرېژن، نه‌وه‌ش به‌پئى نه‌و پټ‌وه‌ره فیه‌قیه‌یان‌ه‌ى دږ
 به‌ته‌صه‌وف بوو، له‌پراستیشدا له‌نټو زانایاندا دوو ته‌وژمى دږ
 به‌ته‌صه‌وف ده‌رکه‌وتن:

^۱ - زرین کوب، عبد الحسین، دنباله جستجو در تصوف ایران، ص ۲۳۱.

^۲ - ذکاتى قراکزلو، على رضا، جنبش نقطویه، ص ۱۰۹.

یه کهم: جیاکردنه وهی نیوان ته صوف و عرفان: مه لا
 صه درا (ك ١٦٤ن) یه كێك بوو له كه سه سه ره كیه كانی ئه م ئاراسته یه،
 كتیبه به ناویانگه كه شی نووسی (كسر أصرام الجاهلیة - شكاندنی
 بته كانی نه فامیی) و تیایدا هێرشی کرده سر ته صوفی بازارپانه ی
 تیکه ل به بیدعه و شتی دژ به ئاین به پیتی ده برپینی خۆی،
 ئه لئ: "کۆمه لێکم بینوووه له کوێرو نه فام و سه رشوڤ بانگه شه ی
 زانستی مه عریفه و بینینی حه قی یه که میان کردوو، هه روه ها
 گه یشتنه مه قامات و خوای په رستراو و بینینی شته نه بینراوه کان و
 به بینینی سه رمه دیانه سه رکه وتوو بوونه و فه ناو مانه وه یان
 ده ستخستوو، سویندبێ جگه ناو ده نا له واتای هیچ شتیکی ئه و
 بواران ه یان نه زانیوووه"^١.

مه لا صه درا هۆی هێرشکردنی بۆ سه ر ئه و که سانه، گێڤاوه ته وه
 بۆ نه شاره زاییان به مه عاریف و پابه ند نه بوون به ئامۆزگارییه کانی
 نایینه وه^٢، له کۆتایی کتیبه کهیدا، له باره ی ئامانجی له نووسینی ئه و
 کتیبه ره ئه لئ: "وریاکردنه وه ی ئه و که سه یه که زه وقی جوان و
 دلێکی ساغی هه یه له سه ر خراپه ی زه مان و لادانی پێدۆیه ی خه لک
 له هه لسه رکه وتی جوان بۆ گه یشتنه رێگه ی زانست و عرفان"^٣،

^١ - صدر الدین شیرازی، محمد بن إبراهیم، کسر أصرام الجاهلیة، ص ٦- ٧.

^٢ - مه مان سه رچاره، لا، ٥.

^٣ - مه مان سه رچاره، لا، ٢٦٧.

به‌وش مه‌لا صه‌درا جياوازیی کردووه له‌نیوان ته‌صه‌وف و عیرفان،
 هی‌رشی کردووه‌ته سه‌ر ته‌صه‌وف و به‌شتیکی خراپی زانیووه و
 له‌ته‌واوی کتیبه‌کانیشدا به‌رگری له‌عیرفان کردووه، به‌تایبه‌ت
 له‌کتیبه‌که‌یدا (الأسفار الأربعة - چوار سیفره‌که) و به‌شتیکی باشی
 داناوه، خویندکاره‌کانیشی به‌همان ئه‌م ریگه‌یه‌دا رویشتون و
 ته‌صه‌وف بووه‌ته هه‌لسوکه‌وتی خراپ، عیرفانیش بووه‌ته هاوواتای
 هه‌لسوکه‌وتی راست، ناویشانی ته‌صه‌وفیش بووه‌ته کاریکی قیژه‌ون
 و ناشیرین.

بووه‌م: ره‌تکردنه‌وه‌ی ره‌هایانه‌ی ته‌صه‌وف و عیرفان:
 له‌ئه‌نجامی زیاتریوونی هی‌زی شه‌رعناسان و بلابوونه‌وه‌ی ره‌وتی
 هه‌والگێڤه‌ره‌وان (الإخباری)، ئه‌م ره‌وته ده‌رکه‌وت.
 ئه‌م ره‌وته جياوازیی نه‌کرد له‌نیوان ته‌صه‌وف و عیرفاندا، واته‌
 له‌نیوان هه‌لسوکه‌وتی راست و هه‌له‌، ئه‌مه‌ش وه‌های کرد
 ره‌تکردنه‌وه‌ی ته‌صه‌وف عیرفانیش بگرتیه‌وه‌و عیرفان و عاریفانیش
 سه‌رزه‌نشست ده‌کران و وریایی ده‌درا که ریگه‌ی ئه‌وان نه‌گرنه‌به‌ر،
 وه‌ک مه‌لا صه‌دراو ئه‌وانی تر، ئه‌وه‌ش ته‌نیا له‌به‌ر پابه‌ندبوونیان
 به‌عیرفان و به‌رگری کردن له‌عیرفان بوو، تاوه‌کو گه‌یشه‌ ئاستی
 بی‌باوه‌پکردنیان، په‌لاماره‌کان له‌و ئاسته‌دا نه‌وه‌ستانه‌وه‌، به‌ل‌کو
 به‌ه‌وی بوونی هاو‌نزیکیه‌ک له‌نیوان فه‌لسه‌فه‌و عیرفانه‌وه‌، په‌لاماری

فەلسەفەش دەدرا، بەتایبەت دواى ئەوێ مەلاصەدرا هەستا
 بەلێكدانى ئەنجامى لێکۆڵینەوێ فەلسەفیی و عێرفانى تیۆرییەوێ.
 لەئەنجامى ئەو دوو تەرەزە بەهێزەى دژ بەتەصەوف، زۆرێک
 نامەو کتێب بەزمانى عەرەبى و فارسى نووسران، وەك کتێبى (حديقة
 الشیعة) کە دەدرێتەوێ پالێ ئەلمەقدیس ئەلئەردەبیلی،
 نامەى (الفوائد الدینیة) ەى موحەممەد تاهیر ئەلقومى، کتێبى (السهم
 البارقة) ەى عەلى ئەلعامیلی، کتێبى (النفحات الملکوتیة) ەى یوسف
 ئەلبەحرانى، (رساله خیراتیە) ەى ئاغە موحەممەد عەلى،
 کتێبى (السهم المارقة من أغراض الزنادقة في الرد على الصوفیة) ەى
 ئەلمەشەدەى.^۱

کەسانى خاوەن ئەم هەلمەتە لەلایەن دەسلەتەوێ پالێشتییەکی
 گەورە کران، دەسلەت پێگەیەکی گەورەى دایە زانایانى دژ
 بەتەصەوف و هەلمەتى لەنتۆبەرى دەکردەسەر شوێنکەوتەکانى
 هەندێ تەریقەتى سۆفیگەریی، هەرەك بەرانبەر شوێنکەوتەکانى
 تەریقەتى نوێتەوێیەى کردى.

تەصەوف نەیتوانى بەرهنگارى ئەو فشارانە بێتەوێ، بۆیە
 لەبەردەم ئەو پەلامارە تووندانەى دەکرایە سەرى ئێوایەوێ، چونکە
 هەولێ زانایان و دەولەتیش لەدژی کۆبیوونەوێ، تاوەکو سەدەى

^۱ - بجنوردی، دائرة المعارف بزرک اسلامی، ج ۸، ص ۴۸۰.

^۲ - تمیم داری، أحمد، عرفان و ادب در عصر صفوی، ج ۱، ص ۴۹.

حەفدە ھات لە زۆربەى شارەکاندا سۆفییەك نەدەبىنرایەو،
خانەقاكان بوونە شوینەوارو باسى ئەوێ لەبارەو دەکرا کە
رۆژگارییەك ھەبوو پێ بوو بە شوینکەوتەو خواوەن ھێزو دەسەلات
بوونە، ئێین ئەلکەرەلانی (مێژوونووسى سۆفی) باسى لەیەكێك
لەگۆشەى سۆفییەکانى ئەو سەردەمە کردووەو ئەلێ کە نە لەو
شوینەو نە لەھیچ شوینێكى تر دەرویشێكى تیا دا نادۆزێتەو^۱.

لێدانى تووندى تەصەوف لەسەر دەستى موھەممەد باقیر
ئەلمەجلىسى بوو (ک ۱۶۹۹ز) کاتێك لەگۆتاییەکانى سەردەمى
عوسمانیدا بوو شیخی ئىسلام و توانی دەسەلاتى بەرفراوانى خۆى
بەکاربھێنى بۆ نەھىشتنى پاشاوەى تەصەوف لەئێراندا.

ئەو ھۆکارانەى کە بوونە یارمەتیدەرى نەھىشتنى تەصەوف
لەئێراندا، دەکرى بەم شێوەیەى خوارەو پوختیان بکەینەو:

یەكەم: رەوشتى خراپ و ھەلگەرانەوێ قزلباشەكان کە
مەترسییان بۆ سەر دەولەت دروستکردبوو.

دووھەم: زۆربەى سۆفییەكان بەئەحکامەکانى ئىسلامەو پابەند
نەبوون.

سێھەم: تەریقەتى سەفەویيەت ھەولیدا تەصەوف لەبەرژەوھەندى
خۆیدا بەکارببات، بۆیە تەریقەتەکانى ترى لەنیۆبرد.

^۱ - حداد عادل، دانشنامە جهان اسلام، ج ۷، ص ۳۹۰.

چوارهم: ھیزی زاناو شہر عناسانی دژ بہ تہ صہوف^۱.

دیمہ نی فہلسہ فی

لہ سہ ردمی سہ فہ ویہ تدا فہ یلہ سوف گہ لیکی گہ ورہ دہر کہ وتن
و لہ دوا ی ماوہ یہ کی زوری خاموشی و چہ قبہ ستن توانیان کولتووری
فہلسہ فیی زیندووبکہ نہ وہ، دیارترین نہ و فہ یلہ سوفانہش نہ مانہ
بوون:

میرداماد

ناوی: موخہ ممہد باقر میرداماد نہ لحوسیئینی ئسترئابادیی ناسراو
بہ میر دامادہ (ک ۱۶۳۱ ن) و لہ گرنگترین فہ یلہ سوفہ کان دادہ نریئت،
نازناوی (میرداماد) واتا زاوا، باوکی زاوای نہ لکہرکیی شیخی ئیسلام
بووہ، کہرکیی باپیری میرداماد بووہ، باوکی دایکی بووہ، میرداماد
بہ گہ ورہ ترین فہ یلہ سوفہ کانی سہ ردمی خوئی دادہ نری و لہ پیزی
گہ ورہ فہ یلہ سوفانی ئیسلام باسده کری و نازناوی مامؤستای
سیئہ می پی دراوہ، فارابیی مامؤستای دووہ م و نہرستؤش
مامؤستای یہ کم، ہر خودی خوئی ئہمہ ی دووبارہ
کردووہ تہ وہ "ھاوہ شمان لہم فی ربوونہ دا نہ بو نہ صری فارابیہ"^۲،

^۱ - سہرچاوی پیشور، ج ۷، ص ۳۸۹ - ۳۹۰.

^۲ - حسینی کومساری، اسحاق، تاریخ فلسفہ اسلامی، ص ۲۱۵.

به لام له لیستی مامۆستاکانیدا مامۆستایه کی ده رکه و ته ی بواری
فه لسه فه نابینینه وه بگونجی له گه ل ناستی میردامادی خویندکاردا،
ئه مه ش ئین سینامان بیرده خاته وه .

میرداماد به هره گه لێکی دیکه ی ده گمه نی هه بووه و
گه یاندوو یه تیه ناستی گه وره فه یله سوفان^۱.

ئه گه رچی سه ره به رییازی (مه شائی) و سه ره به بیرى ئین سینا
دانراوه، به لام رییازی ئیشراق و بیرى سوهره وه ردیی لئی شاراره
نه بووه، ده گری له کتیه کانی میردامادا جی په نجی فه یله سوفی
ئیشراق ببین^۲، ئه وه شه مه یله عیرفانییه کان ده رده خات که بیرى
ئه و دانایه ی نه خش پی کردووه و له شیعریدا ئیشراق ده رکه و تووه،
فه لسه فه ی میرداماد گیرانه وه شیعه کان دووپات ده کاته وه و
سرووشتیکی شیعه بیانه ی به مه زه به فه لسه فییه که ی داوه، ئه م
شیوازه ش گوازاوه ته وه بۆ مه لا سه درای خویندکاری، خاوه ن
قوتابخانه ی (الحکمة المتعالیه).

میرداماد کتیبی (الرواشح السماویة فی شرح أحادیث الإمامیه) ه ی
نووسیوه ته وه، له و کتیه دا فه رمووده و باسه شیعه ییه کانی
هه لبه ستووه و بیرى فه لسه فی تیکه ل کردووه، به بیرى فه لسه فی
رافه و قسه ی له سهریان کردووه^۳.

^۱ - ابراهیمی دینانی، غلام حسین، ماجرای فکر فلسفی در جهان اسلام، ج ۲، ص ۳۰۲.

^۲ - هه مان سه رچاوه، لا ۳۰۴.

^۳ - ابراهیمی دینانی، غلام حسین، ماجرای فکر فلسفی در جهان اسلام، ج ۲، ص ۲۰۲ - ۲۰۳.

تیۆری روودانی سهرده میانه (الحدوث الدهري) به گرنگترین تیۆری
 فهلسه‌فیه‌ی داماد داده‌نری، که له‌په‌گی ئه‌و تیۆره‌وه هه‌ولێ داوه
 بگاته چاره‌سه‌ری ململانی میژوویی دروستبووی نێوان مۆته‌که‌لیمین
 و فه‌یله‌سوفانه‌وه له‌باره‌ی روودان و دروستبوونی جیهانه‌وه،
 مۆته‌که‌لیمین پێداگرن له‌سه‌ر دروستبوونی زه‌مانه‌وه نه‌گه‌ر
 گریمانه‌ییش بێ زه‌مه‌نێک هه‌بووه ئه‌م جیهانه‌ی تێدا بوونی نه‌بووه،
 به‌لام فه‌یله‌سوفان پێداگرن له‌سه‌ر روودانی خودکارانه‌ی جیهان و
 فه‌یزی ئیلاهی هه‌رگیز دا‌پراو نه‌بووه و زه‌مه‌نێک نه‌بووه جیهانی تێدا
 بوونی نه‌بووی، به‌لکو روودان و دروستبوونی جیهان واتا هه‌موو
 شتی‌ک جگه‌ خوای گه‌وره‌و بوونی له‌خوای گه‌وره‌وه وه‌رگرتوه‌و
 ئه‌وه‌شه‌ ناوده‌برێ به‌روودان و دروستبوونی خودکاری (ذاتی).

میرداماد هه‌ولێ داوه‌ کۆیکاته‌وه له‌نێوان قسه‌ی فه‌یله‌سوفان
 به‌وه‌ی هه‌رگیز فه‌یز نه‌په‌چراوه و له‌نێوان ئه‌وه‌ی مۆته‌که‌لیمین
 و توویانه‌ که جیهان پێشتر واقعیانه‌و روون بوونی نه‌بووه، بۆیه
 تیۆری (الحدوث الدهري) می‌تاوه^۱ که ئه‌لێ هه‌ر ئاستی‌ک له‌ئاسته‌کانی
 جیهان، له‌دۆخیکی تایبته‌ به‌خۆیه‌تی، جیهانی مادده‌ ئه‌که‌وێته
 دۆخی زه‌مه‌نه‌وه، جیهانی ئه‌بستراکی‌ش ئه‌که‌وێته‌ دۆخی
 ده‌هره‌وه (رۆژگار و سهرده‌م)، خوای گه‌وره‌ش له‌دۆخی سه‌رمه‌دیده‌یه.

^۱ - آشتیانی، جلال‌الدین، منتخبانی از آثار حکمای الهی ایران، ج ۱، ص ۲۶.

نه گهر له نړیوان جیهانی مادده و دڅو دهردا به راورد بکهن،
 ده بینین له و دڅه دا جیهانی مادده بوونی نه بووه، و انا له پیش
 جیهانی مادده دهر هه بووه، نه وه یه که پی و توه (الحدوث
 الدهري).

هه ندی فیه له سوفی سهرده می سه فووی هاو به شی نه م
 بوچوونه ی نه بوون، خویندکاره کانی مه لا صه درا ره خنه یان لیگرت
 له نمونه ی لاهیجی و فه یضی کاشانی و موحه ممه دی کوپی عه لی
 ره زای راهه کاری دیارترین کتیبی میرداماد که کتیبی (القبسات) بوو،
 ناغا جه مال خونساریش نامه یه کی نووسی و ره خنه ی گرت
 له بیرۆکه ی (الحدوث الدهري).^۱

میرداماد تیورگه لیکی تری هه یه و به خیرایی ثاماره یان پی
 ده ده یین:

۱- بیه چه ی جوولای کوتایی (القطعیة) له به رانبه ر جوولای
 نیوه ند (التوسطية).

۲- تیگه یشتنی تایبه تی نمونه ی نورانی.

۳- سه لماندنې بنچینه و ره سه نیستی چیه تی.^۲

^۱ - ابراهیمی دینانی، غلام حسین، ماجرای فکر فلسفی در جهان اسلام، ج ۲، ص ۳۰۷-۳۱۲.

^۲ - خامنه ای، محمد، میرداماد، ص ۱۱۶.

هه‌روه‌ها باوه‌پی وه‌ها بوو که ده وته‌که (المقولات العشر) هی
 نه‌رستق نییه، به‌لکو هی که سیکی تره به‌ناوی (ئه‌رخوتس) و
 خویندکاری فیساغۆرس بووه^۱.

له‌گرنگترین خویندکاره‌کانی میرداماد، مه‌لا سه‌درا بوو که
 که‌میکی تر له‌باره‌یه‌وه ده‌دوین، خویندکاری تریشی هه‌بوو که
 گرنگترینیان نه‌مانه بوون: نه‌حه‌دی کوپی زه‌ینولعابدین
 نه‌لعه‌له‌وی (کۆچکردوی نیوان سالانی ۱۶۴۴ و ۱۶۵۰) که هه‌ندی
 کتییی ئالۆزی مامۆستاکی خۆی رافه‌کردوو، هه‌روه‌ه
 کتییی (الشفاء) ی ئه‌بن سینیای رافه‌کردوو و ناوی لێناوه (مفتاح
 الشفاء)، هه‌روه‌ها موحه‌مه‌دی کوپی عه‌لیی ره‌زای کوپی
 ئاغاچانی (آقاچانی) که له‌هه‌زارو دوو سه‌د لاپه‌رده‌دا کتییی (القبسات) ی
 مامۆستاکی رافه‌کردوو، هه‌روه‌ها قوتبه‌دین موحه‌مه‌د نه‌شکوری
 ناسراو به‌ (الخطیب اللاهجوری) (کۆچکردوی دوا ی سالی ۱۶۶۴) که
 کتییی زۆری هه‌یه له‌فهلسه‌فه‌و عه‌قائیدو ته‌فسیر، هه‌روه‌ها مه‌لا
 شه‌مسای گه‌یلانی که بۆ چه‌ند سالێک ئاماده‌ی وانه‌کانی میرداماد
 ده‌بوو، له‌کۆمه‌لێ نامه‌ی فهلسه‌فیدا بیرى مامۆستاکی رافه‌کردوو،
 زۆر ده‌گه‌پاو گه‌شتی ده‌کرد، ته‌واوی ناوچه‌کانی ئێرانی گه‌پاوه
 سه‌رباری عێراق و سووریاو حه‌جاز، سه‌ره‌پای جیاوازیی بۆچوونی
 له‌گه‌ل هه‌وپی ته‌مه‌ن گه‌وره‌تره‌که‌یدا که مه‌لا سه‌درا بوو، مه‌لا

^۱ - ابراهیمی دینانی، غلام حسین، ماجرای فکر فلسفی در جهان اسلام، ج ۲، ص ۳۱۶.

شەمسى بە شوئىنكە وتنى مامۇستا كەي دەيووت چىيەتى بىنە چەو
 بىناغەيە، بەلام مەلا سەدرا دەيووت بوون بىناغەو بىنە چەيە، بەلام ئەم
 بابەتە ھاوپپەيەتتىي نۆوانيانى تىك نەدا، نامەي دۆستايەتى و
 خۆشەويستىيەكى زۆريان لەننۆاندا ھەبوو.^۱

مىرفندرسكى

يەككى تر لەفەيلە سوفانى سەردەمى سەفەوييەت، ئەبو ئەلقاسم
 مىرفندرسكىي بوو (ك ۱۶۴۰ ز) كە زۆرىكى تەمەنى لەگەشتەكانى
 دەرەوھى ئىران بەسەربرد، بەتايبەت گەشتەكانى بۆ ھىند كە لەویدا
 زۆرىك دانای ناسى و گرنگيدانىكى تايبەتى ئەوانى وەرگرت و ھەندى
 دەقى سانسكرىتتىي بۆ زمانى فارسىي وەرگىرا.^۲

مىرفندرسكى مامۇستاي فەلسەفەو بىركارى و پزىشكىي بوو،
 ھەردوو كىتەبى شىفاو قانونى ئىبن سىناي ئەسەفەھان دەوتەوھ^۳،
 بەلام ئىنىتېما فيكرىيەكەي جۆرىك ناپوونىي دەورەي دابوو،
 لەلايەكەوھ فەلسەفەي مەشائىي دەوتەوھو باوھەپى بەھەموو
 مەشائىيەك ھەبوو، جوولەي جەوھەرىي و يەكگرتنى عەقل و مەعقول
 و نمونەي ئەفلاتۇنىي رەتدە كردهوھو لەمەلمەلانى لەگەل
 ئىشراقىيەكاندا پىشتى مەشائىيەكانى دەرگرت و وھلامدانەوھى بۆ

^۱ - كورين، ھانزى، تاريخ فلسفه إسلامى، ص ۴۷۸ - ۴۷۹.

^۲ - ھەمان سەرچاوە، ۱۸۰ لا.

^۳ - نصر، حسين، سنت عقلاني اسلامي در ايران، ص ۲۷۷.

پرسپاریکی موزه‌فەر کاشی می‌یله به‌لای ئه‌فکاری ئیبن سینا
فارابی دووپات ده‌کاته‌وه.^۱

له‌لایه‌کی تره‌وه ئاماژه گه‌لیکی تره‌یه به‌لگه ده‌دات له‌سه‌ر بیرو
ره‌وتی ئه‌فلاتونی لای میرفندرسکی، له‌یه‌کێک له‌هۆنراوه
به‌ناوبانگه‌کانیدا که به‌زمانی فارسی هۆنیویتییه‌وه به‌شیوه‌یه‌کی
ژۆر روون می‌یله ئه‌فلاتونییه‌تی لی ده‌بینری، له‌و شیعره‌دا بیروکه‌ی
نمونه (المثل) و خاوه‌ن بۆچوونانی ئه‌و جۆرانه ده‌خاته‌پوو که
به‌بنه‌ماکانی بیرو ئه‌فلاتونی داده‌نری.

له‌گرنگترین خویندکاره‌کانی میرفندرسکی، مه‌لا ره‌جبه‌ عه‌لیی
ته‌بریزییه که ره‌وتیکی فه‌لسه‌فیه‌ی دژ به‌مه‌لا سه‌درا
دامه‌زاندووه‌و سه‌ر به‌فه‌لسه‌فه‌ی مه‌شائیه بووه‌و باوه‌ری
به‌هاوبه‌شیی ییژه‌یی هه‌یه له‌بوونداو جۆله‌ی جه‌وه‌ریی و
بنه‌چه‌بیانه‌ی بوون و نمونه‌ی نورانی و بوونی زیهنی
ره‌تکردووه‌ته‌وه^۲، له‌نیۆ خویندکاره‌کانی مه‌لا ره‌جبه‌ عه‌لیدا ناوی
قازی سه‌عید قومی ده‌بینن، که له‌کتیبه‌کانیدا ئه‌فکاری
مامۆستاکی خستووه‌ته‌پوو، به‌تایبه‌ت له‌کتیبه‌که‌یدا (شرح توحید
الصدوق)، هه‌روه‌ها موحه‌مه‌د حه‌سه‌ن قومیخ خویندکاری بووه

^۱ - صدر الدین شیرازی، محمد بن إبراهیم، الشواهد الربوبية، مقدمة جلال الدین الاشتبانی، ص ۶۶-

۶۷.

^۲ - حسینی کومساری، اسحاق، تاریخ فلسفه اسلام، ص ۲۵۳-۲۵۴.

برای قازیبی سه‌عید بووه، هه‌روه‌ها مه‌لا عه‌باس مه‌وله‌وی و مه‌لا موچه‌ممه‌د نه‌لتکابنی و میر‌قه‌وام رازی و موچه‌ممه‌د ره‌فیع پیرزاده. هه‌روه‌ها له‌نیۆ قوتابیییه‌کانی میر‌فندرسکیی که هه‌وله‌ی بلاوکردنه‌وه‌ی نه‌فکاری مامۆستاکی داوه، عه‌لی قلی کوپی قرچقای خانه که به‌زمانی فارسیی کتیییکی گه‌وره‌ی نووسیوه‌ته‌وه و بوچوونه‌ه‌له‌سه‌فییه‌کانی مامۆستاکی تیادا روونکردوه‌ته‌وه و ناوی لیئاوه (احیای حکمت)، واتا: (زیندووکردنه‌وه‌ی دانایی)^۱، هه‌روه‌ها خویندکاریکی تریشی که حسین خونساری (ک ۱۶۸۶ ز) ه، مامۆستایه‌کی لیهاوتوو بووه له‌بیرکاری و شیوه‌ناسی و هه‌له‌سه‌فه‌و فیقه‌و که لام و فه‌رمووده، تائه‌وه‌ی نازناوی (مامۆستای هه‌موو شاره‌زاییه‌ک له‌هه‌موو زانستی‌کدا) ی پیی دراوه، له‌کتیبه‌کانیشی ("رسالة في الجبر والاختيار"، "شرح على الشفاء والإشارات" ی ئیبن سینا، رافه‌ی (شرح على التجريد) ی نه‌صیره‌دین تووسی، هه‌روه‌ها رافه‌ی له‌سه‌ر (رسالة في الهيئة) ی قوشجی.

خونساریی خویندکاری زۆری هه‌بوو، له‌وانه هه‌ردوو کوپه‌که‌ی که ناویان جه‌ماله‌دین خونساری و ره‌زی خونساریی بووه، هه‌روه‌ها مه‌لا مه‌سیحا نه‌لفسانئ (نه‌لفسه‌وی) شیرازی، موچه‌ممه‌د باقر سیزواریش که رافه‌ی هه‌بووه له‌سه‌ر کتییی "شرح على الشفاء والإشارات"^۲،

^۱ - ابراهیمی دینانی، غلام حسین، ماجرای فلسفی در جهان اسلام، ج ۲، ص ۳۲۱-۳۲۲.

^۲ - هه‌مان سه‌رچاوه‌و به‌ش، ۳۲۱۶-۳۲۲.

ههروه‌ها میرزا ره‌فیعا نه‌لناینی که رافه‌یه‌کی شیوه‌ه‌لسه‌فییانه‌ی
هه‌یه‌ه‌سه‌ر(الکافی) کوله‌ینی و راو‌سه‌رنجی له‌سه‌ر(الإشارات)ی
نه‌صیره‌دین تووسی.^۲

صدر المتألهین مه‌لا‌هه‌درا

صدر المتألهین شیرازی، ناسراو‌به‌مه‌لا‌هه‌درا(ک١٦٤٠ن)،
گرنگترین که‌سیتییه‌کی هه‌لسه‌فی سه‌رده‌می سه‌فه‌وییه، که‌توانی
خویندنگایه‌کی هه‌لسه‌فی نو‌ی به‌رانبه‌ر به‌دوو‌خویندنگا
سه‌ره‌کیه‌که‌ی جیهانی ئیسلامی دروستبکات، واتا به‌رانبه‌ر
به‌خویندنگای مه‌شانی و ئیشراق.

مه‌لا‌هه‌درا له‌دروستکردنی ئه‌و‌خویندنگایه‌دا‌پشتی
به‌سته‌(العقل البرهانی) و (الكشف العرفانی) و (گواسته‌وه‌ی
قورئانی)، به‌پیی ده‌برینی خو‌ی، گرنگترین کتیبکی
نوسیبتیه‌وه‌کتیبی(الحکمة المتعالیة فی الأسفار العقلیة الأربعة)یه،
که‌ناسراوه‌به‌کتیبی(الأسفار) که‌تاوه‌کو ئیستا وه‌ک گرنگترین
سه‌رچاوه‌یه‌ک ده‌خویندریت له‌بواری هه‌لسه‌فه‌و‌کتیبی خویندراوی
حه‌وزه‌زانستییه‌کانی شیعه.

٢

^۱ - نه‌لکال، به‌کێکه‌له‌چوار سه‌رچاوه‌سه‌ره‌کیه‌کانی هه‌رموده‌لای شیعه.

^۲ - کویدین، هانزی، تاریخ فلسفة إسلامی، ص ۴۸۰-۴۸۱.

سه دره دين موحه مهدي كوپي نيراهيمي قومي شيرازي
 له سالي (۱۵۷۱ز) له شيراز له دايكبووه له بنه ماله يه كي ده و له مه ندو
 گه و ره، بنه ماله كه ي خاوه ن ده سه لاتيكي سياسي و ثابوويي بوون،
 باوكي بۆ ماوه يه كي زؤر سه رۆك وه زيران بوو، له مالي باوكيدا به پرتزو
 به ناز گه و ره بوو، باوكي بۆ زانست وه رگرتن هاني ددها، له شيرازدا
 سه رقالي خويندن بوو، كه باوكي مرد رويشته نه سفه هاني پايته ختي
 ده و له تي سه فه وي و له گه يشتني به نه سفه هان يه كسه ر ئاماده ي
 وانه كه ي به هانه دين نه لعاميليي ناسراو به شيخ نه لبه هائيي بوو، كه
 وانه ي مادده گه و ره كان ي ده و ته وه و كه سه ئاست بالاكان ئاماده ي
 وانه كان ي ده بوون و دواي نه وه ش داپرا بۆ وانه كان ي ميردامادي گه و ره
 فه يله سوفي سه رده مي خوي.^۲

ده كړي ژياني زانست ي مه لا سه درا بۆ سي قوناغ دابه ش بكه ين:
 يه كه م: قوناغي زانستخواري: قوناغي خويندنه له شيرازو
 نه سفه هان و قوناغي گه پان و به دوا داجووني بۆچووني موته كه ليمين
 و فه يله سوفان و گفتوگو كردنيان و په شيمان يي كي شا له وه ي ته مه ني
 له ده ستچو و له گه پان و هه له ينجاندني ليكول ي نه وه ي موته كه ليم و
 فه يله سوفه كان كاتي ك به قوناغي پيگه يشتني بير يي گه يشت، به لام

^۱ - نصر، حسين، سنت عقلائي اسلامي در ايران، ص ۴۰۳.

^۲ - صدر الدين الشيرازي، محمد بن ابراهيم، الحكمة المتعالية، محمد رضا المظفر، ج ۱، ص (ج) و (د).

له گەل ئەو هەشدا سوودیکی گەورە ی لەو قۆناغە کرد، وە هاش دەردەکە ی که ئەو رۆژانە رێپەرۆکە عێرفانییە کە ی پێ ئەگە یشتبوو.

دووەم: قۆناغی گۆشەگیری و دابراپان بۆ پەرستش: مە لا هە درا لە یە کێک لە دێهاتە دوورە دەستەکانی قوم دابرا که پێیدەوترا دێی (کەک) و دابرا بۆر پەرستش و وەرزشی روحی، چونکە باوە پێ وە هابوو که رێگە ی راستی دەستخستی زانستەکان، راهێنانی دەروون و ئامادە کردنی بۆ مە عریفە وەرگرتن و تێگە یشتنی، هۆیەکی تریش وە های لێکرد دابپێ، ئەو فشارانە بوو که لە لایەن شەرعیانە هە والگێرەر وە هە کان و خە لکانی تر وە رووبە پووی دەبوو وە بە هۆی هە ندی لەو بۆچوونە فەلسە فیانە یە وە که دادی زۆریکی نە دە داو بە وە گە یشت بە یێ باوە پێ بزائن.

سێیەم: قۆناغی نووسینە وە دانانی کتێب: دوا ی قۆناغی پێگە یشتنی زانستی و ئە زموونی روحی، مە لا هە درا دەستی دایە نووسینە وە ی گرنگترینی نیو کتێبە کانی، ئە ویش (الأسفار الأربعة) بوو، که توانی لەو کتێبە دا خوێندنگە یە کی نووی فەلسە فیی دابمە زدنێ که دە ناسرێ بە خوێندنگە ی (الحكمة المتعالية).^۱

^۱ - هە مان سەرچاوە، لا (د) و (ن).

پنویسته لیږدهدا ناماڙه بدهمه وشه‌ی(الأسفار)، هندی نمونه‌ی(کونت دوغابینو) که له‌سده‌ی نۆزده‌دا سهردانی ئیرانی کردووه، وه‌های گومان کردووه که (الأسفار)کۆی(سفر)،واتا"گه‌شت و گه‌پان"و به‌وه‌ش وه‌های گومان بردووه که مه‌لا سه‌درا به‌ولاتاندا گه‌پاوه، به‌لام هندیکی تری نمونه‌ی(نای. براون) وه‌های گومان کردووه که(الأسفار)کۆی(سفر)ه، واتا"کتیب"، به‌وه‌ش وه‌های داناوه(الأسفار الأربعة)واتا چوار کتیب، به‌لام له‌راستیدا (أسفار) که کۆی (سفر)ه واتا گه‌شت و گه‌پان، مه‌به‌ست به‌گه‌پانی ماددیانه‌ی نیوان ولتان نییه، به‌لکو گه‌پانی مه‌عنه‌وی و عیرفانییه، بۆیه زاراوه‌ی(الأسفار الأربعة) زاراوه‌یه‌کی عیرفانییه به‌لای عاریفانه‌وه، خودی مه‌لا سه‌دراش له‌پیشه‌کی کتیبه‌که‌یدا ناماڙه‌ی به‌(الأسفار)داوه‌و نه‌لئ:"بزانه بۆ رییواران له عاریف و نه‌ولیاکان چوار گه‌شت هه‌یه، گه‌شتیک له‌خه‌لقه‌وه بۆ حق، دووه‌میش گه‌شتی حق له‌حقه‌وه(واتا دواي نه‌و رییواره‌که به‌بوونی حه‌قانی ده‌گات، له‌و حه‌قه‌وه گه‌شت ده‌کات بۆ ناسینی ته‌واوی ناوه‌کانی خوا)، گه‌شتی سییه‌میش به‌رانبه‌ره به‌یه‌که‌م، چونکه له‌حقه‌وه بۆ خه‌لقه(گه‌شتیکه هه‌موو بوون ده‌بینی)، چواره‌م به‌رانبه‌ره به‌دووه‌م، له‌مه‌خلوقه‌وه بۆ مه‌خلوق به‌حق گه‌شتیان پئی ده‌کات(واتا مه‌قاماته عیرفانییه‌کان پیشانی مه‌خلوقه‌کانی تر ده‌دات))^۱.

^۱ - صدر الدین الشیرازی، محمد بن إبراهیم، الحکمة المتعالیة فی الأسفار العقلیة الأربعة، ج ۱، ص ۱۲.

به‌وه مه‌لا سه‌درا ئه‌و زاراوه عیرفانییه‌ی کردووه‌ته ناویشانی
 کتێبه‌که‌ی و به‌چار به‌ش ریک‌خستووه، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی
 کتێبی (الأسفار) کتێبیکی فه‌لسه‌فیه‌ نه‌ک عیرفانی، ئه‌وه
 وشه‌ی (العقلية)ی خستووه‌ته پال (الأسفار) تاوه‌کو له‌گه‌ڵ ئه‌سفاری
 عیرفانیدا تیکه‌ڵ نه‌بی و کتێبه‌که‌ی ناوناوه (الحكمة المتعالية في
 الأسفار العقلية الأربعة)^۱.

دوای سالانێکی دا‌پ‌ران که مه‌لا سه‌درا له‌دیی (کهک) به‌سه‌ری برد
 و گ‌رنگ‌ترین کتێبیکی تیدا نووسیه‌وه، فه‌رمان‌په‌وای شیراز (الله
 ویردی خان) نامه‌ی بۆ ناردو بانگه‌یشتی کرد سه‌رۆکایه‌تی
 خویندنگای خان بکات که دروستی‌کردبوو، ئه‌ویش داواکه‌ی قبول‌کرد،
 بنه‌ی پیچایه‌وه و گه‌پایه‌وه شیرازی شوینی له‌دایک‌بوونی، چه‌ند
 سالێکی تیا‌دا به‌سه‌ربردو سه‌رقالی لیکۆلینه‌وه و وانه‌وتنه‌وه و
 نووسینه‌وه‌ی کتێب بوو، خویندنگای خانی کرده سه‌نته‌ری وتنه‌وه‌ی
 زانسته عه‌قلیه‌کان له‌ئێراند، زۆریک فه‌یله‌سوف له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و
 پیگه‌یشتن، که گ‌رنگ‌ترینیان باس ده‌که‌ین:

مه‌لا مو‌ح‌سینی ئه‌لفه‌ی‌سی ئه‌لکاشانی: خاوه‌ن دانراو گه‌لێکی
 زۆره، له‌وانه: (الوافي) له‌فه‌رمووده‌و (الصافي) له‌ته‌فسیرو (المحجة
 البیضاء) له‌ئه‌خلاق و عیرفان و (أصول المعارف) له‌فه‌لسه‌فه‌و
 عه‌قائید، دیوانه شیعریکیشی هه‌یه که ده‌رب‌پ‌ینی بۆچوونه عیرفانی و

^۱ - نصر، حسین، سنت عقلاني إسلامي در ایران، ص ۴۰۷.

نه زمونه رووحانيه کانيټي، به زماني فارسي نووسيويټي و شيوازي حافيزي شيرازي پهيړه و کړدوه، حافيزي شيرازي شاعري به ناوبانگي عرفان.

مه لا عه بدولپه زاق لاهيجي: کتيبي فلهسفي و کهلامي زوري هه، شيوازي زالي سر نووسينه کاني قسه فلهسفيه، گرنکترين کتيبه کانيشي نه مه يه: (شوارق الألهام في شرح تجريد الكلام) و (حاشية على شرح الإشارات) ي تووسي و کتيبي (کوهر مراد) و اتا: که وهري مورادو به فارسي نووسيويټي، رافهي نامه ي (هياکل النور) ي سوهره و هري که به لگهي ثا ماژده کاني نه وه به فلهسفه ي نيشراق، شاعر بووه و ديوانه شيعريکي به زماني فارسي هه يه.

مه لا حوسيټي نه لتنکابني: په راويژ (حاشية) ه ي هه يه له سر کتيبي (الشفاء) و له سر (حاشية الخفري على التجريد).

موحه مهدي کوپي عه لي رهاي کوپي ناغاجاني (آقاجاني): رافهي هه يه له سر کتيبي (القبسات) ي ميرداماد^۱.

مه لا صه در زاهيدنکي خواپه رست بوو رووي له دنيا وه رگيړابوو، حهوت جار حه جي مالي خواي کړدبوو، به زوري به پي حه جي

^۱ خامنه اي محمد: حکمت در ايران و جهان، ص ۲۷۷، ۲۷۹.

کردبوو، له حهوته مین حه جدا له گه پانه وهی له مه ککه وه بۆ ئیژان
له سالی (١٦٤٠ ز) له به سره دا مردو له ویدا نیژرا.

خویندنگای (الحکمة المتعالیة)

مه لا سه دره به جیاواز له هه ردوو خویندنگای سه ره کیی مه شائی و
نیشراق له پرۆگرامدا خویندنگایه کی نوئی فه لسه فیی دامه زرانده،
خویندنگای مه شائی وه ک تاکه بناغه ی وه رگرتنی مه عریفه پشتی
ده به سه عه قل، به لام خویندنگای نیشراق گه پانی عیرفانی و
که شفیی کردبووه بناغه و گه پان و لیکۆلینه وه ی به لگه یی (برهانی)
کردبووه پاشکۆی عیرفانی، به لام مه لا سه دره پشتی به سه هه موو
سه رچاوه کانی مه عریفه، ئه ویش: بورهان و عیرفان و قورئان بوو،
هه ولیدا له پێی بینین و که شفیی ئیلاهییه وه حه قیقه ته ئیلاهییه کان
به سه لمینتی، به به لگه ی عه قلی بورهانیش به لگه ی له سه ر بدات و
به ئایه تی قورئانی و فه رمووده ی پرۆزیش پشتگیری ئه و
حه قیقه تانه بکات.^١

باوه پێ به هاوچه شنیکێ ته واوی نیوان ئه و سێ ریکه یه هه بوو بۆ
مه عریفه، به تایبه ت باوه پێ هه بوو به بوونی گونجانیکێ ته واوی نیوان
عه قل و شه رع، ئه لێ: "حاشا ئه گه ر ئه حکامه کانی شه ریه تی حه ق و

^١ - جوادێ آملی، رحیق مخفوم، ج ١، ص ١٦ - ١٩.

رۆشنی ئیلاهی دژ بێ به مه عریفه پێویسته کانی به قین، له نیو بجێ
 فه لسه فه یه ک یاسا کانی له گه ل قورئان و سووننه تدا نه گونجین^۱.

به و شیوه یه مه لا سه درا، توانی خویندنگایه کی فه لسه فی جۆر
 جیاواز دا به ئێتی، به لام کاتی که ئه م خویندنگایه به وانه ی پیش خۆی
 به راورد ده که یین، ده بینین خویندنگا که ی سه درا له سه ر به مه ی
 کۆکردنه وه ی بۆچونه جیاوازه کانی هه ردوو خویندنگای مه شانی و
 ئیشراق ده وه سستیته وه له فه لسه فه و خویندنگای ئه شعهری و ئیعتیزال
 له که لامدا، هه روه ها قوتا بخانه ی ئیبن ئه له ره بیی له عیرفانی تیوری.

له راستیدا کۆمه لێ بابته ی وه رگیرای قوتا بخانه هه مه جۆره کانی
 فه لسه فه و که لام و عیرفانه، تائه وه ی هه ندی کات زۆریک
 لا په ره ی (احیاء علوم الدین) ی غه زالی و (المطالب العالیة) ی فه خری
 رازی و (الفتوحات المکیة) ی ئیبن ئه له ره بیی و کتیب گه لێکی
 نه گوازیته وه، ئه وه یه هه ندی فه یله سو فی مه شانی له دژ توو په کردوه
 وه ک (الحکیم جلوه) که ره خنه ی له مه لا سه درا گرتوه و تۆمه تی
 دزیی ئه ده بیی ئاراسته کردوه.

سه ره پای ئه وه، ئه وه خوینه ری کتیبه کانی مه لا سه درا ناتوانی
 چا و لابدات له سه ر شیوازه جوان و دا هێنانه که ی له کۆکردنه وه ی
 بۆچونه کان و هه ندی جارێکیش خسته پووی بۆچوونیکی جوان و
 دا هێنرا وانه، دا هێنانی مه لا سه درا ته نیا له پرۆگرامدا کورت

^۱ - صدر الدین شیرازی، محمد بن إبراهیم، الحکمة المتعالیة فی الأسفار العقلیة الأربعة، ج ۸، ص ۳۰۲.

نه هاتووه ته وه، به لگو تپه پيووه بۆ هه ولى سه لماندى زۆرىك بىرى
 ئايىنى و عىرفانى به به لگه ي عه قلى، ئه وه ش دواى ئه وه ي
 فه يله سوف و عارىفه كان ده سته وه سان مانه وه له سه لماندى، وه ك
 بابته قىامت و حه شر به لاشه وه كه ئىبن سينا بى توانا بوو
 له سه لماندى و هه به لگه ي گوازه وه (النقل) له به رده سندا هه بوو،
 به لام مه لا سه درا توانى به لگه ي عه قلىشى له سه ر به ئىتته وه^۱.

بىرى مه لا سه درا له بىرى فه لسه فى ئىراندا بازدا ئىكى هئنايه
 ئاراوه، فه لسه فه كه ي خۆى سه پانده سه ر ژيانى عه قلى له ئىرانى
 ئه و سه رده مه دا، و اتا ده ورووبه رى چوار سه ده^۲، ئه مه ي خواره وه ش
 لىستىكه سه باره ت به گرنه گرتىن ئه و داهئنا نه فه لسه فىيانه ي كه مه لا
 سه درا زىادى كرد:

- ۱- سه لماندى بنه چه ي بوون و ئىعتىباره چيه تىببه كه ي.
- ۲- گومان كردن له بوون.
- ۳- هئنا نه وه ي به لگه يه كى نوئ له سه ر يه كبوونى بوون (وحده الوجود).
- ۴- هئنا نه وه ي رافه يه كى نوئ بۆ په يوه ندى نىوان (العلة) و (المعلول) له سه ر بنه ماى بوونى پىكه وه گرته ر.

^۱ - آشتيانى، جلال الدين، شرح حال و آراى فلسفى ملا صدرا، ص ۱۹-۲۹.

^۲ - صدر الدين الشيرازى، محمد ب ابراهيم، الشواهد الربوبية، مقدمة جلال الدين الاشتيانى، ص ۶۰.

- ۵- سەلماندنئىكى نوپى ئىمكان(بوون و نەبوونى مەخلوقات) و
 وجوب(هەبوونى خوا بەھەمىشەيى).
- ۶- سەلماندنئىكى نوپى بەلگەي(برهان الصديقين- راستگويان)،
 سەلماندنى بوونى خوا لەخودى خۆيەو جىاواز لەبەلگەكانى تر.
- ۷- تىۋرى سادەى حەقىقەت ھەموو شتەكانە .
- ۸- چارەسەرکردنى كىشەى زانست و زانينى پىويست
 بەشتەكان لەپىش بوونيان، بەو ئىعتىبارەى زانينيان زانين و
 زانستىكى وردو تەواۋى ھەموو شتىكە كە لەداھاتوودا دروست دەبن.
- ۹- تىۋرى جوولەى جەوھەرىي.
- ۱۰- تىۋرى يەكگرتنى (العقل و المعقول).
- ۱۱- تىۋرى ئەوہى دەروون لەپووى جەستەوہ دروست
 بووہ(حدوث)و لەپووى روحىشەوہ ھەمىشەيە .
- ۱۲- تىۋرى ئەوہى دەروون لەتاكىتتى خۆيدا ھەموو
 ھىزەكانە(ھىزەكانى ھەست و ئىدراك).
- ۱۳- ھىنانەوہى بەلگەى عەقلىي لەسەر قىامەت و حەشر
 بەلاشەوہ .
- ۱۴- خستەنەبەرباس و چارەسەرکردنى بوونى زېھنى لەپىگەى
 جىاوازيکردنى نىۋان بوونى واقىيى و باو.
- ۱۵- زىادکردنى يەكەو يەكبوونى باو بۆ پال يەكىنەكانى ھەشت
 رەگەزە دژەكە .

۱۶- قوولگوردنه وهی لیكۆلینه وهی چه مکه چیه تی و فهلسه فی و
لۆژیکیه کان^۱.

کۆتایی

ماوهی سه فه وییه له بواری ته صه وفدا، بزووتنه وهی سۆفیگه ری
له ئیراندا به لوتکه گه یاند، هه روه ک بنه ماله ی سه فه وییه تیش له سه ر
شانی ته ریه ته سۆفیگه رییه کان خۆی دامه زراند، به لام دوی
سه قامگیربونی ده سلات و ده رکه وتنی ناکۆکی له نیوان ته ریه
سۆفییه کان و سولتانه سه فه وییه کان له لایه ک و له نیوان سۆفی و
شه رعنا سه کانیش له لایه کی تره وه، ته ریه ته سۆفییه کان تووشی
لیدان گه لیکی توندو سه خت هاتنه وه، ئه وه ش وه هایکرد
له کۆمه لگه ی ئیراندا رۆلایان به ته واوی گه مارۆ بیی و له به رانه ردا رۆلی
شه رعنا سان به هیزییته وه.

هه روه ها له بواری فهلسه فیشدا، ئه و ماوه یه هه ول گه لیکی گرنگی
به خۆه بینی له به کاره ی تانی و ته و قسه ی فهلسه فیانه له پافه و
روونکردنه وهی بیروباوه په لاهوتیه کان و به تاییه ت بیروباوه په
شیعه ییه کان، که ده تانین ئه و ماوه یه به قوئاغی دامه زراندنی لاهوتی
شیعه ی ئیران بزانی، که ئیرانییه کان له ته صه وفه وه - که به خۆی
هۆیه ک بوو له هۆکاره کانی گۆرینی مه زه به ی ئیرانییه کان له سووننه وه

^۱ - هه مان سه رچاوه، هه روه ها بپوانه: نصر، حسین، سنت عقلائی اسلامی در ایران، ص ۴۱۱، ۴۲۵.

بۆ شیعە - گۆپان بۆ خیتابی فیهی و دامەزراوەی فیهی
شیعەییانە و زۆریک بیری کەلامی و فەلسەفی مەزھە بە جیاوازیەکانیان
کۆکردەووە و روانگە یەکی عێرفانیانەیان پێ دا و وەك پالێشتییەکی
دوئیا بینیی شیعە بە کاریانھێنا .

زانست و هونەرو وێژەکان لەسەر دەمی
سەفە و ییە تدا

فاتیمە ئەلهاشمی

١

زانست و هونەرو وێژەکان لە سەردەمی سەفەووییەدا

"فاتیمە ئەلهاشمی"

سەردەمی سەفەووییەت، بە ماوە گرنگەکانی میژووی ئێران
داده نریت، ئەو گرنگییەش بە هۆی پتەوکردنی ئەو بنەما زانستی و
ژیاارییەوه بوو کە ئێران لەو سەردەمەدا پێیدا تیپە پ بوو و
پەرەسەندن و پیشکەوتن گەلیکی زۆری بە خۆوە بینیوو و لە هەموو
بوارەکاندا کتیی نوێ دەرکەوتوو، لەوانە: دانراوی فەلسەفی و
عیرفانی و وێژەیی و فیهقی، لە زانستە سروشتییەکانیش نمونەی
بیرکاری و فەلەکی و پزشکی، ئەو پیشکەوتنانەش ئاماژەو هیامی
پێکھێنانی جوولەیەکی نوێ بوون، بە دەریزینیکی تر، ئەو سەردەمە
هەموو پێداویستیەکانی بوونیا تەنانە شارستانییهتی لە خۆی
هەلگرتبوو.

* - لیکۆلەزکی ئێزانیی بنەچە عێراقیە.

گرنگترین لایه نه ژیاړیبه کانی سهرده می سه فیه ویه ت،
 بلاوېوونه وهی زانست و قوتا بخانه و هونه ره کان بوون، ده وله تی
 سه فیه ویه ت بووه نمونه ی دهم و ماوه ی ئالتونییی مرؤفی ئیرانی،
 مرؤفی ئیرانیی خۆزگه ی گه پانه وهی ده خواست، سیاسیه
 ئیرانییه کانیش بهرنامه پړیژی بۆ ده کهن و نومید ده کهن بگه نه
 لوتکه ی گه شه ی سده ی پانزه یان، جا بویه نه م لیکولینه وهیه
 له سهر رۆلی سه فیه ویه کان ده وهستی له پالډانی کاروانی گه شانه وهی
 ته واوی بواره کان، له وانه ش بواره کانی زانست و هونه ره کان.

یه که م: زانسته ئایینییه کان

سهره تای سده ی یانزه، شانۆی ره وتیه فیکرییه
 جوړه به جوړه کان بوو، هه ندیک سهرقالی زانسته سرووشتیه کانی
 وهک نه ستیره ناسی و بیرکاری و پزیشکی بوون که پتوهری نه و
 زانستانه نه زمونه، هه ندیک تریش سهرقالی حیکمه ت و عیرفان و
 مه عریفه عه قلییه کان بوون که ته نیا به پتوهری عه قلّ ده رک ده کرین،
 هه ندیک تریش سهرقالی زانستی شهرعیی بوون نمونه ی فیه و
 نسول و فهرموده و ته فسیر، جا له نیتو نه و که شو هه واو ژینگه
 بارگاوییه دا قوتا بخانه ی هه والگپانه وه (اخباری) هات که
 به پینووسیکی پان و گه وره خه تی هینا به سهر زانسته عه قلییه کاندان و

له زانسته عه قلی و نه قلییه کاندایه هېچ نرخ و کیشیکې بڼه عقل دانه نا،
 نالا ه لگري نه م قوتا بخانه یه شیخ موحه محمد نه مینی کوپی
 موحه محمد شریف نسترادی نیخباری بوو له کتیبه که یدا (الفوائد
 المدنية) که له پوژگاری مانه وهی له مه دینه دا نه و کتیبه ی
 نووسییه وه و بیړکه که ی له مانه ی خواره وه دا کورت ده بیته وه:

۱- رواله ته کانی قورشان نابنه به لگه ته نیا دواي هیئانه وهی
 ته فسیر نه بی له نه هلی به یته وه (خوایان لی رازی بی)، چونکه
 فه رموده ی نه هیی هاتووه له ته فسیر کردنی قورشان به یوچوون،
 نیجا ده رکه وتنی باس و حوکی تاییه ت و په یوه ست به پووی
 گشتیه کاندایه.

۲- ره تکر د نه وهی به لگه بوونی بریاری عه قل و
 هاوپه یوه سستییه کیش له نیتوان بریاری عه قل و نه قلدا نییه.
 ۳- ره تکر د نه وهی به لگه ی کۆدهنگی و به لگه ی نسولی و
 فیهیه کانی تر ته نها به لگه ی ه وال و گپړانه وه کان نه بی^۱.

نه م بزوتنه وهیه کاریگریی کرده سر ته واوی زانسته
 نایینییه کانی نه وکات و ریږه وی گزپی و ه وال و گپړانه وه کانی وه ک
 سه رچاوه به سر زانسته نایینییه کاندایه سه پاندو له ه موو بواره کاندایه
 وریایي کرد له پیچه وانه کردنی.

^۱ - بق زیاتر اشاره زابیون، بهوانه: تاریخ الفقه الاسلامی وادواره، جعفر سبحانی، ص ۲۸۴، ۲۸۵.

۱- فہلسفہ و لاہوت:

فہلسفہ فہ و دانایی لہ سہ ردمی سہ فہ ویدا گہ شہیہ کی روونی
وہ رگرت، دوائ وردیونہ وہ و راہان لہ دہ قہ عہ قلیہ کان و دانایی نہ و
دہ مہ دا، نہ کری بہ وہ بگہین و پوخت بکہینہ وہ کہ پہ یوہندی نیوان
فہلسفہ و عرفان و کہ لام لہ لایہ ک و ہہ ولی نزیک ستنہ وہی نیوان
عہ قلی فہلسفہ فی و دہ قہ شہ رعییہ کان لہ لایہ کی ترہ وہ،
فہلسفہ فہ کی دامہ زانند بہ تاییہ ت لہ نہ سفہ ہاندا ناسرا بہ قوتا بحانہ ی
فہلسفہ فی نیلاہی، لہ سہ نہ و بنہ مایہ ش (الحکمة المتعالیة) ی مہ لا
صہ درا دامہ زرا، مہ لا صہ درا بیروباوہ پی شیعہ ی تیکہ ل بہ بیری
فہلسفہ فی کردو پیشہ وایہ تی سیستہ میکی بیری تہ وای کرد بو
پالپستی کردنی گہ شہ ی ہہ لچووی شیعہ ی نہ وکات لہ نیراندا،
دیارتین دانراوہ کانی مہ لا صہ درا کتبی (الأسفار الأربعة) بو،
گرنگترین بابہ تہ نوییہ کانی فہلسفہ فی صہ درائیہ ش بناغہ و
بنہ چہ ی بوون و یہ کگرتنی عہ قل و مہ عقول و جوولہ ی جہ وہہ ریی
بوو^۱.

لہ نہ نجامہ گرنگہ کانی دیکہ ی بزوتنہ وہی فہلسفہ فی نہ و
سہ ردمہ، دہ رکہ وتنی دانا "میرفندرسکی" بو کہ دانایہ کی مہ شائی

^۱ - مقتبسات من آثار الفلسفة الإلهية في إيران، سيد جلال الدين آشتیانی، جامعة فردوسی، مشهد،

۱۳۵۵ھ / ۱۹۳۶م، المجلد الأول، ص ۶۳.

بوو، باوه‌پی به‌شیوازی بیرکردنه‌وه و رامان بوو له‌فلسه‌فه^۱،
 هه‌روه‌ها "میرداماد"ی ناسراو له‌ئیران به‌ماموستای سییه‌م له‌دوای
 نه‌رستوو فارابی، بناغه‌ی فلسه‌فه‌ی لای میرداماد پیکهاتبوو
 له‌پیکه‌وه‌نووسانیکی گونجاو و ریکخراوی نیوان بیرى بورهانی و
 دوخی عیرفانی، فلسه‌فه‌که‌شى به‌فلسه‌فه‌ی عیرفانی ناسرا،
 چونکه به‌پێوه‌ریشتنی عقل و بیر(زیهن) ریکه‌ پیشان ده‌دهن بو
 ئاماژه‌کانی دل و به‌رچاو روونییه روحانییه‌کان.

ئه‌گه‌ر به‌وردی و رامانه‌وه‌ بپوانینه‌ فلسه‌فه‌ی ئه‌وه‌ده‌مه
 میژووپی، ده‌بینین که پتویسته‌ سه‌رده‌می سه‌فه‌وییه‌ت به‌سه‌رده‌می
 نوێکردنه‌وه‌ی ژبانی فلسه‌فه‌ی ئیسلامی ناو‌ب‌یریت، که پێشتر
 به‌هۆی ژالبوونی بیرى ئه‌شه‌عرییه‌تی دژه‌ فلسه‌فه‌وه‌ بیرى
 فلسه‌فی له‌ولاتانی ئیسلامیدا داروخابوو.^۲

هه‌روه‌ها له‌ب‌واری زانستی که‌لامیشدا هه‌ول‌گه‌لیکی زۆر
 ده‌رکه‌وت، به‌تاییه‌ت له‌به‌شه‌ شیعیه‌یه‌کان، له‌وانه‌ باب‌ه‌تی ئیمامه‌ت و
 رافه‌ی هه‌ندئ کتییی که‌لامی قوتابخانه‌ شیعیه‌کان، وه‌ک تجرید
 الاعتقادی خواجه‌ تووسی که‌ هه‌ندئ زانای سه‌فه‌وییه‌ت رافه‌یان
 کرد^۳، به‌لام فلسه‌فه‌ی ئه‌وه‌یه‌ له‌زانستی که‌لام جیله‌نه‌بوو، ئه‌وه‌

^۱ - هه‌مان سه‌رچاوه، ۷۱۷، ۷۲.

^۲ - پێشه‌کی (توشیکیه‌وه‌بزووسو) له‌سه‌ر کتییی (قبسات)ی میرداماد، ۱۰۹۷.

^۳ - بۆ زیاتر شاره‌زایبون، بپوانه‌ : صفویه از ظهور تا زوال (الصفویه من الظهور إلى الزوال)، رسول جعفریان، ص ۱۱۵.

ئەلەرهەبى و عەبدولپەزاق ئەلکاشانى و ئەلقەيسەرى و ھەر ھەروەھا پيشەوا غەزالیش.

ئەوھى عىرفانى تىۋرىي ئەو ماوھىيە لەماوھى پيشتر جىا دەكاتەوھ، ئەوھىيە كە زانستەكانى عىرفان و فەلسەفە و دەقە ئابىننىيە شىعەيىيەكان لەسىستەمىكى گونجاودا تىكەلكران و بوونە پىكھاتەى بەك كۆمەلەى تەواو^۱.

گرنگترىن نمونەيەكى ئەو ئاويتەكردن و تىكەلكردەن، كىتئىي(محجە البىضاء) مەلا فەيضى كاشانىيە، كە لەحەقىقەتدا دووبارە داپژانەوھى كىتئىي(إحياء علوم الدين)ى غەزالىيە، بىرى سووننە مەزھەبى لى داماالىوھو گونجاوى كردوھ بەبىروباوھوپو گىرپانەوھەكانى شىعە، فەيىز لەو كىتئىيەدا گىرپانەوھو بىروباوھوپى سووننەى پىچەوانە بەشىعەى سىرپووەتەوھو گىرپانەوھو بىروباوھوپى شىعەى بۆ زىاد كردوھ.

نمونەيەكى دىكەى گرنگ، سەيد حەيدەر ئاملىيە(ك ۷۹۴/ ۱۳۹۱ز)، ئەگرچى لەسەردەمى سەفەوييەتدا نەزىا، بەلام لىيى نىزىكبوو، بەيەككە لەگرنگترىن پىكھىنەرە سەرەككىيەكانى ژىنگەى سەفەوييەت دادەنرئىت، توانى بىرى ئىبىن ئەلەفرەبىي عارىفى بەناوبانگى سووننە بخاتە خزمەت بىروباوھوپە شىعەيىيەكانەوھو

^۱ - پيشەكئى(توشىكېوئەبىزوتسو) لەسەر كىتئىي(قىسات)ى مىرداماد، لا ۱۰۹۶.

خویندنه وه یه کی شیعیه بیانه ی پیشکه شکرد له باره ی کولتوری
عیرفانیی گه شه سهندووی ئه وکاتی ئیرانه وه .

ج- فیهو زانسته شه رعیه کان

سه ده ی دهو سه ره تای سه ده ی یانزه ی کۆچی، تایبه تمه ند بوو
به زۆری به ره می فیهی و زۆری شه رعنا سان، چونکه له سه ره تای
سه ده ی ده ی کۆچی (۹۰۵/ ۱۴۹۹ن) له سه رده ستی شا ئیسماعیلی
سه فه وی، ده ولّه تیکی شیعیه دامه زرا، ده ولّه تیك بوو پئویستییه کی
زۆری هه بوو به ده ستوو یاسا گه لیکی شه رعیه یانه ی گونجاو له گه ل
مه زه بی فره می ده ولّه ته که، ئیمه ش لی ره دا ده ستهاتی ئه وه ولانه
ده خه ی نه روو که له وه سه ده یه دا هاته به ره م:

۱- ده رکه وتنی کتیب و دانراو گه لیك له بواری فیهی حکومیه دا
سه باره ت به خه راج و نوژی هه ینی و شتانی تر، ئه مه ش پیشینه یه ک
بوو له مه زه بی شیعیه دا پیشتر نمونه ی وه ها نه بینرابوو، چونکه
شیعه له پیش ده ولّه تی سه فه وییه ت مه زه بی فره می ولات نه بوو،
زانا شیعیه کانیش یه کده نگ بوون له سه ر حه رامبوونی دامه زراندنی
حکومه ت له سه رده می کدا ئیمامی دوانزه یه مین دیار نه بوویت.

۲- ده رکه وتنی مه وسوعه یه کی گه وره ی فیهی که ته واوی
لیکۆلینه وه به شه فیهیه کانی به پئی روانگه ی مه زه بی شیعیه
له خوگرته ی، دیارترین ئه و کتیبانه ش "جامع المقاصد" ی شیخ عه لی

نه لکه رکيبه له سيانزه بهرگدا، "مجمع الفائدة والبرهان" ی
 نه لمه قدیس نه لئه رده بيليه له چوارده بهرگدا، (الحدائق الناضرة) ی
 شيخ يوسف نه لبه حرانيه له بیست و پینج بهرگدا، نه وهش ثمازه
 ده داته نه وپه پری پتویست بوون به فیهیکی شیعیه مه زه بانه له
 کومه لگه په کدا که ده وله تیکی شیعیه ی تازه لاو فره مانړه وایی ده کات
 و نه یو ی یاسا کانی شریعت جیبه جی بکات، که له ماو په کی ریژه
 کورتدا مه وسووه گه لیکی گه وره ده رکه وتن.

۳- گرنگیداننکی زور به تیگه یشتن له قورناتن، بزیه له و
 سه ده په دا زوریک کتیب له باره ی ثابته کانی نه حکامه وه
 نووسرانه وه.

۴- گرنگیدانی زور به پینشه کییه کانی پیاوړتاسی و
 راستکردنه وه ی نیسناده کان و زانستی تیگه یشتنی فره مووده و
 کؤکردنه وه ی گپړانه وه شیعیه ییه کان.

د- فره مووده و گپړانه وه شیعیه ییه کان

زاناو فره مووده ناسه شیعیه کان خزمه تی گرنگیان به فره مووده
 کرد، به سوود وه رگرتن له و دڅخه ی که ده سه لاتی فره مانړه او بیري
 نویی هه والگپړان ره خساندیان، جا نه و سه رده مه به دوو شت
 تاییه تمه نده: کؤکردنه وه ی فره مووده نووسراوه کان و کؤکردنه وه ی
 گپړانه وه ته فسیریه کان.

ههروهك ههول گه ليكي زور درا له كۆكردنه وهى ئه وكتيپه
 فهرموده بيا نهى كه له په ره وكتيپه قه باره بچووكه كاندا له نيو
 لاپه ره گه ليكي زوردا په رش و بلاوبوون و جارى نه فه وتابوون، روونه
 كه له نيوچوونى كتيپى قه باره بچووك نه گهرى زورتره له كتيپى
 قه باره گه ودهى ده به شى، بۆيه كۆكراوه فهرموده بيه هه مه
 شيوازه كان به شيوازيكى تاييه ت ريخهران، ئيمهش ئه و فهرموده
 كۆكراو نووسراوانه ئه و سهرده مه به م شيوه يهى خواره وه
 نه ناسينين:

يه كه م: الوالي: دانراوى مه لا موحه ممه د مو حسي ن ناسراو
 به ئه لفه يضى كاشانيه (ك ١٠٩١ / ن ١٦٨٠) گي پرا نه وهى چوار كتيپه
 شيعه كهى تيا دا كۆكردو وه ته وه (الكافي، من لا يحضره الفقيه،
 الاستبصار، التهذيب)، به پي ئه وهى شتى دووباره ئى سريو وه ته وه
 دانهر هه ندى شتى پيويستى روون كړدو وه ته وه، ئه وه ئه و
 كۆمه له يه ئه و چوارده ته وه ردا كۆكردو وه ته وه، له گرن گترين
 ناو نيشانه كانيشى: كتاب (العقل والعلم والتوحيد)، كتاب (الحجة)،
 كتاب (الإيمان والكفر)، كتاب (الطهارة والتزيين)، كتاب (الصلاة والدعاء
 والقرآن)، كتاب (الزكاة والخمس والميراث)^١.

^١ - دروس في نصوص الحديث ونهج البلاغة، مهدي المهریزی، ص ١٢٦.

دووه: وسائل الشيعة: دانراوی موحه ممدی کوپی نه لحه سه ن
 نه لحوپی نه لعامیلی (ک ۱۱۰۴ / ن ۱۶۹۲) و تیايدا ته نیا گئړانه وه
 فیهیه کانی کۆکردووه ته وه و کۆی گئړانه وه کانی (۳۵۸۶۸)
 گئړانه وه یه و دانه ر له چوار کتیبه فهرمووده یه که ی شیعه وه
 وه ریگرتووه، سه رباری کتیبی دیکه ی فهرمووده^۱.

نه م کتیبه له لیكۆلینه وه فیهیه کانی شیعه دا گرنگیه کی زۆری
 هیه و هیچ قوتابی و مامۆستایه ك له حه وزه شیعه یه کانی قوناغه
 پێشكه وترووه کانی لیكۆلینه وه فیهیه کاندایه پێویستی پی نه بی،
 ههروهك له ماوه ی دواتردا کۆمه لی گئړانه وه ی دیکه ی بۆ زیاتر کراوه
 له نیو کتیبی (مستدرک الوسائل) ی میرزا حوسین نه لنوری
 کۆچکردوی (۱۳۲۰ ک) که (۲۳۱۲۹) فهرمووده یه و به پیتی نه لعامیلی
 مۆر کراوه و سوودی زۆری بۆ زیاتر کراوه به سه رچاوه و روانینی
 خاوه ن الوسائل^۲.

سییه م: بحار الأنوار: له دانراوه کانی موحه ممد باقر
 نه له جلیسییه (ک ۱۱۱۱ / ن ۱۶۹۹) و گه وه ترین کۆکراوه
 فهرمووده یه کانی شیعه یه و له پووی فراوانی و گشتگیریه وه نمونه ی
 نه نوو سراوه ته وه و به پیتی چاپی نوئ له سه دو ده به شه دایه و زانیاری

^۱ - هه مان سه رچاوه، ۱۲۸۷.

^۲ - هه مان سه رچاوه، ۱۳۸۷.

گەلئىكى ھەمەجۆرى ئايىنىي لەخۇگرتوۋە لەپوۋى عەقائىدو مىژوو
ناسىنى جىھان و رەۋىشت و فىقھ^۱.

ئەلمەجلىسى، كىتئىبەكەى(بحار الأنوار)ى لەبىست و پىنچ بەرگدا
نوسىۋەتەۋە كە ئەمانەى لەخۇگرتوۋە: العقل والجهل والعلم،
التوحيد والأسماء الحسنى، النبوة وقصص الأنبياء، المواعظ
والحكم، القرآن والأدعية، العقود والإيقاعات^۲، ئەۋمەۋسوعەيە
گەۋرەترىن و گرنگترىن سەرچاۋەيەكى ئايىنىي شىعەى ئىرانە، كە
دانراۋىكى تەۋاۋى بىرۋاۋەپو ئەحكام و تەفسىرو تەۋاۋى زانستە
ئايىنىيەكانى لەخۇگرتوۋە بەپىتى تىپوانىنى شىعە، ھەروەك
رەنگدانەۋەى ئەۋزىاتر كردنانەشە كە لەسەردەمى سەفەۋىيەتدا
خراۋنەتەسەر شىعە، بەتايىبەت مىژۋى دانانى دەگەرپىتەۋە بۆ
كۆتايىيەكانى سەردەمى سەفەۋىيەت لەسەردەمى شا حوسىنى
سەفەۋى، كە ئەففانەكان رووخاندىان، گرنگترىن شتىك لەۋ كىتئىبەدا
سى بەرگى گەۋرەيەتى لەتانەدان لەسى خەلىفە سەرەتاكەى ئىسلام
كە لەچاپەكانى نويدا سىراۋنەتەۋە، بەلام لەچەند ژمارەيەكى كەمدا
دواى شۆرپى ئىسلامىي ئىران چاپكرانەۋە بەشىۋەيەكى سنووردار
بلاۋكرانەۋە.

^۱ - المعجم المفهرس لألفاظ أحاديث بحار الأنوار: ۱، ص ۷۴ - ۷۵.

^۲ - دروس في نصوص الحديث، سەرچاۋەى پىشۋو، ۱۳۰۷ - ۱۳۴.

کتیبی فرموده‌ی کۆکراوه‌ی تر نووسراوه‌، به‌لام فه‌وتان و رووناکییان به‌خۆیاوه نه‌بینی، گرنگترینیان نه‌مانه بوون: (جامع الأخبار فی ایضاح الاستبصار)ی عه‌بدولله‌تیفی کۆپی عه‌لیی کۆپی نه‌حمه‌دی نه‌له‌مه‌دانیی نه‌لشامیی نه‌لعامیلی^۱ و، (جوامع الکلم)ی سه‌ید موحه‌مه‌د نه‌لجه‌زائیری^۲.

هـ- ته‌فسیری قورئان

قورئان سه‌رچاوه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ پێکناهیته‌ بۆ بیری شیعه، چونکه به‌لایانه‌وه بلاره که تیگه‌یشتنی قورئان لای پێشه‌وايانی شیعه کورتهاتوو ته‌وه، وه‌ک نه‌وه لایان زانراوه: "نه‌وه که سه‌ له‌قورئان تیده‌گات که به‌قورئان قسه‌ی له‌گه‌لدا کراوه (موخاته‌به‌ی پی‌ کراوه)"، به‌وه‌یه‌وه ده‌بینین که زۆربه‌ی هه‌وله‌ رافه‌کارییه‌کانی شیعه ته‌نیا له‌کۆکردنه‌وه‌ی گێڕانه‌وه‌ ته‌فسیرییه‌کاندا کورتهاتوو ته‌وه، زۆر به‌که‌می نمونه‌ی ته‌فسیری عه‌قلیی یان ئیجتیهادیی نه‌بینین، نمونه‌کانی "التبیان"ی تووسی (الطوسی) و "مجمع البیان"ی ته‌برسی (الطبرسی) ده‌گه‌رینه‌وه بۆ ماوه‌یه‌کی پێشتر که نه‌وکات بیری شیعه به‌بیری ئیعتیزال کاریگه‌ر بووه، به‌لام دوا‌ی زالبوونی بیری هه‌والگێڕانه‌وه‌یی (إخباری) و به‌تایبه‌ت

^۱ - الذریعة إلى تصانیف الشيعة: ۳۷ - ۲۸ / ۵.

^۲ - هه‌مان سه‌رچاوه ۲۵۳ / ۵.

له سه‌رده‌می سه‌فه‌وییه‌تدا، ئه‌وه‌ولانه‌گه‌مارۆ بوون و لیکۆلینه‌وه
ته‌فسیرییه‌کان کورتها‌تانه‌وه‌سه‌ر کۆکردنه‌وه‌ی گێڕانه‌وه‌کان و به‌ش
به‌ش کردن و پۆلێنکردن و هه‌ندێجاریش شیکردنه‌وه‌یان.

له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مایه، گه‌وره‌شه‌رعناسێکی هاوچه‌رخ له‌باره‌ی
ته‌فسیرکردنی قورئانه‌وه‌ئه‌لێ: "ئه‌وه‌که‌سه‌له‌قورئان تێده‌گات که
موخاته‌به‌ی پێ کراوه، بۆ هیچ که‌سی تر نییه‌ ته‌فسیری قورئان
بکات، واتا له‌خۆیه‌وه‌ ئایه‌ته‌کان روون بکاته‌وه، به‌لام کارکردن
به‌پروالته‌ و ئیجتیهادو به‌لگه‌هێنانه‌وه‌ به‌پروالته‌کانی قورئان دوا‌ی
گه‌ڕانه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ گێڕانه‌وانانه‌ی په‌یوه‌ست و هاو‌نیشانه‌کان (المقیدات
و القرائن) و نه‌ریت و کاری موحته‌هیدو شه‌رعناسانه، کاریکی
ناساییه^١.

ژماره‌یه‌کی زۆری زانای شیعه‌هه‌بووه‌ له‌سه‌رده‌می سه‌فه‌ویداو
به‌ته‌فسیری گێڕانه‌وه‌وه‌ سه‌رقاڵ بوونه، که‌ ژماره‌یان ده‌گاته‌ سه‌دو
هه‌شتا رافه‌وان، که‌ ته‌فسیری هه‌موو قورئان یان به‌شیکیان
نوو‌سیووه‌ته‌ره، له‌وانه‌مه‌لا فه‌تحوالله‌ی کاشانیی خاوه‌ن
ته‌فسیری (منه‌ج الصادقین) به‌زمانی فارسی، میرزا موحه‌ممه‌د
مه‌شه‌دی خاوه‌ن ته‌فسیری (کنز الدقائق و بحر الغرائب)، هه‌روه‌ها
ئه‌لموحه‌قیقی ئه‌رده‌بیلیی خاوه‌ن ته‌فسیری (زبدة البیان فی براهین

^١ - بپروانه‌ پێگه‌ی ئایه‌توالله‌ ئه‌له‌وزما موحه‌ممه‌د صادق ئه‌له‌وه‌حانی:

أحكام القرآن) و ده‌یان کتبی تر و خوینە‌ریش دە‌توانی سرووشتی
 گێڕانە‌وه‌ی زالی بە‌سه‌ر ئە‌و تە‌فسیرانە‌وه‌ ببینی و بە‌دووریان بگێڕی
 لە‌تە‌فسیری عە‌قڵیی ئیجتیهادی و تیگە‌یشتن.

هە‌ندی ئە‌و تە‌فسیرانە‌ تاوه‌کو ئیستا زالبوونی خۆیانیان بە‌سه‌ر
 قوتابخانە‌ ئابینییە‌کانی شیعه‌دا پارێزگاریی کردووه‌، ئە‌ویش:
 تە‌فسیری (نور الثقلین)ی عە‌بد عە‌لیی کوپی جومعه‌ ئە‌لعە‌روسی
 ئە‌لحوزییە‌، ئە‌و کتیبە‌ بە‌خولیکی تە‌فسیری تە‌واوی قورئان
 داده‌نریست کە‌ لە‌سه‌ر بنە‌مای گێڕانە‌وه‌کان نووسراوه‌تە‌وه‌،
 تیایدا (١٣٤٢٢) گێڕانە‌وه‌ی باسکراوه‌ و زۆریی ئیسناده‌کانیشیان
 تۆمارکردووه‌و لە‌پێنج بە‌شدا چاپکراوه‌، بە‌پێی ئایە‌ت و سوڕە‌تە‌کان
 دانەر فەرمووده‌کانی هێناوه‌تە‌وه‌، هە‌روه‌ها تە‌فسیری (البرهان فی
 تفسیر القرآن)ی سە‌ید هاشم ئە‌لحوسینی ئە‌لبە‌حرانی، بە‌پێی
 ریزبە‌ندی سوڕە‌ت و ئایە‌تە‌کان گێڕانە‌وه‌کانی هێناوه‌تە‌وه‌و رشتە‌ی
 گێڕانە‌وه‌و ناوینیشانی سەرچاوه‌کە‌شی باس کردووه‌، دانەر بە‌شی
 یە‌کە‌می کە‌ کردووه‌تە‌ پێشه‌کی، تاییە‌ت کردووه‌ بۆ کۆمە‌ڵە‌ باسیکی
 دە‌سیک بۆ ناواخنی (باطن) قورئان و تە‌فسیرێ تە‌ئویل.

^١ - نهضت علمی در دوران صفوی (النهضة العلمية في العهد الصفوي)، نصر الله شاملي، له‌تێ کۆمە‌ڵی
 بابه‌تدا کە‌ زانکزی ئە‌سه‌فە‌هان جلالی کردووه‌تە‌وه‌ بە‌ناوینیشانی: ((Science/ Science
 Movement اسالی ٢٠٠٠.

دووه م: زانسته سرووشتیه کان و بیرکاری

سه قامگیری سیاسی له ماوه کانی سه رده می سه فه ویدا، بووه
هۆی گه شانه وهی زۆریکی زانسته سرووشتیه کان، به تاییه ت
نه وانه ی ده کرا پادشایان له دروستکردن و ئاوه دانکردنه وهی شارو
ولاته کاندایه کاریه پهنن، جا هه وه زانسته یه کانیه نه و سه رده مه زۆریک
بواری پزیشکی و بیرکاری و نه ستیره ناسی و شتانی تریشی گرتیه وه.

۱- پزیشکی و ده رمانناسی

له سه رده می سه فه ویه تدا هیچ کتیبیکی قه باره گه وره له بواری
پزیشکیدا نه نوو سراوه ته وه، به لکو نامیلکه و نامه ی بچووک
نوو سراوه ته وه، که چه ند لیکۆلینه وه یه کی دیاریکراو یان
شیکردنه وه ی کتیه به گه وره کانی پیشوو بووه، نه گه رچی نه و
شیکردنه وه و نامانه گرنگن، به لام سه رده می سه فه ویه ت له بواری
پزیشکیدا نه تیۆریزمه کاریکی نوو و نه هیچ پیشکه وتن و
ته واکردنیک ده رنه که وت بۆ تیۆره کۆنه کانی پزیشکی.

ده ستپیکردنی سه رده می سه فه ویه ت، ریکه وت بوو به دانانی
کتیبی (زبدۃ قوانین العلاج - پوخته ی یاساکانی چاره سه رکردن) ی
موحه ممه دی کوپی هیبه توالله ی نه لسه بزواری، خاوه ن نازناوی (نجاه
الطبيب)، له سه ر بنه مای شیوازی کتیه به که ی سه ید نیسماعیلی

جورجانی نووسییه‌وه‌ی که سالی ۱۱۴۳/ ۵۳۸ ک / ۱۱۴۳ ز نه و کتیب‌ی نووسییه‌وه و پیشکشی کرده یه کیک له پادشا خه وارزم شاكان که به‌ماوه‌یه‌کی زۆر له پیش سه‌فه‌وییه‌ت بوونیان هه‌بوو، به‌شی یه‌که‌می نه و کتیب‌ی تاییه‌ت کردووه بۆ نه‌وه‌ی به‌فیزۆلۆجیای مرۆف ده‌ناسرئ تاوه‌کو نه و ده‌مه‌ میژوویییه، پاشان لیکنۆلینه‌وه سه‌ره‌کییه‌کان ده‌ستپیده‌کات که نه‌خۆشییه‌ جه‌سته‌یه‌کانی مرۆف نه‌خاته‌به‌رباس، لاپه‌ره‌کانی دواتریش ئاماژه ده‌که‌نه زانستی مندالبون و نه‌خۆشییه‌کانی ژنان، هه‌ردوو کتیب‌ه‌که به‌به‌شیکی تاییه‌ت سه‌باره‌ت به‌ده‌وا دروست کردن کۆتاییان دیت^۱، له‌دیارتیرین کتیب‌ه نووسراوه‌کانی تری نه و بواره، کتیب‌ی (سته‌ ضروریه - شه‌ش شتی پتویسته)^۲، هی یوسفی کوپی موحه‌مه‌دی کوپی یوسف نه‌له‌ره‌ویه که سالی ۱۱۴۱/ ۵۳۴ ز^۳.

ب- نه‌ستیره‌ناسی و بیرکاری

له‌ و ماوه‌یه‌دا ژماره‌یه‌کی زۆر زانای نه‌ستیره‌ناس و بیرکاری‌ناس ده‌رکه‌وتن، له‌وانه: به‌هائه‌دین موحه‌مه‌دی کوپی حوسینی کوپی

^۱ - طب در دوره صفویه، سیریل جود، ص ۲۰- ۲۳.

^۲ - پزشکیانی سه‌رده‌می سه‌فه‌وییه‌ت باش ده‌یانزانی که هۆکاره ده‌ره‌کییه‌کانیش کاریگه‌ریی ده‌که‌نه‌سه‌ره‌له‌شساغیی مرۆف و وه‌هایان تیپوانین ده‌کرد که نه و هۆکاره ده‌ره‌کییانه شه‌ش شتن و ناویان ده‌برد به: شه‌ش شته پتویسته‌که.

^۳ - بق زیاتر زانیاریی به‌وانه: تاریخ ایران در دوره صفوی، ژماره‌یه‌ک نویژه‌و لیکنۆله‌ری زانگوی کامه‌رج، وه‌رگیزیانی: یعقوب آجند، ص ۲۸۸، ۲۹۳.

عەبدولصەمەدی ئەلخاریثی ئەلعامیلی بوو، شوێنەوارو جی دەستی
 ئەو لەبیرکاری و گەردوونناسیدا بۆ زەمەنێکی زۆر بەسەرچاوەو
 کتێبی خوێندن مایەووەو قوتابیانی قوتابخانە کۆنەکان سوودیانی لێ
 دەکرد، دیارترین کتێبەکانیشی ئەمانە بوون: رسالة الهالیه، تشریح
 الأفلاك، الرسالة الأسطرلابیه، خلاصة الحساب.

کتێبی (خلاصة الحساب) زۆر بەناویانگ بووێوەو لەولاتاندا لەنیو
 زاناو زانستخووازاندا زۆر فراوان بلایووێوە، ئەلبەهائیش لەژمارە
 ناسیدا داهێنان گەلێکی نوێی تیا دا ئەنجامدا، بەتایبەت لە (جەبرو
 بەرانبەر کردن و کۆکردنەووە ئەبینین بەشیوەی جەبر بابەتە
 بیرکارییەکان شیدەکاتەو، لەهەندێکی تریدا بەشیوەی ژماردن،
 قوتابی لەوهدا شتێک دەبینێتەو مێشکی چالاک دەکاتەووە
 بەهرە ی بیرکردنەوێ پێ بەهێز دەکات^۱.

لەسەر دەمی سەفەویدا نامەی زۆر لەبارە ی ئەستێرەناسییەو
 نووسران، دیارترین دانەرێکی ئەو بواریش، بەهائەدین موحەممەد
 حوسێن ئەلعامیلییە کە لەبارە ی ئەستێرەناسییەو بەزمانی
 عەرەبی کتێبی (تشریح الاختلاف) ی نووسیوەو رافەیهکی زۆریش
 بەزمانی فارسی لەسەر ئەو کتێبە نووسراوەتەو، هەرودا بەهائیی
 نامەیهکی نووسیووەتەو بەناو نیشانی (تحفه حاتمى) بەزمانی فارسی،

^۱ - تراث العربي العلمي في الرياضيات والفلك، قدري حافظ طوفان، ص ۱۷۴ - ۱۸۰.

نامەيەكى بچووكە سەبارەت ئەستىرلاب^۱ و پيشكەشى كردوووە
حاتەم بەگى وەزىرى شا عەباسى يەكەم.

پادشا سەفەويەكان گىرنگىيەكى زۆريان داووە تەزانستى
ئەستىرەناسى، نەك تەنيا لە بەرئەوێ كارىگەرييەكى زۆرى هەبوو
لە دەستنيشانكردنى كاتە شەرعىيەكان و جەژنە ئىسلامىيەكان،
بەلگە باوەريشيان بەو هەبوو ئەستىرەكان كارىگەرى و زۆريان
لە پووداوەكاندا هەيە، خودى شا عەباس ئەستىرەناسىك
(ئەستىرەگرەو) يەكى تايبەتى هەبوو بە ناوى (جەلالەدين
موحەممەد ئەلى زەدى) و شا راوێژى پى كردوو و لە زۆرىك كاروباردا
بۆ پرس و راوێژى ئەو گەراووەتەو، لەو شتە سەيرو سەمەرانەش
ئەو يە، كە شا صفى ناوى خۆى گۆرپووە بەهۆى پيشبينىكردنى
هەندى ئەستىرەگرەو بەوێ پادشا لەو سالا دا دەپوخى و
ئامۆزگاريان كردوو ناوى خۆى بگۆرپى تاووەك بەلای چاوەپوانكراو
لەسەر خۆى لادەت، بۆيە ناوى خۆى گۆرپووە بۆ شا سەليمان^۲.

^۱ - ئەستىرلاب (استرلاب): قىبلەنما، ئامرازكە بۆ پێوانى بارزەكانى خەرك (دوائر الكرة) و بەريزايى
ئەستىرەكان، سەرچاوە: نەوھەنگى ئەستىرەناسى، كەمال جەلال غەريب، ۲۰۰۴ دەزگای چاپ و
پەخشى سەردەم..... وەرگێت.

^۲ - تارىخ سياسى اجتماعى ايران در عصر صفوي (تارىخ ايران السياسى والاجتماعى في العهد الصفوي)،
مریم میر احمدی، منشورات اميرکبير، طهران، ۱۹۹۳، ص. ۲۱۰ - ۲۱۳.

سپیه‌م: هونه‌ره‌کان

هونه‌ره جوانه‌کانی سه‌رده‌می سه‌فه‌وییه‌ت گه‌یشتنه‌ ناستی
پیشک‌ه‌وتن و داهینان، چیرۆی هونه‌ری به‌وه تاییه‌تمه‌ندبوو که هه‌موو
شیوازه هونه‌رییه‌کانی ئێران له‌پۆژه‌ه‌لاتی نه‌په‌ره‌وه وه‌ریگرت
له‌سه‌رده‌می مه‌غول و ته‌یموری و تیکه‌ل و ناویته‌ بوو به‌چیرۆی
ئێرانی، هه‌روه‌ک هونه‌ری ئێرانیی نه‌ سه‌رده‌مه تاییه‌تمه‌ندبوو
به‌مه‌یلی زیاتر به‌ره‌و لای چیرۆکی پالّه‌وانه‌ کۆنه‌کانی ئێران و وینه
کردنی نه‌و چیرۆکانه‌ له‌ده‌ست‌ن‌ووس و شته هونه‌رییه‌کاندا، هه‌روه‌ک
ده‌بینین که گرنگیه‌کی زۆریان به‌وینه‌کردنی پالّه‌وانیه‌ته‌کانی ئیمام
علی و حوسینی کوپی عه‌لیی داوه‌و له‌شائق گشتیه‌یه‌کانی شاره‌کانی
ئێراندا پیشان ده‌دران، به‌تاییه‌ت له‌نه‌سه‌فه‌هانی پایته‌خت، له‌پال
نه‌وه‌شدا شیوه‌کاران گرنگیان ده‌دا به‌وینه‌کردنی هه‌ندێ لایه‌نی
سرووشتی و نه‌وه‌ش له‌وینه‌و زه‌خره‌فه‌کاندا ده‌رده‌که‌وت.^۱

پیشه‌سازی فه‌رش و جوانکارییه‌کانی و قیشانی (جۆره‌ خشتیکه‌)
و ته‌رلا‌سازیش بووه‌ شوینی هاندان و گرنگی‌پێدانی پادشا
سه‌فه‌وییه‌کان^۲، بۆیه سه‌هن‌ته‌ره هونه‌رییه‌کان له‌ئێراندا زۆر بوونه‌وه‌و
له‌ته‌واوی شوینه هونه‌رییه‌کاندا چالاکیه‌کانی زۆتر بوونه‌وه‌و

^۱ - الفنون الإيرانية في العصر الإسلامي، محمد حسن زكي، ص ۳۶.

^۲ - تاريخ أدبيات إيران، ذبيح الله صفا، ص ۱۷۶.

په لیکښا بڼه دیزاین کړنډی کاشی رهنګاوره نګ که دیوارو
ګومه زه کانی پی ده پازینرایه وه و ته وای جوانی و رازاوه ییه
چنراوه کانیش به ده رکه وتن.

له کوتایی سده دی دهی کوچی / شانزه ی زاین، شا عه باس
باره گای فه رمانپه وایی گواسته وه نه سفه هان و ګرنګیی
به جوان کړنه وه و رازاندنه وهی داو مزګه وت و کوشک و پردو ریګه و
بانی تیدا دروست کړدو شاره که ش بووه زوړترین شاریکی روژه لات
له پړوی ګه شانده وه و جوان کاريیه وه و له سده دی یانزه دی کوچی /
حه فده ی زاین بووه نه و میحوه رده ی که ژیا نی هونه ریی ئیران
به ده وریدا بسورپته وه^۱.

شا عه باس حه زی به هونه ره جوانه کان بوو، نمونه ی:
خوښووسی و جوانکاری و وینه کښان و ګوژه و کاشی
دروست کړن، له وپه پی ئیرانه وه وینه کښه کانی بانګده کړد بڼه
نه سفه هانی پایتهخت و موچه ی به رزو جیاوکی زوړی پیان ده دا
تاوه کو به هره هونه رییه کانیا ن له جوان کړنډی نه سفه هاندا به کار بهیتن،
هه روه ک سالی ۱۰۱۰ک / ۱۶۰۱ز هونه رهنه ندانی له ګه ل خویدا برد بڼه
مه شه د له خوښووس و جوانکارو که سانی تر کاتنک به پی خاوسی
به پیکه وت بڼه بوونیا تنانی مه رقه دی نیمام عه لی ره زا که
نوزیه کییه کان دواي داگیر کړنډی مه شه د ویرانیان کړد بوو.

^۱ - الطواهر الأدبية في العصر الصفوي، محمد السعيد عبد المؤمن، ص ۴۸ - ۴۹.

چاره‌م: وێژه (ئه‌ده‌ب)

پیاوه‌ل‌دان و لاوانه‌وه به‌گرن‌گترین شتێك داده‌ن‌رێن كه ده‌می میژووی سه‌فه‌وییه‌ت له‌بواری وێژه‌دا به‌ره‌مه‌یه‌ت‌نا، پادشا سه‌فه‌وییه‌كان كاتێك گرن‌گییان به‌شیعرو وێژه ده‌دا كه ئاراسته بوایه بۆ پشت‌گیریی مه‌زه‌بی شیعه، ئه‌وه‌ش بووه هۆی كۆچ‌کردنی ژماره‌یه‌کی زۆری شاعیرو نه‌دییه ئێرانییه‌كان بۆ هیند، پادشایانی هیندیش پێش‌سوازییان لێیان نه‌کردو نه‌و شاعیرو نه‌دییه‌نه‌ش شیوازیکی نوێیان له‌ئه‌ده‌بی فارسیدا داهێنا و ناسرا به‌شیوازی هیندی.

لێ‌كۆله‌ری به‌ناوبانگی ئێرانیسی له‌بواری ئه‌ده‌بی فارسیدا، موحه‌ممهد ته‌قیی به‌هار ئه‌لی: "یه‌كه‌مین شتێك كه له‌ئه‌ده‌بی فارسیدا ده‌كه‌وێته پێش‌چاو، زۆریی نه‌و كتیبه‌نه‌یه كه له‌بابه‌تی مه‌زه‌بی و بابه‌ته ئایینییه‌كاندا ده‌ركه‌وتوون، پێن‌ووسی نووسه‌ران له‌بابه‌ت فه‌رمووده‌و فیه‌قه‌و بنه‌ماكان به‌كارهێنراوه، بۆیه نووسین ئامرازی زانایان بووه بۆ ناساندنی مه‌زه‌بی شیعه‌و روون‌کردنه‌وه‌ی بنه‌ماو شیک‌کردنه‌وه‌ی نا‌پوونییه‌كانی، تاوه‌كو بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی گشتیانه‌ بی و ئاستی به‌رزتر بکریته‌وه، نووسین (په‌خشان) زمانی نه‌و زانسته‌یه كه قسه‌ له‌گه‌ڵ عه‌قل و تیگه‌یشتندا ده‌كات، شیع‌ریش زمانی دله‌ كه له‌گه‌ڵ هه‌ست و خه‌ونه‌كاندا ده‌دوێ، جا نه‌و دوو زمانه

باشترین نامرازیک بوون بۆ سه رخسستن شیعه گهری و
نیزکخستن وهی له عقل و دلّی نه و خه لکه^۱.

له پوویه کی تره وه، رهوت و مه یلی سه فه ویه و زالبوونی
شه رعناسه توونده کان کاریگه ریپان کرده دابه زینی داهینانی شیعی
و به و هویه وه زۆرّیک له شاعیران بۆ هیند مه لّه اتن بۆ رویشتنه
کۆشکی پادشا مه غۆله کانی هیند، که زۆرّیک پیشوازپیان له
شاعیرانه کردو شیوازیکی نوێ له شیعی فارسدا ده رکهوت و ناسرا
به شیوازی هیندی^۲، له گرنگترین شاعیرانی نه و سه رده مه ش، مه ولانا
ضه میریی نه سفه هانی و موخته شه م قاسانی و مه ولانا وه حشیی
یه زدی و وه لی دشت بیاضی و شیخ به هائی بوون^۳.

بلاو بوونه وهی شیعی مه زهه بیپانه به ماویه کی که می پیش
دروستبوونی ده ولّه تی سه فه ویه و ده رکهوت، زۆرّیک شاعیر مه بوون
شیعیان له پیاوه لّدانی ئالو بهیت دهوت و ده گریان بۆ
شه هیدکراوه کانیا و هه ندی بیروباوه پی شیعیان رافه ده کردو
به رگریان لی ده کرد له به رده م سووننه کاند، نه ویه که ده توانین
پیی بلّیین شیعی مه زهه بی، جا نه م رهنگ و شیوه شیعییه

^۱ - سبک شناسی، محمد تقی بهار، ج ۳، ص ۲۵۶.

^۲ - تاریخ روابط ایران وهند (تاریخ علاقات ایران والهند)، ریاض الإسلام، الترجمة إلى الفارسية: محمد باقر آرام، مطبعة سپهر، طهران، ۱۹۹۴، ص ۲۵۱، ۲۶۲.

^۳ - خلد برین، محمد یوسف واله أصفهان، منشورات مؤسسة موقوفات الدكتور افشار، طهران، ۱۹۹۳، ص ۴۷۳ - ۴۷۷.

ئەگەرچى لە ماوەى پېشتىرى ئەدەبىي فەرسىدا بوونى ھەبوو، بەلام
لەپووى زۆرىيەو بەئەندازەى ئەم ماوەىە نەبوو، سولتەنە
قەرەقونىلوکان (دەولەتى تورکمانى) مەیلی بنەماو بیروباوەپى
شیعەیان ھەبوو، ئامادەى شیعە لەخۆراسان کەمتر نەبوو لەچاو
ئەوەى لەپۆژئاواى ئێراندا ھەبوو، تايەفە گەلیكى بەھێزى شیعە
بوونى ھەبوو لەھەندى شاردا، وەك سبزواری مەشھەدو ویلايەتە
دوورەکان.

بەھەرچە ئەم رەنگە شیعەییە شیعەییەکی نوێی وەرگرت و
لەسەردەمى سەفەوییەتدا زیاتر مەودای کیشا کاتیک بانگەوازی
شیعە گەیشتە لوتکەى خۆی.

شیعەى مەزھەبىيى ئەو ماوەیە دوو بابەتى شیعەى کردە ئامرازى
دەربرپن، ئەویش: پیاھەلدان و لاوانەوہ بوو لەبارەى عەلىی کوپى
ئەبو تالیب و کوپو نەوہکانى، زۆریەى لاواندەوہکانیش سەبارەت
بەئىمامى سەییەم بوون، حوسەینی کوپى عەلى و پاشان ئىمامە
شەھیدکراوہکانى تر.^۱

^۱ - الظواهر الأدبية في العصر الصفوي، محمد السعيد عبد المؤمن، مكتبة الأنجلو المصرية، ص ۲۲-
۱۴۸، بۆ زیاتر زانیاری سەبارەت بەمێژووی دانیشتنی پەرسەى شیعەو ئەو بابەتە فارسییانەى بۆی
زیاتر کراون، بېوانە: تراجیدیا کریلاء، ابراهیم الحیدری، منشورات دار الکتاب الإسلامی، قم.

پینجهم: ته لارسازی

کاتیک شا عه باس له سالی ۱۰۰۶ک / ۱۵۹۷ز پایته ختی گواسته وه
نه سفه هان و سوور بوو له سهر رازاندنه وهی و ههستا به دروستکردنی
زوری ته لاری گه وره تیایداو گوره پان و باخچی گشتیشیی
دروستکردو هه ولکی زوری له وه دا خه رچکرد، نه وه ولانه شی له
شوینه واره زورانه دا دهرده که وی که دوی خوی به جیهیشت و
میژوونوسان و روزه لاتناسه گه پریده کانی نه وکات تواریان
کردوه، وه نه نجامیک له وهی نه سفه هان پییگه یشتبوو
له پیشکه وتن و جوانیه که هیچ سهرده میکی پیشتر به وه
نه گه یشتبوو، نازناویکی گه وره ی وه رگرت که بووه (أصفهان نصف
جهان) واتا: نه سفه هان نیوهی جیهانه، نه مهش کاتیک بوو که
نه سفه هان له وپه پی جوانی و رازاوه یی و مه زنیدا بوو، له پووی
شوینه واری به رزی داهیتان و جوانیه وه له سه رووی ته وای
شاره کانی نیرانه وه بوو، گه شتیار له هه موو شوینیکیدا چیژی
له هونه ری به رزی نه و شاره نه کردو شار بیوه پیشه نگای هونه ری،
له نه نجامی زور گرنگیدانی شا عه باس به نه سفه هان و گرنگیدان
به جوانکردن و رازاندنه وهی، پایته خت قهره بالغ هاته وه به دانیشتون
و گه شتیاران، تانه وهی هندیک باسیان کردوه، که دانیشتون

ئەسفەھان لەسەردەمی شا عەباسدا گەشتبوو دەرووبەری
شەسەد ھەزار کەس^۱.

زۆریە ئەو تەلارنەیی لەسەردەمی شا عەباسدا دروستکراون
تاوھکو ئەمڕۆ ماونەتەوھو باس لە جوانیی ھونەری ئەکەن، زۆریە
گەشتیاران سەردانی ئەکەن و چۆڵ لە جوانییە ھونەرییەکی دەکەن،
بەلام ھەندێ لە شوینەوارانە لەپۆزگاری ھەمانپەوای قاجاریدا
دەستی کاولکردنی پێگەشت، بۆیە زۆریە ئەو شوینەوارو
تەلارنەیی تاوھکو ئیستا ماون، کەوتوونەتە کەناری لای راستی
رووباری زاینەدە رود کە گەشتیارە بیانییەکان وەسفیکە دەکەن
تاوھکو ئیستا نمونەیی بوونی نییە، گرنگترین ئەو شوینەوارانەیی کە
شا عەباس لەئەسفەھاندا بەجێھێشتووھ ئەمانەن:

میدان نقش جھان: ئەم گۆرپەپانە (میدان) ئەکەوتتە نزیکەیی
ناوھپاستی شاری ئەسفەھانەوھ، گۆرپەپانیکە گەورەییە و نامادە کراو
بووھ بۆ شوینی پێشبرکێ و سواریبوونی ئەسپ و تیرھاویشتن،
ھەندێجاریش بۆ سازدانی شەپە کەلەشیر، دواي ماوھیک ناوی
گۆرپەپانەکە لە (نقش جھان) ھوھ گۆرپاوھ بۆ شا عەباس^۲.

^۱ - اصفهان و آثار تاریخی آن (اصفهان و آثارها التاريخية)، عباس إقبال، مجلة یادگار، السنة الثانية، العدد ۹، ۱۳۲۵ م، ص ۲.

^۲ - ایران در زمان صفویه (ایران في العهد الصفوي)، ص ۲۶۶.

عالی قاپو: دواى ماويهك له گواستنه وهى پايتهخت بۆ
 نه سفهان، شاه باس پيداگريبوو ته لاريكى بچوك دروست بكات
 دريژيسته وهو بپوانسته گورپه پاني نقش جهان له پړوي رۆژئاواوه
 ته لاره كه بكات به باره گاي فرمانپه واييه كهى و بهو ته لاره نوييه
 وترا (عالی قاپو) و اتا (دهرگای بهرن)، نه م كوشكه سى قاته، هر
 قاتيكي ده بيته دوو قاتي تر، و اتا له راستيدا شهش قاته وه موو
 قاته كان چل و هشت مه تر به رزن، به رزي ريزه وي سهره كيى بيست
 و هشت مه تره^۱.

مزگه وتى شيخ لوتفوالله: نه م مزگه وته له لاشانى رۆژه لاتى
 گوره پاني نقش جهان وه دروستكراوه، و اتا له پړوي به رانبه رى
 مزگه وت و قوتا بخانه ي سهر به مزگه وته كه ناوه كو بيته شويني
 نيسته جى بوونى شيخ لوتفوالله ي نه لعا ميلى، ده گمه نه نمونه ي نه م
 مزگه وته له ته واوى دونيادا بوونى هه بى، له بهر نه و جوړه به رده ي
 قيشانى كه له جوانكرنى گومه زه كه دا به كارهيئراوه و ناوه وهو
 دهره وهى گومه زه كه ي رازاندوه ته وهو زۆر يك ثايت و دهسته واژه ي

^۱ - مه مان سه رچاوه.

جیاوازی له سەر نووسراوه و پایه به رزیی ئه و مزگه وته و جوانییه که ی ده رده خات^۱.

مزگه وتی شا: ئه م مزگه وته ئه که ویته ته نیشتی باشووری
گۆپه پانی نقش جهان وه، واتا ئه که ویته ناوه راستی ته لاری عالی
قاپو و مزگه وتی شیخ لوتفوالله وه، سی گومه زو چوار تارمه ی
له خۆگرتوه، که وره ترین تارمه ی ئه وه یه که روی له قیبله کردوه،
گومه زی تارمه که وره که له دوو گومه زه که ی تر که وره تره^۲.

شه شه م: گۆرانی و میوزیک

بابه تی حه لال و حه رامیی گۆرانی و میوزیک له و بابه تانه یه که
مشتومرێکی فراوانیان له سەر هه بووه له و ده مه میژوویییه دا، هه ندیک
سه ره تای ده رکه وتنی مشتومرێ سه باره ت به گۆرانیی له فیهقی
شیعه دا ده گێژنه وه بۆ نامه ی زانای به ناوبانگ مه لا باقری خۆراسانی،
که به ناوبانگ بووه به لیکۆله ر (ئه لموحه قیق) سبزواری کۆچکردووی
سالی ۱۰۹۰/ ۱۶۷۹ ز که نامه یه کی سه ره یه خۆی له بابه ت گۆرانیی
نووسیوه^۳.

^۱ - هه مان سه رچاوه.

^۲ - آثار ملي اصفهان (آثار اصفهان الوطنية)، ص ۶۶، الشاه عباس الکبير، ص ۱۳-۱۳۶.

^۳ - میراث فقهي غناء وموسيقى، رضا مختاري، ج ۳، ص ۱۵۹۵، نشوء وسقوط الدولة الصفوية: کمال
المسيد: ص ۲۴۱-۲۴۲.

هه‌لۆیستی سولتانه‌کانیش له‌بابه‌ت گۆرانی و میوزیک گۆپانکاریی به‌سه‌ردا ده‌هات و له‌هه‌ل‌ه‌وه‌ ده‌رام ده‌کرا، ئه‌وه‌ش به‌پیتی مه‌ودای کاریگه‌ریی شه‌رعناسه‌ توونده‌کانه‌وه‌ بوو به‌سه‌ر سولتانه‌کانه‌وه‌و ناچارکردنیان که شه‌ریعت جێبه‌جی بکه‌ن، ئه‌وه‌ی نوێ بوو له‌وه‌مه‌ میژووویه‌دا، ده‌رکه‌وتنی جوۆریکی تاییه‌تی گۆرانی و میوزیک بوو تاییه‌ت به‌پرسه‌ گێپان که سالانه به‌بۆنه‌ی کوژرانی نیمام حوسینه‌وه‌ سازده‌کراو تاوه‌کو ئیستا له‌ئێراندا به‌رده‌وامه‌و گوازراوه‌ته‌وه‌ ولات گه‌لیکی عه‌ره‌بیشه‌وه‌ نمونه‌ی عێراق و لوبنان و به‌حه‌رین^١.

هه‌وته‌م: کانه‌زاکان

له‌سه‌رده‌می سه‌فه‌ویه‌دا هه‌ندی کانه‌زای نمونه‌ی مس و ئاسن به‌کارهێنرا له‌دروستکردنی قاق و مه‌نجه‌لدا، هه‌روه‌ها له‌دروستکردنی که‌ره‌سته‌کانی شه‌پ، زۆرت‌ترین کاره‌ هونه‌ری و جوانکارییه‌کانیش له‌شتی مالاندا به‌کارده‌هێنرا، وه‌ک قاپ و مه‌نجه‌ل و په‌رداخ‌ی خواردن و خواردنه‌وه‌و زۆرجاریش وینه‌یان له‌سه‌ر ده‌نه‌خشاندا،

١

^١ - نشوه وسقوط الدولة الصفوية، كمال السيد، ص ٢٤١-٢٤٢، بیل زیاتر زانیاری، به‌وانه: تراجیدیا کرپلاه، إبراهیم الحیدری، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

هروهك شيعرى عيرفان و دڤره شيعرى هه ندى شاعيرى به ناوبانگيان له سه ر ده نووسى^۱.

هه شتەم: رستن و چنين

له پووى هونه رييه وه، قوماشى سه فه ويى له ديزاين كردنى كراس و عه با به به ردى گرانبه ها به لوتكه ي پيشكه وتنى خۆى گه يشتبوو، قوماشى ئاوريشمىنى سرنجراكيش و نه خشيتراو به گزوكيا له و سه رده مه دا به ره م هيترا، كاشان و يه زدو ئه سفه هان و قوم و ساوه له شاره گرنگه كانى پيشه سازى ئاوريشم بوون و قوماشى سه فه وييانه به شيوه يه كى زۆر هه مه جۆر بوو، به لام ئاوريشم له پووى هونه رييه وه گرنگتر و تايبه تر بوو^۲، قوماشى ئاوريشم به سى جۆر ده چوو به بازاره خۆمالڤيه كانى سه رده مى سه فه وييه وه: ئاوريشمى ساده، ئاوريشمى چنراو عه با.

به رگى پادشايان و په رده و ئه جوانكارىيانه ي كه به ديارى ده درايه نوڤنه ران و پادشايانى ولاتان، زۆرترين ئه و به ره مانه بوون كه ئه و قوماشانه يان بۆ به كارد ههيترا.

ويڤنه ي مرۆڤ و ئاژده ل و رۆك باكگراوه ندى زۆر به ي نه خشه كان بوو، كارگه شاهانه ييه كانى پايته خته كان و شاره كانى تر گه وده ترين

^۱ - تاريخ فرهنگ و تمدن ايران در دوره صفوي (التاريخ الثقافي والحضاري لإيران في العهد الصفوي)، عباس قدياني، ص ۱۴۵-۱۴۶.

^۲ - تاريخ ايران - دوره صفويان، ص ۲۹۷-۴۰۱.

کاره‌گه‌کانی نه و قوماشه بوون و به‌ناوبانگترینی بازاره جیهانییه‌کان بو.^۱

رستن زۆرتین پیشه ته‌قلیدییه‌کانی ئیران بوو، هه‌روه‌ک ره‌نگکردنی هونه‌ریی لای ئیرانییه‌کان بلالوبوویه‌وه و ره‌نگکردنی هونه‌رییانه‌ی ره‌نگه سرووشتییه‌کان جوانی و به‌رده‌وامییه‌کی زۆری به‌هونه‌ری رستن دابوو، سه‌رده‌می سه‌فه‌ویییه‌تیش پیشکه‌وتنیکی گه‌وره‌ی له‌و هونه‌ره‌ی به‌خۆوه بینی، نمونه‌ی هونه‌ره‌کانی ترو هه‌ندی شوینه‌واری رستنی نه‌و ده‌مه میژوویییه‌مان بۆ ماوه‌ته‌وه، له‌وانه رستنی فهرش گه‌لیکی گرانبه‌ها به‌ده‌زوی ناوڕیشمی و ئالتوونی.^۲

تۆیه‌م: وینه‌و خۆشنووسی و زه‌خره‌فه

شا‌عه‌باس زۆر‌حه‌زی به‌وینه‌ بوو، پیش‌سوازی و خۆش‌حال‌ده‌بوو به‌شیوه‌کاره‌ روژئاواییه‌کان، فه‌رمانی به‌وینه‌کی‌ش‌یکی پورتوگالیی داوه‌ له‌یه‌کێک له‌کۆشکه‌ به‌ناوبانگه‌کانی شیراز که‌ به‌(عمارت کلاه‌فرنگی)ناسراوه‌ کۆمه‌له‌ وینه‌یه‌ک هه‌لبکۆلی، بۆ جوانکردنی مالان و سه‌قفی خانووه‌کان وینه‌یان ده‌کی‌شا، زۆرجار نه‌و وینه‌انه‌ وینه‌ی

^۱ - تاریخ فرهنگ و تمدن ایران در دوره صفوی (التاریخ الثقافي والحضاري لإيران في العهد الصفوي)، عباس قدیانی، ص ۱۴۵-۱۴۶.

^۲ - تاریخ سیاسی و اجتماعی ایران در عصر صفوی (تاریخ ایران السياسي والاجتماعي في العهد الصفوي)، مریم میر احمدی، ص ۲۴۳.

که سیتی گه لیکي ئایینی یان روحانی یان سیاسی ناسراوی نه و سهرده مه بوونه، وه کو: میرفندرسکی، شیخ به هائی، شاه عباس و نه وانی تر، هه ندی وینه ی تر بق که سیتی گه لیکي نه فسانه بوونه وه کو وینه ی رۆسته م و سهراب، یان که سیتییه ئایینییه کانی نمونه ی نیمام علی و هه ردوو کوپه که ی که حه سه ن و حوسینن، جا گرنگترین وینه کیشه ناسراوه کانی نه و سهرده مه: مانی شیرازی، که ماله دین به هزاد بوون^۱.

گرنگترین خۆشنوو سه کانیش: خواجه مه حمود سیاوشی ناسراو به "مه حمود ئیسحاق" و موحه مه مده حوسین ته بریزی بوون^۲. هه روه ها پیشه سازی گۆزه ی چینی و کاشیی په ره یسه ند، چونکه شاه عباس هه ندی هونه رکاری چینی بانگهیشتکرد تاوه کو ئیرانییه کان فیزی سه نه ته ی گۆزه ی چینی بکه ن، له وکاته شه وه نه و هونه ره له ئیراندا رۆر که شه ی کردو داهینانی رۆریان تیا دا کرد، هه روه ک سه نه ته ی کاشیی له و سهرده مه دا که شه ی کردو هونه رکاره کانیش له جوانکردنی مزگه وت و کۆشکه کاندای داهینان و به هره ی خۆیانان به کارهینا^۳.

^۱ - شاه إسماعیل صفوی، محمد بنامی، منشورات کتاب نمونه، طهران، ص ۲۴۵-۲۵۰.

^۲ - زندکی شاه عباس اول، نصر الله فلسفی، منشورات جامعه طهران، ص ۳۷۱-۴۰۷.

^۳ - تاریخ صفویه، احمد تاجبخش، منشورات نوید شیراز، الطبعة الأولى، ۱۹۹۸، ص ۱۰-۲۰.

بنه ماله‌ی سه‌فه‌وییه‌ت
شیخ و پادشاکانی
موح‌مه‌د ئه‌لمه‌عموری

۶

بنه ماله‌ی سه‌فه‌وییه ت شیخ و پادشاکانی

"موحه مه‌د نه‌له‌عموری *

ده‌وله‌تی سه‌فه‌وییه ت وه‌رچه‌رخانیکی گه‌وره‌ی نواند له‌میژوی
ولاتی فارس (ئێرانی ئیستا) دوا‌ی ماوه‌یه‌ک له‌چوونه‌ نیو ئیسلامه‌وه‌،
بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وییه ت توانیی به‌که‌مجار ده‌سه‌لاتی روحیی خۆی
بپاریزی و دووه‌میش پاریزگاریکردنی ده‌سه‌لاته‌ سیاسیه‌که‌ی به‌سه‌ر
ناوچه‌یه‌کی فراوانی نه‌و ولاته‌داو ئینجا زالبوونی به‌سه‌ر ته‌واوی
ولاته‌که‌و هه‌ندی‌جاریش به‌سه‌ر ولاتانی ده‌ورووبه‌ریدا.

ده‌زانری که‌ سه‌فه‌وییه‌کان تورک بوونه‌و ژۆربه‌شیان به‌باشیی
زانیوویانه به‌یه‌کێک له‌دیالیکته‌ تورکیه‌کان^٢ قسه‌ بکه‌ن، شیخ
سه‌فه‌دینی نه‌رده‌بیلیی باپیره‌ گه‌وره‌ی سه‌فه‌وییه‌کان به‌باشیی
زمانی تاتی زانیووه‌، که‌ به‌کێکه‌ له‌زمانه‌ نیوخۆییه‌کانی خه‌لکی

* - نووسه‌ریکی عێراقیه‌.

نازه ریبیجان، نه مهش له پښتگه ی ته ماشاگردنی شیعره کانیه وه
 ده بینریت که به زمانی تاتی نویسیوتی، به لام هندی لیکولینه وه ی
 میژوویی دوپاتی ده که نه وه که شیخ صه فیه دین وه چه ی هه شته می
 پادشا (فه یروز شا رزین کلاه) یه، فه یروز شا کوردیکی خه لکی سنجار
 بووه، که کورده کان له نازه ریبیجان و نه ران بلا بوونه ته وه، نه ویش
 له سه ده ی چواردا کوچی کردووه بق شاری نه رده بیل و له نزیکییه وه
 نیشه جی بووه.

له گه ل نه وه شدا شیخه سه فه وییه کان خویان ده ده نه وه پال نیمام
 موسای کازم، هه وته مین نیمامه کانی شیعه و ره چه له کتکی درویان بق
 خویان دروستکردووه به وه ی له پښتگه ی نیمامی هه وته مه وه
 ده که نه وه به په یامبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و بانگه شه یان
 کردووه که نوینه ری په یامبه ری خواو نیمام مه هدین، به پشت
 به ستنیان به وه ی ره چه له کیان بق په یامبه ر ده که پښتته وه، بقیه پادشا
 نیسماعیل به و بانگه شه توانی جه ماوه ریتیه کی به رفراوانی خه لکی
 نیران بق خوی رابکیشی که میژوویانه له گه ل بنه ماله ی په یامبه ردا
 هاوسوزبون.

نه حمه د کیسره ویی لیکولنه ری هاوچه رخ و لیکولنه ر که لکی تریش
 باوه ریان وه هایه، که سه فه وییه ته هه رگیز سه ید نه بوون، دوپاتی

ده کاته وه که ره چه له کی سه فه و بیه کان ده که پیت وه بۆ فه یروز شا
زین کلاه که کوردیکی خه لکی سنجاری باکووری عیراق بوو^۱.

شیخ صه فیه دین

صه فیه دینی دامه زین نه ری ته ریه تی سه فه و بیه ت، به یه که مین
که سیك داده نریت توانی بی تی ته صه وف له خزمه ت منال و
بنه ماله که یدا به کار بهی تی.

هر له سه ره تای ته مه نیه وه، شیخ صه فیه دینی نه رده بیللی
گرنگی به زانسته کانی سه رده می خوی داوه و گه شتی شاره
جیاوازه کانی کردوه بۆ گه پان به دوا ی موریدو رابه ری ته ریه تدا،
نه نجامی گه شته زۆره کانی چاوپیکه وتنی بوو به شیخ تاجه دین
نیراهیمی گه یلانی ناسراو به شیخ زاهید (ک/ ۶۱۵ - ۱۲۱۸ ز - ۷۰۰ ک/
۱۳۰۰ ز) له شاری لاهیجانی سه ر به گه یلان.

صه فیه دین ژیرو وریابوو، لای شیخ زاهید گه یلانی مامۆستای
خاوه ن ریزو پینگه یه کی گه وره بوو، نه وتری هر له یه که م بینینه وه
ژیری شیخ صه فیه دینی هه ست پیکر کردوه و به یه کیک له پزگار که ره

۴

^۱ - شیخ صه فیه و تبارش (الشیخ صه فیه و اجداده)، احمد کسروی، طهران، عام ۱۳۲۲ م، ص ۵.
سنجار وانا (شهنگال) و ناویردیشی به باکووری عیراق، نه وه شتیکی ناسایی به لای هندی نووسه ری
عه ره بی عیراقی و هر ولاتیکی تره وه و فوورس و گرانه ناوی کوردستان بهی تی! - وه رگیزی.

گه وره کانی جیهانی داناوه، تائه و ئاسته ی به جیگرو راسپێردراوی
خۆی هه ئیباردوه.^۱

دوای ئه وهی شیخ صه فیه دین به و شانازی و گه وره ییه گه یشت،
له لایه ن کوپی شیخ زاهیده وه رووبه پووی ناکۆکی هاته وه که ناوی
جه ماله دین عه لیلی بوو، له نیو شوینکه وته کانی ته ریه تدا ململانی و
ناکۆکی ده رکه وت، تائه وهی شیخ صه فی توانی هه مووان قایل بکات
ویلایه تی روحیی پشتاو پشت نییه و کوپی رابه ری (مورشیدی)
ته ریه ت خاوه ن سیفه تی ده سه لاتی روحیی نییه تا وه کو پێویست
بی شوینکه وتووانی ته ریه ت گوپراه لی بن، به و هۆیانه جه ماله دین
عه لی، شیاوی جیگروه یی شیخ زاهیدی باوکی نییه .

ئه وهی جیی تیبینیه، ئه وه یه کاتیک شیخ صه فیه دین ده بیته
شیخی ته ریه ت، رایده گه یه نی که جیگروه یی ته نیا له باوکه وه بز
کوپ ده گوازیته وه.^۲

شیخ به و بپاره وستی سه رکرده یه تی ته ریه ته که له بنه ماله ی
سه فه ویدا بپاریزی، تا وه کو توانا و ده سه لات له ده ست بنه ماله که
ده رنه چی.

^۱ - [ایران عصر صفوی (ایران في العصر الصفوي)، راجر سیوری، الترجمة إلى الفارسية، کامبیز عزیزی،
طهران، منشورات سحر، الطبعة الثانية، ۱۹۸۷، ص ۸.

^۲ - دنباله جستجورد تصوف ایران (تتمة البحث عن التصوف في إيران)، عبد الحسين زرين كوب،
منشورات امير کبير، طهران، الطبعة الثانية، ۱۹۹۷م، ص ۲۳۲.

نهم کاره نه وه روونده کاته وه که صه فیه دین ویستویه تی نه و
 ته ریفه ته سۆفیکه رییه ی که خۆی بووه گه وره ترین شیخه کانی،
 له به رژه وه ندیی خۆی و گه وره یی پیگه ی بنه ماله که یدا به کار بیات،
 له پۆستی رابه پی بالادا پۆست و پیگه یه کی وه رگرت هاوشیوه ی
 پیگه ی سولتانه کان و ده سه لاتداره سیاسیه کان بوو، له نه رده بیلدا
 خانه قای ته ریفه ته که ی دامه زرانده و نه و ته ریفه ته له دواتردا بووه
 سه نته ری هه ستانه وه یه کی به رفره وانی ئایینی جه ماوه ری.

شیخ هه ژارو بی نه واکانی پارێزگاری ده کرد، بۆیه ماله که ی
 له نه رده بیلدا بووه په ناگای بی به شکراو و هه ژاره کان و له ژایانی
 خۆیدا به خاوه ن زۆرێک که رامات ناسرا، جه ماوه ریتیه که ی ته نیا
 له پیرۆزی و که رامات و پیگه ی مه عنه و ییه وه وه رنه گرت، به لکو
 به مۆی پیگه کۆمه لایه تیه که ی و نه و سه روه ته زۆره شییه وه بوو که
 له سه روه ت و دیارییه زۆره کانی رۆژگاره وه پێیده گه یشته، که
 له خۆشه ویستان و جه ماوه ری بوونی نیو خه لکه وه بۆی بیووه
 ده سه کورت،^۲ هه ندی پادشاو گه وره پیاوانی ده وله تیش پالپشتیی
 شیخ صه فیه دینیان ده کردو خۆشیانده و بیست.

۴

^۱ - ایران عصر صفوی (ایران في العصر الصفوي)، واجر سیرری، الترجمة إلى الفارسية، کامبیز عزیزی،
 طهران، منشورات سحر، الطبعة الثانية، ۱۹۸۷، ص ۸.

^۲ - تاریخ ایران در دوره صفویان (تاریخ ایران في العهد الصفوي)، ژماره به ک توێژه و لیکۆلهری زانکۆی
 کامبوج، ره بگێتاش: یعقوب آجند، منشورات جامی، ۲۰۰۱م، الطبعة الأولى، ص ۱۰.

(حه مدوالله ئەلموستەو) ھاوسەردەمی شیخ صەفیی بوو، کتیبیکی میژوویشی هەیه تیایدا باس لە پووداوەکانی سەردەمی خۆی دەکات بە ناوینیشانی (تاریخ جزیده)، وانا "میژووی هەلبژاردە" کاتیک باس لە پووداوەکانی سالی ۷۲۰ک / ۱۳۲۹ز ئەکات و میژووی پینج سالی پیش مردنی شیخ صەفیه دینه و ئەلی: ((شیخ صەفیه دین تاووە کو ئیستا لە ژاندا ماو، پیاویکی ژیره و جەماوە ریتییه کی گەورە ی هەیه، بەرە کەتی سرنجراکتیشی ئەو و کاریگەری ئەو لە سەریان مەغۆلەکانی رێگر کرد لەوەی نازاری خەلک بدەن، ئەمەش کاریکی مەزنه))^۱.

شیخ صەفیه دین پە یوهندییەکی باشی هەبوو لە گەل فەرمانرەوایانی سەردەمی خۆیدا، چونکە هەرگیز دەستوەردانی کاروباری سیاسەتی نە دەکرد، باس دەکری کە خواجه رەشیدە دین فەزلاولله ی وەزیری غازان خانی مەغۆلیی مורیدی بوو، ریز دەگرت و شکۆداری دەکرد و هەموو سالتیک مەسرەفی خانەقاکی بۆ ئەردەبیل دەنارد و ئامۆزگاری و وەسییتی دەکرد کە ریزی لی بنری^۲.

شیخ صەفیه دین زۆرێک مורیدو خوشەویستی هەبوو لە ناوچەکانی جیهانی ئیسلامیدا بۆلایوون و ئەوانیش ھۆکاری سەقامگیرکردنی

^۱ - تاریخ جزیده، حمدلله مستوئی، باهتنام عبدالحسین نوایی، منشورات امیر کبیر، طهران، عام ۱۳۳۹م، ص ۶۷۵.

^۲ - تشکیل دولت صفوی (قیام الدولة الصفویة)، محمد کریم یوسف جمانی، منشورات امیر کبیر، اصفهان، الطبعة الأولى، ۱۹۹۳م، ص ۵۶.

حکومەتی تازه لاوی سەفەوییەت بوون و زەمینە سازییەکی زۆر
باشیان کرد بۆ دەرکەوتن و بلاویوونەوهی تەریقەتە سۆفییەکان
لەئێراندا^۱.

شیخ سەدرەدین

دوای مردنی شیخ سەفەیەدین، شیخ سەدرەدینی کوپی
(کوچکردووی سالی ۷۹۳ک / ۱۳۹۰ز) جیگە ی گرتەوه بۆ
سەرکردایەتیکردنی تەریقەتی سەفەوییەت و خانەقای ئەردەبیلێش
پێگە یەکی گەورە ی وەرگرت و زۆریک شوینکەوتە ی تەریقەتە کە
لە سەردەمی ئەودا بۆ شار گەلیک کۆچیان کردو جوولە یەکی
مور دەپێدانی گەورە یان لە شوێن و ناوچەکانی دەورووبەری ئەردەبیل
دەستپێکرد.

ماوە ی ژیا نی شیخ سەدرەدین هاوکاتی فتوحاتەکانی
تەیمور لەنگ بوو، و تراوه کە تەیمور لەنگ گرنکیی بە شیخ
سەدرەدین داوه و چەند جاریک چاوی پێکەوتوو، لە ماوە ی جەنگە
زۆرەکانیدا چەند جاریک بە ئەردەبیلدا تێپەربوو و چاوی کەوتوو
بە خواجە سەدرەدین، بەلام ئەم گێڕانەوهیە بەلھیز نییە، هەندی

^۱ - بھوانە: سیری در تصوف و عرفان ایران (نظرة في التصوف والعرفان الإيراني)، محمود عبدالصمدی،

منشورات شرق، طهران، ۱۹۸۲م، ص ۵۶-۵۷.

میژوونووس به تایبەت میژوونووسە کۆنەکان گومانیان لەو چیرۆکە
هەیه .

"ئەسکەندەر منشی" کە یەکیکە لەنووسەرە بەناوبانگەکانی
سەردەمی شا عەباسی سەفەوی، لەکتێبەکیدانە ئێ: "لەنیو تیکرای
خەلکدا بەناوبانگە کە میر تەیمورلەنگ چاوی کەوتوو بەسولتان
سەدرەدین موسا، بەلام لەپاستیدا ئەوەی تەیمورلەنگ چاوی
پێکەوتی سولتان خواجه عەلیی بوو و تاوێکی ئیستا ئەمەم لەو
کتێبە میژووییانەدا نەبینوو کە باسیان لەبەنەمالەیی سەفەوییەت
کردوو" ^۱، ئەگەرچی هەندێ میژوونووسی هاوچەرخیش گومانیان
لەو چاوپێکەتنە کردوو، بۆ نمونە، ئەحمەد کیسرەوی، گێرپانەوێ
چاوپێکەوتنی خواجه عەلیی لەگەڵ تەیمور بەگێرپانەوێیەکی
هەلبەستراو و ناراست دادەنیت ^۲.

شیخ خواجه علی

دوای مردنی سەدرەدین، شیخ خواجه عەلیی کوپی جیگەیی
گرتەو، لەم بارەیه‌شەو گێرپانەوێ گەلیکی زۆری شیعه هەیه
لەبارەیی پلەو پایەیی شیخ خواجه علی لای تەیمور، گێرپانەوێیەکی

^۱ - عالم آرای صفوی، المؤلف المجهول (نووسەری نەناسراو)، منشورات بنیاد فرهنگ ایران، طهران،
۱۹۷۰م، ص ۱۶۲.

^۲ - بازعم صفویة (المصفویة مجددا)، أحمد کسروی، مجلة آینده، العدد ۱۱، اسفند ۱۳۰۶م، طهران،
ص ۸۰۶.

ئەللى كە تەيمور لە خواجە عەلىي ترساوہ كە ئەو ەندە خەلك گرنكىي
 پسى دەدەن و تواناي مەعنەويى ەيە، بۆيە لەيەكتەك
 لە چاوپىكەوتنەكانيدا لەنيو پەرداخىكدا ژەھر خواردى دەكات،
 پاشان دەرويشەكانى مەجلىسەكەي دەستدەكەنە خويندەنەوي
 زىكرە عىرفانىيەكان و خواجە عەلىش دەچىتە ناويان و حال
 دەيانگىت و دەست دەدەنە سەماو گوڤىيىستى عىرفانى، بەھۆي
 ەرهەفكردەنەوي زۆرەوہ ژەھرەكە لەلاشەي شىخ دەردەچى،
 تەيمورىش بەوہ سەرسام دەبى و لەو رۆژەوہ دەبىتە يەكتەك
 لەمورىدەكانى شىخ و فەرمان بەشويىنكەوتەكانى دەكات ئازارى
 نەدەن و وەقفىكى زۆر بەخۆي و شويىنكەوتەكانى دەدات و وەك
 ريزگرتنىك لەشىخ، تەيمور ەموو ئەو دىل گەلە ئازاد ئەكات كە
 لەپەلاماردانى عوسمانىيەكاندا دىلى كردبوون^۱.

ئەم چىرۆكە راست بى ياخود نە، ئەوہ لەپووي ميژووييەوہ
 شتىكى دووپاتكراوہ كە لەسەردەمي تەيمورىيەكاندا ريزى
 سەفەوييەكان زياتر بووہ تەرە^۲، بەجۆرىك تەيمورخان دىھات و

^۱ - ايران عصر صفوي (ازان لي العصر الصفوي)، واجر سيوري، الترجمة إلى الفارسية، كامبيز عزيزي، طهران، منشورات سحر، الطبعة الثانية، ۱۹۸۷، ص ۱۲ و ۱۳.

^۲ - تاريخ ادبيات ايران (تاريخ الادب الإيراني)، إدوارد برلن، ترجم إلى الفارسية: رشيد ياسمي، منشورات مكتبة ابن سينا، الطبعة الثالثة، طهران، ۱۳۴۵ م، المجلد الرابع، ص ۵۶.

کشتوکال گه لیکی زوری له ناوچه جیاوازه کانی ئیراندا کپړووه و
کردوویه تییه دیاریی بۆ کورانی خواجه عه^۱.

پاشان ته یومور بریاریدا زه ووییه کانی ئه رده بیل و دیتاته کانی سه ر
به ئه رده بیلش بکړینه وه قفی بنه مالهی سه فه ووییه ت و خانه قای شیخ
خواجه عه لیش له پړوی ماددی و مه عنه ووییه وه بووه به هیترترین
خانه قاو په ناگه ی هه موو په ناخوازیک، ته نانه ت بۆ مه ترسیترین
تاوانباریکی هه له اتووی دهستی سولتانه کانیش^۲.

شیخ جونه ید

دوای مردنی خواجه عه^۱، شیخ جونه یدی کوپی سه رکردایه تی
ته ریفه تی سه فه ووییه تی گرته ده ست، سه ربوورده ی ئه م جیاواز بوو
له سه ربوورده ی باوباپیرانی، چونکه هه میسه هه ولی ده دا توانای
سیاسیی ده ستبخات له پال ئه و توانا ئایینییه ی که له خانه قاو گوشه
به ناوبانگه که ی باوباپیرانییه وه ده ستیخستبوو، باوباپیرانی شیخ
جونه ید شکوو ریزی پادشاو فه رمانره وایانی سه رده می خویانیان
ده ستیخستبوو، هه رگیز پله و پایه ی دونیاییان داوا نه کردبوو،
"فه زلوالله روزبهان ئه لخنچی" یه کیک له زانا ئیرانییه کانی ناکوک
به سه فه ووییه ت له ککتیبه که یدا له باره ی میژووی ئیرانی ئه و ده مه

^۱ - سلسله النسب الصفویة، ابدال زاهدی، برلین، ۱۳۴۳هـ، ص ۴۸.

^۲ - تشکیل دولت ملی در ایران (قیام الدولة القومية في إيران)، والتر هینش: ترجمة إلى الفارسية:

کیکاوس جهانداری، منشورات خوارزمی، طهران، ۱۹۸۲م، ص ۵.

میژووویه نه‌لی: "جونه‌ید ده‌ستبه‌رداری ریگه‌ی باوباپیرانی خۆی بوو"، مه‌به‌ستی نه‌ویه که جونه‌ید هه‌ولێ ده‌سکه‌وتی دونه‌یایی داوه‌ و ته‌ماحی له‌فه‌تحرکردنی ولاتان بووه‌.

شیخ جونه‌ید له‌ده‌ستپێکردنی ده‌سه‌لاتیدا له‌گه‌ڵ جه‌غه‌ری مامیدا نا‌کۆک بووه‌، هه‌ردووکیان بۆ وه‌رگرتنی سه‌رکردایه‌تییکردنی سه‌فه‌ویه‌ت ململانییان بووه‌، به‌لام مامی به‌سه‌ریدا سه‌رکه‌وتوو بووه‌، بۆیه شیخ جونه‌ید ناچار بووه‌ نه‌رده‌بیل به‌جێبه‌ی‌ئێ و کۆچ بکات بۆ ئاسیای بچووک و له‌وێدا زۆریک جوتیاری عه‌له‌ویی خۆشه‌ویست به‌مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ بنا‌سی که ره‌ه‌وتیکی زیاده‌پۆییان هه‌یه‌ و ریگریان له‌ناوی سی‌ خه‌لیفه‌که‌ کردووه‌ له‌ناوچه‌کانی خۆیاندا.

ئێمه‌ش به‌پێکی نازانین ئاخۆ شیخ جونه‌ید پێش کۆچکردنی بۆ نه‌نادۆل و ئاسیای بچووک بووه‌ته‌ شیعه‌ یان دوا‌ی کۆچکردنی بۆ نه‌وی، به‌لام پیاویکی قسه‌ زانی ره‌وانبێژ بووه‌ و توانیوی‌تی زۆریک جوتیاری تورک له‌ده‌وری خۆی کۆبکاته‌وه‌ به‌بانگه‌شه‌کردنی سه‌ید بوون و سیحری قسه‌کانی، نه‌نجامی هه‌وله‌که‌شی، دامه‌زراندنی سوپایه‌کی گه‌وره‌ی پێکهاتوو بوو له‌پێنج بۆ ده‌هه‌زار سه‌ربازی تورکی نه‌نادۆل که‌ موریدی بوون، دوا‌ی نه‌وه‌ شیخ جونه‌ید له‌گه‌ڵ

^۱ - تاریخ ایران در دوره صفویان (تاریخ ایران فی العهد الصفوی)، ژماره‌یه‌ک توێژه‌ و لیکۆله‌ری زانکۆی کامبرج، وه‌رگێڕانی: یعقوب آجند، منشورات جامی، ۲۰۰۱م، الطبعة الأولى، ص ۱۸.

سەربازەکانیدا پەلاماری ترابوزانی دا^۱، بەلام لەو شەپەدا سەرکەوتوو نەبوو.

پاشان شیخ جۆنەید پەیوەندی کردە پادشا (ئەوزۆن حەسەن) هوه پادشای بنەمالە (ئاق قویونلو) ی تواندار، پادشا ئەوزۆن حەسەن، خەدیجە بیکمی خوشکی لەشیخ جۆنەید ماره کردو پالپشتی و هاوکاری کرد لەگەڵ پانەوهی بۆ ئەردەبیل، جۆنەیدیش توانی مامی خۆی تیکبشکینی و پلەیی خۆی بە دەستبخت لەسەر کردایە تیکردنی تەریقەتی سەفەوییەتدا، دواي گەڵانەوهی بۆ ئەردەبیل، شیخ جۆنەید پەلاماری ولاتی چەرکەسی دا، بەلام لەو شەپەدا سەرکەوتوو نەبوو، لەسەر دەستی پادشا شیروانشا کوژرا.

شیخ حەیدەر

دواي کوژانی شیخ جۆنەید، شیخ حەیدەری کوپە گەورەیی شیخ جۆنەید بوو پێگە یشت لای پادشا ئەوزۆن حەسەنی خالۆی و

^۱ - شارێکی تورکیایە لەسەر گەناری دەریای رەش.

^۲ - بەهێزترین و بەناوایانگرتین پادشایانی ئاق قویونلو بوو توانی شا جیهان (پادشای دەولەتی قەرەقویونلو) ببە زۆنی و زالیبی بەسەر تەبزیو بگاتە خۆراسان و دواتریش توانی ئەبو سەعیدی پادشای ئیلخانیی شکست پێبەنێ و بەسەر بەغدا یا زالی.

^۳ - بەکێکە لەو بنەمالە تورکانە پێش سەفەوییەت دەسلاتی ئێرانیان دەکرد، توانی زالی بەسەر ولات گەلێکی بەرغراوان لەقەوقازەوه تاوهکو خۆراسان لەقۆزەلات و بۆ بەغداو کەنداویش لەباشوور، ئەو بنەمالەیه لەسالی ۱۲۷۸ - ۱۵۰۸ دەسلاتی کرد، بۆ زیاتر شارەزابوون بروان: (دائرة المعارف الإسلامية الكبرى)، مقالة: آق قویونلو.

پشتگیری خالۆی خۆی به ده‌ستخست، هه‌یدەر به‌دوای تۆلێ کۆژانی باوکیه‌وه بوو، بۆیه له‌پێگه‌ی باوکیدا به‌رده‌وام بوو له‌کۆکردنه‌وه‌ی پۆست و پێگه‌ی دونه‌یایی و روحانییه‌کان و به‌که‌مین که‌سێکی بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وییه‌ت بوو له‌بواری سه‌ربازی و سیاسیدا سه‌رکه‌وتن که‌لێکی گه‌وره‌ به‌دیبه‌یتنی، سوپایه‌کی له‌لایه‌نگرانی خۆی ئاماده‌ساز کرد که به‌قزلباش ده‌ناسرا^١.

به‌چه‌ك و تفاق ئاماده‌سازانی کرد، شیخ هه‌یدەر توانی پیاوه‌کانی له‌سه‌ر چه‌ك رابه‌یتنی و په‌روه‌رده‌یه‌کی سه‌ربازیه‌یه‌یان بکات، ئه‌وه‌ش به‌یارمه‌تی دۆخی ره‌خساری ژێر چاودێری ئه‌وژدن هه‌سه‌نی خالۆی^٢.

(فه‌زلوالله‌ روزبه‌ان ئه‌لخه‌نچی) له‌کتابه‌که‌یدا باسه‌ده‌کات و ئه‌لێ: "شیخ هه‌یدەر زۆربه‌ی کاته‌کانی له‌ئاماده‌سازیکردنی چه‌ك و

^١ - وشه‌یه‌کی تورکییه، واتا سه‌ر سووره‌کان و ناوانانی شوێنکه‌وته‌کانی سه‌فه‌وییه‌ته، چونکه به‌فه‌رمانی مورشیدی سه‌فه‌ویان کلاوی سووریان له‌سه‌ر ده‌نا، ده‌وتری شیخ هه‌یدەر له‌خه‌ودا ئه‌میری باوه‌ردارانی بینیروه‌و پینیروه‌و: به‌م نزیکانه‌یه‌که‌ له‌ئه‌وه‌ی منداڵه‌کانت له‌دایک ده‌بی و رێبازی ئیمه‌ زیندوو ده‌کاته‌وه‌ و بیاوه‌ری له‌جیهاندا ده‌سڕێته‌وه‌، بۆیه پتیویسته‌ بۆ سۆ و شوێنکه‌وته‌کانت تاجیک دروست بکه‌ی.... پاشان ئیمام تاجیکی دروست کرد که له‌دوانزه‌ پارچه‌ پێکهاتبوو به‌ژماره‌ی دوانزه‌ ئیمامه‌که، که شیخ له‌خه‌و هه‌لسا کلاوی سووری قزلباشی دروستکرد به‌و جۆره‌ی له‌خه‌وه‌که‌دا بینیروه‌ی.

^٢ - تشکیل دولت صفوی (قیام الدوله‌ الصفویه)، محمد کریم یوسف جمانی، منشورات امیرکبیر، اصفهان، الطبعة‌ الأولى، ١٩٩٣م، ص ٧٦.

تفاقد به سەر دەبەرد، وەك تیوررم و ژۆریش لیھاتوو بوو
 لەدروستکردنی چەکی شەپو کەرەستەکانی بریندارکردن و کوشتن^۱.
 دواى ئەوێ شێخ حەیدەر سەربازانی قزلباشی ئامادەساز کرد،
 دەستیکردە بلاوکردنەوێ مەزھەبی شیعەو جیھادکردنی بێباوەرانی
 چەرکەس، سالی ۸۷۴ک / ۱۴۶۹ز شەپی دەستپیکردو ئەنجام لەسەر
 دەستی پادشا شیروانشا کوژرا.

پادشا ئیسماعیلی سەفەوی

پادشا ئیسماعیلی سەفەوی لەسالی ۸۶۶ک / ۱۴۶۱ز لەشاری
 ئەرەبیل لەدایک بوو، منداڵێکی شیرەخۆر بوو شێخ حەیدەری
 باوکی لەشەپی لەگەڵ شیروانشا کوژرا، ئیسماعیل و براکانی و
 دایکیشی دیل کەوتن و بەفەرمانی یەعقوب ئاق قویونلو لەقەلایەکی
 نزیک شاری ئەستخری فارس بۆ چوار سال و نیو بەندکران^۲.

دواى مردنی سولتان یەعقوب، هەردوو کوڕەکەى کە رۆستەم
 میرزاو باینسقر بوون لەسەر پادشایەتیی ناکۆکی کەوتە
 نێوانیانەو، رۆستەم ویستی پشت بەسوپای قزلباشی سەر
 بەخانەقای ئەرەبیل بیهستی، بۆیە سولتان عەلیی براگەرەوی

^۱ - تاریخ عالم آرای امینی، فضل الله روزبهان خنجی، تصحیح و تحقیق: محمد اکبر عشیق، طهران،
 منشورات میراث مکتوب، الطبعة الأولى، ص ۲۳.

^۲ - دایرة المعارف بزرگ اسلامی (دائرة المعارف الإسلامية الكبرى)، مادة: إسماعیل أول صفوی، مهدي

سولتان ئىسماعيل و ته‌واوى ديله‌كانى ترى رزگارکرد، به‌لام له‌هه‌يزو ده‌سه‌لاتى سولتان عه‌لى ترسا كاتيك خه‌لكى نه‌رده‌بيل پيشوازييه‌كى مه‌زنيان لى‌ کرد و به‌هاوكارى سوپاكه‌ى، سولتان عه‌لى توانى باينسقر تيكبشكىنى، به‌لام رۆسته‌م ميرزا له‌جياتى نه‌وه‌ى له‌سه‌ر نه‌ و خزمه‌ته‌ پاداشتى بدات، كه‌ چى له‌په‌گه‌يدا له‌نه‌رده‌بيله‌وه‌ بۆ ته‌بريز سولتان عه‌لى كوشت، سولتان عه‌لى ويستى له‌كوئا سانه‌كانى ژياندا ژيانى ئىسماعيل ميرزاي برا بچووكى بپاريزى، بۆيه‌ وه‌سيتى به‌شوئكه‌وته‌كانى كرد بيه‌نه‌ شوئيكى سه‌لامه‌ت، ئا به‌و شيوه‌يه‌ ئىسماعيل كه‌ نه‌وكات هه‌وت سه‌اله‌ى ته‌مه‌نى بوو له‌ژياندا مايه‌وه‌^١.

ميرزا به‌شيوه‌ى شاراوه‌ بۆ ماوه‌يه‌ك له‌نه‌رده‌بيلدا ژيا، پاشان رۆيشت بۆ لاهيج تاوه‌كو له‌سه‌لامه‌تيدا بژى، له‌ويدا پالپشتى(كاركيا ميرزا عه‌لى)ميرى لاهيج و ديلمانى شيعه‌ى وه‌ده‌ستخست، له‌لاهيجاندا زمانى فارسى و عه‌ره‌بى و قورئان و بنه‌ماكانى مه‌زه‌بى شيعه‌ى دوانزه‌ ئيمامى فيربوو له‌شه‌مه‌دين لاهيجى مامۆستايه‌وه‌، هه‌روه‌ك له‌هه‌وت گه‌وره‌ سوڤيه‌وه‌ فيرى هه‌نره‌كانى شه‌پ بوو، كه‌ گه‌يشته

٤

^١ - شاه إسماعيل اول، مونتشر بارسا دولت، منشورات شركت سهامى، الطبعة الأولى، ١٩٩٦م،

ته‌مه‌نی سیانزه سالان جاریکی تر گه‌پایه‌وه ئه‌رده‌بیل و زۆریک له‌سۆفیه‌کان په‌یوه‌ندیان پتویه‌ی کرد^۱.

شا ئیسماعیل (۱۵۰۱-۱۵۲۴) هه‌ر له‌سالی ۱۴۹۴ زاینه‌وه سه‌رکردایه‌تی ریک‌خستنه‌که‌ی به‌پتوه‌بردو زنجیره‌یه‌ک شه‌پی به‌رپا کرد، سالی ۹۰۶ ک/ ۱۵۰۰ ز هه‌پشی کرده سه‌ر شیروان بو تۆله‌کردنه‌وه‌ی خوینی باوکی و جیه‌ادکردنی خه‌لکی چه‌رکه‌سی مه‌سیحی، سوپایه‌کی قزلباشی له‌گه‌ل بوو که ژماره‌یان هه‌وت هه‌زار سه‌رباز بوو، توانی فرخ یساری فه‌رمانه‌وه‌ی چه‌رکه‌س به‌بیست هه‌زار سه‌ربازه‌وه تیک‌بشکینی، له‌سالی ۹۰۷ ک/ ۱۵۰۱ ز توانی ئه‌لوه‌ند میرزا ئاق قویونلو که شارپاریزی شیروانشا بوو له‌نزیک نخجوان تیک‌بشکینی و پاشان به‌سه‌رکه‌وتنه‌وه بپواته ته‌بریزی پایته‌ختی (ئاق قویونلو) وه^۲.

ئه‌وکات ئیسماعیل دامه‌زراندنی حکومه‌تی سه‌فه‌وییه‌تی راگه‌یاندو مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ی کرده مه‌زه‌به‌ی فه‌رمیی ولات له‌ته‌بریژدا، ئه‌وه‌ش بو یه‌که‌مجار بوو له‌میژووی ئیسلامدا رووبدات، چونکه له‌پیش سه‌فه‌وییه‌ت له‌جیهانی ئیسلامیدا شیعه‌گه‌ریی مه‌زه‌به‌ی فه‌رمیی ولات

^۱ - دایرة المعارف بزرگ اسلامی (دائرة المعارف الإسلامية الكبرى)، مادة: إسماعیل أول صفوی، مهدي کیرانی.

^۲ - ایران در روزگار شاه إسماعیل وشاه طهماسب صفوی (ایران في عهد شاه إسماعیل وشاه طهماسب الصفوي)، امیر محمد بن خواند میر، ترجمة: غلامرضا طباطبائي مجد، طهران، مؤسسة موقوفات دکتر محمود افشار یزدی، عام ۱۹۸۰، تهران، ص ۵۶.

نه بووه، نه گهرچی له پيش سه فه وييه تدا بنه ماله گه ليكي
 فرمانره وای شيعه مه زه ب يان لايه نگيرى شيعه ش بوونيان
 هه بووه .

هه لېژاردنى ناوى سه فه وييه ت ده گه پتته وه بۆ ناوى باپيره
 گه وړه ی سه فه وييه کان، که شيخ سه فه دى دى نه درده بيلی بووه و
 ناوانى ده وله ته که به ناوى نه وه وه بۆ پيرؤزى پى وه رگرتن بوو^۱.

زۆرينه ی نه وکاتى خه لکى ته بريز شيعه نه بوون، به لام شا
 ئيسماعيل به يارمه تى نه و موريدانه ی که باوه پيان پى هه بوو زۆریش
 ريزيان لى ده گرت، توانى شيعه يان به سه ردا سه پىنى و حکومه ته
 شيعه مه زه به که ی دابه زرينى، رۆژيکيان له سه ر مينبه رى مزگه وتى
 ته بريز ده وه ستى و شمشيره که ی هه لده کيشى و بانگه شه ده کات که
 له لايه ن ئيمامى ساحيب زه مانه وه فرمانى جيهادکردنى پى دراوه^۲،
 بۆيه سه روخته کان له جولانه وه يويزانه که ی ترسان و ملکه چى
 فرمانه کانى بوون، نه ویش فرمانى به وتاربيزو بانگبيژه کان دا
 شايه تومامى سييه م بخوينن(أشهد أن علياً ولي الله) و خويندنى
 ده سته واژه ی(حي على خير العمل)له بانگداندا، هه روه ک فرمانى دا

^۱ - ايران در روزگار شاه إسماعيل وشاه طهماسب صفوي(ايران في عهد شاه إسماعيل وشاه طهماسب الصفوي)، امير محمد بن خواند مير، ترجمه: غلامرضا طباطبائي مجد، طهران، مؤسسه موقوفات دکتور محمود افشار ميدي، عام ۱۹۸۰، تهران، ص ۱۲۶.

^۲ - الصلة بين التشيع والنصوف، كامل مصطفى الشبيبي، طهران، منشورات امير كبير، عام ۱۳۵۹، ص ۳۸۸.

قوتابخانه بۆ مه زه بهی شیعه دروستبکری و له نێو خه لکدا شیعه بلاویکریته وه، به لام مه یلی شیعه گه ری له ته واوی ئێراندا ریگه ی بۆ سازدرا بوو، نا په حه تی گه لیکی گه وره ی رووبه پوونه بوویه وه له کردنی شیعه به مه زه بهی فه رمیی ولات، ئا به و شیوه یه ده وله تی سه فه وییه ت دامه زرا، یه که مین ده وله تیکی ئێرانیی سه ره به خۆ دوا ی هه شسه د سال له هاتنی ئیسلام بۆ ئه و ولاته له سالی ۳۲ک/ ۶۵۲ز و ئیتر سه ره به خۆیا نه فه رمان په وایی کرد^۱.

له کۆتاییه کانی سه ده ی پانزه (۱۴۹۴ز) ده وله تی سه فه وییه ت دامه زراو بۆ زیاتر له دوو سه ده به رده وام بوو، کاریگه رییه کی گه وره ی هه بوو له کۆی رووداوه کانی ئه و سه رده مه، له ماوه یه کی که مدا شا ئیسماعیلی سه فه وی (ک ۱۵۲۴ز) توانیی ئێران و ناوچه گه لیکی زۆری عێراق داگیر بکات، دوا ی ته بریز گه یلانی داگیر کرد که یه کێکه له پارێزگا کانی باکووری ئێران له سه ر که ناری ده ریای قه زوین، پاشان له سالانی ۱۴۹۹ - ۱۵۰۱ز فراوانخواییه کانی به رده وامیی پێدا تا وه کو ته واوی ولاتی فارس (ئێران) ی گرت وه و سالی ۱۵۰۷ز قه ره قویونلوی ده ره پاندو عێراقی داگیر کرد.

شه ری شا ئیسماعیلی سه فه ویی به دوا ی یه کدا هات، له لایه که وه له گه ل عوسمانییه کان له سنووره کانی رۆژئاوا ی ولات و له گه ل

^۱ - دائرة المعارف الإسلامية الشيعية، سید حسن الأمين، مادة الصفویة، دار التعارف، بیروت، ۱۹۹۷.

ئۆزبەككیه كانیش (شەیبانییەكانی بوخارا) لەسەر سنوورەكانی
رۆژهەلات لەلایەکی ترەوہ .

پادشای گەنج توانی لەبەرەوی رۆژهەلات ئۆزبەكەكان تیکبشکیتنی
و سالی ۱۵۱۰ز پادشاگەیان بکوژی که میر موخەممەدی شەیبانی
بوو، بەلام لەگەڵ ئەوہ شدا لەبەرەوی رۆژئاوا دەسکەوتی نەبوو،
شەپە داگیرکارییەكانی لەجەنگی چالديران لەبەرانبەر عوسمانییەكان
وہستا، ئەو عوسمانیانەیی بەو سەرکردە گەنجە ترسیان لی
نیشتبوو، بۆیە پەنایان بردەبەر چەکی ناگرین، لەوانە بەکارھێنانی
تۆپ بوو، بەوہش سوپای ئیسماعیلیان دۆراند که بەشمشیرو چەکی
سەرەتایی شەپیان دەکرد^۱.

شا ئیسماعیل لەو شەپەدا زۆربەیی سەربازەكانی زیان کردو
ژنەكەشی كەوتە دەست عوسمانییەكان و بۆی نەیانگێراپەوہ،
خەلیفەیی عوسمانیی کردیە دیاریی بۆ یەكێك لەگەورە ئەفسەران
سوپاكەیی، بۆیە پادشای سەفەوی لەداخا گیرۆدەیی عەرەقخواردنەوہ
ھات و بەدەردی ئەو دۆرانیوہ دەینالاند تاوہكو لەسالی ۱۵۲۴ز
بەنەخۆشیی سیل لەتەمەنی سی و ھەوت سالییدا مردو لەئازەربەيجان
فەژرا^۲.

۱

^۱ - الصلة بين القشيع والنصوف، كامل مصطفى الشبيبي، طهران، منشورات امير كبير، عام ۱۳۵۹،
ص ۲۶۶ - ۳۶۷.

^۲ - انقلاب الإسلام بين الفواص والعوام، محمد عارف اسيناقي پاشازادە، منشورات دليل، قم، الطبعة
الأولى، ص ۱۱۳.

هه‌ندی میژوونوسی سه‌رده‌می سه‌فه‌وی، نمونه‌ی نه‌مینی و خواندمیر، وه‌های باوه‌پ نه‌که‌ن که شا ئیسماعیل خاوه‌ن سیف‌هت گه‌لیکی سه‌رکرده‌یی بووه له‌نمونه‌ی ژیری و خۆپاگری و ئازایه‌تی و توانای کۆکردنه‌وه‌ی جه‌ماوه‌رو کاریگری کردنه‌سه‌ریان و جولانه‌وه‌و ئاراسته‌کردنیشیان، هه‌روه‌ک شوێنکه‌وته‌کانیشی به‌پادشایه‌کی دادپه‌روه‌ر دایانناوه‌و باسیان کردوه که شیعه‌ی بوخت و دلسۆز بووه له‌باوه‌پی خۆیداو، نه‌لێن که له‌پێناو ماف و زیندووکردنه‌وه‌ی شه‌ریعت و جێبه‌جێکردنی دادپه‌روه‌ری و سه‌رکو‌تکردنی سته‌م و زۆرداری له‌ئێراندا راپه‌ریوه‌، پیاویک بووه شیعه‌رو شاعیره‌و نه‌دیبا‌نی خۆش‌وویستوه‌، به‌تورکی و فارسی و عه‌ره‌بیی شیعه‌ری خۆیندوووه‌ته‌وه‌، دیوانه‌ شیعه‌ریکیشی هه‌یه‌ تیایدا ستایشی په‌یامبه‌ری خوا(صلی الله علیه وسلم) و دوانزه‌ ئیمامه‌که‌ی کردوه^۱، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ئیسماعیل شا وه‌ک پادشا هاوشیوه‌کانی تری به‌ده‌مارگیری و زۆرداری و نه‌و خراپه‌بیانه‌ی ده‌می‌نیتیه‌وه‌ که له‌سرووشتی ده‌سه‌لاته‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گرن، گه‌رن‌گه‌رن ره‌خنه‌یه‌کیش له‌دژی زۆر سه‌خت و دل‌په‌قبوونی بووه له‌گه‌ل ناحه‌زه‌کانی و چه‌زی تۆله‌کردنه‌وه‌ی لێیان.

^۱ - فتوحات امینی، امیر صدر الدین ابراهیم امینی، مرکز الوثائق للمکتبه‌ المركزيه‌ فی جامعه‌ طهران: النسخه‌ الخطیه، رقم- ۵۷۵، الورقه‌ رقم- ۱۷.

دوای ئیسماعیل، سیانزه پادشا فرمانپره واییان کرد تاوه کو
 بنه ماله که نه ما، نه مه ی خواره وهش خشته ی ناوی نه و پادشایانه و
 سالی فرمانپره واییانه:

زمانیان		ماوه ی فرمانپره واییان		فرمانپره و سه فه و بیه کان
۱۵۲۴	۱۴۸۷	۱۵۲۴	۱۵۰۱	ئیسماعیلی یه که م کوپی حه یدەر
۱۵۷۶	۱۵۱۴	۱۵۷۶	۱۵۲۴	ته هماسی یه که م کوپی ئیسماعیل
		۱۵۷۸	۱۵۷۶	ئیسماعیلی دروهم کوپی ته هماس
		۱۵۸۷	۱۵۷۸	موحه مه د خودا به تده ی کری ته هماس
		۱۶۲۹	۱۵۸۷	عه باسی یه که م کری موحه مه د خودا به تده

		۱۶۴۲	۱۶۲۹	صفه فی یه که م کوپی صفه فی میرزا
		۱۶۶۶	۱۶۴۲	عہ باسی دووہ م کوپی صفه فی یہ کہ م
		۱۶۹۴	۱۶۶۶	صفه فی دووہ م کوپی عہ باسی دووہ م (لہ ۱۶۶۸ ی زاینہ وہ بہ ناوی سلیمانہ وہ فہرمان پڑہ وایی کرد)
۱۷۲۶	۱۶۶۸	۱۷۲۲	۱۶۹۴	حوسیتنی یہ کہ م کوپی سلیمانی یہ کہ م
۱۷۴۰	۱۷۰۴	۱۷۳۲	۱۷۲۲	تہ ہماسابی دووہ م کوپی حوسیتنی یہ کہ م
۱۷۴۰	۱۷۳۲	۱۷۳۶	۱۷۳۲	عہ باسی ستیہ م کوپی تہ ہماسابی دووہ م

۱۷۶۳	۱۷۱۴	۱۷۵۰	۱۷۴۹	سلیمانی دوهم کوپه‌زای سلیمانی یه‌که‌م
۱۷۷۳	۱۷۳۳	۱۷۷۳	۱۷۵۰	نیسماعیلی سییه‌م کوپی مورته‌زا

پادشا ته‌هماسپی یه‌که‌می کوپی نیسماعیل

دوای مردنی باوکی، له‌ته‌مەنی یانزه سالیڤا گە‌یشتە دە‌سه‌لات و دە‌سه‌لات له‌لایەن میره‌کانی قزلباش به‌پێوه‌ده‌برا، ناکۆکی له‌نیوان میره‌کاندا ده‌رکه‌وت و به‌و هۆیه‌وه ده‌وله‌تی تازه لاو لاواز که‌وت و دوژمنانی کێ‌برکێ‌کار بوو ده‌سکه‌وتنی فتوحات ته‌ماحیان کرده ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی، عوبه‌یدوالله خانی ئۆزه‌ک هیرات و ناوچه گه‌لێ‌کی له‌خۆراسان داگیرکرد، سوله‌یمانی قانونیی سولتانی عوسمانیش عێراق و به‌شی‌کی نازهری‌بجانی داگیرکرد، هه‌روه‌ها له‌ناوچه جیاوازه‌کانی ولاتدا کۆمه‌لێ هه‌لگه‌پانه‌وه ده‌رکه‌وتن، له‌خۆراسان و به‌غداو ته‌بری‌زو شوینانی تر، به‌لام ته‌هماسب توانیی خه‌یرا هه‌ینی خۆی وه‌ریگری‌ته‌وه و به‌سه‌ر ناوچه دابڕێندراوه‌کاندا زالبه‌تته‌وه، به‌وه‌ش هاوسه‌نگیی گه‌پایه‌وه حاڵی جارانی سه‌رده‌می کۆتایی ژبانی پادشا نیسماعیل، بوو خو به‌دوورگرتن له‌په‌لاماره

عوسمانییه کانیش پایته ختی له ته بریزه وه گواسته وه قه زوین و ته هماسب له ریگه ی سیاسه تی هاوسه نگ و یه کلاکردنه وه ی کیشه نایینییه کانه وه، توانیی دوژمنه کانی بی لایه ن بکات.

ماوه ی ته هماسب سه قامگیرییه کی ریژه بیانه ی هه بوو، له فتوحاته کاندا بهرده وام نه بوو، نه گهرچی دهیتوانی پاریزگاریی نه و شوینانه بکات که شا نیسماعیلی باوکی فه تی کردبوو، هه روه ها له سه رده می خویدا هانی جموجوولی ویزه و هونه ره کانی دا.

پادشا نیسماعیلی دووه می کوی ته هماسب

نیسماعیل بق ماوه ی بیست سال له ته مه نی باوکیدا به ند بوو به هژی هه ندی هه لسوکه وتی پیچه وانیه وه تاوه کو ته هماسبی باوکی مرد، چاوه پوانکراو بوو که هه یدهری برای بجیته ده سه لات، به لام میره قزلباشه کان بوونه دوو به شه وه و هه ریه که و پشتگیری یه کیک له و دوو برایه یان ده کرد و به وه گه یشته لایه نگرانی نیسماعیل زالبه ن، هه یده ر کوژراو نیسماعیل له به ندیخانه ئازادکراو راسته وخو چوو بق کۆشک.

نیسماعیلی دووه م توندو ره ق بوو له مامه له کردنی خه لکدا، بۆیه خیرا دهستی کرده کوشتنی براو هه ندی که سوکاری خوی له بنه ماله ی سه فه وی و پاکتاوی زۆری کرد له پیزی بنه ماله ی

^۱ - تاریخ فرهنگ و تمدن ایران در دوره صفوی (التاریخ الثقافي والحضاري لإيران في العهد الصفوي)،

عباس قدیانی، منشورات فرهنگ مکتوب، طهران: الطبعة الرابعة، ۲۰۰۰م، ص ۵۰، ۵۹.

فەرمانپەرەوا و میرە قزلباشەکان، بۆیە هەندێ لە بنەمالە ی فەرمانپەرەوا
لە دژی کۆبوونەووە ژەهر خواریان کردو کوشتیان، وتراوه بەهۆی
زیادەپۆیی کردنی لە بەکارهێنانی تلپاکەووە مردووه .

ئێسماعیلی دووهم تەنیا سالتیک و چەند مانگیک فەرمانپەرەوایی
کرد، بەرانبەر شوینکەوتە ی مەزەبە سووننییه کان لیبوورده بوو،
هەولیدا هەندێ چاکسازی ئایینی بخاتە دەسلەتەو، گزنگترین ئەو
چاکسازیانەش رێگریکردن بوو لە ئەفرەتکردنی خەلیفەکان، بۆیە
بەحەز شوینکەوتە یی مەزەبە ی سووننە و پابەندنەبوونی تەواو
بە بنەماکانی شیعە گەرییهووە تۆمەتبار کراوه^۱.

پادشا موحمەد خودا بەندە ی کوپی تەماسب

ئێسماعیلی دووهم فەرمانی دا موحمەد برای بکوژیت کە
فەرمانپەرەوای ویلایه تی شیراز بوو، بەلام لە ساتەکانی کوتاییدا پیش
جێبەجێکردنی بریارەکە، هەوایی مردنی پادشا ئێسماعیلی برای
بلاوبوویەو ئەو کات جگە موحمەد هیچ میریکی زیندووی
بنەمالە ی سەفەوییه ت بوونی نەبوو، بۆیە لە کوشتن رزگاری بوو کرایە
سوڵتانی ولات و خوێ نازناو کرد بەخودا بەندە، واتا(عبدالله –
بەندە ی خوا)، وەک ریز و پێزانینی ک لە پزگاربوونی لە کوژان و بوونە
پادشا.

^۱ - دایرة المعارف بزرگ اسلامی (داقراة المعارف الإسلامية الکبری)، مادة: إسماعیل اول صفوی.

موحه مەد پیاویکی لاواز بوو، زۆریك نه خویشی له خۆیدا
هه لگرتبوو، نهیده توانی جلّه وی کاروباره کان به پتوه بیات، بویه
ململانی و ناکۆکی گه لێکی تووند له نێو میره قزلباشه کان ده رکه وت،
هه رلایه ک و پشتگیری کوپێکی موحه مەدیان نه کرد، له هه مان کاتدا
دوو دوژمنه سه رسه خته کهش، ئۆزه ک و عوسمانیه کانیش شه پێکی
نوێیان کرده سه ر ئێران.

پادشا موحه مەد خودابه نده بێتوانا بوو له وه ی کێشه کان
چاره سه ر بکات و به سه ر دۆخه کاند زالبی و به رپه رچی هێرش
ده ره کیی بێته وه، نه گه رچی له سه ر ده ستی حه مزه میرزای کوپی دژ
به عوسمانیه کان له به ره ی رۆژئاوا هه ندی سه رکه وتن ها ته دی.

کوپه که ی دیکه ی که عه باس میرزا بوو به پشتگیری ژماره یه ک
میری قزلباش خۆی وه ک پادشا راگه یاندو له خۆراسان که خۆی
فه رمانپه وای بوو رۆیشته بۆ قه زوینی پایته ختی ئه وکاتی
سه فه ویه کان، پادشا خودا به نده له شیراز بوو هه وایی به پادشا
بوونی کوپه که ی بیسته وه، به رپه رچی برپاری کوپه که ی نه دابه وه
ده ست له کار کێشانه وه ی خۆی راگه یاندو له به رده م میری سه ر یازان و
فه رمانده ی سوپا و هه زیره کان تاجی خسته سه ر کوپه که ی^۱.

^۱ - تاریخ فرهنگ و تمدن ایران در دوره صفوی (التاریخ الثقافي والعساري لإيران في العهد الصفوي):

عباس قدیانی، منشورات فرهنگ مکتوب، طهران، الطبعة الرابعة، ۲۰۰۰م، ص ۶۱، ۶۴.

پادشای عه‌باسی یه‌که‌می کوپی موحه‌مه‌د خودا به‌نده

عه‌باس میرزا له‌ته‌مه‌نی هه‌ژده سالی‌دا خۆی به‌سولتانی ولاتی
سه‌فه‌وییه‌ت راگه‌یاند، له‌سه‌ره‌تای ده‌سه‌لاته‌که‌یدا پادشای گه‌نج
روبه‌په‌روی سه‌ختیی گه‌لیکی زۆر بوویه‌وه، ئۆزبه‌ك و عوسمانییه‌كان
په‌لاماری ئیرانیان دابوو، چه‌ند شارو ناوچه‌یه‌کی زۆریان لی
داگیرکردبوو، له‌هه‌مان کاتدا هه‌ندی ویلیه‌تی نیوخۆی ئیرانیش
سه‌ربه‌خۆییان راگه‌یان‌دو ره‌تیان کرده‌وه ملکه‌چی ده‌سه‌لاتی
سه‌فه‌وییه‌ت بێن، بۆیه‌ شا عه‌باس ناچار بوو له‌گه‌ل عوسمانییه‌کاندا
ناشته‌وایی بکات و له‌به‌رانبه‌ر ئه‌و ناشتییه‌دا ته‌بریزو کرجستان و
ناوچه‌گه‌لیکی به‌ره‌راوانی باکووری رۆژئاوای ئیران بداته
عوسمانییه‌كان.

پاشان ده‌ستی کرده سه‌ركو‌تکردنی هه‌لگه‌پانه‌وه‌کانی یه‌زدو
کرمان و گه‌یلان و شوینانی تر و فه‌رمانه‌وه‌ها هه‌لگه‌پانه‌وه‌کانی ناچار
به‌ملکه‌چی کرد، دواتر رۆیشته‌ بۆ شه‌پکردنی ئۆزبه‌كه‌كان که
ده‌ستیان گرتبووه‌سه‌ر مه‌شه‌دو شار گه‌لیکی تری خۆراسان و شته
گه‌رنه‌به‌هاکانی مه‌رقه‌د ئیمام ره‌زاییان به‌تالانیی بردبوو،
کنتیبه‌کانه‌شیان سووتاندبوو، خه‌لکیکی زۆریشیان کوشتبوو.

شا عه‌باس توانی له‌خاکه‌کانی ئیراندا ئۆزبه‌ك بدۆپێتی و بۆ
هاوه‌یه‌کی زۆر شه‌ریان دوور بخاته‌وه، دواى ئه‌وه‌ش

به سه رکردایه تی (الله ویردی خان) سوپاکه ی بۆ باشووری ئیتران
 ئاراسته بکات که پورتوگاله کان بۆ نزیکه ی سه ده یه ک ده ستیان
 به سه ر شاره کانی ئه وی و دوورگه کانی که نداو گرتبوو، توانیی ناوچه
 داگیرکراوه کان نازاد بکات و دهستی گرت به سه ر به نده ری کمبرون
 که دواتر به ناوی ئه وه وه ناسرا به به نده ر عه باس و به سه ر دوورگه ی
 هورموزو به حره یین و عومانی شدا زالبوو، پاشان روویکرده
 عوسمانیه کان، دوا ی شه پ که لیکی زۆرو تالّ توانیی هه موو ئه و
 ناوچانه بگێڕێته وه که کردبوویه دیاریی عوسمانیه کان، نه ک هه ر
 ئه وه، به لکو عێراقیشی وه رگرتوه که له کۆتایی فه رمانپه وای
 ته هه ماسبدا عوسمانیه کان به سه ریدا زاله اتبوون^۱.

ماوه ی فه رمانپه وایی شا عه باس، به ماوه ی زیووینی قۆناغی
 سه فه وییه ت داده نریت، چونکه دوا ی ئازاوه و په شیوی گه لێک،
 له سه رده می ئه ودا دۆخی ده ولّه ت سه قامگیره ات و
 به حره یین "ته وای که ناری رۆژه لاتّی که نداوی عه ره ب" چووه پالّ
 ئیتران له سالی ۱۶۰۱ زاییداو سالی ۱۶۰۳ ز نازه ریجانی داگیرکردو پاشان
 شیرازو ئه رمینیواو به ش که لیکی ئه فغانستان له سالی ۱۶۰۸ زو
 سالی ۱۶۲۴ / ۲۳ ز بۆ جاریکی تر عێراق و کوردستانیشی خسته پالّ
 ده سه لاتّه که ی.

^۱ - تاریخ فرهنگ و تمدن ایران در دوره صفوی (التاریخ الثقافي والحضاري لإيران في العهد الصفوي)،
 عباس قدیانی، منشورات فرهنگ مکتوب، طهران، الطبعة الرابعة، ۲۰۰۰ م، ص ۶۵-۷۳.

له ئاستى نىوخۆيىشدا، شا عەباس تۈنى دەسكەوت گەلىكى
 زۆرى ھەبى، چاكسازى گىشتىگىرى لەسوپادا كىردۈ پىشتى بەستە
 ھەندى كۆيلەى مەسىحى بۆ سەركىدايە تىكردىنى ئەو سوپايەو
 ھەندى دەولەتى ئەوروپىش تاوھەكو بەچەكى نۆيى ئاگرىن سوپاكەى
 ئامادە بىكەن، يەكەمىن كەشتىيەكى دەريايى لەكەندادا دامەزىراندو
 لەپىگەى زالبوونى بەسەر كەندەوى فارسدا تۈنى بازىرگانىي
 رىكېخات، بەوھش ئابورىيى ولات بووژايەوھو شا عەباس شارى
 ئەسفەھانى ئاۋەدان كىردەوھو لەقەزوينەوھ پايىتەختى گۈستەوھ
 ئەسفەھان و ئەو شەرەى كىردە گىرنگىرەن شەرەكانى جىھانى ئەوكات،
 ھەروھە لەسەردەمى ئەودا بىرپارى زۆرىك مەراسىمى تايىبەت
 بەكۆشك و ئەركى دارودەستە درا بەرانبەر بەشا.

دەوى مەردىنى شا عەباس، فەرمانپەرۋا گەلىك ھاتىن بەزۆرى
 كەسىتتىيەكى لاۋازىيان ھەبوو، نەياتۈنى دەسكەوتەكانى بىپارىزىن،
 نەك ھەر ئەوھش بەلكو بەلەسەرخۆيى زۆرىيەيان لەنىۋەرد^۱.

پادشا ھەنەفىي يەكەم كۆپى ھەق مىرزا

شا چۈر كۆپى ھەبوو، ھەق مىرزا كە بەفرمانى بىلۈكى كۆژا،
 تەھماسىب مىرزا كە لەسەردەمى فەرمانپەرۋايى باۋكىدا مەرد،
 مەرحەمەد مىرزا ئىمام قلى، بەفرمانى پادشەى باۋك چاۋى

^۱ - مەفرىيە از ظەھىر تا زوال (المەفرىيە من الظہور إل الزوال)، رەسول جەفرىيان، مەنشىۋات: مۇسسە
 فرەنگى دانىش و تەبىئە مەعاصر، طەھران: الطبعۃ الأولى، ۱۹۹۹م.

هه موویان هه لکۆلراو له پێش مردنیشی شا عهباس وه سیستی کرد سام میرزای کوپی سه فی میرزا جیگهی بگریته وه، بۆیه له ته مه نی هه فده سالیڤا پادشای لاو له سه ر ته ختی پادشایی دانیشیت و وه ک زیندوو راگرتنی ناوی باوکی کۆچکردوی نازناوی شا سه فی له خۆینا، شا سه فی که سیکی لاواز بوو، بێ نه زمون و له وه دا نه بوو جله وی ده سه لات بگریته ده ست، بۆیه ئێران له سه ر ده می نه و دا په شیوی گه لیکی به خۆوه بینی و پادشای گه نجیش له ماوه ی ده سه لات هه کیدا سه رقائی به ره په چدانه وه ی هه لمه ته کانی ئۆزه ک و عوسمانیه کان بوو.

له سالی ۱۰۵۲ ک/ ۱۶۴۲ ز له ته مه نی سی و یه ک سالیڤا پادشا مردو سیانزه سال فرمانه وهایی کردو له شاری قومه دا مرد^۱.

پادشا عهباسی دووه می کوپی سه فی یه که م

له ته مه نی ده سالیڤا گه یشته ده سه لات، بۆیه میره کان و پیاوانی ده سه لات کاروباره کانیان گرته ده ست، ماوه ی فرمانه وهاییه که ی ئارامیه کی رێژه بیانه و خۆشگوزه رانییه کی گشتیی له ولاتدا هه بوو، بۆ یه که مجار بوو په یوه ندیهی کانی سه فه ویه ت و ئۆزه ک باش بێ و له خاکی ئێراندا پادشای سه فه وی میوانداریی دوو پادشای ئۆزه کی کردو یارمه تیی یه کیکیانی دا بۆ به ره په چدانه وه ی پادشا کورکانیی

^۱ - تاریخ فرهنگ و تمدن ایران در دوره صفوی (التاریخ الثقافی والحضاری لإیران فی العهد الصفوی)، عباس قدیانی، منشورات فرهنگ مکتوب، طهران، الطبعة الرابعة، ۲۰۰۰ م، ص ۷۴.

هيندى كه هيرشى كردبووه سهر خاكي نوزبهك، سالى ۱۶۴۸ز هه ندى
به شى نوڤى ئه فغانستاني خسته سهر دهوله ته كه ى.

له سه رده مى عه باسى دووه مدا، دهوله تى سه فه وييه ت كوتا شكوتو
سه ربه رزى خوى ژيا، ئالوگوى بازركانيى نوري له گه ل دهوله تانى
ئه وروپادا ئه نجامدا له پيگه ى ئه و كومپانيايانه ى له ناوچه كه دا كاريان
ده كرو هه ندى چاكسازى ناوخوييشى ئه نجامدا^۱.

پادشا سه فيى دووه مى كورپى عه باسى دووه م

دواى مردنى باوكى چووه سهر ته ختى ده سه لات، دواى ماوه يه ك
له فه رمانپه وايى ناوى خوى گورپى بو شا سليمان، ئه وه ش
به ئاموزگارى هه ندى ئه ستيره گره وه ى كه به پتي بيروباوه پى خويان
له خراپى دىخى گه ردوونى وريايان پى دابوو.

پادشا دوور بوو له سياسته ت و هيچ شتيكى له باره ى
فه رمانپه واييه وه نه ده زانى، به لام شانسداز بوو كه وه زير گه ليكي
ليها تووى هه بوو، هه روه ها ولاتانى هاوسيش له حاله تى لاوازي و
سه رقاليدا بوون به يه كلاكردنه وه ى كاروبارى نيوخويى خويانه وه، يان
سه رقالى به ربه رچدانه وه ى هه لمه ته ده ره كييه كاچى لايه نه كانى تر

^۱ - تاريخ فرهنگ و تمدن ايران در دوره صفوي (التاريخ الثقافي والحضاري لإيران في العهد الصفوي)،
عباس قدياني، منشورات فرهنگ مكتوب، طهران، الطبعة الرابعة، ۲۰۰۰م، ص ۷۴-۷۷.

بوون، بۆیه له ماوه‌ی فەرمانپه‌وایی نه‌ودا هیچ نشوسستییه‌ك رووی نه‌دا.

ولات له‌و ماوه‌یه‌دا به‌شیوه‌یه‌کی تیبینیکراو باشکردنی په‌یوه‌ندییه ئابووری و باززگانییه‌کانی به‌خۆوه بینی له‌نیوان ئێران و ده‌وله‌تانی ئه‌وروپا و هه‌ندی گه‌پده‌ی رۆژئاوایی سه‌ردانی ئێرانیان کرد، دیارترینیان (شاردن)ی فهره‌نسی و (تاوونیه) بوون و گه‌شته‌که‌ی نه‌وان به‌گرنه‌ترین سه‌رچاوه‌ میژوویییه‌کانی لیژکۆلینه‌وه‌ی ماوه‌ی سه‌فه‌ویییه‌ت داده‌نریت، هه‌روه‌ك له‌و ماوه‌یه‌دا نه‌سه‌فه‌هان ئاوه‌دانکردنه‌وه‌یه‌کی چپ‌ی به‌خۆوه بینی و ته‌لار گه‌لیکی شوینه‌وارپیشی تیدا دروستکرا، گرنه‌ترین نه‌و ته‌لارانه، ته‌لاری (هشت بهشت) بوو، واته‌: هه‌شت به‌هه‌شت^۱.

پادشا حوسێنی په‌که‌می کوپی سلیمان

ماوه‌ی فەرمانپه‌وایی شا حوسێن، له‌میژووی سه‌فه‌وییدا به‌قوناغی هه‌ره‌س داده‌نریت، پادشا ده‌روون لاوازه‌زان بوو به‌سیاسه‌ت و به‌پێوه‌بردنی کاروباره‌کان و بووه‌ گه‌مه‌ی ده‌ست میرو و هه‌زیره‌کان، له‌په‌ژگاری نه‌ودا ئابووری و لات خێرا وێران بوو، به‌هۆی خراب رێوشوێنگرتنییه‌وه‌ برسه‌تیییه‌کی گه‌شتیی و لاتیی گرتنه‌وه‌،

^۱ - تاریخ فرهنگ و تمدن ایران در دوره صفوی (التاریخ الثقافی والحضاری لإیران فی العهد الصفوی)،

عباس قدیانی، منشورات فرهنگ مکتوب، طهران، الطبعة الرابعة، ۲۰۰۰م، ص ۷۷ - ۸۰.

یه که مین برسیتی له سالی ۱۱۱۹ک/ ۱۷۰۷ز بوو، دوه میس له سالی ۱۱۳۰ک/ ۱۷۱۷ز بوو، کتایی و سه خته کشی له هر دوو سالی ۱۱۳۴و ۱۱۳۵ک/ ۱۷۲۱و ۱۷۲۲ز بوو به هوی گه مارؤدانی نه فغانه کانه وه بوو که به نه مانی ده سله لاتی سه فه وی و زالبوون به سه ر خه لکه هه ژاره که دا کۆتاییهات^۱.

میژوو بۆمان ده گوازیته وه، که خه لک له نه سفه هانی پایته ختی ده ولته تی سه فه وییه تدا ناچار بوون سه گ و پشیل و مشک بخۆن، تنانه ت پاشه پۆی ئازهل و مرۆفی مردوش بخۆن، مندالیان ده دزی و ده یانخواردو نه و گۆشانه ش که له دوکانه کاندایه فروشران گۆشتی مرۆف بوون^۲.

هه ره ک حوسینی یه که م بووه هوی تووپه کردنی تایه فه ی سووننه، کاتی که لیوووردنی ده رنه خست له مامه له کردنیاندا و ده مارگیری تووندی هه بوو بو مه زه بی شیعه، له سالی ۱۷۱۹زایینه وه نه فغانه سووننه کان که له ژیر ده سله لاتی ده ولته تی سه فه ویدا ده ژیان رووه و نه سفه هان په لاماریان بردو میرویس که یه کێک بوو له سه رکرده نه فغانه کان ده ستیکرده کۆکردنه وه ی فه توای ریگه دان به هاو نیشتمانه سووننه کان له پاپه رین

^۱ - احمد کتابی، جوهشی در زمینه جمعیت شناسی تاریخی ایران، فصلیه جمعیت، العدده ۲ و ۲۶، ص ۳۴ - ۵۸.

^۲ - علل سقوط شاه سلطان حسین (أسباب سقوط الشاه حسین)، دوسرسو، الترجمة إلى الفارسیة، ولی الله شادان، منشورات کتابسرا، الطبعة الأولى، ۱۹۸۵م، ص ۱۲ - ۲۳.

دژ به دهسه لاتی شیعه و توانیی نه فغانه سووننه مه زه به کان
یه کجبات، دواي مارویهك و له سه رده می مه حمودی کوپیدا،
له سالی ۱۷۲۲ز نه فغانه کان نه سفه هانیان داگیر کردو شا حوسینیان
له سه رکارلا برد که به خوی تاجه که ی پیشکه شیان کردو له دهسه لات
لاچوو، پاشان سالی ۱۷۲۶ز له سیداره یان دا.

هه ره سهینان و کوتاییه اتنی ده وله تی سه فیه ویه ت

شا عه باس ئیرانی پالدا رووه و پیشکه وتن، به لام له هه مانکاتدا
تووی لاوایشی تیدا چاند، چونکه هه ر له پرژگاری عه باسی که وره وه
له نیو بنه ماله ی سه فیه ویه تدا له ترسی پۆست و پایه یه کتر کوشتن
بلاو بوویه وه، له کام له نزیکانی خویان بترسابایه ن ده یانکوشت،
ته نانه ت کوپانی کۆشکی خۆیشیان ده کوشت، هه روهك خودی شا
عه باسی که وره نه وه ی نه جامدا، چاوی چوار کوپره که ی خوی
هه لکۆلی و پاشان کوشتیانی.

هه روه ها زۆریی دوژمنایه تیکردنی هاوسی موسلمانان کانش
هوکاریکی به هیزی ماندووکردن و لاوازخستنی ده وله ته که بوو،
له میانه ی شه په کانی له گه ل ده وله تی عوسمانی و ئۆزیهك و کوردو
نه فغانه کان هه ولی یه کخستنی موسلمانانی نه دا له ژیریهك ئالاداو
خیلافه تیکی ئیسلامیی دانه مه زراند، به لکو ئامانجی زالبوون و
په لکیشانی دهسه لات و کوشتنی به ره له ستکاران بوو، شه په کان

له گهل دهلوت و خهلکانل هاوسلدا به رده وام بوو، نه وهش بووه
هوکاري لاوازخستني دهولته تل سه فه وييه ت و پاشان رووخاني.
نه وزوردارييه ل که دژ به گهل موماره سه ده کراو باجل
گومرکه کان و سته مکړدن له کرککاران، شوپشه نيوخوييه کانل
خسته وه، هه روه ها نه و لاوازيه نابورييه ل که له سه رده مي شا
عه باسدا نازاري به نيران چه شت له نه نجامي نه و سيسته مه
ده ربه گايه تيبه ل نه و هينايه بوون و بووه هوکاري برسيتي و که مي
خواردن و سه ربازه کاننلش موچه ل خويناين و هرنه ده گرت^۱.

به هو ل ده رکه وتني مملانس ل گهل لکي قول له گهل
عوسمانيه کاندا، نه فغانه کاننلش نه يانتواني ده سه لاتي خويان به سه ر
نيراندا قايم بکن، شه پکي سه خت له نيوان نه فغان و عوسمانيه کان
سه ري هه لدا، هه روه ها له نيراندا کومه ل ل هه لگه پانه وه روويانداو
داوا ل گه پانده وه ل ده سه لاتي سه فه وي و ده رکردني نه فغانه کان
ده کرا له نيراندا، له ته واوي نيراندا په شيوي باو بوو، تاوه کو
سه رکرده يه کي به رزخواز به ناوي (نادر نه فشار) به نوينه رايه تي
ته هماسبي کوپي شا حوسيني سه فه وي تواني سه رکرده يه تي
سوپايه کي گه وره ل نيرانيه کان بکات و پاشمهاوه ل نه فغانه کان

^۱ - الحروب العثمانية الفارسية وأثرها في انحسار المد الإسلامي عن أوروبا، محمد عبداللطيف هريدي،

ط ۱، القاهرة: دار الصحوة للنشر والتوزيع، ص ۹۴.

له ئىران وه ده رېښى و ناوچه يه كى به ر فراوانى نه فغانستان و هيندو
ناوچه گه ليكي ترى ده ولته تى عوسمانىيښ داگير بكات^۱.

ده ركه وتنى ململانى و ناكوكىي نټوان نادرو ته هماسيى سه فه وى
بووه هوى لابرډنى ته هماسب و، عه باسى دووه مى شيره خورى كوپى
ته هماسب به پادشايه كى نوئ ديارى كرا، دواى ماوه يه كى كورتى
له سه ركارلادانى ته هماسب و ديارى كړدى كوپه شيره خوره كى
له جيگه كى ته هماسيى باوكى و خويشى به سه رپه رشتياري كوپه كه
دياريى كرد، سه ركړده و پياو ماقووله كانى له يه ك شويندا كوكړده وه و
لييانى پرسى: بؤ فه رمانپه وايى كى ه لده بژيرن؟ نه وانيش
كړده نكيان له سه ر ه لبراردنى نه و بوو(نادر)، ده يانزانيى بؤ نه وه
پيداگره، بؤيه شا عه باسى شيره خوريش له سه ركارلادرا، نه وه ش
كوتايى ده ولته تى سه فه وييه ت بوو، منډاله شيره خوره كه ش وه ك
باوكى كوژدا له سالى ۱۱۵۳ك/ ۱۷۴۰ز.

له كوتاييدا نادر شا كوتايى ماوهى سه فه وييه تى راگه ياندو خوى
به شايه كى نوئ بؤ ئىران راگه ياند به ناوى بنه ماله كى نه فشارييه وه،
به لام خراب مامه له كړدى نه فسه رو ميره كانى سوپاو وه زيره كانى
له كوتايى ته مه نيدا، بوويه هوكارى هه لگه پانه وه يان له دژى و
له نيوه شه ودا كه خه وتيوو كوژدا، له هه مان كاتدا بنه ماله يه كى نوئ

^۱ - الحروب المغانية الفارسية وأثرها في انحسار المد الإسلامي عن أوروبا، محمد عبداللطيف مريدي،

ط۱، القاهرة: دار الصحوة للنشر والتوزيع، ص ۲۴۷ و ۲۴۸.

له باشووری ئیتران ده رکه وت به ناوی (که ریم خانی زهند)، نه میش
 بۆنه وهی فه رمان په وایی بۆ خۆی بره خسیتنی هه ولیدا هه ندی که سی
 پاشماوه ی بنه ماله ی سه فه ویه ت به کاریبات، بۆیه نه وه یه کی
 سولتان حوسینی به ناوی ئیسماعیلی سییهم له نه سفه هاندا
 به شایه کی نوی راگه یاند، پاشان له نه سفه هاندا دووری خسته وه
 تاوه کو ده سلات بۆ خۆی یه کلابیته وه .

هه روه ها چه ند که سیکی تر ده رکه وتن بانگه شه یان ده کرد که
 سه ر به بنه ماله ی سه فه ویه تن، به مه به ستی گه یشتنه ده سلات و
 گه پانه وه ی ده سلاتی سه فه ویه ت، به لام رووداوه کان به رده وام
 بوون بۆ به یه کجاره کی کۆتاییه اتنی نه و بنه ماله یه ، ده سلاتی
 راسته قینه ی نه وکاتی ئیتران له نیوان زهندو نه فشاره کان دابه ش
 کرابوو، تاوه کو دواتر گرازرایه وه بۆ قاجارییه کان^۱.

^۱ - صفویه از ظهور تا زوال (المصفویه من الظهور إلى الزوال)، رسول جعفریان، منشورات: مؤسسه
 فرهنگی دانش و اندیشه معاصر، طهران، الطبعة الأولى، ۱۹۹۹م.

دواى لېيوانه وه له خویندنه وه ی نه م کتېبه، خویننه سه رسام ده بیت به و زیاده پڑی و
تووندېه وییه مه زه بییه ی که له بهر هؤکار گه لیکى سیاسى رویداوه، به جوریک سولتان
سه لیمى یه که مى عوسمانى، فرمانى داوه بؤ کوشتنیاں شیعه کان سه رزمیرى بکه ن و
مه زه بی حنه فییه ت که مه زه بی فرمى ده ولت بی، له لایه ن خویشیه وه شا
عه باسى یه که مى سه فیه ی، له داگیرکردنى به غدا له سه ده ی شانزه ی زاین /ده ی کوچى،
فرمانى داوه پاکتاوى نه هلى سووننه بکړى و گزړى زاناو پېشه واکانیاں له به غدا ویران
بکړى و ده مارگیرى شیعه گیرى راگه یاند و شتى وه هاى داهینا له مه زه بی شیعه دا بوونى
نه بوو له کردنى هه ندی کاردا که بؤ سولتان به سوودو بؤ مه زه بی شیعه زیان به خش بوو:
رایگه یاند که ده بی جنیو به سى خه لیفه که بدریت (شبو به کرو عومرو عوسمان)،
وتنى (أشهد أن علیا ولی الله) له بانگدا که له بناغه دا له بانگدانى لای شیعه نه بوو،
زیادکردنى هه ندی نه فسانه و شتى بی بنه ما بؤ پال ته عزیزیاریکردن بؤ حوسین له سرووتى
عاشورادا.

ISSN: 9781191847513

9 781191 847513

له بلاژکراوه کانى خانه ی چاپ و په خشى رښما